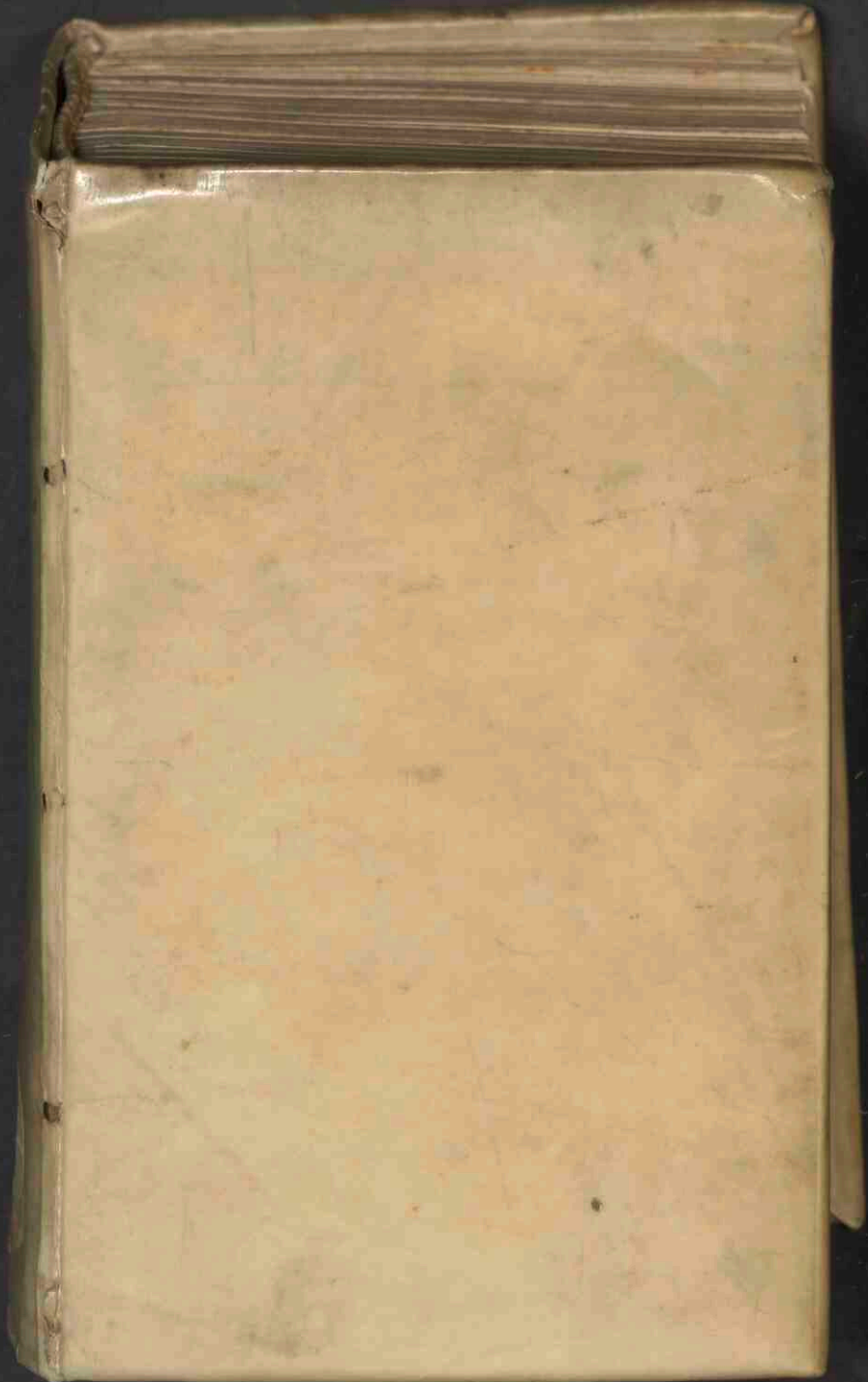

Compendium grammaticae Graecae Iacobi Ceperini,

<https://hdl.handle.net/1874/456663>

**Dit boek hoort bij de Collectie Van Buchell
Huybert van Buchell (1513-1599)**

Meer informatie over de collectie is beschikbaar op:

<http://repertorium.library.uu.nl/node/2732>

Wegens onderzoek aan deze collectie is bij deze boeken ook de volledige buitenkant gescand. De hierna volgende scans zijn in volgorde waarop ze getoond worden:

- de rug van het boek
 - de kopsnede
 - de frontsnede
 - de staartsnede
 - het achterplat

**This book is part of the Van Buchell Collection
Huybert van Buchell (1513-1599)**

More information on this collection is available at:

<http://repertorium.library.uu.nl/node/2732>

Due to research concerning this collection the outside of these books has been scanned in full. The following scans are, in order of appearance:

- the spine
- the head edge
- the fore edge
- the bottom edge
- the back board

CEPORINI Gramm. Graec.
CLENARDI Instit. Graec.
METZLER Gramm. Graec.
MELAN Gramm. Graec.
HOMERI Vita.
PITHAGORAE & PROCYLIDIS
Carmina.

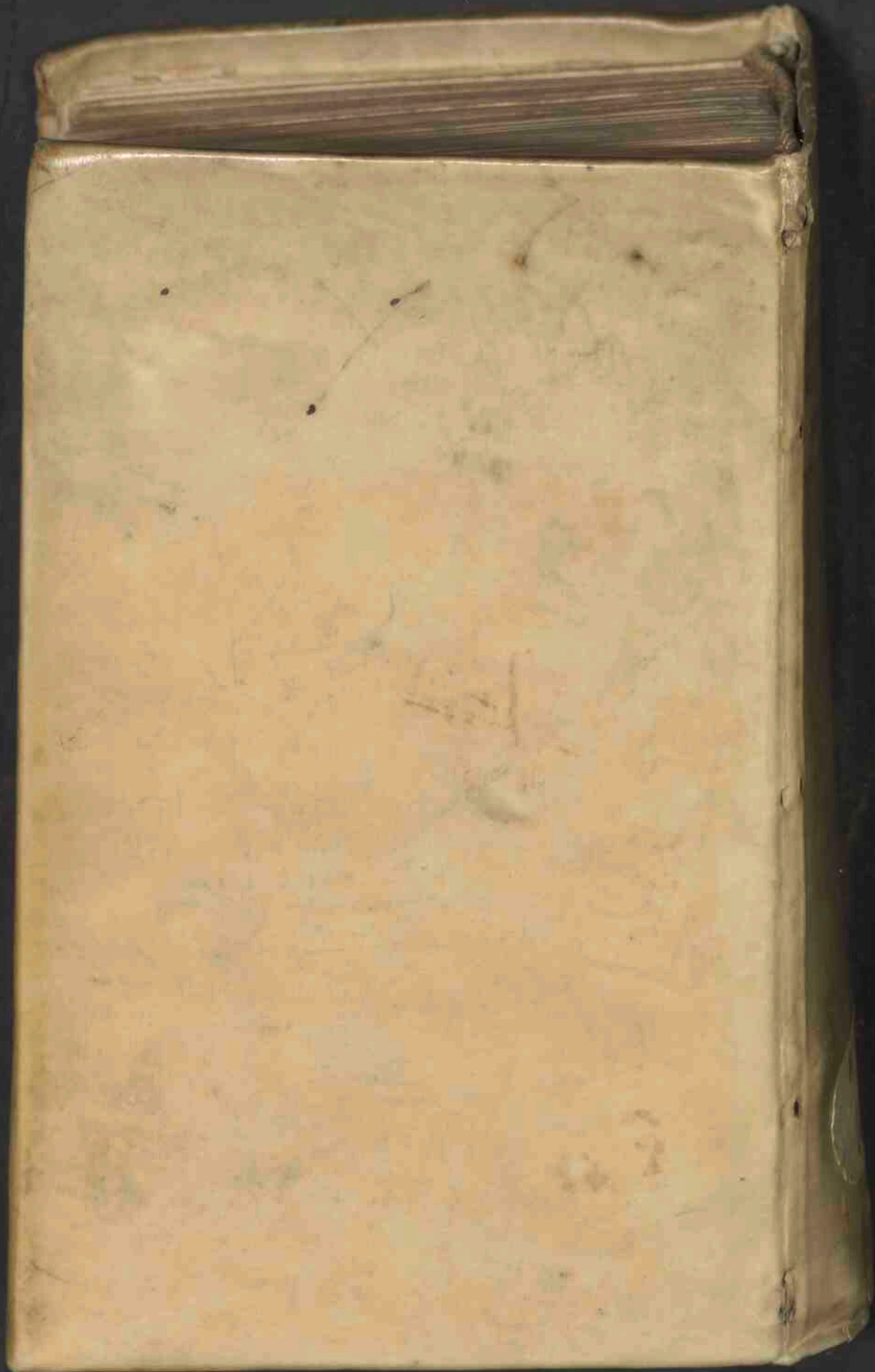
W. oct.

135

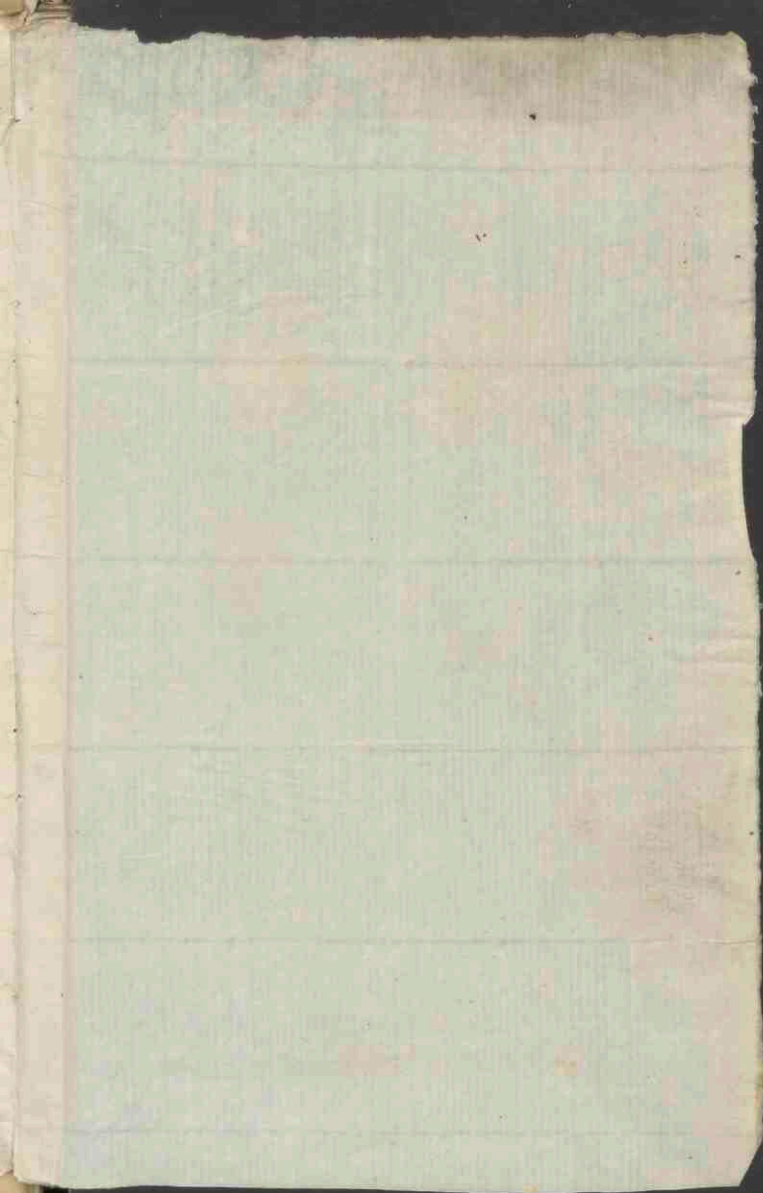

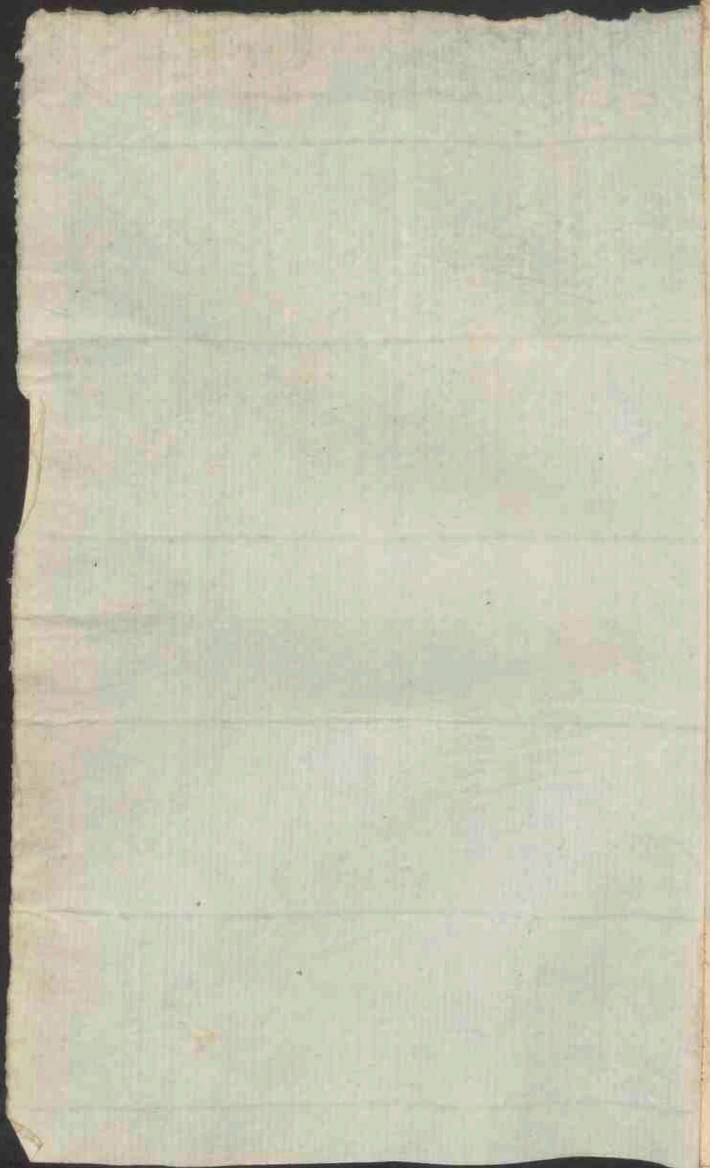

L. G. 115.

W. oct.

135

COM

PENDIVM GRAMMATICAE
 Graecæ Iacobi Ceperini, iam tertium de
 integro ab ipso auctore & castigat
 tum & locupletatum.

HESIODI Georgicon, ab eodem
 Ceperino breui Scholio adornatum, ubi
 dictiones & sententiæ quædam obscu
 riores, atq; obiter Græcorum car
 minum ratio declarantur.

EPIGRAMMATA quædam le
 pidiora uice coronidis adiecta.

TIGVRI apud Christophorum Fro
 schouer. Anno M. D. XXVI.

Ex domo hinc Selii

CHRISTOPHORVS FROSC'OVER
 GRAECAE LINGVAE
 CANDIDATIS. S.

Nuobis, adolescentes studiosi, Grammaticæ
 Iacobi Ceporini compendium denuo re-
 uisum, auctum atq; accuratissime elabo-
 ratum, opusculum breue quidem, at in
 quo parum uel nihil, quod ad Græcæ linguae rudimen-
 ta attinet, desideretur. Imo quò doctiores etiam (si pe-
 nitius introspexerint) & iuuentur & delectentur. Sa-
 pit enim omnino authoris sui ingenium, ut plus habeat
 in recessu quàm fronte promittat. Proinde nõ est ut id
 uobis magnopere commendemus, commendent sua,
 quàm possint maxime, alij oĩs φθόνος οὐχ
 ἔπειτα. Vos exemplaria Græcá.

Nocturna uersate manu, uersate diurna.

TIGVRI, Anno. M. D. XXVI.

IACOBI

CEPORINI COMPENDIUM
GRAMMATICAE GRAECAE.

*των τετταρων
και ειχα γραμμα
των. λιταμι 24*

LITERAE graecae sunt α α. β β. γ γ. Literae.

Δ Δ. ε. ζ ζ. η η. θ θ. ι. κ. λ. μ. ν ρ. ρ
ξ ξ. ο. π π. ρ. σ σ. τ τ. υ. φ. χ. ψ. ω.

Vocales longae, η. ω. Breues, ε. ο. Nunc longae Vocales.
nunc breues, α, ι, υ. Mutabiles, α, ε, δ, ϑ α, ε,
in η quidem transeunt, ο uero in ω.

*ρων εν τε προ
εωα*

Diphthongi propriae, αυ. ει. ου. Improbi Diphthon
gii, αη. ωυ. ui. puncto subtus, signante.

Consonantes mutabiles, muta ϑ sibi inuicem op= Consonan
positae, tenues, κ. ω. τ. mediae, γ. β. δ. densae, χ. tes.

φ. θ. Immutabiles ϑ liquidae, λ. μ. ρ. ς. Duplis
ces, ζ. ξ. ψ. quarum ζ ex σσ uel σδ, ξ ex κσ γσ uel
χσ, ψ ex πσ βσ uel φσ analogice conficiuntur.

*ευν ουρα β
τα λουα ει
τα και βυα*

Accētus acutus 'grauis' circūflexus. Acutus locū Accentus.
habet in ultima, penultima, ϑ antepenultima syllaba.

θεός. λόγος. άνθρωπος. Circūflexus in ultima ϑ penul In οἶκον =
tima tantū, πλάκῃς. δῶμα. Grauis in oibus syllabis δε τῶσ =
intelligitur, quibus nec acutus insidet neq; circūflexus, δεσῖ ultri
ut in πῶπι οἶδ' μεθα πῶπι εἶτη oēs syllabae grauantur, μαε syllas
praeter οῦ ϑ ε. nunq̄ uero pingitur, nisi acutus finalis ba aduerti
propter cōsequētiā alterius dictiōis uertatur in grauē tie sunt.

ut θεός ἤμῶν. Omnis autem acutus finalis in sermonis contextu uertitur in grauem, præter τις interrogatiuum. Item dictiones secundum uariam susceptionem accentuum, uarijs nominibus insigniuntur hoc modo.

θεός.	ὀξύτων.
λόγος.	πρόξυτονον καὶ βῆτονον.
ἄνθρωπος.	προπρόξυτονον καὶ βῆτονον.
πλάκῆς.	πρῆσιπῶμενον
δῶμα.	προπρῆσιπῶμενον καὶ βῆτονον.

Canones Vltima syllaba existente longa, accentus nequit esse
generales in antepenultima, sed in penultimam transfertur ἀνθ
de accen- θρωπος ἀνθρώπος, Excipiuntur Attica, ut μενέλεως
tibus. πόλεως. Circumflexus super solam natura longam re

fidet, acutus uero uel grauis super quamlibet. Accen-
tus ex regulis specialibus (de quibus infra) super pen-
ultimam longam cadens, breui existente ultima, erit
circumflexus, εἶδος, longa uero, acutus, ἦρωσ. Item
αὐοι diphthongi cum finiunt dictiones, pro breuibus
habentur, λέγεται, μῆσα, ἄνθρωποι, οἴκοι. præ-
ter in optatiuis ἔ aduerbijs γηθήσαι gauisus fuisset,
γηθήσαι gauisum esse, οἴκοι domi. πάλαι tamen ἔ
πρῶταλαι αὐ corripit. Ex acuto ἔ graui in contra-
ctiōne fit circumflexus, νόος νόος, πειόμεν πειόμεν.

De contra-
ctiōne.

Fit autem contractiō, quādo duæ uocales sine media
consonante cōcurrunt, ἔ prior breuis est. Nam prio-
re existente longa, nulla fieri potest cōtractiō commu-
nis.

nis, βασιλῆος: nisi rarissime apud poetas, ἦρωες
ἦρωες, ὕϊες ὕϊες. Contrahuntur itaque.

αα εε in α. αι in α. αο οα in ω.

Formæ cō
tractionū.

εα εε in singulari & duali nominum in η, in plura-
li masculinorum in ει, neutrorum in η, εε alibi semper
per in ει. ει in ει. εο οε οο in ου. οϊ in οι.

ια ιε ιι in ι, υα υε in υ. Et longa uocali sequente
uel diphthongo, in eandem prior occultitur in nomi-
bus quidē, ut ἀληθέωρ ἀληθῶρ, ἀληθέορμ ἀληθοῖρ.
In uerbis uero non raro fallit, ut suo loco uidebitur.

Omnis cō
tractio pa
rit sylla =
bam lon-
gam.
Spiritus.

Spiritus qui supersident cuilibet uocali initiali uel
consonanti ς, tenuis densus. Et u ρ quidem capi
tales semper denso, reliquæ uero uocales nunc tenui
nunc denso spiritu signantur, quod usu quàm præce-
ptis facilius addiscitur. Etiam ς in medio dictionis cum
geminatur, primum tenui, secundum denso spiritu sig-
nari consueuit, ἐπίρρημα. Densum spiritum latini
per signum h. exprimunt, ἦρωες heros, uel consonan-
tem. s. ὑπὲρ super. ὕς sus, ἔρπω serpo, ἕξ sex. ras
rius per u. consonantem, ἑσπέρα uespera.

Aeoles
densum
ignorant.

Apostrophus, tenuis spiraculi figuram habens, in si
det literæ finali, & nota est alicuius uocalis uel diph-
thongi in calce reuulsæ, ἀπ̄, ἀπ̄. Per apostrophum
decidunt α. ε. ι. ο. αι. οι. breues, proxime uocali se-
quente, αἶαντα, αἶαντ̄ ἑπληξε. λέγετε, λέγετ̄

ἄνδρες, λέγοντο, λέγαντ' ἄρ. αἶαντι, αἶαντ' ἔδωκε.
 κε. βδλομαι, βδλομέ ἐγώ. σοι, νοῦ) ὁ ἐγώ.
 Etiam consonans tenuis ante apostrophum uertitur in
 suam densam, uocali densa sequente, ἀπ', ἀφ' ἡμῶν.
 κατὰ, καδ' ἡμῶν. νοῦ) χ' ὡς. Idem fit in compo-
 sitione, ἐπι' ἡμέρα, ἐφ' ἡμέρος. κατὰ ὄρω, καθορ-
 ρῶ. κακῆ' ἡμέρα, καχ' ἡμέρος. Insuper si duæ dictio-
 nes per crasin fuerint commixtæ, signatur crasis apo-
 stropho, δ' ὄνομα, τὸ ὄνομα. τὸ ἐναντίον, τοῦ-
 ναντίον. τὰ ἀγαθὰ, τὰγαθὰ. τὸ ἰμάτιον, τοῖς
 μάτιον.

Partes ora- Partes orationis sunt, articulus, nomen, uerbum, par-
tionis. ticipium, pronomē, aduerbiū, præpositio, coniuñctio.

Numerus. Numerus diuiditur in singularem de uno, dualem de
 duobus, pluralem de duobus pluribus uē loquentem.

Casus. Casus sunt, nominatiuus, genitiuus, datiuus, accusa-
 tiuus & uocatiuus. Ablatiuo, cuius usum complent cæ-
 teri obliqui, Græci deficiunt.

Canones Dualis numeri, nominatiuus, accusatiuus, & uoca-
flectendi tiuus similes sunt: etiā genitiuus & datiuus: itē nomi-
uniuersa= natiuus & uocatiuus plurales. Genitiuus pluralis fi-
les. nit in ων. Nominatiuus accusatiuus & uocatis-
 uus neutri generi similes sunt in omni numero, & plu-
 raliter finiūt in α. Item genitiuus & datiuus adiecti-
 ui neutri generis, singularis ac pluralis numeri, &
 dualis numerus in totum, similes sunt suis masculinis.

ARTICVLI diuiduntur in præpositi-
uos & subiunctiuos, carent uocatiuis, &
flectuntur sic.

Præpositiui masculini singulares, nomi *Præpositi-*
natiuo ὁ, genitiuo τῷ, datiuo τῷ, accusatiuo τὸν. *tiui.* *Dua*

les, nominatiuo & accusatiuo τῷ, genitiuo & datiuo
τοῖν. *Plu.* *ntō* οἱ, *gtō* τῶν, *dtō* τοῖς, *actō* τοὺς.

Fœminini sin. ἡ. τῆς. τῆ. τῆν. *Dua.* τὰ. ταῖν.
Plu. αἱ. τῶν. ταῖς. τάς.

Neutri sing. ὃ. τοῦ. τῷ. τό. *Dual.* τῷ τοῖν.
Plu. τὰ. τῶν. τῶς. τά.

Ex præpositiuis subiunctiui fiunt, litera σ ipsi ὁ sub= *ω* cū tenui
nexa, & reliquis ablata τ capitali, etiam præpositi-
uis à uocali inchoantibus, qui accentum non habent. est.
accentu superimicto, ac denso præfixo spiritu.

Subiunctiui masc. sing. ὅς, οὗ. ὧ. ὅν. *Dua.* ὧ *Subiunctiui*
οἷν. *Plu.* οἱ ὧν. οἷς. οὖς.

Fœm. si. ἡ. ἧς. ἡ. ἧν. *D.* αἱ. αἷν. *P.* αἱ. ὧν. αἷς. αἷς. *Significa-*
Neutri sin. ὃ. οὗ. ὧ. ὃ. *D.* ὧ. οἷν. *P.* ὧ. ὧν. οἷς. ὧ. *tus articu-*

Præpositiui per se nihil significant, sed nominibus, *lorum.*
que sine articulo uaga & dubia sunt, præfixa, certis
ificant emphatice, ut εἶπε δὲ μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον,
scilicet Gabrielem. & οὗ ἄνδρα οὗ γινώσκω,
nō Ioseph maritū, sed uirū quemlibet. Tametsi nōnun-
quam citra emphasin solū decoris gratia adhibeātur.
Etiam cum δε uel γε Paragosis compositi, demonstra

tiui fiunt, ὅδε ὄγε hic, τῶδε huius. Attice ὅδι τῶδι
 hic hoc. Non raro sine δε γε Paragogis apud poetas,
 ἢ τὰ pro καὶ τὰδε uel ταῦτα. Aliàs cum μὲν ἔ
 δε diuisionibus ancillantur ὁ μὲν ὁ δε, hic quidem,
 ille uero, τῶ μὲν, τῶ δε, huius quidem, illius uero.
 οἱ μὲν, οἱ δε, uel poëtice τοὶ μὲν, τοὶ δε, hi quidē,
 illi uero. ἔ aduerbialiter τὰ μὲν, τὰ δε, uel τῆ μὲν
 τῆ δε, partim quidem, partim uero. Quandoque poë
 tis interrogatiua, infinita uel aduerbia sunt, τῶ cui,
 alicui, τό δ' ἢ quapropter. Subiunctiui nominum suo
 rum præcedentium relatiui sunt, ἔ γε uel τις sibi
 subnectunt ὅσ γε ὅστις qui. Quandoque præposi
 tiui postpositi idem poëtis quod subiunctiui significāt
 βίος ἢ γαῖα φέρει, pro ὄμ. Etiam ὅς pro οὗτος, ὁ
 pro οὗτος uel τῶτο, ἢ pro αὐτῆ, αἱ pro αὐτῶν, οἱ
 pro οὗτοι poetica sunt.

DE NOMINE CAP. II.

ECLINATIONES nominum sunt
 quatuor, tres priores æque syllabæ ἔ cre
 scens ultima.

Prima no- PRIMA masculinorum in ας est, ὁ ἀνείας, ἔ
 minum de masculinorum uel communium in ης, ὁ χυόςης, ὁ ἡ λη
 clinatio. σής. Ea flectis in duali ἔ plurali, sicut articulum fæ
 mininum, in singulari uero genitiuum in ou, datiuum
 in uocalem finalem recti subscripto ι, accusatiuum in
 uocalem

uocalem recti cum μ , quod commune est tribus Declinationibus prioribus, uocatiuum in uocalem recti, Attice uero semper uocatiuus nominatiuo similis est.

ὁ ἀνείας, τῷ ἀνείῃ, τῷ ἀνείῃ, τὸν ἀνείῃ, ὡ ἀνείῃ. τῷ ὡ ἀνείῃ, τοῖμ ἀνείῃμ, οἷ ὡ ἀνείῃ, τῶν ἀνείῃ, τοῖς ἀνείῃς, τοὺς ἀνείῃς.

Paradi-
gmata.

ὁ χύσης, τῷ χύσῃ, τῷ χύσῃ, τὸν χύσῃ, ὡ χύσῃ, τῷ ὡ χύσῃ, τοῖμ χύσῃμ, οἷ ὡ χύσῃ, τῶν χύσῃ, τοῖς χύσῃς, τοὺς χύσῃς.

Dorice ὁ χύσας, τῷ χύσα, τῷ χύσα uel τῷ χύσα (Nam i subscribendum Doris negligunt.) τὸν dialectici. χύσαμ, τῶν χύσαμ. Ionice, ὁ ἀνείης, τῷ ἀνείῃ Doris η uel ἀνείῃ ποëtice. τῷ ἀνείῃ, τὸν ἀνείῃ uel ἀνείῃ uertit in τῶν ἀνείῃ, τοῖς ἀνείῃς ἀνείῃσι uel ἀνείῃσι. α. Iones Aeolice τῷ ἀνείῃ, τῶν ἀνείῃ. Etiam plura in α in κ. ας flectuntur Dorice abiectione σ in communi lingua ut ὁ χυσολωρῃς τῷ χυσολωρῃ, ὁ θωμῃς τῷ θωμῃ, ὁ λυκῃς τῷ λυκῃ, ὁ κηφῃς τῷ κηφῃ.

Notio de

Item nomina in τῃ uocatiuum in α breuem finiunt ὁ μητιέτης ὡ μητιέτῃ, ὁ ἰππότης ὡ ἰππότῃ, sic in τῃ ποëtica, ὁ κυνώπης ὡ κυνώπῃ, ὁ εὐρύοπος ὡ εὐρύοπῃ. Item cōposita à uerbis μετῷ πωλῷ τρίβω, ὁ γεωμέτρης ὡ γεωμέτρῃ, ὁ βιβλιοπώλης ὡ βιβλιοπῶλῃ, ὁ παλαιόστριβης ὡ παλαιόστριβῃ. Sæpe etiam utiis pronō ponitur apud poëtas, ὁ μητιέτῃ, ὁ ἰππότῃ, ὁ εὐρύοπῃ.

Secūda de declinatio. SECUNDA foemininorum est in α uel η , quae flectes in uniuersum sicut articulum foemininum, facto saltem accusatiuo singulari in uocalem recti cum μ , σ uocatiuo nominatiuo simili.

Paradi- η ω $\mu\delta\sigma\alpha$. $\tau\eta\varsigma$ $\mu\delta\sigma\eta\varsigma$. $\tau\eta$ $\mu\delta\sigma\eta$. $\tau\eta\rho$ $\mu\delta\sigma\alpha\rho$.
gmata. $\tau\alpha$ ω $\mu\delta\sigma\alpha$. $\tau\alpha\rho$ $\mu\delta\sigma\alpha\rho$. $\alpha\iota$ ω $\mu\delta\sigma\alpha\iota$. $\tau\omega\rho$
 $\mu\delta\sigma\omega\rho$. $\tau\alpha\iota\varsigma$ $\mu\delta\sigma\alpha\iota\varsigma$. $\tau\alpha\varsigma$ $\mu\delta\sigma\alpha\varsigma$.

η ω $\tau\iota\mu\eta$. $\tau\eta\varsigma$ $\tau\iota\mu\eta\varsigma$. $\tau\eta$ $\tau\iota\mu\eta$. $\tau\eta\rho$ $\tau\iota\mu\eta\rho$.
 $\tau\alpha$ ω $\tau\iota\mu\alpha$. $\tau\alpha\rho$ $\tau\iota\mu\alpha\rho$. $\alpha\iota$ ω $\tau\iota\mu\alpha\iota$. $\tau\omega\rho$ $\tau\iota\mu\omega\rho$.
 $\tau\alpha\iota\varsigma$ $\tau\iota\mu\alpha\iota\varsigma$. $\tau\alpha\varsigma$ $\tau\iota\mu\alpha\varsigma$.

Notio de accētibus. In declinationibus eque syllabis accentu ultimam incidente, in genitiuis σ datiuus circumflexus est, in aliis casibus acutus. Item genitiuus pluralis substantiuorum primae σ secunda declinationis, ultimam circumflectit, praeter δ $\chi\lambda\delta\upsilon\eta\varsigma$ $\tau\omega\rho$ $\chi\lambda\delta\upsilon\rho$, δ $\chi\eta\iota\varsigma\eta\varsigma$ $\tau\omega\rho$ $\chi\eta\iota\varsigma\rho$. η $\alpha\phi\upsilon\alpha$ $\tau\omega\rho$ $\alpha\phi\upsilon\rho$.

Variant dialecti. Diores uertunt η in α etiam in articulis. α $\tau\iota\mu\alpha$.
 $\tau\alpha\varsigma$ $\tau\iota\mu\alpha\varsigma$. $\tau\alpha$ $\tau\iota\mu\alpha$. $\tau\alpha\rho$ $\tau\iota\mu\alpha\rho$. in genitiuo plurali $\tau\alpha\rho$ $\tau\iota\mu\alpha\rho$. Iones $\tau\omega\rho$ uel $\tau\epsilon\rho$ $\mu\delta\sigma\epsilon\rho$. $\tau\alpha\iota\varsigma$ $\tau\eta\varsigma$ $\tau\alpha\iota\varsigma\iota$ uel $\tau\eta\varsigma\iota$ $\mu\delta\sigma\eta\varsigma$ $\mu\delta\sigma\alpha\iota\varsigma\iota$ uel $\mu\delta\sigma\eta\iota\varsigma$. Aeoles $\tau\omega\rho$ uel $\tau\alpha\rho$ $\mu\delta\sigma\alpha\rho$.

Notio de gto et dto singulari. Nomina in α purum, $\delta\alpha$, $\theta\alpha$, uel $\rho\alpha$, in genitiuo σ datiuo singulari α seruant, η $\iota\sigma\omicron\rho\iota\alpha$, $\tau\eta\varsigma$ $\iota\sigma\omicron\rho\iota\alpha\varsigma$, $\tau\eta$ $\iota\sigma\omicron\rho\iota\alpha$. η $\lambda\iota\delta\alpha$, $\tau\eta\varsigma$ $\lambda\iota\delta\alpha\varsigma$, $\tau\eta$ $\lambda\iota\delta\alpha$. η $\kappa\iota\sigma\alpha\iota\theta\alpha$, $\tau\eta\varsigma$ $\kappa\iota\sigma\alpha\iota\theta\alpha\varsigma$. η $\eta\rho\alpha$ $\tau\eta\varsigma$ $\eta\rho\alpha\varsigma$. Ionice tamen η $\iota\sigma\omicron\rho\iota\alpha$ $\tau\eta\varsigma$ $\iota\sigma\omicron\rho\iota\eta\varsigma$ $\tau\eta$ $\iota\sigma\omicron\rho\iota\eta$. η $\eta\rho\kappa$ $\tau\eta\varsigma$ $\eta\rho\kappa\varsigma$. Quaedam etiam

etiam in αριϋrum contrahuntur, ut ἡ ναυσικάα ναυσικᾶ,
καῖ, τῆς ναυσικάας ναυσικᾶς, τῆ ναυσικάα ναυσικᾶ.

TER TIA masculinorum et foemininorum in os Tertia de
est, ὁ λαός, ἡ ὄσος, ea flectis sicut articulum masculi clinatio.
linum, uocatiuo formato in ε. Et neutrorum in ορ, τὸ
ξύλορ, quae flectis instar articuli neutri.

ὁ λαός. τῶ λαῶ. τῷ λαῶ. τὸρ λαόρ. ὦ λαε̄ Paradis
uel λαός Attice. τῷ ὦ λαώ, τοῖρ λαοῖρ, οἱ ὦ λαοῖ, gmata.
τῶρ λαῶρ, τοῖς λαοῖς, τοὺς λαῶς. ἡ ὄσος, τῆς
ὄσος, τῆ ὄσος. τὸ ξύλορ, τῶ ξύλω, τὰ ξύλα. etc.

Ionicè τῶ τοῖο λαοῖο, τοῖρ τοῖρ λαοῖρ, τοῖς Variant
τοῖσι λαοῖσι. Dorice et Attice migrat ὁ in ω, abiecto dialecti.
u, si occurrat, quia cum ω non coit in diphthongum,
i uero subscripto, uel etiam Dorice neglecto et pe-
nultima longa correpta, quia ultima breuis producitur
tur, ὁ ναός νεώς, ὁ λαός λεώς, τὸ εὐγαιον εὐγεί Quidam
ωρ. sic igitur flectis λαός Attice, ὁ ὦ λεώς τῶ λεῶ, τοῦ λεῶ
sicut τῶ ἀπολλῶ, uel τῶ λεῶο ποëtice. τῷ λεῶ. cū acuto:
τοῖρ λεῶρ (uel λεῶ sine rapud antiquiores Atticos, et λεῶο
sicut τὸρ λαγῶ, τῆρ κῶ, τῆρ κέω) τῷ λεῶ, τοῖρ cū i sub-
λεῶρ, οἱ ὦ λεῶ, τῶρ λεῶρ, τοῖς λεῶς, τοὺς iecto, à
λεῶς. sic ἡ ἄλω τῆς ἄλω τῆ ἄλω. τὸ εὐγεί λαοῖο
ωρ τῶ εὐγέω τῶ εὐγέω. in plurali τὰ εὐγέω, Ionicè
non εὐγέα.

Pauca in os huius ordinis, ut ἡ κόπρος νῆρος νόρ Notio.

σος *foemina sunt, innumera uero masculina. Et here rochlyta quedam, ὁ δίφρος τὰ δίφρα, ἢ τὰς τὰς* τὰ τὰς τὰς. *At in os neutra quartæ declinatiōis sunt.*

Quedam in os purum contrahuntur, ὁ νόος νῶς. τῶ νόω νῶ. τῶν νόων νῶν, sic ἄλκίνοος ἄντινοος, ἄλκίνος ἄντινος, &c.

Quarta declinatio. QVARTA nomina crescentia omnium generum complectitur. ὁ ὦ ἦρωε, τῷ ἦρωε.

Paradigmata. τῷ ἦρωϊ. τῶν ἦρωα. τῶ ὦ ἦρωε. τοῖν ἦρώοιμ. οἱ ὦ ἦρωες. τῶ ἦρώωμ. τῆς ἦρωσι. τοῦς ἦρωας.

ἢ ὦ εἰλότης, τῆς εἰλότητος. τῆ εἰλότητι. τῆν εἰλότητα. τὰ ὦ εἰλότητε. ταῖν εἰλοτήτιμ. αἱ ὦ εἰλότητες. τῶν εἰλοτήτων. ταῖς εἰλότησι. τὰς εἰλότητας.

τὸ ὦ βῆμα. τῷ βῆματι. τῶ ὦ βῆματε. τοῖν βῆμάτοιμ. τὰ βῆματα. τῶν βῆμάτων. τοῖς βῆμασι.

Sic ultima syllaba genitiui os est, datiu i. &c. Penultima autem uaria secundum uarias terminationes sequentes.

Terminationes masculinæ et foemininæ *Masculina in ας πρῶξυτόνα flectuntur per αντες, ὁ θόας τῷ θόαντος (uel Dorice apud poetas ὁ θόας τῷ θόα) præter ὁ μέλας τάλας λάας, τῷ μέλανος τάλανος λάαος, contracte λάος. & ὁ μέγας τῷ μεγάλῃ heteroclytum. Est quando Aeoles per auxesin rectis i addunt, ὁ θόας μέλας τάλας.*

Foemina

Fœminina ὀξύτονα, sunt, et flectuntur per αῖος, ἢ λάμπας τῆς λαμπάδος.

κς substantiua per κτος, ὃ πένκς κῆς, τῷ πένκ= κς
 τς κῆτος, κῆτί, κῆτα, κῆτε, κῆτοῖρ, κῆτες.
 κῆτῶ, κῆσί, κῆτας. Genitivi et dativi bis

Notio de
 accētibus.

Syllabi quartæ flectionis ultimam semper accentuant, exceptis participijs, ὃ ὦρ τῷ ὄντος τῷ ὄντι. Item genitiuis τῶρ παίδωρ τρώωρ φώτῶρ θύωρ δάδωρ πάντων τοῖς πᾶσι. Dorice tamen παίδωρ πωντῶρ τρωῶρ. Adiectiua, uel propria composita flectuntur per εος, et contrahuntur hoc modo, ὃ ἀλήθης ἀρισοφάνης, τῷ ἀληθέος ἀρισοφάνεος, ἀληθῶς ἀρισοφάνους. τῷ ἀληθεί ἀληθεῖ. τῶ ἀληθέα ἀληθῆ (recto in κς purum terminante, Accusatiuus tam in α quam η contrahitur, ὃ εὐφυῆς τῶν εὐφυέα ἐφυῆ uel εὐφυᾶ) τῷ ἀληθέε ἀληθεῖ. τοῖρ ἀληθεοῖρ ἀληθοῖρ. et c. Attici quoque hæc propria in κς sub prima declinatione flectūt, ὃ ἀρισοφάνης. τῷ ἀρισοφάνηρ. ὃ ἀρισοφάνη. οἱ ἀρισοφάναι. τοὺς ἀρισοφάνας.

ις per ιδος uel ιος, ὃ πάρις τῷ πάριδος uel πάριος. Quædam per ιος flexa uariant dialectis, et in signatis casibus contrahuntur, ὃ ὄεις τῷ ὄειος communiter, ὄφεις Ionice. τῷ ὄει ὄφει, ὄει ὄφει, οἱ ὄειες ὄφεις, ὄεις ὄφεις. τοὺς ὄειας ὄφειας, ὄεις ὄφεις. sic ἢ πόλις, τῆς πόλιος πόλιος πόλιος πόλιος πόλιος, τῆ πόλιι. et c. Attice τῷ ὄφειος τῆς πόλιως.

Sic φθόις τοῖμ ὄφεωρ πόλεωρ, τῶμ ὄφεωρ πόλεωρ. Item ὁ φθοῖς, οῖς οῖς. τῶ οῖος ὄτος. οἱ οῖτες οῖες, ὄεις uel οῖς.

ὁ ἢ ὄρνις, τῶ ὄρνιθος uel ὄρνιός. τῶ ὄρνιχος Dorice rasim. οἱ ὄρνιθες ὄρνιες ὄρνις. ὁ ἢ πάις τῶ παῖδος contracte πάις παιδός. ἢ χάρις τῆς χάριδος χάριτες uel χάριτος. ἢ δαίς τῆς δαίδος τῆ δαίδι per apocopen τῆ δαί.

εις εἰς plurisyllaba per εντες, ὁ χάριες ωλακόες σιμοόες, τῶ χαριέντος ωλακόεντος σιμοόεντος, uel contracte abiecto ι εν ος constrictis in ου, ὁ πλακῆδες σιμῶδες, ωλακῶντες σιμῶντες. εν σα. Monosyllaba per ενος, ὁ κτεῖς εἶς, τῶ κτενός ἐνός. praeter ἢ κλεις, τῆς κλειδός, τῆμ κλειδα, uel κλειμ, αἱ κλειδές uel κλειές.

ους υἱς adiectiua per εος, substantiua per υος, ὁ ἡδύς βότρυς. τῶ ἡδέος βότρυος. τῶ ἡδέϊ ἡδέϊ. οἱ ἡδέες εἰς βότρυες ἡδέεις βότρυες. praeter ὁ ἐπῆλυς νείλυς, τῶ ἐπήλυδος νείλυδος. Et ὁ πέλεκυς πῆχυς πρέσβυς, τῶ πελέκεως πῆχεως πρέσβεως, quae attica sunt. Item ἢ χλαμύς κόρυς, τῆς χλαμύδος κόρυθος.

ους ους per οος, ὁ ἢ βῶς, τῶ βοός, οἱ βόες βῶς, τοῦς βοάες βῶς (non βῶς, quia accusatiui pluralis huius flexionis semper instar sui nominatiui constringitur) excipe ὁ ὀδούς ποῦς, τῶ ὀδόντες ποδός, εν α ποῦς composita, ὁ ἢ ἐπίπῶς τῶ ἐπίπῶδος τῶ ἐπίπῶς Dorice uel Attice, uel ὁ ἐπίπαπός

- per Crasim, uel ὦ ἀνά. Item ἡ θριξ̄ ἀλώπηξ̄ τῆς τρι-
 χος̄ ἀλόπεκος̄ in una θ uerso in τ, in altero η in ε.
 ερ. ερ, ὁ φθειρ̄ τῶ φθερός. ἡ χειρ̄ τῆς χαρὸς uel
 χειρός̄ ποῖτις.
 κρ. κρ per κρος̄ ερος, ὁ σωτήρ̄ ἀνὴρ πατήρ̄ θυγά-
 τῆρ̄ μήτηρ̄. τῶ σωτήρος̄ ἀνέρος̄ πατέρος̄, μητέ-
 ρος̄, transposito accentu, uel per syncopen πατρός̄
 μητρός̄. sic ὁ ἀνὴρ̄ τῶ ἀνέρος̄, exprimito ε εἰ inter-
 posito δ, ἀνδρός̄.
 υρ. υρ, ὁ μάρτυρ̄ τῶ μάρτυρος, uel ὁ μάρτυς̄ τοῦ
 μάρτυος, uel ὁ μάρτυρος̄ τοῦ μαρτύρου.
 ωρ. ωρ per ωρος̄ uel ορος, ὁ φῶρ̄ ἕκτωρ̄ ἢ φωρός̄ ἕκτορος̄
 ψ. ψ. per suas oppositas π β φ, ὁ μέροψ̄ λίψ̄ κίνυψ̄.
 τῶ μέροπος̄ λιβὸς̄ κίνυφος̄.
 ευρ. ευρ variant Dialectis, ὁ βασιλεύς̄ τῶ βασιλέως̄;
 βασιλῆος̄ Ionice, βασιλέως̄ Attice, βασιλεῦς̄ Dor-
 In his casibus contrahuntur, τῶ βασιλεί̄ βασιλεῖ̄, ἢ
 βασιλεία, βασιλῆ̄ (in ἑνε primum quoque in α, ἕρε-
 τρεὺς̄ τὸν ἕρετριέᾱ ἕρετριᾶ̄, εἰ in genitio Attico
 τῶ ἕρετριέως̄ ἕρετριῶς̄) οἱ βασιλέες̄ βασιλεῖς̄,
 uel βασιλῆες̄ Attice. ω ωρ̄ faeminina per οος, ἡ
 λητῶ̄ αἰδῶς̄, τῆς λητόος̄ αἰδέος̄ λητῶς̄. τῆ̄ λη-
 τοῖ̄ λητοῖ̄, τῆ̄ρ̄ λητόᾱ λητῶ̄ (cum acuto, quia recto
 similis fit, sed τῆ̄ρ̄ αἰδέοᾱ αἰδέω̄) uel λητῶ̄ Aeoli. uel
 λητῶ̄ Ion. In duali εἰ plurali tertiae declinatiōis sunt
 parisyllabæ, τὰ λητῶ̄ τὰ̄ρ̄ λητοῖ̄ρ̄, αἱ λητοῖ̄. εἰσα.

In *α* neutra per ατος. τὸ δῶμα, τῶ δῶματος, Finitiones
 ὧ per Apocopen τὸ δῶ indeclinabile, uel τὸ δῶμα neutra. α.
 τὸ δῶματος, uel ὁ δῶμος τῶ δῶμα. in τὸ γάλα
 τῶ γάλακτος κ̄ redundat.

In *i* græcum unicum τὸ μέλι τῷ μέλιτος. Catez
 rum Barbara in *i* flectuntur ὧ contrahuntur sicut ma
 sculina in *is*. τὸ σίνηπι, τῶ σινίπιος σινίπειος σινί
 νήπειος. τῷ σινίπιϊ σινίπι. σινίπει σινίπει. τὰ
 σινίπια σινίπι, σινίπεια σινίπει.

In *u* penultima existente longa per εος, breui per
 υος τὸ πῶϊ ἄσυ δῶρι, τῶ πῶεος ἄσεος δῶριος, per
 Metathesin δῶριος δῶρι, uel δῶρι apud Poëtās. legi-
 tur ὧ τὸ δῶρας uel δῶρας τῶ δῶρατος δῶρατος,
 uel τὸ δῶρος τῶ δῶρεος. P per ρος, τὸ νέκταρ
 τῶρ, τέκτωρ, ἥτορ, τῶ νέκταρος. ὧ c̄ δ̄ κέαρ, ἔαρ,
 σέαρ, uel contracte κῆρ ἥρ σῆρ, κέαρτος uel κηρός.
 ὧ c̄. Quedam per τος, sed Heteroclitē, τὸ δῆλεαρ,
 φρέαρ, ὄνεαρ, ὑδῶρ, τῶ δῆλεατος, φρέατος, ὄνεατος
 τος, ὑδατος. Dicitur ὧ τὸ ὑδῶρ τῶ ὑδατος ὑδατος.

As per ατος, τὸ κρέας κέρας τῶ κρέατος κέρας
 τος. Ionice per αος, ὧ contrahuntur τῶ κρέατος
 κρέως. τῶ κρέαϊ κρέα. τῷ κρέατι κρέα. τῶ κρέατι
 κρέα. οἰ κρέων. Attice, τὰ κρέα κρέα. τῶ κρέατι κρέα.

As unicum, δ̄ σαίς τῶ σαίτος, ὧ unum fact
 minimum ἢ δ̄ σαίς τῶ σαίτος.

Os per εος, τὸ ἔρεβος τῶ ἔρεβος ἔρεβος, uel

Dores ϵ ϵ ρέβευς Dorice. τῷ ϵ ρέβει ϵ ρέβει. τὰ ϵ ρέβεια ϵ ρέβ
 aeoles uer $\beta\eta$. ϵ c. τὸ χ έως, τὸ χ έεος uel τὸ χ έως Attice, ϵ
 tunt sem- flectitur deciso σ , τὸ χ έω β χ έω.
 per ou con ω ς, τὸ ϕ ώς τῷ ϕ ώδῃ, uel τὸ ϕ άος τὸ ϕ άεος.
 tractūi eu τὸ ω ς uel ω ς, τὸ ω τός. uel τὸ ω ς τὸ ω ς.

ω ς. Item neutra adiectiua sequuntur declinationem suo
 rum masculinorum.

Notio de Nomina in $i\epsilon$ u ϵ flexa pure, accusatiuum singular
 Accusati rem faciunt aequesyllabum in uocalem recti cum μ , ὁ
 uo singula ὄμις ἐνρὺς βότρυς, τὸ ὄμιος ἐνρὺς βότρυς, τὸ μ
 ri. ὄμιρ ἐνρὺμ βότρυμ, sic ϵ ὁ βῶς τῷ βόδῃ τῷ βῶμ.

Poëtice Flexa impure non ὀξύτονα, tam crescentem formant
 etiam τὸ μ in α quàm aequesyllabum in μ , ἢ ϵ ρις ἐπικλυς, τῆς
 ϵ υρέα βό ϵ ριδος ἐπικλυδος, τῆρ ϵ ριδ' α ἐριμ ἐπικλυδ' α ἐπικ=
 τρυα βόα λυμ. aliàs accusatiuus simpliciter à genitiuo fit ω ς uer
 so in α . Declinata per $\nu\tau$ uocatiuum faciunt, aufe=
 Accusati= rendo τὸς genitiui. ὁ αἶας χερίας, τὸ αἶαντος χερ=
 ius mona ριέντος, ὁ αἶαμ χεριέμ. In $i\epsilon$ flexa per $\epsilon\omega$ ς, in $\epsilon\epsilon$.
 syllabus in ὁ ἀρισωφάνης ἀληθής, τῷ ἀρισωφάνεος ἀληθείος, ὁ
 μ circūfle ὁ ἀρισόφανης ἀληθής. In $i\epsilon$ u ϵ non ὀξύτονα. σ depon
 ctitur τ̄ nunt, ὁ ὄμις βότρυς πά'ε πα'ε, ὁ ὄμι βότρυ πα'ί
 μῦν. πα'ί. Item in $\epsilon\omega$ ς $\epsilon\epsilon$ ους, ὁ βασιλιῦ χερία βῶ πλα
 κῶ. prater ὁ ὀδούε πούε, ὁ ὀδούε πούε. In ω ς
 Notio uo faeminina uocatiuum in $\epsilon\iota$ formant. ἢ λιτῶ αἰδῶς, ὁ
 catiui. λιτῶ αἰδῶι. In immutabilem non ὀξύτονα ω ς genitiui
 deponunt, νῆσως τέρεμ, τὸ νῆσορος, ὁ νῆσορ τέρεμ.

Item

Item ὁ πατήρ σωτήρ ἀνὴρ δαίης, uocatiuos habent
ὡς πατέρ σωτέρ ἀνερ δαίερ. Reliqua faciunt uocati-
uum nominatiuo similem.

Datiuus pluralis à singulari datiuo fit, ponendo σ
ante ι. ἢ πίτυς, τῆ πίτυι, ταῖς πίτυσι. Et τ. δ. θ.
ρ. occurrentes, quia ipsi σ male consonant, abijciun-
tur ἢ χάρις κρηπίς ὄρνις τρυγών, τῆ χάρις κρηπί
δι ὄρνιθι τρυγόνι, ταῖς χάρισι κρηπίσι ὄρνισι τρυ-
γόνισι. Etiam penultima datiuī singularis positione existi-
stente longa, penultimam datiuī pluralis quoque longam
esse oportet. unde post abiectam positionem u ad-
o ponitur, ὁ λέων, τῷ λέοντι, τοῖς λέεσι. Præterea ὁ Δρο-
in ξ uel diphthongum finita, recto i subdunt ὁ ἀνάξ μευδῆευσ
Βασιλεύς χαρίεις, τοῖς ἀνάξι Βασιλεύσι χαρίεσι, τοῖς δρο-
præter ὁ πούς, τοῖς ποσί. Item in nominibus in ης syn- μέσι ἡέσι
copatis necessario inseritur α, ὁ πατήρ ἀνὴρ, τῷ πα- σι poëtice
τέρι πατέρι ἀνέρι ἀνδρι, τοῖς πατέρσι ἀνδράσι.
Item Iones hunc Datium à nominatiuo plurali, sub-
iuncto σι deslectunt, οἱ αἰάντες τοῖς αἰάντασι. Et
in neutris α uertunt in εσσι τὰ Βήμαα τοῖς Βημαί-
τασι. Denique Datiuī plurales in σι, in σι ρ finiunt uo-
cali sequente τοῖς ἀνδράσι ὁμοιος, sic τοῖς αἰνέσι
ἡσι ρ λόγισι ρ.

MOTIO ἔ comparatio adiectiuorum.

In ος purum uel ρος, fœmininum mouent in α, in ὄς

non purum in η, & neutrum semper in ορ. ὁ κυάνεος
 Ionice τα= πηνηρός Είλος, ἢ κυανέα πηνηρά Είλη, ὁ κυάνεορ
 men ἢ κεα πηνηρόρ Είλορ. Frequenter adiectiua composita sub
 νέν, & ἢ masculina uoce generis cōmunis sunt, ὁ ἢ πάμμιλος
 Είλα Do τὸ πάμμιλορ, etiā deriuatiua quaedam more Attico,
 rice. ὁ ἢ κόσμιος ὁ κόσμιορ, deriuatum à κόσμος. Com-

Per synco
 pen Είλ=
 προς Είλ,
 τατος.

paratur σ uerso in προς τατος, & penultima positi-
 ui existente breui, uertitur o in ω, longa uero natura,
 uel positione, nequaquam. κενός κενώτερος, κενώτα-
 τος, Είλος Ειλώτερος Ειλώτατος. παλαιός, πα-
 λαϊότερος, παλαιότατος. ἐνδοξός, ἐνδοξότερος,
 ἐνδοξότατος. Iterumq; comparatiuus & superlatiuus
 more positiui mouentur, ὁ κενώτερος, κενώτατος, ἢ
 κενώτερα, κενωτάτη, τὸ κενώτερον κενώτατον.

εις

In εις faemininum mouent in εσα, neutrum in ερ.
 ὁ χαρίεις ἢ χαρίεσα, ὁ χαρίερ. Comparantur εις
 uerso in ισερος εσατος, χαριέειρος χαριέεατος.

ης

υς

In ης cōmunia, neutrum formant in εις, ὁ ἢ ἀλη-
 θής, τὸ ἀληθές. In υς faemininum faciunt in εα, neu-
 trum in υ, ὁ γλυκὺς ἢ γλυκῆς uel γλυκεία Dorice,
 τὸ γλυκὺ. Comparantur neutro subdendo, προς τα-
 τος. ἀληθέειρος ἀληθέεατος, γλυκύτερος, γλυ-
 κύτατος.

ωρ ηρ

In ωρ ηρ cōmunia, neutrum flectunt in ορ ηρ, ὁ
 ἢ ἄφρω ἄρρηρ, uel ἄρσηρ, τὸ ἄφρω ἄρρηρ. Compa-
 rantur recto plurali subnectendo τε. τα, ἄφρονέει-

ρος

ρος ἀρρενέστατος. In *is* adiectiua communia sunt, *is*
quia composita, neutrum mouent in *i*, nec comparantur,
ὁ ἢ εὐχαρις Φιλοπατρις, τὸ εὐχαρι Φιλόπατρι.

Ἰμας, ὁ πᾶς ἢ ὠᾶσα, ὃ ὠᾶνον comparatur, *ας*
ὁ μέλας τάλαι, ἢ μέλαινα, τάλαινα, τὸ μέλαι
τάλαι, μελάντερος, ατος.

In *ous* ferè contracta sunt, ὁ χρυσὸς ἀργυροῦς,
ἢ χρυσὴ ἀργυρᾶ, τὸ χρυσοῦμ ἀργυροῦμ. ἀπλοῦς *ους*
ἀπλῆ ἀπλῶμ, ἀπλόσερος ἀπλόστατος. ὁ ἢ πολὺ
πος ὃ πολύπερ. Item ὁ ἢ εὐγεως τὸ εὐγεωμ *Ats*
ticum est, compositum ex εὐ ἔ γαῖα, εὖς ἢ ὡς εὖς uel
ἢ ὡς bonus, εὖ bonū uel bene. Sunt ἔ adiectiua trium
generum, ὁ ἢ δὲ μέκας ἄρπαξ. Item substantiua,
que de masculino in faeminū mouentur, ὁ λέωμ θε-
ράπων δ'εωπότης ἀνάξ βασιλεὺς κυβερνήτης αν-
λκτής πᾶκοίτης, ἢ λέαινα, θεράπαινα, δ'εωπόλις
uel δ'εωποινα, ἀνάσσα βασίλισσα uel βασίλεια,
τεράτρια, παράκοιλις.

Etiā à quibusdam substantiuis comparatiui ἔ su-
perlatiui formantur τὸ κέρδος κερδίωμ κέρδισος. Comparati-
o

Quaedam comparatiuum irregularem formant in *atio*
ωμ, ἔ superlatiuum in *isos*, καλὸς ἀγαθὸς uel ἔσος mala.
θλὸς, καλλίωμ, βελτίωμ uel βέλτερος, ἀμείνωμ
λωίωμ κρείσσωμ (uel κρείττωμ Attice) ἀρεσίωμ, κάλ Attici ἔ
λισος βέλτισος ἀριστος λῶσος κρέτισος. κακὸς, in τῇ μιᾷ
κακίωμ χείρωμ χειρίωμ, κάκισος. μικρὸς, ἐλάσσ = iant.

PRIMA PARS.

σῶρ ἦσῶρ, uel ἐλάτῳρ ἠπῳρ, μείῳρ, ἐλάχισος.
 ῥάδῳρ, ῥάσῳρ, ῥάσος. ἐχθρὸς, ἐχθίῳρ, ἐχθισος.
 αἰσχρὸς αἰσχίῳρ ἔχισος. ὁ πολὺς μέγας, ἢ πολλὴ
 μεγάλη, ὁ πολὺ μέγα. πλείῳρ μείζῳρ, uel μάσ
 σῳρ apud Pindarum. πλεῖσος μέγιστος irregularia
 sunt motione et comparatione. Item βραδύς ταχύς
 παχύς comparantur βραδύῳρ uel βράσσῳρ, τα-
 χίῳρ uel θάσσῳρ. παχίῳρ uel πάσῳρ, βράδι-
 σος τάχισος πάχισος. Item γλυκύς γλυκύτερος
 γλυκύτατος, uel irregulariter γλυκίῳρ γλύκισος,
 sic ἠδύς ταχύς ὠκύς βραχύς βραδύς παχύς.
 Insuper quedam aduerbia comparantur, et præpo-
 sitiones κάτω κατώτερος κατώτατος. ὑπέρ ὑπέρ-
 τερος ὑπέρτατος. πέραν περαιότερος ταρς. μάλα
 μάλλον μάλισα. πρὸ πρότερον. et à uerbo φέ-
 ρειν fit φέριτερος, τατος, uel φέρισος.

Notio. Nota comparatiui irregulares, sicut alia in ὠρ νο-
 mina, in casibus νε finientibus, patiuntur Apocopen
 Atticam, Ἐρτῆρ τὰ ἀρείονα ἀρείῳ. In his etiam hu-
 iusmodi crasis fit, οἱ αἱ ἀρείονες, tollendo ν et ο
 torquendo in δ ἀρείδε.

DE PATRONYMICIS.

OMINA primæ declinationis ex se de-
 riuant patronymica masculina in αδης,
 ἀνείας ἀνείαδης, ἰεΐτης ἰεΐτάδης.

ἡος *purum* *tertia* in αδης, ἡλιος ἡλιάδης, in ος *im-*
purum in ιδης, κρόνος κρονίδης. *Quarta* mutant ος ge-
 nitium in ιδης. ὠέλοϛ ὠέλοπες ὠελοπίδης, πηλεὺς
 τῷ πηλέος πηλείδης, contracte ὠηλείδης, uel τῷ
 πηλήος ὠηληίδης. Ἐ Erenthesi, quæ frequens est
 apud poëtas in patronymicis πηληϊάδης τῷ πηληϊά-
 δῃ τῷ ὠηληϊάδῃ Ionice apud Homerum. Est etiam
 forma Ionica in ωρ, κρονίωρ πηλείωρ. Fæminina à
 masculinis fiunt exerto δη, ἡλιάδης ἡλιάς. πριαμί-
 δης πριαμιάς. Quedam in νη reperies, sed pauciora,
 ἄδρασος ἄδρασίνη, ἡετίωρ ἡεζώνη.

DE DIMINUTIVIS.

ASCVLINORVM terminationes
 sunt ωρ, αξ, ας, κος, λος, υς, μωρὸς
 μωρίωρ, ζηνόδωρος ζηνῶς, παῖς παι-
 δίσκος puellus, παιδίσκη puella, ναύς
 τῆς ναυτίλος, σίμος σιμύλος apud Theocri. Διό-
 νυσος διονῦς, flectitur Dorice, deciso σ, τῷ διονῦ
 τῷ διονῦ. Fæmininorum ωρ ις, ὑψιπύλη ὑψωρ,
 θεράπαινα, θεραπαινίς. Neutorum ιορ ἵππος
 ἵππάριον, ἐπισολή ἐπισόλιον. Profuerit ἔ alias
 studioso deriuatiuorum obseruare formulas, ut in ειος,
 ιος, κος, νος possessiuæ, ἀνθρώπιος ἀνθρωπικός
 ἀνθρώπινος humanus, θαλάσσιος marinus. Et in
 τῆς uel συνη fæminina abstracta φιλότης ὀξύτης δῖ

καλοσύνη. Item ἰν εἰς uel δῆς plenitudinis, ἀμαθίης
χαρίης, κητώδης.

APPENDIX NOMINVM.

Paragoge
γεω.

VLTIſ casibus ſubnectitur Paragoge
poëtica εἰ uel εἰμ, eoſq; non facile, niſi
ex ſerie orationis diſcernimus, ἑτέρηε
pro ἑτέρα, uel ἑτέρη Ionice, πόντοεμ

Enallage
caſuum.

pro τῷ πόντῃ. ὄχεοεμ pro τοῖς ὄχεοιμ. Item En-
allage caſuum fit τῆ ὑσμῖνι pro τῆ ὑσμῖνῃ à no-
minatiuo ἢ ὑσμῖνῃ, datiuus ſecũdæ declinationis muſ-
tatus in datiuum quartæ. Sic τῷ τῆ διχομῖνι pro

ἄρης.

διχομῖνῳ à διχομῖνος, εἰ τοῖς πρόβασι pro τῷ
πρόβατοῖς à πρόβατομ, datiuī traducti ex tertia in
quartā. Præterea nomina quædā poëtis uarie inflectun-
tur, ut ὁ ἄρης, τοῖ ἄρεσ ἄρητος ἄρεος ἄρεος ἄρητος ἄρης

Ἡρακλέης.

οῖ ἄρεωσ ἄρεοσ. Et ὁ Ἡρακλέης, τοῖ Ἡρακλέεοσ Ἡρα-
κλέοσ, uel per Cræſin εε in η, Ἡρακλήοσ (ſicut τῷ
ᾠεῖ ᾠῆι à τῷ ᾠέοσ) Ionice τοῖ Ἡρακλένοσ, τῷ Ἡρα-
κλέεῖ per Syncopeſ uniuſ ε Ἡρακλεί (ſicut τὰ κλέ-
εα κλέα, à τῷ κλέοσ, εἰ τὸμ Δυοκλέα ab ὁ ἢ Δυοκ-
κλέησ, τὰ χεῖεα χεῖα à τῷ χεῖοσ, τὼ ὄαſεε ὄοſſε
duale à τῷ ὄοſοσ) uel τῷ Ἡρακλήῃ, τὸμ Ἡρακλέεα
Ἡρακλέα Ἡρακλή Ἡρακλέη, uel Ἡρακλέημ. Attice, ᾠ
Ἡράκλεεσ Ἡράκλεησ Ἡρακλεσ. Et ſi in recto contrahi-
tur, tunc ſequenter alij obliqui cõſtringuntur ſecũdo,
ὁ Ἡρακλέησ

ὁ Ἡρακλέης Ἡρακλῆς, τῷ Ἡρακλέους Ἡρακλῆς, τῶ
 Ἡρακλέος Ἡρακλῆς. εσ. Item ὁ υἱὸς τοῦ υἱός con=
 tractione poetica υἱός, εσ sic sequenter dativus plura
 lis τῶ υἱοῦ υἱοῖσι, εσ α interposito ἡέσι, quia η non
 potest præire σ, ob id rectus nō cōtrahitur. υἱὸς υἱέ.
 Item ἡ ναῦς νηὺς νηῖς, τῆς ναός νηός νεός, τῶ νάα ναῦς.
 νῆα, νεα, ναῦν νηῦν, αἱ νάες νῆες νέες ναῦς νηῖς. εσ
 sic ἡ γαῦς. γαῦς.

Quaedam heteroclitica sunt, ut ὁ Ζεὺς τῶ Διός τῶ Hetero
 Διὶ τὸν Δία, ὦ Ζεῦ. At ὁ Ζῆρ τῶ Ζηνός canonicum chya.
 est. ἡ γυνή, τῆς γυναῖκος, τῆ γυναῖκι, τῆρ γυναῖς Ζεῦς.
 κα, ὦ γύναι, τῶ ὦ γυναῖκα masculine, sicut τῶ ὦ γυνή.
 χῆρε πόλιε ὀδῶ, εσ alia quedā more ueterum, ταῖρ
 γυναῖκοῖρ, αἱ γυναῖκες, τῶν γυναῖκῶν, ταῖς γυνί
 ναῖς, τὰς γυναῖκας. ὁ μέγας, τῶ μεγάλῳ, τῶ μέγας -
 μεγάλῳ, τὸν μέγαρ, τὸν μεγάλῳ. εσ. ὁ πολὺς πολῆς.
 τῶ πολλῶ, τῶ πῆλῳ, τὸν πολὺν, τὸν πῆλῳ. εσ.
 poetis etiam canonicè flectitur, ὁ πολὺς, τῶ πλέος,
 οἱ πολέες τοῖς πολέσι uel πολέεσσι. εσ.

Item numeralia sic flecte, ὁ εἷς unus τῶ ἐνός, ἡ μία Nomina
 τῆς μιᾶς, ὁ εἷς. τῶ ἐνός. τῶ τὰ δύο, uel δύο At numera
 tice, duo duæ duos duas εἷρ ταῖρ δύοῖρ, uel δύοσὶ lia.
 poetice, uel indeclinabile τῶ τὰ τοῖρ ταῖρ δύο. Ad=
 dere quoq; licet articulos plurales οἱ αἱ τῶν. εσ.
 δύο. οἱ αἱ τρεῖς τρεῖς τὰ τρία τῶν τριῶν τοῖς ταῖς
 τρισίρ. οἱ αἱ τέσσαρες τοῖς τὰς τέσσαρας τῶν τεσ-

σάρων τῶν τῶν τεσσάρων. sequentia ut πέντε ἕξ
ἑπτά indeclinabilia generis omnis sunt usque ad ἑκα-
τομ centum, ultra iterum flectuntur, οἱ δ' ἑκατόσιοι
τῶν δ' ἑκατοσίων. &c.

DE VERBO CAPVT III.

Coniugationes uerborum sunt octo, quatuor
in ω & totidem in μι.

Prima cō-
iugatio in
ω.

RIMAE CONIUGATI
onis indices sunt presentis an-
te ω literæ oppositæ β. ω. φ.
& πη. τρίβω τρίπω τρίφω
τύπηω.

Futuri index ψ. τρίψω ἔξω
ψω θρέψω, differentiae gratia

τ uerso in θ. τύψω, Perfecti, φ τέτυφα.

Secunda.

Secundæ γ. κ. χ. κλ. ζ. σσ. λέγω δύνω τρί-
χω ἔχω τίνω σενάξω πράσσω uel πράττω Attice.
Futuri ξ, λέξω, θρέξω, ἔξω (in uno τ uerso in θ, in
altero tenui spiritu in densum) πράξω σενάξω. Per-
fecti χ, λέλεχα, ἔπραχα.

Tertia.

Tertiæ δ. τ. θ. ζ. ασ. & ω purum. ἄδω, ἀνύ-
Dores ζ in τω, πλῆθω, βαδίξω, συρίζω uel συρίσδω Dorice,
σδ uertūt ωαίξω, ωλάσσω, κωλύω. Futuri σ, πλήσω πλά-
σω

σω βασιῶσ, παῖσω uel βασιῶ παῖσῶ more Do-
riensium, qui futurum uerbi trisyllabi ζω, aut abie-
cto σ aut in ξ uerso circumflectunt. Perfecti κ, τῆ-
σληκα. Item uerba in ω purum σ externum in fu-
turo assumunt, κωλύω κωλύσσω, ἔσ uerba in αω εω
frequentius futurum efficiunt in ἦσσω, βοάω, ποιέω,
βοήσσω ποιήσσω, ἔσ bisyllaba quedam u asciscunt,
χέω, χεύσσω uel χεῶ Dorice. πλέω πλεύσσω καίω,
uel κάω κείσσω. In οω per ωσσω, χυσῶω χυσῶσσω,
præter ὁμῶω ὁμῶσσω. ἀρόω ὄσσω, ὀνόω ὄσσω. Βῶω
βῶσσω.

Notio.

Quartæ quatuor immutabiles λ. μ. ν. ρ. ψάλλω *Quarta.*
νέμω κτείνω τέμνω σάξω. Et eadem indices sunt
futuri ultimam circumflectentis, ἔσ corripientis per Vel Aeoli
multimam, ψαλλῶ νεμῶ κτενῶ τεμῶ σαξῶ. Perfecti ce ψάλλ-
κ ἔφαλκα. σω.

Verba uariant flexionem ῥίπῃσ uel έω, φθάνω *Notio.*
φθάξω uel φθάω. ἔσ c. Item in ζ σσ quæ futurum for-
mant per ξ secundæ, quæ per σ tertie coniugationis
sunt. Et sunt quæ utrunque futurum apud poetas effi-
ciunt, ἀξπάξω ἀξπάξω uel ἀξπῶάσσω. παύξω παύ-
ξω uel παύσσω.

FORMA TEMPORVM
INDICATIVI.

PRÆTERITVM imperfectum indid Imperfes
cem retinet præsentis, finale habet ορ, etum.

et fronti præponit ϵ augmentum syllabicum, si præ-
 sens à consonante incipit, τύπῃω ἔτυπῃορ. Et σ prima
 presentis geminatur ῥάπῃω ἔρῥάπῃορ. Si uero à uo-
 cali mutabili, α ϵ o , imperfectum temporale facit aug-
 menti, α σ ϵ uerso in η , o uero in ω , ἀκούω ἠκούορ,
 ὄριζω ὤριζορ, ἐλεέω ἠλέεορ. Quandoque ϵ augetur
 per appositum i , ἔχω εἶχορ, sic in ἔλω ἔσω ἔλω
 ἔλκνω ἔρπω ἔρέω ἔάω ἔρω ἔρωζω ἔπομαι ἔργάζο-
 μαι ἐθίζω ἐσιάω ἐρύω ἔω, σ auertitur in η , αἰ-
 ρέω, ἦρειορ, $\sigma\nu$ in $\eta\nu$, αὐδ'άω ἠυδ'αορ. oi in ω , οἶκ-
 πείρω, ὤκπειρορ. in aliquibus oi non augetur, οἶνο-
 πωλέω οἶνοπώλεορ. $\epsilon\nu$ nunc manet, nunc Attice in
 $\eta\nu$ conuertitur, εὐδ'ω εὐδ'ορ uel ἠυδ'ορ. Reliquæ uo-
 cales σ diphthongi non mutantur.

Perfectum Perfectum à futuro fit, habet indicem ut supra, si-
 nale α , σ ab imperfecti prima longa incipit, ἀκούω
 ἠκούορ ἀκῶσα ἠκῶκα, ψάλλω ἔψαλλορ, ψαλῶ
 ἔψαλκα, ῥίπῃω ἔρριπῃορ, ῥίψω ἔρριψα, σ poëtice
 ῥέριψα. Sin autem prima imperfecti breuis fuerit uel
 communis, tunc perfectum repetit consonantem initia-
 lem presentis, τύπῃω ἔτυπῃορ, τύψω τέτυφα, βρέ-
 χω ἔβερχορ, βρέξω βέβερχα. Demuntur incipientia
 à $\gamma\nu$ $\gamma\sigma$, quæ quauis habeant primā imperfecti com-
 muniem, tamen non reduplicantur, γνωρίζω ἐγνώρι-
 ζορ, γνωρίσω ἐγνώρικα, γσηγώρέω ἐγσηγώρειορ,
 γσηγώρησω ἐγσηγώρηκα.

Communis

Communis syllaba est, quando muta cum liquida sequitur uocalem breuem ut in ἔβρεχον. Etiam μν κτ π, licet non sit liquida cū muta, faciunt tamen quandoq; syllabam communem, reduplicationemq; admittunt, μνάω μέμνηκα, κτάω κέκτηκα, πτόωπέπωκα. Item si densa fuerit prima presentis, tunc non eadem sed sua tenuis repetitur, θεωρέω τεθεώρηκα, φράζω φέφρακα, χωνεύω κεχώνευκα.

In usū
μέμνη
μαί.
κέκτημαι

Plusquamperfectum habet indicem perfecti, finale ερ, & perfecto inchoanti à longa coincipit ἠκκα, ἠκκαεμ, ἔφαλλα ἔφαλλεμ. Perfecto uero reduplicato plusquamperfectum e superaddit, τέτυφα ἔτετύφεμ, βέβρεχα ἔβεβρέχεμ.

Plusquam
perfectū.

Infinit. primū indicē habet futuri, finale α, augmentum imperfecti τύπῳ τύψῳ ἔτυψα uerberaui.

Infinitum
primum.

Infinit. & fut. secundum indicē habent presentis, si unicus fuerit, si duo, primum, si 2 aut σσ, & in futuro ξ, γ, si 3 & in futuro σ, δ, & finale infiniti ορ est, augmentum imperfecti, futuri finale ω. λέγω, ἔλεγον dixi, λεγῶ dicam, τύπῳ ἔτυπον τυπῶ. σενάξω σενάξω ἔσενάγον σεναγῶ. πρᾶσσω πρᾶξω, ἔπρασον πρασῶ. φράξω φράσω ἔφρασον φρασῶ.

Infinit. &
futurū se-
cundum.

Quedam primæ coniugationis, quorum presens duos habet indices, non primum simpliciter, sed eius mediam aut densam recipiunt, βλάπτω ἔβλαβον βλαβῶ. σκάπτω ἔσκαφομ σκαφῶ.

Notio. Appetunt etiam hæc duo tempora penultima breuiem, unde crebro uocales longæ uel diphthongi resoluuntur, πλίθω ἔωλαθον πλαθῶ, τμήσσω τμήξω ἔτμαγορ τμαγῶ. πλήσσω πλήξω ἔπλαγορ πλαγῶ, ad animum refertur ἔπληγορ πληγῶ ad corpus, λείπω ἔλιπορ λιπῶ. ἑλεύθω ἠλυθορ per syncopen ἠλθορ. ἀκῶ ἠκοορ. δαῖω ἔδαορ. καῖω ἔκαορ. Nisi augmentum aut thematis destructio re-pugnet, ut ἔλω εἶλορ, ἠκω ἠκορ.

Notio alia Deniq; ε uel ει in penultima uerbi bisyllabi sequente immutabili uertitur in α, σέλλω ἔσαλορ σαλῶ. τέμνω ἔταμορ ταμῶ. πείρω ἔπαρορ παρῶ. δέρκω ἔδαρκορ, & Metathesi ἔδρακορ. πέρω ἔπαρορ uel ἔπαρορ. Item immutabili precedente cum alia consonante, τρέπω ἔτραπορ τραπῶ. τρέφω ἔτραφορ. πλέκω ἔπλακορ. κλέπῃω ἔκλαπερ.

PECULIARE VERBIS CONIUGATIONIS QUARTAE.

NOTABIS quod uerba quartæ Coniugationis in ανω uel υνω, in præterito perfecto & plusquamperfecto ante κ indicem u retinent mutatum in γ, μολύνω μολυσάμενος. ἔνω μεμόλυγα. μιάνω μιανῶ μεμίαιγα ἔμεμιχ. transit ἄγειρ. Cætera in υω prænitius u amittunt, κρίνω κρισάμενος. In μω uero uel μνω per Epentheseſin recipiunt,

είρυντ ἢ νέμω νεμῶ νενίμῃκα. τέμνω τεμῶ τε
τέμῃκα. δάμνω δάμῶ δεδάμῃκα, per syncopem
τέτμῃκα, δέδμῃκα. sic unum in νω μένω μενῶ
μεμέμῃκα. Reliqua easdem immutabiles ante κ ser-
uant, φάλλω φάλῶ ἐφάλλῃκα. Item in penultima futu-
turi bisyllabi repertum, uertitur in α praterito per-
fecto, πείρω περῶ ἔπαρακα. Repertum uero in
penultima futuri polysyllabi, manet, ἐγίρω ἐγερῶ
ἤγερκα. In infinito autem primo utrumque migrat in
α, πείρω περῶ ἔπερα. ἐγίρω ἐγερῶ ἤγερα.
νέμω νεμῶ ἔνεμα. Etiam α in futuri penultima, in
infinito primo transit in κ, φάλλω φάλῶ ἐφίλα.

INDICATIVVS.

RAESENS *Singulare*, τύπῃω τύπῃεσ *Paradig =*
τύπῃα. *Duale*, τύπῃετρ τύπῃετρ. *ma.*

Plurale, τύπῃομερ τύπῃετε τύπῃοσι. *Præsens.*

Imperfect. Singular, ἔτυπῃορ ἔτυπῃεσ *Imperfe.*

ἔτυπῃε. *Dual* ἔτύπῃετορ ἔτυπῃέτηρ. *Plur.* ἔτύπῃομῶ
ἔτύπῃετε ἔτυπῃορ.

Perfectū.

Perfect. Sing. τέτυφα τέτυφας τέτυφέ. *D.* τί-
τύφατορ τετύφατορ. *Plura.* τετύφαμερ τετύφατε
τετύφασι.

Plusquamperfe. Sing. ἔτετύφαρ ἔτετύφας ἔτε *Plusquã*
τύφα. *Dua.* ἔτετύφατρ ἔτετυφείτηρ. *Plu.* ἔτετύ- *perfectū.*
φασμερ ἔτετύφατε ἔτετύφασαμ.

- Infinitū α.** Infinit. primū Sing. ἔτυ-φα ἔτυ-φας ἔτυ-φε. D. ἔτύ-
φατορ ἔτυ-φάτηρ. Pl. ἔτύ-φασιν ἔτύ-φατε ἔτυ-φασιν.
- Infinitū β.** Infinit. secundum Singul. ἔτυπερ ἔτυπερ ἔτυπε.
Dual. ἔτύπετορ ἔτυπέτηρ. Plur. ἔτύπομερ ἔτύ-
πωετε ἔτυπομ.
- Futurū α.** Futurum primum Sing. τύ-ψω τύ-φας τύ-ψῃ. Dual.
τύ-ψετορ τύ-ψετηρ. Plur. τύ-φομερ τύ-ψετε τύ-ψοσι.
- Futurū β.** Futurum secundum Singul. τυπῶ τυπῆς τυπῆ.
Dual. τυπῆτορ τυπῆτορ. Plur. τυπῶμερ τυπῆτε
τυπῶσι.
- Notio.** Prima persona plurali desinente in μερ deest pri-
ma dualis, et si tertia pluralis finit in ι uel α, tunc
secunda et tertia duales similes sunt, aliās dissimiles.
Item personis tertijs in ι uel ε finitis η additur proxi-
me uocali sequente, τύψοσι η ἀνδρες, ἔτυπερ ἀνδρ.
- Variant Dialectici** Dorice pro τύφας τύφῃ, τύφῃς τύφῃ. Aeolice
τύφῃς τύφῃ. Pro τύφομερ τύφασιν. Dorice
τύφομερ τύφονα. Sic pro τετύφασιν τετύφα-
σι, τετύφασιν τετύφασιν forte τετύφασιν, sicut ὠδῆ-
κασιν pro ὠδήκασιν in. 1. Idyl Theocr. pro ἔτύφασ-
μερ ἔτύφασιν, ἔτύπομερ ἔτύπομερ, τύφομερ
τύφομερ. Pro ἔτυπῃ Ionice τύπῃσκε. Pro ἔτυ-
πῃσιν τύπῃσιν, more uero Chalcidensium ἔτύπῃ-
σασιν, sicut pro ἐδολίεσιν ἐδολίεσασιν, et contracte
ἐδολίῃσασιν, et pro ἔτυπομ ἔτύποσασιν. Pro ἔτυ-
ψῃσιν, pro ἔτυπε τύπεσκε. pro ἔτετύφασιν ἔτε
τύφασιν

τύφει Ionice ἐπετύφει, ἐπετύφει. Attice uero ἐπετύφισθαι Δοκᾶσαι
 φη uerberaueram uerberauerat. pro ἐπετύφισσᾶν, σᾶσαι pro
 Attice ἐπετύφισσᾶν. pro τύφω εἰς θ, Dorice τυφῶ Δοκᾶσαι
 τυφῆς τυφῆ. pro τύφισσι τυφῆσιν. Theocr.

Reliquorum modorum quoduis tempus à cognato De modis
 Indicatiui flectendum est, praesens à praesenti, perfectum à perfectis.
 Et c. augmentis Infinitorum abiectis.
 Fit itaque imperatiuus, uertendo finale indicatiui in ε
 in infinito primo in ορ. Optatiuus in οίμι, infinito pri-
 mo in αίμι uel εἰα. Subiunctiuus, in ω. Infinitiuus,
 in praesenti duobus futuris infinito secundo in ερ, in-
 finito primo in α, praeterito in ενα. Participium, in
 praesenti duobus futuris infinito secundo in ωρ, infi-
 nito primo in ας, praeterito ως. Et sicut praesens flecti-
 tur, ita semper reliqua tempora. Imperfectum & plus-
 quamperfectum desunt in his modis, praesente imper-
 fecti, & perfecto plusquamperfecti significatum com-
 plente.

IMPERATIVVS.

Præ. si. τύψε τυψέτω. D. τύψετωρ τυψέτωρ. Praesens.
 Plu. τύψετε τυψέτωσαρ uel τυψόντωρ Attice.
 Perf. sin. τέτυφε τυψέτω. D. τέτυφετωρ τέτυφετωρ. Perfectum
 τυψέτωρ. Plu. τέτυφετε τυψέτωσαρ uerberato.
 Inf. pri. sin. τύψορ τυψάτω. D. τύψατορ μάτωρ. Infinitū α.
 P. τύψατε άτωσαρ, uel Attice τυψάντωρ uerberato
 Inf. secun. sin. τύπε, uel more Syracusano τύψ. Infinitū ε.

ωωμ, τυπέτω. Dual. τύπετῶ ἐτῶμ. Plur. τυπέτε
 ἔτωσαρ uel τυπόντωμ.

OPTATIVVS.

- Præsens.* *Præ. sing.* τύπῳμι τύπῳς τύπῳι. *D.* τύπῳτα
 τῶμ τυπῳίτημ. *Plu.* τύπῳμεμ τύπῳτε τύπῳεμ.
Perfectū. *Perfe. sing.* τεύφοιμι ὑφοίς οι. *D.* οίτῶμ οίτημ.
Plu. οίμεμ οίτε οίεμ.
Infinitū α. *Infinitum prim. Sin.* τύψαμι τύψαις τύψαι. *D.*
 αιτῶμ αίτημ. *Plu.* αιμεμ αιτε αιεμ uel Ionice *Sin.*
gul. τύψααις αι. *Dua.* είατῶμ εάτημ. *Plu.* εία
 μεμ είατε ειαμ.
Infinitū β. *Infinitum secund. Sing.* τύψιμι οίς οι. *D.* οίτῶμ
 οίτημ. *Plu.* οίμεμ οίτε οίεμ.
Futurū α. *Futurum pri. Sing.* τύψοιμι οίς οι. *Dua.* οίτῶμ.
 οίτημ. *Plura.* οίμεμ οίτε οίεμ.
Futurū β. *Futurum secund. sing.* τυψίμι οίς οι. *Dua.* οίτῶμ
 οίτημ. *Plu.* οίμεμ οίτε οίεμ.
Notio. Omne Optativum in penultima habet per i Diphthongum.

SUBIUNCTIVVS.

- Præsens.* *Præsens sing.* ἔαρ τύψῳ ης, η. *Dua.* κτῶμ κτῶμ.
Plu. ωμεμ, κτε, ωσι.
Perfectū. *Perfect. Sing.* ἔαρ τεύφῳ ης, η. *Dua.* ἡτῶμ κτῶμ.
Plur. ωμεμ, κτε, ωσι.

Infu.

Infinit. primum singu. ἔαμ τύφω ης, η. Dual. Infinitū α.
 κτορ κτορ. Ἐ cat. uerberauerim uel uerberauero.

Infinit. secun. sing. ἔαρ τύπω ης, η. Ἐ cat. Infinitū β.

Quando in aliqua persona presentis indicatiui est Notio.
 ε, tunc in eadem presentis Subiunctiui est η: quando
 uero ο, tunc ω. Item Subiunctiuius Ἐ imperatiuius
 futuris carent.

INFINITIVVS.

Præsens τύπτειν, τυπτεν Dorice. τύπτειν Aeolice. Præsens.
 ce, uel τυπτέμεναι τυπτέμεν Ionice.

Perfectum τετυφέναι.

Perfectū.

Inf. primum τύφα.

Infinitū α.

Inf. s. τυπῆρ τυπέμερ, τυπέρ τυπέμερ ἔμεναι.

Infinit. β.

Futur. pri. τύψαι τυψει τυφέμεναι τυφέμεν.

Futurū α.

Futurum secundum τυπῆρ.

Futurū β.

Infinitiuus communis in ερ ουρ θναι ουναι, Aeolice sit in εμεναι ομενε, Ionice in εμερομερ, τυ-

Notio.

πτειν τυπτέμεναι τυπτέμεν. ἀρῆρ ἀρόμεναι ἀρό-

μεν. θῆναι θέμεναι θέμεν. δῆναι δόμεναι δό-

μεν, quod si unica uocalis fuerit ante ναι infiniti-

ui communis, eadem ante μεναι Aeolici, Ἐ μεν Ion-

nici infinitiui seruatür, τιθέναι τιθέμεναι τιθέμεν.

ισάναι ισάμεναι, σῆναι σήμεναι, διδόναι διδό-

μεναι.

PARTICIPIVM.

Præsens singul. ὁ τύπτων, τῷ τύπτοντος, ἡ τύψ Præsens.

πίσσα, uel τύπσοια Dorice, τῆς τυπτόσης, τὸ
τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Perfectū. Perse. ὁ πετυφῶς, uel Aeolice πετύφωμ, τῶ πε-
τυφότος, ἢ πετυφύια, τῆς πετυφύιας, ὃ τετυφός
τοῦ πετυφότος.

Infinitū α. Infi. pri. ὁ τύψας uel τύψαις Dorice, τοῦ τύψαι-
τος, ἢ τύψασα uel τύψαισα apud Pinda. τῆς τυψά-
σης, τὸ τύψαιμ, τῶ τυψαντες.

Infinitū β. Infi. se. ὁ τυπῶμ, τῶ τυπόντος, ἢ τυπῶσα, τῆς
τυπῶσης, τὸ τυπῶν, τοῦ τυπόντος.

Futurū α. Fut. pri. ὁ τύψωμ, τῶ τυψοντος, ἢ τύψοια, τῆς
τυψόσης, ὃ τυψοίμ, τῶ τυψοντες.

Futurū β. Fut. se. ὁ τυπῶμ, τῶ τυπῶντος, ἢ τυπῶσα τῆς τυ-
πῶσης, τὸ τυπῶν, τῶ τυπῶντος.

Latina lingua participijs præteritis Actiujs caren-
te, hæc Græca participia præterita per relatiuum ἔ-
uerbum præteritum circumscribimus, ut ὁ πετυφῶς
τύψας τυπῶν qui uerberauit, τοῦ πετυφότος eius qui
uerberauit. ἔ. c. Vel elegantius per passiuum τύψας
λίθωμ εὔρομ τὸ πῦρ, percusso lapide, inueni ignem.
uel per Gerundium, quod à tempore liberum est, fer-
riendo lapidem, inueni ignem. feriens lapidem impro-
prie dicimus. Cōgruunt tamen Deponentium ἔ. Com-
munium participia, φωνήσας loquutus, κλέψας fur-
ratus, κατὰ Θιλήσας osculatus.

INDICATIVVS PASSIVS.

Præsens

Præsens sing. τύπσομαι τύπῃ uel τύπσεια Ioni *Præsens.*
ce, uel τύπσει Attice, τύπσεται. *Duale.* τυπόμεθορ
 τύπσεδορ τύπσεδορ. *Plur.* τυπόμεθα, uel Ionice
 τυπόμεδα, τύπσεδε τύπσοιαι.

Imperfect. sing. ἐτυπόμεν ἐτύπεις ἐτύπεις, *Imperfect.*
 Ionice, ἐτύπεις Dorice, ἐτύπειο. *Dual.* ἐτυπόμεθ
 βορ ἐτύπσεδορ ἐτυπείδαρ. *P.* ἐτυπόμεθα uel
 ἐτυπόμεδα, ἐτύπσεδε, ἐτύπσοιαι.

Perfect. sing. τέτυμμαι τέτυψαι τέτυπται. *Perfectū*
Dual. τετύμμεθορ τέτυφθορ τετύφθορ. *P.* τετύμ- de quo *fus*
 μεθα, τέτυφθε τετυμένοι είσί. *fius ca. 4.*

Plusquamperfect. singul. ἐπέτυμμεν ἐτέτυψο ἐτέ- *Plusquam*
 τυπτο. *D.* ἐπέτυμμεθορ ἐτέτυφθορ ἐπέτυφθορ. *Plur. perfect.*
 ἐπέτυμμεθα, ἐτέτυφθε τετυμένοι ήσαρ.

Infini. prim. sin. ἐτύφθηρ ἐτύφθης ἐτύφθη. *Dual. Infinitiū α.*
 ἐτύφθητορ ἐτυφθήτηρ. *Plura.* ἐτύφθημερ ἐτύφθητε de quo *ex*
 ἐτύφθησαρ. uel ἐτυφθηρ *Bæotice.* *acte ca. 4.*

Secundum infinit. à *secundo Actiuo fit*, ορ uerso *Infinitiū β.*
 ήτηρ. *Singul.* ἐτύπηρ ἐτύπης ἐτύπη. *Dual.* ἐτύπητορ
 ἐτυπήτηρ. *Plur.* ἐτύπημερ ἐτύπητε ἐτύπησαρ, uel
 ἐτυπερ. ἐφαναρ pro ἐφάνησαρ apud *Pind.*

Duo futura à duobus infinitis v uerso in σομαι. *Duo fu-*

Primum sing. τυφθήσομαι τυφθήσῃ uel τυφθή= *tura.*

σεα τυφθήσεται. *D.* τυφθησόμεθορ, εδορ εδορ.

Plur. όμεθα, εδε, ούται.

Secundum sing. τυπήσομαι. *etc.* sicut *præsens.*

Tertium habet uerbum passiuum, quod μετ' ὀλίγον, id est paulopost futurum uocatur, id efficitur ex secunda persona perfecti, uerso α in ομαι, τέτυφα τετύφομαι, mox cædar, uel iam cæsus sum.

Sin. τετύφομαι τετύφη τετύφεται, sicut præsens.

De modis Reliqui modi sic ab indicatiuo deslecluntur.

alijs. Indicati. in Imper. Optati. Subiuncti. Infin. Partic.

Finale. ομαι, ου, ἐδω, οίμην, ωμαι, εδω, ὄμενος.

Vel κτι. ην, κθι, ἦτω, εἶην, ᾧ, ἦναι, εἶς.

Cæterum perfectum, quia nec in ομαι, nec ην fit nit obseruandum est.

IMPERATIVVS.

Præsens. Præsens sing. τύπισε τύπισεο uel τύπιτε, τυπιέδω.

Dual. ἐδωρ ἐδωρ. Plur. ἐδε ἐδωσαρ. Ἐ Attice

Perfect. de τυπιέδωρ. Perfect. singu. τέτυφο τετύφω. Dual.

quo infra. υφωρ υφωρ. Plur. υφε υφωσαρ.

Infinitiu. α. Infinitum primum Singu. τύφηναι ἦτω. Dual. κτηναι ἦτωρ. Pl. κτε ἦτωσαρ.

Infiniti. β. Sin. τύπιθι τυώητω. D. κτην ἦτωρ. P. κτε ἦτωσαρ.

OPTATIVVS.

Præs. sing. τυπιόμην τύπιτοιο τύτωτοιο. Dual. τυπιόμεθωρ τύπιτοιοδωρ τυπιόιδηρ. Pl. τυπιόίμεθα, τύπιτοιοδε τύπιτοιντο, uel Ionice τυπιόίατο.

Perfectu. Perfectum circumscribitur per participium ἔν uerbum substantiuum, sicut apud latinos.

Sing.

Sing. τυμμένος εἶμ εἶς εἶν. *Dua.* τυμμένω
 εἶκτορ εἴτηρ. *Plur.* τυμμένοι εἶμερ εἶκτε
 εἶκοσαρ, *cæsus essem esses esset.* &c.

Infinit. primum sing. τυφείμ τυφείης τυφείν. *Infinit. α.*
Dual. τυφείκτορ τυφείκτηρ. *Plur.* τυφείκμερ
 τυφείκτε τυφείκοσαρ.

Infinitum secundum sing. τυπέμ εἶς εἶν. *D.* *Infinit. β.*
 εἶκτορ εἴτηρ. &c.

Fut. pri. sin. τυφθισοίμκρ, οιο, οιοτο. *Dua.* οίμεθ *Futurū α.*
 θορ οιοθορ οίοκρ. *P.* οίμεθα, οιοθε οιντο uel οίατο.

Futu. secund. sing. τυπκσοίμκρ, οιο, οιοτο. &c. *Futurū β.*

Moχ futur. sing. τυψοίμκρ τυψοιο οιοτο. &c. *Moχ fut.*

SVBIVNCTIVVS.

Præsens sing. εἶμ τυπῶμαι τυπῆ uel τυπῆαι, *Præsens.*
 τυπῆται. *D.* τυπῶμεθορ τυπῆθορ τυπῆθορ.
Plur. τυπῶμεθα, τυπῆθε τυπῆται.

Perfectum circumscribitur sing. τυμμένος εἶμ *Perfectum*
 ῶ, ῆς, ῆ. *Dua.* τυμμένω ῆτορ ῆτορ. *Plur.* τυμ
 μένοι, ῶμερ ῆτε, ῶσι.

Infinit. prim. sing. εἶμ τυφῶ τυφῆς τυφῆ. *D.* *Infinitū α.*
 τυφῆτορ ῆτορ. *pl.* ῶμερ, ῆτε, ῶσι.

Infinitum secundum sing. εἶμ τυπῶ τυπῆς, ῆ. *Infinit. β.*
D. ῆτορ ῆτορ. *plur.* ῶμερ, ῆτε, ῶσι.

INFINITIVVS.

Præsens τυπῆοθ.

Perfectū. Perfectum τεύφθαι, de quo clarius cap. 4.

Duo infi. Infinita τυφθῆναι τυπῆναι.

Tria Fut. Futura τυφθήσεται, τυπήσεται τεύφεται.

PARTICIPIVM.

Præsens. Præsens ὁ τυπόμενος, τῷ τυπόμενῳ, ἢ τυπόμενῃ, τῆς τυπόμενης, τὸ τυπόμενον, τῷ τυπόμενῳ.

Perfectum Perf. ὁ τετυμμένος ου, ἢ τετυμμένη ἑνης, τὸ τετυμμένον ἑνθ.

Infinitū α. Infin. primū ὁ τυφθεῖς, τῷ τυφθέντος, ἢ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης, τὸ τυφθεῖν, τῷ τυφθέντος.

Infinit. β. Infin. secundum ὁ τυπεῖς, τῷ ἔντος, ἢ ἔσσα, τῆς εἰσης, τὸ ἐν τῷ ἔντος.

Futura Futurum ὁ τυφθησόμενος, τυπησόμενος, τεύφ

Notio. ῥόμενος. Sicut participia præterita Actiuorum à Latinis paraphrastice redduntur, ita hic circumscribitur præsens, ὁ τυπόμενος, qui cæditur uel cædebatur, uel mutato tempore percussus.

DE VERBO MEDIO.

RAECI ab Actiuo & passiuo medium desciunt, quod utriusque significati particeps est.

Præsens & Imperfectum habet omnino sicut uerbum passiuum. Perfectum & Plusquamperfectum

perfectum format ab Actiuo per indicem secundum infiniti & futuri, cum finali & augmento perfecti & Plusquamperfecti actiui, ut à τύπῃ perfectum mediū est τέτυπα, plusquamperfectum ἐτετύπερ, σενάξω ἐσέναγα, ἐσενάγαρ. πράσσω ἐπέπραγα ἐπεπράγαρ. φράξω πέφραδα, ἐπεφράδαρ. σκάπῃ ἔσκαφα, ἔσκαφαρ. Et si reperiatur e uel ei in penultima futuri bisyllabi, tunc uertitur in ο, ut λέξω λέξω λέλογα, ἐλελόγαρ; πείθω πείσω πέπιθα ἐπεπίθειρ. Quandoque in trisyllabis, ut ἀνέθω (ab ἀνθέω per Metathesin) ἴνοθα cum ἐρ, ἐνίνοθα cum ἐπί ἐπενίνοθα, si α fuerit in penultima presentis, mutatur in η, φαίνω πέφηνα, χαίνω κέχηνα, δάω δέδηα. Quidam tamen η non subscribunt. Si α, nunc manet, φάλλω ἐφαλα, nunc in η uertitur, θάλλω τέθηλα.

Duo infinita à duobus Actiuis ultime uocali adiecto μηρ, ἐτυφα ἔτυφάμηρ, ἐτυωρ ἔτυπόμηρ.

Duo futura à duobus Actiuis, in primo ω in ομαε τύφω τύφομαε, in secundo ω in ὄμαε, τυώω τυόμαε.

INDICATIVVS.

Pres. sing. τύφωμαι τύπηῃ uel τύπεαι. & cæ. Præsens.

Imperfect. sin. ἔτυπόμηρ. & cæ. sicut in passiuo. Imperfè.

Per. sin. τέτυπα τέτυπας τέτυπε, sicut τέτυφα. Perfectū.

Plusquamper. sin. ἐτετύπερεις, sicut, ἐτετύφερ. Plusqper

Infinitivus α. *Infinitum primum Singul.* ἔτυψάμην ἔτυψω, *Ionice* ἔτυψαο, *Syracusane* ἔτύφα, ἔτύφατο. *Dia.* ἔτυψάμεθον ἔτύφαθον ἔτυψάσθην. *Plu.* ἔτυψάμεθα, ἔτύφαθε ἔτύφαντο.

Infinitivus β. *Infinit. secundum Sing.* ἔτυπόμην, ἔτύπῃς ἔτύπῃς πειο uel ἔτύπειν ἔτύπετο. *Ἦσ.* sicut imperfectum.

Futurivus α. *Futurum primum sin.* τύσομαι τύψῃ uel τύψεαι τύψεται. *Ἦσ.*

Futurivus β. *Futurum secund. sing.* τυψῶμαι τυπή τυπῆται. *Dia.* τυψῶμεθον τυψῶσθον τυπῆσθον. *Plu.* τυψῶμεθα τυψῆθε τυψῶνται.

Notio. Simili modo flectuntur *Futura prima quartæ coniugationis*, ψαλῶμαι ψαλή ψαλήτη. *Etiã aliarum coniugationum more Dorico*, τυψῶμαι τυψῆ. *Ἦσ.*

Item φάγω ἔδω πίω, Futurum secundum mediũ non circumflectunt, φάγομαι φάγῃ uel φάγεσαι, φάγηται comedam, ἔδομαι edam, πίομαι bibam, non φαγῶμαι, ἐδῶμαι, πιῶμαι.

IMPERATIVVS.

Præsens sing. τύψῃς τυπήσθω. *Ἦσ.*

Perfect. sing. τέτυπε τετυπέτω. *Ἦσ.*

Infinitum primum à secunda indicatiui ω in α. *sing.* τύψαι τυψάσθω. *D.* τυψάσθον άσθον. *Ἦσ.*

Insi. secun. à secunda persona infiniti indicatiui ου in οὐ circumflexũ. *S.* τυπῶ τυπῶσθω. *D.* τυπῶσθον. *Ἦσ.*

OPTATIVVS

OPTATIVVS.

Præfens Sing. τυπῶμαι. ἔσ.

Perfect. Sing. τετυπῆμι τετυπῆς. ἔσ.

Infinitum primum Singul. τυψάμεν τυψαο τυψατο. Dual τυψάμεθ τυψαοθ, αἰδοῦν. Plur. αἰμέθα, αἰδεσθαι uel αἰάτο.

Infinitum secundum Sing. τυποίμεν τύποιο τύποιο. ἔσ.

Eut. pri. sin. τυψοίμεν, οἰοοῖσθαι. ἔσ. ut præfens.

Futurum secundum sin. τυπῶμαι, οἶο, οἶτο. Dual. οἰμέθ, οἶδοθ, οἶδῃ. plur. οἰμέθα, οἶδε, οἶντο.

SVBIVNCTIVVS.

Præfens sing. ἔαρ τυψώμαι. ἔσ.

Perfectum ἄρ τετυπῶ ης. ἔσ. sicut τετυπῶ.

Infinitum primum ἔαρ τυψώμαι η, ἦται. ἔσ.

Infinitum secundum, ἔαρ τυψώμαι ἦ, ἦται. ἔσ.

INFINITIVVS.

Præfens τυπῆσθαι. Perfectum τετυπέναι.

Alia tempora à tertijs personis indicatiui ultima syllaba uersa in θαι, τυψαθς, τυπῆθς, τυψῆθς, τυπῆθς.

PARTICIPIVM.

Præfens ὁ τυπῶμενος. ἔσ.

Perfectum ὁ τετυπῶς ἢ τετυπῶς.

Alia tempora ultimam indicatiui uertunt in μένος.
 ὁ τυψάμενος, τυπόμενος, τυψόμενος, τυπδόμενος.
 Notio. Igitur τυπτομαι ut passiuum est, significat per-
 cutior, ut medium, percutio uel percutior, sic reliqua
 tempora & modos huius uerbi communiter exponito.
 Sunt & Græcis uerba deponentia, quæ sola passiuua uo-
 ce flectuntur, & actiue significant, ἐργάζομαι ope-
 ror, ἐργάζομαι ἐργασμαι. In his coniugandis
 fingenda primum est uox Actiua, licet abusiua sit.

APPENDIX, DE VER-

bis contractis.

De uerbis Verba tertiæ coniugationis in εω αω οω in præ-
 cōtractis. senti & imperfecto contrahuntur. Fitq; in εω gene-
 ralis semper contractio. At in αω οω non item. Por-
 ro in αω longa sequente ε η uel η, fit in αα contra-
 ctio, οι ου in ω ω. In οω sequente ε η uel η, in η, præ-
 ter χυσόμεν χυσῶν. Caterum per singulos modos
 breuiter perstringemus.

INDICATIVI.

Præsens. S. ποιέω ποιῶ, ποιέεις ποιῆς, ποιέα ποιῆ.
 Duā. ποιέετον ποιῆτον. Plu. ποιέομεν ποιῶμεν,
 ποιέετε ποιῆτε, ποιέσσι ποιῆσι.
 S. βοάω βοῶ, βοάεις βοᾶς, βοάει βοᾶ (uel
 Dorice βοῆς βοῆ.) D. βοάετον βοᾶτον. P. βοάο-
 μεν βοῶμεν, βοάετε βοᾶτε, βοάσσι βοῶσι.
 S. χυσώω χυσῶ, χυσώεις χυσοῖς, χυσώει χυ-
 σοῖ.

σοῖ. D. χυσιόετον χυσιότον. Plu. χυσιόομεν χυσιόομεν χυσιόετε ὅτε χυσιόοσσι ὄσι.

Sin. ἐποίεον ἐπίδον, ἐπίεις ἐπίεις, ἐπίει ἐπίει Imperf. uel Ionice πῖεσκε. Dual. ἐπίεετον ἔτον, ἐπίεετην ἐποιείτην. Plural. ἐπίεομεν ἐπίδμεν, ἐπίεετε ἐπίετε. ὅς,

Sing. ἐβόαον ἐβόων, ἐβόαις ας, ἐβόαι α, uel βόασκε. Dual. ἐβοάετον ἄτον, ἐβοάετην ἄτην. Plu. ἐβοάομεν ὦμεν, ἐβοάετε ἄτε, ἐβόαον ὦν.

Sin. ἐχύσοον οον, ἐχύσοεις οεις, ἐχύσοε ον, uel χύσοσκε. D. ἐχυσόετον ὄτον. ὅς.

IMPERATIVI.

Sing. πῖε πῖα, πῖέτω εἴτω. βόαι α, βοάετω Præsens. ἄτω. χύσοε ον, χυσιόετω ὄτω. ὅς.

OPTATIVI.

Sing. πῖοιμι οἴμι, εἴοι οἴς, εἴοι οἴ, ὅς. Attice Præsens. seu Aeolice πῖοῖν οἴης οἴη. Dori. πῖῶν ὦνης. ὅς.

Sing. βοάοιμι ὦμι, βόαις ὦς. Aeolice βοῶν ῥῶνης, ὅς. uel βοῶοιμι poetice, sicut ἠβῶοιμι ἰλ, λ ab ἠβῶω.

S. χυσιόοιμι οἴμι, χυσιόοις οἴς, ὄοι οἴ. ὅς cat.

SUBIUNCTIVI.

S. ἐὰν πῖέω ὦ, εἴης ἦς, εἴη ἦ. D. ἐπτον ἕτον. ὅς. Præsens.

Sing. βοῶ ὦ, ἄης ἄς, ἄη ἄ (uel Dorice βοῶη βοῶ). Dual. ἀέτορ ἄτορ. plu. ἄωμερ ὦμερ, ἀέτε ἄτε, ἄωσι ὦσι.

S. χυσῶ ὦ, ὄης οἷς, ὄη οἷ. Dual. ὄητορ οἷτορ. plu. ὄωμερ ὦμερ, ὄητε οἷτε, ὄωσι ὦσι.

INFINITIVI.

Præsens. πῖερ πῖερ, Dorice πῖερ, Aeolice πῖηρ. βοᾶερ βοᾶρ βοᾶμεναι, Dorice βοῶρ, Aeolice βοᾶις. χυῖσέρ χυῖσῶρ. Aeolice χυῖσοις.

PARTICIPII.

Præsens. πῖέρω ὦρ, ἔοντες ἔντες, ἔσσα ἔσσα, ἔσσης ἔσσης, ἔορ ἔρ. βοᾶώρ ὦρ, ἄοντες ὦντες, ἄσσα ὦσσα, ἄσσης ὠσσης, ἄορ ὠρ. χυσῶώρ ὦρ, ὄσσα ὄσσα, ὄορ ὄρ.

INDICATIVI PASSIVI.

Præsens. S. πῖέομαι ἔμαι, ἐη ἦ, ἔετ ἔτ. Dual. ἐόμεθορ ἔμεθορ, ἐέδορ ἔδορ. plu. ἐόμεθα ἔμεθα. ἔσ. S. βοᾶομαι ὦμαι, βοᾶη βοᾶ, ἔ βοῶη uel βοᾶσι Dorice, βοῶηαι Ionice. βοᾶέτ ἄτ. Dual. βοᾶόμεθορ ὠόμεθορ, ἀέδορ ἄδορ. plu. ἀόμεθα ὠμέθα, ἀέδε ἄδε, ἄοντ ὦντ. ἔσ.

S. βοᾶομαι ὦμαι, βοᾶη βοᾶ, ἔ βοῶη uel βοᾶσι Dorice, βοῶηαι Ionice. βοᾶέτ ἄτ. Dual. βοᾶόμεθορ ὠόμεθορ, ἀέδορ ἄδορ. plu. ἀόμεθα ὠμέθα, ἀέδε ἄδε, ἄοντ ὦντ. ἔσ.

S. χυσῶομαι ἔμαι, ὄη οἷ, ὄετ ἔτ. ἔσ.

Imperfectum. S. ἐπιέομην ἔμην, ἐπῖέσ οὔ, ἐέτο ἔτο. ἔσ. S. ἐβοᾶόμην ὠμην, ἐβοᾶῶ ὦ, ἀέτο ἄτο. ἔσ.

S. ἐχυσῶομαι

δ. ἔχρυσόδομηρ δμηρ, ὄου ου, ὄετ ἔτθ. ἔτθ.

IMPERATIVI.

δ. κρέεσ οῦ, κρέέστω εἶστω, βοάεσ ᾧ, βοάέστω *Præsens.*
ἔστω, χρυσόεσ οῦ, χρυσόέστω ἔστω. ἔτθ.

OPTATIVI.

δ. κρεοῖμηρ κροῖμηρ, εἰοιο οἶο, εἰοτ οἶτο. ἔτθ. *Præsens.*

δ. βοαοῖμηρ ᾧμηρ, ἀοιο ᾧο. ἔτθ.

δ. χρυσοοῖμηρ οἶμηρ, ὄοιο οἶο.

SUBIUNCTIVI.

δ. ἔαρ κρέωμαι ᾧμαι, ἐη ἦ, ἐκται ἦται. ἔτθ. *Præsens.*

δ. βοάωμαι ᾧμαι, ἀη ᾶ, ἀκται ᾶται. ἔτθ.

δ. χρυσόωμαι ᾧμαι, ὄη οἶ, ὄκτῃ οἶτῃ, alij ἔτῃ. uel
ᾧτῃ. Δια. οᾶμεθον ᾶμεθον, ὄησθον οἶσθον, οῦσθον
θου uel ᾧσθον. ἔτθ.

INFINITIVI.

κρέεσθῃ ἔσθῃ, βοάεσθῃ ἄσθῃ, χρυσόεσθῃ ἔσθῃ. *Præsens.*

PARTICIPII.

κρεόμενος δμενος, βοαόμενος ᾶμενος, χρυσόος *Præsens.*
μενος δμενος.

In uerbis εω contractio communis ου Dorice in ευ Notio.
conuertitur, ποιῶμερ κρεῦμερ. Et ε sepius Ionice.

in εα resoluitur, περιέομαι περιέομαι. Etiam in uerbis αω contractionem factam in ω, multis personis alterius accidit apud Poetas Epenthesis, quod eiusdem temporis est cum syllaba praecedente πηδ'άω πηδ'ώ πηδ'ώω, ὄραω ὄρω ὄρώω, μνάομαι μνάου μνώ μνώω. ὑφάσσι ὑφῶσι ὑφώωσι. ἀνιάω ἀνιῶ ἀνιῶω, ἀνιῶσα ἀνιῶσα, εἴω. Similiter contractionem factam in εα, aliud crebro inseritur, γέλαε γέλαε γέλαα. ἀγορεύομαι ἀγορεύομαι ἀγορεύομαι.

Notio alia

γελᾶω
uel γε-
λέω.

Item quaedam εἴω εἴω finiunt, ζυρέω uel ξυρέω. γηρέω γηρέω. βέω βέω. Aliqua εἴω εἴω ωω ωλέω ωλώω. similiter νεώω uel νεάω. Nonnulla à non contractis contracta formantur, εἴω penultimas incontractorum longas corripunt, πείθω ἀπειθέω, σείχω σιχέω uel σιχάω. Δαίω δαείω. εἶδω ἰδέω. Fiunt item ex contractis incontracta, αἰδέω αἰδέω, ἀγαπάω ἀγαπάω, ἀντιάω uel ἄω apud Pindarum. Θιλέω θιλέω. infinitum primum, ἐθιλα ἐθιλάω. μηθιλα diligito ἰλία. β. ὁ θιλάμενος, γάμω. infinitum primum, ἐγήμε ὁ γήμε. Sic Attici pro αἰξέω ἀλεξέω ἐφέω dicere consueverunt αἰξέω ἀλέξω ἐφέω.

Alia notio

Item uerba in εω uel αω post contractionem habentia ω purum, non pariunt infinitum εἴω futurum secundum, similiter perfectum εἴω plusquamperfecti medium, ποιέω ποιῶ, βοάω βοῶ. pariunt uero, si post

post contractionem ω fuerit impurum & uerbum ad-
 huc bisyllabum, sicq; proxima consonans ante ω, ho-
 rum temporum index est, nec necesse erit in infinito
 & futuro secundo corripi penultimam, sicut in uer-
 bis incōtractis, δ'σπέω δ'σπῶ δ'έδ'σπα έδεδ'σπερ
 έδ'σπορ δ'σπῶ. μυκῶ μυκῶω μέμυκα έμυκορ.
 ανῶγέω ανῶγῶ ηνωγα ηνωγερ ηνωγορ ανῶγῶ.
 μελέω, λῶ, μέμελα, & extensione poetica μέμη
 λα. εύρέω ρῶ, εύρορ, άμαρτέω τῶ, ήμαρτορ.
 & in carmine ήμβροτορ. Itέ χέω χῶ, πῶάω πῶῶ
 licet monosyllaba sint, faciunt tamen infinitum secun-
 dum έχορ έσορ. Ceterum uerbis in ωω hęc tempo-
 ra serè ignota sunt.

DE VERBIS IN μι.

RES priores Coniugationes in μι à tri-
 bus ordinibus contractorum sunt, ω pu-
 ra in μι, & uocali indice in suam longam
 mutata, τιθέω τίθημι, ισάω ίσημι, δι-
 δῶω διδῶμι, in quibus item prima syllaba adiecti-
 tia per ι & consonantem principij repetitam confici-
 tur, primaria namque eorum themata sunt, θέω εῶω
 δῶω. in ίσημι uero solum ι apponitur, nec fit repe-
 titio consonantis σ, quia positio impedit. At in trisyl-
 labis non opus est reduplicatione, ut ὄνέω ὄνημι, κρέ-
 μάω κρέμημι, etiam in quibusdam bisyllabis negli-

gitur repetitio χέω χῆμι, βᾶω βῆμι, βλέω βλήμι, φᾶω φῆμι.

Quarta à uerbis in ω ducta, item ω in μι, & u uocali immutabili intrinsecus aucta, nulla omnino facta reduplicatione, ζευγύω ζεύγυμι.

Verba in μι præsens, Imperfectum & infinitum secundum peculiaria flectendo tempora habet, & secundo futuro, perfecto & plusquamperfecto medio carent. Futurum & Infinitum primum, perfectum & plusquamperfectum Actiuum formant à themate primario secundum canones uerborum in ω. futurum primum θήσω σήσω δώσω, infinitum primum ἔσκη-

Notio. σα ἔθηκα ἔδωκα (ubi nota, quod infinitum primum perpetuo indicem retinet primi futuri, præter τίθημι θήσω ἔθηκα, Δίδωμι δώσω ἔδωκα, ἴημι, de quo infra, ἦσω ἦκα, ἔπω ἔψω εἴπω, ἐνέγκω ἐνέξω ἦνεγκα uel ἦνεκα ab ἐνείκω.) Perfectum τέθεικα ἔσκηκα uel Dorice ἔσακα δέδωκα, (iterum aduerte τέθεικα legi debere, more tamen Bœotico n transisse in ει.) Perfectum passiuum τέθειμαι ἔσα-

Notio. μοι δέδομαι. Peculiariter perfectum passiuum uerborum in μι penultimam corripit, resoluendo uocalem indicem cuiusque coniugationis in propriam breuem, τέθειμαι tamen penultimam, sicut Bœotice in perfecto actiuo mutata est, seruauit. Verum in infinito & futuro primo passiuo quoque recipit propriam bre-

breuem ἐτέθηρ θεήσομαι, deberet autem dici iuxta canonem ἐθέθηρ θεήσομαι, sed consonans densa alternatim se non sequitur. Infinitum & futurum secundum passivum penitus desiderantur. Paulo post Futurum à τέθεσθαι θεήσομαι.

FORMA INDICATIVI.

SECUNDA persona presentis à pri = *Præsens.*

ma fit μι in σ conuerso, tertia à secunda adiecto ι, in duali & plurali flectuntur sicut uerba in ω, seruata tamen in penultima uniuersae coniugationi sua uocali propria breui, & tertia persona plurali simili datiuo plurali sui participij, quia perpetuo tertia pluralis presentis & futuri actiui coincidit datiuo plurali sui participij.

S. τίθημι τίθης τίθησι Dori. τίθηῶ. D. τίθετορ τίθετορ. P. τίθεμερ τίθετε τίθεσσι uel Ionice τίθεασσι. 1

S. ἴσκημι ἴσκης ἴσκησι, ἴσκηῶ. D. ἴσατορ ἴσατορ. 2

Plu. ἴσαμερ ἴσατε ἴσασι, Ionice ἴσαασσι.

S. δίδωμι δίδως δίδωσι, δίδωῶ. Dua. δίδωσσι. 3

δίδωτορ. plur. δίδομερ δίδοτε δίδοσσι, uel δίδόασσι.

S. ζεύγνυμι ζεύγνυς ζεύγνυσι, ζεύγνυῶ. Dua. 4

ζεύγνυτορ. plu. ζεύγνυμερ ζεύγνυτε ζεύγνυσσι, uel

ζεύγνυάσσι, usitatus tamen ζεύγνυάσσι à ζεύγνυῶ.

Prima persona imperfecti à prima presentis fit με

uerso in ν, prefixo augmento, flectitur sicut tempora

in ηr uerborum ω seruata saltem in penultima dualis
 & pluralis uocali propria soluta.

Sing. ἐτίθημ ἐτίθης ἐτίθη uel τίτσκε D. ἐτί-
 θετομ ἐτίθετημ. plur. ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσθε,
 uel ἔθερον Dorice.

Sim. ἴσημ ἴσης ἴση uel ἴσασκε. Dua. ἴσατομ ἴσά-
 τημ. plur. ἴσαμεν ἴσατε ἴσασθε.

Sing. ἐδίδωμ ἐδίδως ἐδίδω uel δίδωσκε.
 Dua. ἐδίδοτομ ἐδίδότημ. plur. ἐδίδομεν ἐδί-
 δοτε ἐδίδοσθε.

Sing. ζεύγνυμ ἐζεύγνυς ζεύγνυ uel ζεύγνυσ-
 κε. Dua. ζεύγνυτομ ἐζευγνύτημ. plu. ἐζεύγνυμεν
 ἐζεύγνυτε ἐζεύγνυσθε.

Infinitū 6. Infinitum secundum à futuro primo fit σω ducto
 in η, preposito augmento, nec resoluitur in duali &
 plurali uocalis propria, nisi in tribus infinitis ἔθην
 ἔδωρ, & ἦρ nisi.

Sing. ἔθημ ἔθης ἔθη. Dua. ἔθετομ ἔθέτημ. plur.
 ἔθεμεν ετε εσθε, uel ἔθεν sicut ἔφην.

Sing. ἔσημ ἔσης ἔση. Dua. ἔσητομ ἔσήτημ. plur.
 ἔσημεν ἔσητε ἔσησθε uel ἔσαθε Attice.

Sing. ἔδωμ ἔδως ἔδω. Dua. ἔδοτομ ἔδοτημ.
 plur. ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσθε uel ἔδωθε.

Infinito ζεύγνυμι caret, quia uerba polysyllaba
 tam in uo quam in υμι solum per praesens & imper-
 fectum flectuntur. Bisyllaba uero quaedam apud poetas
 etiam

etiam ulterius flectuntur ut λύω λύμι δύσω ἔδωρ
 δῦθι. κλύω κλύμι κλύσω ἔκλωρ κλύθι.

FORMA ALIORVM MODORVM.

IMPERATIVI.

SECUNDA persona presentis à secun Infinitū ἔ.
 da indicatiui fit σ uerso in θι, ἔ uocaz
 li resoluta.

Sin. τίθεῖ (deberet dici τίθειθι, sed δειδῶ
 ob alternitatem, ultimum θ uertitur in τ) τίθέτω. D. δειδίθη.

τίθετορ τίθέτωρ. plu. τίθετε τίθέτωσαρ.

Sing. ἴσαθι ἰσάτω. Dua. ἴσατορ ἰσάτωρ. plur.
 ἴσατε ἰσάτωσαρ.

Sin. δίδοθι διδώτω. Dua. δίδοτορ διδότωρ.
 plu. δίδοτε διδότωσαρ.

Sing. ζεύγνυθι ζευγνύτω. Dua. ζεύγνυτορ ζευ-
 γνύτωρ. plu. ζεύγνυτε ζευγνύτωσαρ.

Secunda infiniti secundi à secunda infiniti indica Praesens.
 tiui σ in θι, indice uocali manente longa, γνώω γνώωμι
 γνώσω ἔγνωρ ἔγνωθι. ἔκλυθι κλύθι. ἔσθι
 ἔσθι uel ἔσθι Dorice, exceptis tribus infinitis
 indicem uocalem in duali ἔ plurali indicatiui resolu-
 uentibus, quæ eadem in imperatiui infinito dissoluunt,
 ἔσθι θεί, ἔδωθι δῶθι, ἔθι ἔθι, ἔ irregulariter θεί
 δῶθι ἔθι, quorum forma secuta sunt ἐνίωθι dicito à
 uerbo ἐνίωω, ἔ ἔθι habeto cum compositis πρῶθι

χεῖς intendito, ἐπίχεῖς contineto, ἀ χέω χῆμι.

Sing. θέω uel θεῖς θέτω. Dual. θέτορ θέτωρ. plur. θέτε θέτωσαρ.

Sing. σῆθι σήτω. Dual. σήτορ σήτωρ. plu. σῆτε σήτωσαρ.

Sing. δόθι uel δός δότω. Dual. δότορ δότωρ. plu. δότε δότωσαρ. Ζεύγωμι caret, ut dictum est.

OPTATIVI.

Præsens.

Præsens à præsentis indicatiui μι in ηρ, εῖ ad uocalem indicem resolutam ponendo ι.

Sin. τιθεῖηρ τιθεῖης τιθεῖη. Dual. τιθεῖητορ τιθεῖητηρ. plu. τιθεῖημερ τιθεῖητε τιθεῖησαρ uel τιθεῖηρ.

Sin. ἰσαῖηρ ἰσαῖης ἰσαῖη. Dual. ἰσαῖητορ ἰσαῖητηρ. plu. ἰσαῖημερ ἰσαῖητε ἰσαῖησαρ uel ἰσαῖηρ.

Sin. δίδοιηρ δίδοιης δίδοιη. D. δίδοιητορ δίδοιητηρ. plu. δίδοιημερ δίδοιητε δίδοιησαρ uel δίδοιηρ. Et Aeolice διδῶηρ διδῶης διδῶη. εῖς.

Verba quartæ Coniugationis Optatiuis εῖ Subiunctiuis carent.

Infinitivus.

Infinitum secundum consimiliter præsentis flectitur reduplicatione seposita.

Sing. θεῖηρ θεῖηρ θεῖη. Dual. θεῖητορ θεῖητηρ. plu. θεῖημερ θεῖητε θεῖησαρ uel θεῖηρ.

Sing. σαῖηρ σαῖης σαῖη. Dual. σαῖητορ σαῖητηρ. plu. σαῖημερ σαῖητε σαῖησαρ.

Sing.

Sing. δοῖμ δοίμ δοίμ. Dual. δοίμτῶ δοίμτημ.
 plu. δοίμμεμ δοίμτε Δοίμσαμ.

SUBIUNCTIVI.

Præsens idem est suo uerbo contracto.

Præsens.

Sing. ἔαρ τιθῶ τιθῆς τιθῆ. Dual. τιθῆτῶμ τιθῆτῶμ.
 plu. τιθῶμεμ τιθῆτε τιθῶσι.

Sing. ἔαρ ἰσῶ ἰσῆς ἰσῆ. Dual. ἰσῆτῶμ. Pl. ἰσῶμ
 μεμ ἰσῆτε ἰσῶσι.

Sing. ἔαρ διδῶ διδῆς διδῆ. Dual. διδῆτῶμ
 διδῆτῶμ. plu. διδῶμεμ διδῆτε διδῶσι, quod
 aliquantum discrepat à uerbo contracto.

Pari modo flecte infinitum reduplicatione abiecta. Infinit. B.

S. ἔαρ θῶ θῆς θῆ. D. θῆτῶμ. Pl. θῶμεμ θῆτε θῶσι.

Sing. ἔαρ σῶ σῆς σῆ. Dual. σῆτῶμ. plura. σῶμ
 μεμ σῆτε σῶσι.

Sing. ἔαρ δῶ δῆς δῆ uel Ionice δῶσι. Dual. δῶμ
 τῶμ. plur. δῶμεμ δῶτε δῶσι uel δῶωσι poetice,
 sicut γνῶωσι.

INFINITIVI.

Præsens mutat μι indicatiui in uox, et uocalem Præsens.
 indicem resoluit, τίθημι, τιθέναι τιθέμεναι τιθές
 μεμ. ἴσημι, ἰσάναι. δίδωμι διδόναι. ξεύγνυ
 μι ζεύγνυναι.

Infinitum v in uox, uocali longa manente, ἔσημ, Infinit. B.

σῆναι uel σᾶναι. ἔγνω γνῶναι. ἐβίωμ βιώωναι.

At ἔθημ θέναι, ἔδωμ δέναι appositione producta sunt.

PARTICIPII.

Præfens. Præfens mutat μι in σ uocali soluta, sed iterum aucta uel appositione uel extensione.

ὁ τιθεὶς τῷ τιθέντι, ἢ τιθεῖσα, τῆς τιθείσῃς, τὸ τιθεῖν τῷ τιθέντι.

ὁ ἰσᾶς τῷ ἰσάντι, ἢ ἰσᾶσα, τῆς ἰσάσῃς, τὸ ἰσᾶν τῷ ἰσάντι.

ὁ διδούς τῷ διδόντι, ἢ διδοῖσα τῆς διδοῖσῃς, τὸ διδοῦν τῷ διδόντι.

ὁ ζευγυῖς τῷ ζευγύντι, ἢ ζευγυῖσα τῆς ζευγυῖσῃς, τὸ ζευγυῖν τῷ ζευγύντι.

Infinitum Sic infinitum deposito augmento, ὁ θεὶς σᾶς, δούς.

VERBI PASSIVI.

PRÆSENS & imperfectum, seruata uocali indice, flectitur in omnibus modis sicut τύπτομαι ἐτυπτόμην, nisi quod secunda persona presentis etiam in σαι finit, Imperfecti & imperatiui in σο. Et Optatiuum & Subiunctiuū penultimam ubi potest, circumflectit.

Præfens. Sing. τίθεμαι τίθεσαι uel τίθη uel τίθειαι, τίθηται. Dua. τίθέμεθα τίθεσθε τίθεσθε. plu. τίθησθε τίθεσθε τίθενται uel τίθεσθαι.

Sing.

Sing. ἴσαμαι ἴσασαι ἴση uel ἴσα, Dorice, ἴσαται. Dua. ἴσάμεθον ἴσαοθον ἴσαοθον. plur. ἴσάμεθα ἴσαοθε ἴσαντη.

Sing. δίδομαι δίδοσαι δίδοσι. Dua. δίδόμεθον δίδοοθον δίδοοθον. plu. δίδόμεθα δίδοοθε δίδοντη.

Sing. ζεύγνυμαι ζεύγνυσαι ζεύγνυτη. Dua. ζεύγνυόμεθον ζεύγνυοθον. plur. ζεύγνυόμεθα ζεύγνυοθε ζεύγνυοντη.

Sing. ἐτίθεμαι ἐτίθεσο ἐτίθε uel ἐτίθει, ἐτίθει Imperf. το. Dua. ἐτίθέμεθον ἐτίθεοθον ἐτίθεοθον. plu. ἐτίθέμεθα ἐτίθεοθε ἐτίθεντη.

Sing. ἰσάμαι ἰσασο ἰσατο. Du. ἰσάμεθον ἰσάοθον ἰσάοθον. plu. ἰσάμεθα ἰσαοθε ἰσαντο.

Sing. ἐδίδομαι ἐδίδοσο ἐδίδοτο. Dua. ἐδιδόμεθον ἐδιδοοθον ἐδιδοοθον. plur. ἐδιδόμεθα ἐδιδοοθε ἐδίδοντο.

Sing. ἐζεύγνυμαι ἐζεύγνυσο ἐζεύγνυτο. Dual. ἐζεύγνυόμεθον ἐζεύγνυοθον ἐζεύγνυοθον. pl. ἐζεύγνυόμεθα ἐζεύγνυοθε ἐζεύγνυοντο.

IMPERATIVI.

Sing. τίθεσο uel τίθε uel τίθει, τίθειτο. Dua. τίθειτοθον. plur. τίθεοθε τίθειτοθον. Presens.

Sing. ἴσασο ἰσάτω. Dua. ἴσαοθον ἰσάτωθον. plur. ἴσαοθε ἰσάτωσαθον.

Singul. δίδωσο δίδωδο. *Dua.* δίδωδορ δίδωδορ.
plu. δίδωθε δίδωδοσαρ.

Sing. ζεύγυσσο ζεύγυδα. *Dua.* ζεύγυδορ
 ζεύγυδορ. *plu.* ζεύγυθε ζεύγυδοσαρ.

OPTATIVI.

Præsens. *Sin.* τιθείμῃρ τιθῆτο. *D.* τιθείμεθρ τιθῆτορ
 τιθείδαρ. *plu.* τιθείμεθα τιθῆθε τιθῆντο.

Sin. ἰσαίμῃρ ἰσαίτο. *D.* ἰσαίμεθρ ἰσαίτορ
 ἰσαίδαρ. *plu.* ἰσαίμεθα ἰσαίθε ἰσαίντο.

Sing. δίδωίμῃρ δίδωίτο. *Dua.* δίδωίμεθρ
 δίδωίτορ. *plu.* δίδωίμεθα δίδωίθε δίδωίντο. *Quædam ut ὄναο δύναιο penultimam non circumflectunt.*

SUBIUNCTIVVS.

Præsens. *Sing.* εἴμ τιθῶμαι τιθῆται. *D.* τιθῶμεθρ
 τιθῆτορ. *plu.* τιθῶμεθα τιθῆθε τιθῶνται.

Sin. εἴμ ἰσῶμαι ἰσῶται. *Dua.* ἰσῶμεθρ
 ἰσῶτορ. *plu.* ἰσῶμεθα ἰσῶθε ἰσῶνται.

Sin. εἴμ δίδῶμαι δίδῶται. *Dua.* δίδῶμεθρ
 δίδῶτορ. *plur.* δίδῶμεθα δίδῶθε δίδῶνται. *At εἴμ δύνωμαι antepenacuitur.*

INFINITIVI.

Præsens. τιθεῖν ἰσαεῖν δίδωεῖν ζεύγυσεῖν.

PARTICIPII.

ὁ τιθέμενος, ισάμενος, διδόμενος, ῥογγύμε Præsens.
 vos. Reliqua tempora passiva, scilicet perfectum,
 plusquamperfectum, infinitum & futurum primum,
 paulopost futurum flectuntur, ut dictum est, iuxta res
 gulas habitas in τύπῳ.

BINDE, si lubet, medium uerbum sic Medium
 colligito, Præsens τιθέμεναι, Imperfectum uerbum in
 ἔθεμεναι, Perfectum & Plusquamperfe= μι.
 ctum medium in uerbis in μι desunt. In
 finitum primum ἔθηκάμεναι ab ἔθηκα, sicut ἔτυψάμεναι
 ab ἔτυψα. Infinitum secundum uocalem indicem re=
 soluit ἔθεμεναι ab ἔθημ, sicut ἔτυπόμεναι ab ἔτυπον,
 ἔσάμεναι, ἔδόμεναι, secunda persona ἔθεσο uel ἔθε
 ἔθειο, tertia ἔθετο. &c. per reliquos modos flectitur
 ut Præsens reduplicatione semota. Futurum primum
 θήσομαι à θήσω, flectitur sicut τύφομαι, secundū
 desideratur.

DE VERBIS COPIOSIUS.

CAPVT III.

CIENDVM præter ea quæ iam de aug Notio aus
 mento dicta sunt, quod uerbum cum præ= gmenti.
 positione compositum non plus signifi=
 cans, quàm simplex, augetur in princi=
 pio totius compositi, ut ἔπω dico, componitur cum ἔν
 & idem significat ἐνέπω ἢ νεπορ, εὐδῶ καθεύδῶ

ἐκάθουσα dormiebam, præpositione uero plus signifi-
ficati addente, sit augmentum in principio uerbi sim-
plicis, nõ præpositionis, ἀκδῶ πᾶκδῶ obaudio, πα-
ρῆκδωμ, γράφω κατὰγράφω describo, κατέγραφα),

Hic obiter nota præpositionem amittere uocalem
ultimam, si cum uerbo incipiēte à uocali componatur,
ἐγραφομ κατέγραφομ, exceptis περι ἔσ πρό, quæ
finales uocales in compositione retinent, ut ἔχω πρῆέ
χω, προέχω, ἔσ per Crasin, πρῶχω. Ceterum
κάχεθε pro κατάχεθε, κακείοντες pro κατὰκείον-
τες, καθβάς pro κατάβας, ἀγκομίζεμ pro ἀνα-
κομίζεμ, ἀγκείται pro ἀνάγκεται, ἀμμάσει pro
ἀναμνήσει, poetica sunt.

Quædam uerba composita bifariam augentur, ut
ἐνοχλέω λῶ, ἠνώχλεμ, ἀνορθόω θῶ, ἠνώρθεμ.
etiam simplicia μέλλω ἔμελλομ ἠμέλλομ, βδλό
μαι ἐβδλόμημ ἠβδλόμημ. δύναμαι secundæ
Coniugationis uerborum in μι, ἐδυνάμημ ἠδυνά-
μημ. ὄραω ὦ, ὄρωμ ἑώρωμ ἄρακα, ἑώρακα. ἀν-
δάνω ἠνδάνομ ἑνδάνομ. οἶγω medium perfectum
ἔωγα, ἑώγα, ἀνέωγα. ἔπω, infinitum primūm,
εἶπα ἑἶπα, τρῶσέεπα. Sunt quæ solo ε superflue
augentur, ἠκω medium perfectum ἠκα, ἠκα, συνέ-
κα, Attice ξυνέκα. ὠθομαι, ὠσμαι ἑωσμαι,
ἑωσάμημ ἑωσάμημ. ὠνόμαι ὠνῶμαι, ὠνῶμημ
ἑωνῶμημ. ὄλπα ἑολπα. ὄργα ἑοργα. Perfecta me-
dia

dia ab ἑλπῆω, ἔργῆω, uel ἔλπω ἔργω thematibus
 inusitatis. εἶκω medium perfectum οἶκα ἔοικα, in ho-
 rum trium plusquamperfecto ο etiam in ω uertitur,
 εἴωλπερ εἴωργεμ εἴωκεμ. ἔθω medium perfectum
 ὄθα, ἔθθα, ε̄ αυτ̄α utraque uocali εἴωθα εἴωθεμ.
 εἶδω, perfectum medium οἶδα uel εἶδα, plusquam-
 perfectum ἤδαμ, Ionice ἤδεο, Attice ἤδην, noueram
 nouerat. εἶσκηω in solo plusquamperfecto medio per
 i augetur εἶσηκα εἶσηκεμ.

Denique liberum est Poëtis à quouis praterito re-
 cidere augmentum, ἔτυπτον τύπτον τύπτες τύπτε-
 ε̄ς. ἔτυψα τυψα τυψας. ἔβαλομ κατέβαλομ
 κάβαλομ, τ uerso in β propter β sequens. κα-
 τέπεισεμ κάπεισεμ. ἀνεσίτημ ἀνσίτημ. ἀνεπνύ-
 θη ἀμπνύθη. βέβλητῆ βλήται, ἐβέβλητο βέ-
 βλητο βλήτο. Et è regione augmenta praefigere sui
 persua infinitis, ut à λαχῆω uel λίχω presente abin-
 finito, infinitum secundum fit ἔλαχομ, ἔαρ λάχω
 ποῆτικε ἔαρ λελάχω, ὁ λαχῶμ λελαχῶμ. τυχῆω
 ἔτυχομ, ἔαρ τύχω ἔαρ τετύχω, ὁ τυχῶμ ὁ τυ-
 χῶμ. πάλλω ἔπαλομ, ὁ παλῶμ ὁ πεπαλῶμ.
 τάσσω ἔταγομ, ὁ ταγῶμ ὁ πεταγῶμ. κάμνω ἔκα-
 μομ, ἔαρ κάμω ἔαρ κικάμω. χαίρω ἔχαρομ
 χάρομι χαροίμημ, tertia pluralis χάροιντ, Ionis-
 ce χαροίατο κέχαροίατ. πείθω ἔπειδομ ἐπέπι-
 θομ. φράζω ἔφραδομ ἐπέφραδομ. κράζω ἔκραξα
 κέκραξα.

Item unicam uocalem longam uel diphthongum re-
soluere in duas breues, ἄγω ἥγορ ποëtice, ἔαγορ ἔα-
γορ, ἥγα ἔαγα ἔαγως, ἥξα ἔαξα. ἄτω Infinitum
primum α extensione αυτω ἄσα, resolutum in duo bre-
uia ἄσα ἄσα ἀσάμηρ ἄσάθηρ. ἥσω medium Perfe-
ctum ἥσ᾽ α ἔασ᾽ α ἔασ᾽ ὤς. sic ἄλω ἥλορ ἥληρ ἔάληρ.
ἔλω perfectum passiuum εἴλωμαι εἴλωμένοι ἐελμῆ-
νοι. ἔω induo εἶσαι εἶσμηρ εἶσο ἔεσο.

Notio in- Infinitum pri. sepe indicem σ geminat causa metri
finiti pri aut solum gratia ornatus, ἐγέλασα ἐτέλεσα τέ-
μι. λασορ τελεσάτω ἐτελεσάμηρ τελεσάμενος αἶ-
νήσασα. Fit σ alibi geminatio consonantis propter
metrum δείδω ἔδ᾽ ἔσασα, ἔδ᾽ ἔσασα, ἔμμεναι ἔμμε-
ναι. Item assumptione cōsonantis externae, δ᾽ ἔσπῳ ἔσπ᾽
πῆσασα ἐγδ᾽ ἔσπῆσασα. Aliquando σ indicem extrudit,
σένω ἔσενωσα ἔσενωσα. ἀλένω ἥλθωσα ἥλθωσα. χέω
uel χεύω ἔχευωσα ἔχευωσα ἔχευωσα. Infinit. prim. infini-
tium χέω ἔχευωσα ἔχευωσα apud Hesiod. participium χέας
ἐκχέας. καύω uel κάω καύσω ἔκαυωσα uel ἔκηα.

Notio præ In uerbis ab α ε ο inchoantibus Attici cōmuni præ-
teriti. terito tā actiuo quàm medio duas literas initiales præ-
sentis anteponunt, corripuntq; tertiam sepius à prin-
cipio syllabam, si uerbum quadri-syllabum excreuerit.
ἀκῶ ἥκωσα, Attice ἀκήκωσα. ἐλεύθω ἥλθωσα ἔλήλυ-
θα uel εἰλήλυθα ποëtice. ὀλέω ὤλω ὀλώλω. ὀπῶ
ὤπα, ὀπωπα. ἐρεῖδω ἥρεῖδω, ἔρηρεῖδα. ἄρω ἥρω
ἄρηρα

ἄφρα. ἔδω ἦδα ἔδηδα. ὄρω ὦρα ὄρωρα. Simili-
 ter in praeterito actiuo, ὄρυσω ὄρυχα ὄρωρυχα.
 Ἔ in plusquamperfecto ὄρωρυχαρ. ὁμῶ ὠμοκα.
 ὁμῶμοκα ὠμωμόκαρ. ἀλείφω ἤλαφα ἀλήλι-
 φα ἀλήλιμμα. ἔδω ἦκα ἔδηκα. Ἔ fit Epenthe-
 sis syllabæ δσ ἐδῆδονα. nam in secunda ἔ tertia
 syllaba eadem consonans debet reduplicari, sic fit in
 ἄγω ἦχα ἄγηκα ἀγήγοχα, Ἔ γ altero, quod ma-
 le sonet, exciso ἀγήγοχα ἀγηγοχῶς, quod uerbum Ἔ
 in infinito secundo Attici reduplicant ἦγορ ἄγηγορ,
 Ἔ Metathesi ἦγαγορ, ἄγαγε ἀγάγοιμι, ἔαρ ἀτά-
 ρω, ἀταγῶρ, ὁ ἀταγῶς. sic ἀλκέω ἦλκορ ἀλήλι-
 κορ ἦλαλκορ, ἀλαλκῆρ ἀλαλκῶρ.

Item presente à λ uel μ initiante, Attici in prete-
 rito pro λ uel μ abiectis, ipsi ε apponunt, λίβω
 λέληφα εἴληφα εἴλημμαι εἴληφθηρ μείρω μείρ-
 ρομαι μέμαρμαι εἴμαρμαι ὁ εἴμαρμένος ἐνη.
 Ἔ c. Huius quoque uerbi in perfecto medio fit Meta-
 thesis μέμορα ἔμμορα, sicut in σέσυμα ἔσσυμαι
 Ἔ alijs quibusdam.

In uerbis bissyllabis primæ Ἔ secundæ coniugatio-
 nis, Attici ε penultimæ syllabæ in perfecto actiuo uer-
 tunt in ο, κλέπτω κέκλεφα κέκλοφα. πέμπω πέ-
 πεμφα, πέπομφα. σρέφω ἔσρεφα ἔσροφα. τρέ-
 φω θρέφω τέτροφα. βρέχω βέβρεχα βέβροχα.
 πλέκω πέπλεχα πέπλοχα.

Iones saepe indicem κ tollendo penultimam corripiunt βάω βημι βήσω βέβηκα uel βέβαα, θνάω θνήσω τέθνηκα, τέθναα. δέιδω medium perfectum δέδοισα, ερ propter concursum δδδ, ultimum in κ indicem perfecti actiui conuertitur, δέδοικα, δέδισα, poetice δέιδισα; γέω abusuim nascor, γέγηκα γέγαα. ἐσηκω medium perfectum sine augmento ἐσηκα, ἐσαα, μάω μέμνηκα μέμμαι. In alijs quibus penultima seruiatur longa, poetice δέω δέδηκα δέδηκα, hinc ἀμειδεδηκε, κοτέω κηκότηκα κηκότηκα, ὀ κηκοτήως, χαρέω κηχάρηκα κηχάρηκα ὀ κηχαρήως. Quorum participia apud poetas sic uariant, ὀ γεγαώς τοι γεγαότος, ἢ γεγαῖα τῆς γεγαῖας, τὸ γεγαός τοι γεγαότος, uel contracte ὀ γεγώς τοι γεγώτος, ἢ γεγῶσα τῆς κες, τὸ γεγώς τοι γεγώτος. Per Epenthesein α uel ε, nihilominus contracte, ὀ γεγαώς τοι γεγαῶτος, ἢ γεγῶσα τῆς γεγαῶσης, τὸ γεγαώς τοι ῶτος. ἀ τέθναα ὀ τεθναώς τοι τεθναότος, contracte ὀ τεθνώς τὸ τεθνώτος uel ὀ τεθνεώς τοι τεθνεῶτος.

Syncope fit in praeteritis, ut δέμω δεδέμνηκα Δέδμνηκα Δέδμνημαι, idq; coincidit uerbo δμείω δμήσω Δέδμνηκα, τέμνω τέτέμνηκα, τέτμνηκα, τέτμνημαι, κάμνω κηκάμνηκα κέμνηκα, κέμνημαι. Etiam in alijs temporibus, σεῦται pro σενεταί, σεῦτο pro ἐσενετο. Ab εἶκω infinitum secum. εἶκομαι
 tertia

tertia persona dualis εἰκῆτηρ, per syncopen εἴκτηρ,
 & soluta diphthongo εἴκτηρ, δέγμενος pro δεχό-
 μενος, ἄρμενος pro ἀρόμενος, ἄλμενος pro ἀλ-
 λόμενος, ἄλτο pro ἦλετο, βέβαμερ pro βεβάα-
 μερ iuimus, βεβάμερ iuise pro βεβαέμερ, ἀνώχ-
 θι pro ἀνώγηθι. Infinitum secundum imperatiui ab-
 ἀνώγημι, conciso η, & γ necessario conuersa in suā
 densam χ propter densam θ sequentem.

Verba primæ & secundæ coniugationis naturali- Notio per
 ter consonantem suam mediam habent ante μαι fina fecti &
 le perfecti passiuī, τέτυφα τέτυβμαι ὡς πρῶτα πέ plusquam
 πρῶτα μαι, sed β propter ineptam combinationem ad perfecti
 μ, in alterum μ mutatur τέτυμμαι. passiuī.

Et si in actiuo perfecto ε uersum fuerit Attice in
 ο, in passiuo iterum uertitur in ε, πέπλοχα, πέ-
 πλεγμαι, κέκλοφα κέκλεμμαι, uel etiā κέκλαμ-
 μαι. Quæ uero ante ε habent σ cum alia consonan-
 te, ea uertunt ε uel ο in α, σρέφα ἔσρεφα uel ἔσρο-
 φα ἔσραμμαι, τρέπω τέτρεφα τέτροφα τέτραμ-
 μαι, præter βρέχω βέβρεγμαι.

Verba tertie Coniugationis, quorum index præsen-
 tis consona est, semper σ habent ante μαι, πλίθω
 ὡς πλίθηα πέπλησμαι, ἀδίαζω ἠγίακα ἠγίασμαι
 Ceterum uerba in ω purum contracta, si perfecti acti-
 ui penultimam longam habuerint, nihil ante μαι assu-
 munt, ποιέω ὡς ποίηκα, ὡς ποίημαι, βοάω βε-

βόηκα, βεβόημαι, χυσιόω κερύσσωκα κερύσσωμαι, γνῶω τα=μαι. *Sin breuem σ, τελέω πέτελεκα τετέλεσμαι, μενέωνω γελάω γεγέλακα γεγέλασμαι. Sunt quæ absq; καένωσ σ. profertuntur, ἀρόω ἤροκα ἤρομαι, δέω δέδεκα και facit. δέδεμαι, δράω δέδραμαι. In ω purum non contrahit, quandoq; σ, quandoq; nihil recipiunt, ἀκδῶ ἠκδῶμαι, κελῶω κέκλθισμαι, κλείω κέκλεισμαι uel κέκλειμαι, μύω μέμυσμαι, λύω λέλυσμαι, βασιλεύω βεβασίλευμαι.*

Verba quarta in λ uel ρ, easdem ante μου seruant, ψάλλω ἔφαλκα, ἔφαλμαι, πείρω ἔπαρκα, ἔπαρμαι. In μ uel μυ retinent κ insertum in actiuo perfecto per Epenthesein νέμω νενέμηκα, νενέμημαι, τέμνω τετέμηκα, τετέμημαι. In ν, quæ in perfecto actiuo u omnino abijciunt, neque in passiuo habent, κρῖνω κέρηκα, κέρημαι. Quæ uero in actiuo perfecto u mutarunt in γ propter sequens κ, in passiuo uertunt in μ propter aliud μ sequens, ἔ Attice quandoque in σ, μολύνω μεμόλυγκα μεμόλυμμαι uel μεμόλυσμαι. μιάνω μεμίασκα μεμίασμαι uel μεμίασμαι. φαίνω πέφαγκα πέφαμμαι. Ἐ in secunda ac tertia persona iterum redit in ν, πέφασαι πέφαντη, manifestatus es, est, uel occiduntur à πεφάω πέφημι τὸ φονεύω. Attici pro σ ante και quandoque indicem perfecti mediij accipiūt, ut in κερουθμῆνα participio pro κερουθμῆνα

μένα ἢ κορύθω, ἔσ' προπεφραδμένα pro προπεφρασμένα ἢ φράζω. *Singulae quoque coniugationes personas Perfecti ἔσ' plusquāperfecti passivi differenter inflectunt ad hunc modum.* *Sing.* τέτυμαι 1

τέτυπαι τέτυπτη. *Diu.* τετύμμεθον τέτυφθον φθον. *Plu.* τετύμμεθα τέτυφθε τετυμμένοι εἰσί.

Sing. πέπραγμαι πέπραξαι πέπρακτη. *Diu.* 2
 ὠεπράγμεθον ὠεπραχθον. *plur.* πεπράγμεθα
 πέπραχθε πεπραγμένοι εἰσί.

Sing. πέπλησμαι πέπλησαι ὠεπλησαι. *Diu.* 3
 πεπλήσμεθον πέπλησθον. *plur.* πεπλήσμεθα
 πέπλησθαι πεπλησμένοι εἰσί.

Sing. ἔφαλμαι ἔφαλσαι ἔφαλτη. *Diu.* 4
 ἔφαλμεθον ἔφαλθον. *plur.* ἔφάλμεθα ἔφαλθε ἔφαλ= μένοι εἰσί.

Sic Plusquamperfectū ἐτετύμμεθ' ἔτετυπο ἦσ'.
Diu. ἐτετύμμεθον ἐτετυφθον ἐτετύφθηκ'. *plura.*
 ἐτετύμμεθα ἐτετυφθε τετυμμένοι ἦσαν. ἔπε= πράγμεθ' ἐπέπραξω κ'το. ἔσ'.

Item tertia persona pluralis à tertia singulari fit, ponendo v ante ται, ut πέποικη factus est, ὠεποίκηται facti sunt, λέλυται λέλυνται. Si uero consonās prius ται antecesserit, nequit formari tertia pluralis, ut in τέτυπῃται λέλεκη πέπλησαι ἔφαλτη, non licet interponere v ob difficultatem proferendi, sed circumscribitur per participiū ἔσ' uerbum substantiivū τετυμμένοι εἰσί, ἔσ'.

Ceterum Iones pro v interponentes α ferè in omnibus uerbis hanc personam formare possunt, in uerbis primæ & secundæ coniugationis litera tenui ante ται post α impositum in suam densam cōuersa, τέτιπται, cæsus a. um. est. τετύφαται cæsi ε. a. sunt. κέρυπται κερύφαται, λέλεκται λελέχται, ὄρωκται ὄρώρωκται ὄρωρχαται ὄρωρχαται. In uerbis tertiæ mutatur σ ante ται in indicem perfecti medijs, πείθω πέπεισαι πεπειθῆσθαι, ἔρειδω ἤρεισαι ἔρηρεισαι ἤρειδῆσθαι ἔρηρειδῆσθαι uel ἔρηρειδῆσθαι, φράζω πέφρασσαι πεφράσθαι, ἀχέζω ἤχεςαι, reduplicatur Attice, sed per κ, ne χ densa seipsam alternatim sequatur ἀκίχεςαι hinc tertia pluralis ἀκίχῆσθαι, uel resolutio augmento ἀκαχέδῆσθαι. In uerbis contractis uocalis longa ante ται in propriam breuem resoluitur, ποιέω ποιεῖσθαι, πονέω πεπόνησθαι πεπονείσθαι. & poëtice πεπονείσθαι, βοάω βεβόησθαι βεβοάσθαι abusiuum propter αα concursum, χρισώω κερχισώω κερχισόσθαι. In multis tamen uocalis longa permanet apud poëtas, βέβλησθαι βεβλήσθαι, κερχόλωσθαι κερχολώσθαι. In uerbis ω purum non contractis consonantem σ ante ται habentibus, hæc tertia pluralis formari non potest, sed solum circūscribitur per participium & uerbum substantiuum, ἀκιδῶ ἤκιδεςαι ἤκιδόμενοι εἰσὶ, habentibus uero uocalem uel diphthongum, potest eandem post

post α insertum corripiendo $\epsilon\rho\upsilon\omega$ $\epsilon\rho\upsilon\tau\alpha\iota$ $\epsilon\rho\upsilon\alpha\tau\eta$, κλείω κέκλεισαι uel κέκλειτῃ κελίατῃ. Poëta non raro productam seruant, $\delta\acute{\alpha}\omega$ $\delta\epsilon\delta\acute{\alpha}\iota\alpha\tau\eta$ $\delta\epsilon\delta\acute{\alpha}\iota\alpha\tau\eta$. In uerbis quartæ eædem immutabiles seruantur, $\epsilon\psi\alpha\lambda\tau\alpha\iota$ $\epsilon\psi\acute{\alpha}\lambda\alpha\tau\alpha\iota$, $\epsilon\psi\omega\alpha\rho\tau\alpha\iota$ $\epsilon\psi\omega\acute{\alpha}\rho\alpha\tau\alpha\iota$, $\pi\acute{\epsilon}\phi\alpha\upsilon\tau\alpha\iota$ $\omega\epsilon\phi\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\alpha\iota$. Simili modo tertia persona pluralis Plusquamperfecti à tertia sua singulari fingitur. $\epsilon\pi\epsilon\pi\omega\iota\kappa\tau\omicron$ $\epsilon\pi\epsilon\pi\omega\iota\kappa\eta\tau\omicron$, uel Ionice $\epsilon\pi\epsilon\pi\omega\iota\epsilon\alpha\tau\omicron$. $\epsilon\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\eta\sigma\omicron$ communiter circumscribitur $\tau\epsilon\lambda\upsilon\mu\mu\epsilon\upsilon\omicron\iota$ $\eta\sigma\alpha\mu\epsilon\upsilon$ & Ionice $\epsilon\pi\epsilon\tau\upsilon\phi\alpha\tau\omicron$.

DE NOMINIBVS VERBALIBVS.

ITEM à tribus personis singularibus perfecti passivi finguntur Verbalia ablato augmento. Prima gignit uerbalia in α uel $\omicron\varsigma$, $\omega\epsilon\pi\rho\alpha\gamma\mu\alpha\iota$ τὸ πρᾶγμα, $\epsilon\psi\alpha\lambda\mu\alpha\iota$ ψαλμός: Secunda in $\iota\varsigma$ $\omega\epsilon\pi\rho\alpha\chi\alpha\iota$ πρᾶξις: Tertia in $\tau\eta\varsigma$ $\tau\omicron\varsigma$ $\omega\varsigma$ $\kappa\eta$, $\epsilon\psi\alpha\lambda\tau\eta$ ψάλτης ψαλτὸς, $\kappa\epsilon\kappa\omicron\sigma\mu\eta\tau\eta$ κοσμήτωρ, $\kappa\epsilon\chi\acute{\alpha}\rho\alpha\kappa\tau\eta$ χαρακτήρ. Item in $\epsilon\omicron\upsilon$ aduerbia consimilia gerundijs latinis, $\gamma\epsilon\gamma\rho\alpha\pi\eta\alpha\iota$ $\gamma\rho\alpha\pi\eta\epsilon\omicron\upsilon$ scribendum, quorum masculinũ quæ legitur $\gamma\rho\alpha\pi\eta\epsilon\omicron\varsigma$. Etiam perfecta media pariunt uerbalia in $\omicron\varsigma$ $\epsilon\psi\kappa$, $\tau\upsilon\pi\eta\omega$ τέτυπα $\tau\upsilon\pi\omicron\varsigma$, $\tau\acute{\epsilon}\mu\omega$ τέτομα $\tau\omicron\mu\eta$.

Infinitum primum à perfecto passiuo fit $\mu\alpha\iota$ in $\theta\eta\upsilon$. Notio infirmutato, & in prima ac secunda coniugatione media $\mu\iota$, α . pass.

litera uersa in suam densam τέτυμμοι, quod naturaliter est τέτυσμοι ἐτύφθη, λέλεγμοι ἐλέχθη quia densam in eadem syllaba praecedit densa, non tenuis aut media. At in alijs coniugationibus quicquid praecedit μοι perfecti, idem etiam θη infiniti, ut πῶ πλοσμοι ἐπλήσθη, ἔφαλμοι ἐφάληθη, ἔσασμοι ἔσασθη, πεποίημοι ἐποίηθη. Excipe εὐρέω εὐρέσμοι εὐρέθη, κλίνω κέκλιμμοι ἐκλήθη proëtica, πνύω πέπνυμμοι ἐπνύθη, μνάομοι μέμνημμοι ἐμνήσθη, ῥόομοι ἔρρωμμοι ἔρρώσθη, ῥέω ἔρρημμοι ἔρρέθη uel ἔρρήθη, ῥηθείς.

Etiam μ ante μοι uerbi quartae coniugationis, quod natura u est, in infinito rursus in u conuertitur, φαίνω φανῶ, πέφαγκα, πέφαμμοι, ἐφάνθη.

Item quae e mutarunt in perfecto passiuo in α, in infinito iterum conuertunt in ε ἔσασμοι ἔσασθη τέτραμμοι ἐτρέθη.

Notio per Perfect. imperatiui passiuo secundam personam perfecti imperat à secunda indicatiui αι uerso in ο, ὅ tertiam à rat. Opt. tertia ται in θω, actenui praecedente mutata in suam et subiuu densam, τέτυφο πετύφθω, πέπραξο πεπράχθω, ετιui passiu φέπλοσο πεπλώσθω, ἔφαλοσ ἐφάλω, ἔφαλοσ ui. ἐφάλοσ. ὅσ.

Item prima persona perfecti indicatiui passiuo ante μοι habente η uel ω, Optatiuum canonicè formatur μοι uerso in μη, ὅ i praeposito quod uocali sub= scribitur,

Scribitur *πεποιήμαι* *πεποιήμην*, *κεχρυσώμαι* *κεχρυσώμην*, similiter subiunctivum pro suo canone in *ωμαι* fit, *πεποιήμαι* *ἔαρ* *πεποιῶμαι*, *κεχρυσώμαι* *ἔαρ* *κεχρυσῶμαι*, *μέμνημαι* *ἔαρ* *μεμνῶμαι*, *fleuntur* sicut *presentia*, *circumflectendo* *ta=men*, si potest, penultimam. *Sing.* *πεποιήμην* *πεποιῶ* *πεποιήτο*. *Diā.* *πεποιήμεθον* *πεποιήθορον* *πεποιήθηρον*. *plu.* *πεποιήμεθα* *πεποιήθε* *πεποιήητο*. *Sing.* *ἔαρ* *μεμνῶμαι* *μεμνῶ* *μεμνῶτη*, *᾿* *ροῖτις* *μεμνέωτη*. *D.* *μεμνώμεθον* *μεμνώθορον*. *plu.* *μεμνώμεθα* *μεμνώθε* *μεμνῶντη*. *Aliās* *per omnes personas* *circūscribuntur* *hæc* *preteriti*, *quemſ* *admodum* *in* *τύπῳ*.

DE VERBIS DEFECTIVIS.

DEFECTIVA, tantum per *presens* *᾿* *imperfectum* *mobilia*, sunt que *finiunt* *in* *σκω*, *ωνω*, *ωω* *polisyllaba*, *᾿* *que=* *dam* *alia*, *γινώσκω* *ἐγίνωσκον*, *ἄμαρ* *τάνω* *ὀπίω* *᾿* *κηγνύω*. *Item* *in* *εω* *deriuata* *à* *pre=* *senti* *uel* *futuro*, *ut* *à* *τελέω* *τελείω* *ἔτελεον*, *à* *θείω* *θείω*, *à* *βείω* *βείω*, *᾿* *à* *βρώω* *βρώσω* *βρωσείω*, *ὀπίω* *ὀψω* *ὀψείω*, *que* *appetentiam* *actus* *connotant*, *edere* *cernere* *cupio*. *Etiā* *que* *simpliciter* *à* *futuris* *uel* *preteritis* *sunt* *presentia*, *ut* *δύω* *Futurum* *δύσω*, *presens* *δύσω* *δύσθες* *δύσει*. *φρίτῳ* *preteritū* *πέ=*

φρῖκα, Præsens ἀεφρῖκω εἰς α ἔσσε. imperfectum ἐδύσομ, imperfectū medium ἐδύσόμεμ ἐδύσῃ ἐδύσετο. ὄρω, Futurum ὄρω, Aeolice ὄρσω, Præsens ὄρσσω ὄρσομαι, Imperatiuus ὄρσθ ὄρσεο. οἶω οἶσω, Præsens οἶσω, Imperatiuus οἶσε οἶσέτω, βῆμι βήσω, Præsens βήσω βήσομαι, imperfectum ἐβήσομ μη ου, ἐβήσετο ἀπεβήσετο. ἄγω ἄξω, Præsens ἄξω, Imperatiuus ἄξε. Διόζω uel Δοάζω Δοάσω, Præsens Δοάσω Δοάσομαι ἐδοασόμεμ ἐδοάσετε uel ποῖτικε Δοάσατε.

Quæ ex contractis, Attici fecerunt incontracta αὐξίω αὐξῶ, αὐξώ κῦξομ, ἀλεξίω ἀλεξῶ ἀλέξω, ἐφέω ἐφῶ ἐφω. hæc à suis circumflexis reliqua tempora mutant, αὐξήσω ἀλεξήσω. &c.

Quæ propter cōsonantem aliquam iniectam, e mutarunt in t, μένω μίμνω ἐμιμνομ, τέκω τίκτω, ομ. ἐνέπω ἐνίπω ομ. γένομαι γίγνομαι μημ. At ἔπω ἔπω, ἔπομαι ἔπομαι e non mutant, amittunt tamen subinde ᾠέτε pro ἔωετε, ᾠέοιαι pro ἔωεοιαι, ᾠόμενος pro ἔωόμενος.

Nota.

In summa, rarum uerbum est apud Græcos, quod omnibus suis temporibus absolutum, non indigeat aliquo tempore ab alio themate mutuando. è diuerso rarissimum anomalum, quod saltem unicam personam absque analogia cōficiat, nempe quæ passim collecta à Grammaticis uocantur anomala, proprie defectiua sunt,

Sunt, non anomola, ut ἀμαρτάνω, Futurum ἀμαρτήσω, Infinitum secundum ἡμαρτηρ, Perfectum ἡμαρτήκα, mutuant ab ἀμαρτέω. sic πίπῳ, Futurum πέσω, Infinitum secundum ἔωεσορ, à presenti abυσίω πέσω, Perfectum πέπηκα à πῖω recipit. εὐρίσκω εὐρίσω εὔρορ εὔρηκα, ab εὐρέω. καλέω καλέσω, Perfectum κέκληκα, à κλέω κλήσω. βάλλω, Perfectum βέβληκα, à βλέω βλήσω. Semper itaq; in deducendis temporibus sumendum est thema genuinum, licet usus non recipiat. Aliud enim flectendæ lingue ars est, aliud usus. Ars præceptis acquiritur, usus frequenti lectione.

DE VERBIS IN μι ANOMALIS, ac coniugatu difficilibus.

ω sum uel uado, augetur per i appositum creat εἰμι εἶμι. Item ἴημι per i acces εἶμι sum. sorium, εἶ in η auctum.

Præsens singul. εἶμι εἶς εἶ uel εἶσι, Indicatus. εἶσι uel ἐντί. Dual. εἶσὸρ εἶσόρ. plu. εἶμερ uel εἶμερ, εἶς, εἶσι εἶσι uel ἐντί.

Imperfectum sing. ἤρ'εα ἤα ἢ ἔρ uel ἔσκορ, ἤς ἠόδα, ἢρ ἔρ ἢρ ἢρ ἔσκε ἤς. D. ἤτορ ἠτήρ. P. ἤμερ uel ἤμερ ἢτε uel ἠόδε ἠόαρ uel ἔσαρ. Et ἤμηρ ἠόο ἠτο imperfectum medium. Reliquis temporibus præteritis caret. Futurum item actiuum ἔσω in usu nõ

est, pro quo receptum mediū ἔσομαι ἔσῃ uel ἔσεται ἔσῃ uel ἔσεται, ἔσεται, ἔσεται, ἔσεται uel ἔσαι. Dual. ἔσόμεθον. ἔσῃ.

Impatiuus Præsens sing. ἴδῃ uel ἴσο uel ἴσο, ἴσω. Dual. ἴσορ ἴσωρ. plu. ἴσε ἴσωσαρ uel ἴσωρ.

Optatiuus Præsens sing. εἴηρ εἴης εἴη. Dual. εἴητρ εἴήτηρ. plu. εἴημερ εἴητε εἴησαρ. Et per Syncopen in plurali εἴμερ εἴτε εἴερ.

Futurum sing. ἔσοίμην ἔσοιο ἔσοίτο.

Subiunct. Præsens sin. ἔαρ ᾧ ἦς ἦ uel ἦσι Ionice, D. ἦτορ. plu. ᾧμερ ἦτε ᾧσι.

Infinitum primum ἔαρ ἔσομαι ἔσῃ ἔσῃ, ἔσῃ.

Infinitiuus Præsens sing. εἶναι ἔμεναι ἔμμεναι ἔμερ uel ἦμερ, unde ἐνἦμερ inesse.

Particip. Præs. sin. ὄων τοῦ ὄντος, ἢ ὄσα τῆς οὐσίας, ὄων τοῦ ὄντος. Futurum ὄσομενος uel ἔσομενος.

Ξίμιναδο Præsens sing. εἶμι εἶς uel εἶδα εἶσι. Dual. ἴτορ. Indicat. ἴτορ. plu. ἴμερ ἴτε ἴσι uel ἴασι.

Imperfectum singu. εἶρ εἶς εἶ. Dual. ἴτρ ἴτηρ. plu. ἴμερ ἴτε ἴσαρ uel ἠἴσαρ.

Perfectum εἶκα, εἶκας εἶκε. ἔσ. inusitatum.

Plusquamperfectum usitatum ἔσ auctum Atti. ἦκαρ ἦκας ἦκα. ἔσ.

Perfectum medium εἶα, εἶας εἶε. uel. Ionice ἦα ἦας ἦε. ἔ soluta diphthongo ἦα ἦας ἦε. At ἦα, nomen, uatica significat.

Medium

Medium Plusquamperfectum ἤεμ ἤεσ ἤεα, tertia pluralis ἤεσαμ uel ἤεσαμ, sic eius composita ἀνῆεμ redieram, ἐξῆεμ exiueram, ἀνῆεσαμ uel εσαμ, ἐξῆεσαμ uel εσαμ. Infinitis & futuris caret.

Sing. ἴθι (uel εἶ ab ἔω ἔε per Syneresin, unde ἔξε Imperatiuus apud Aristophanem) ἴτωρ. Dual. ἴτορ ἴτωρ. plura. ἴτε ἴτωσαμ. Optatiuus & Subiunctiuo deficit.

ἶναι ἶμεναι ἶμερ, uel etiā εἶναι. unde παρῆναι Infinitiuus adire, ἀπῆναι abire, quæ uerbo substantiuo coincidit.

Præsens sing. ἴημι ἴης ἴησι. Infinitiuus ἶέναι. ἴημι uado

Præsens medium ἶεμαι ἶεσαι ἶεταί.

Imperfectum ἶέμεν ἶεσο ἶετο.

Imperatiuus ἶεσο ἶέθω.

Participium ἶέμενος. Reliqua usus neglexit.

ἔω mitto, sedeo, cupio, induo. hinc ἴημι & ἶμαι. ἴημι mitto

Indicatiui præsens Sing. ἴημι ἴης ἴησι. D. ἴετορ το cupio.

ἴτορ. plu. ἶμερ ἴετε ἴεσι uel ἴεασι, & per Crasim ἴασι. Imperfectum ἴην ἴης. &c.

Perfectū εἶκα εἶκας. &c. hinc ὁ εἶκως ὁ ἀφαικώς,

ἀφαικέναι, & perfectum passiuum εἶμαι εἶσαι. &c.

Plusquamperfectum εἶκερ εἶκας abusiuum.

Infinitum primum ἦκα ἦκας. &c. pro ἦσα, ut supra.

Infinitum secundum Sin. ἦρ ἦς ἦ. D. ἔτορ ἔτηρ,

pro ἦτορ ἦτηρ, ut supra. plur. ἔμερ ἔτε ἔσαμ.

Futurum ἦσω εἰς, &. &c. Imperatiui præsens

sing. ἴεθι ἴέτω. &c. ἐνίετε immittite ἰλια. μ.

Infinitum secundum ἔθι abusive, uel ἔξ usitatum
anomalum, hinc ἄφες dimittito πρόσ ἄνες. ἔτω.

Ἐ. Optatiui praesens ἰείηρ ἰείης.

Infinitum secundum εἶηρ εἶης. Ἐ.

Subiunctiui praesens sing. ἔαρ ἰῶ ἰῆς ἰῆ.

Infinit. secundum ἔαρ ὦ ἡς ἦ, Ἐ poetice ἔαρ ἔω
ἔης ἔη, uel εἶω εἶης, unde ἄφείω dimisero, ἔφείω
immisero ἰλια. α.

Infinitiui praesens ἰέναι ἰέμεναι ἰέμερ.

Infinitum secundum εἶναι sicut θῆναι à τίθημι,
ἔμεναι ἔμερ, μεθέμην dimisisse.

Participij praesens ὁ ἰεῖς τοῖ ἰέντος, ἢ ἰῆσα, ἡς
τὸ ἰερ τος. Infinitum secundum ὁ εἶς τοῖ ἔντος,
hinc ἄφείς, ὑφέντες submittentes ἰλια. α.

PASSIVVM SEV MEDIVM.

RAESENS ἱεμαι ἱεσαι.

Imperfectum ἱεμηρ ἱεσο.

Infinitum secundum medium ἱεμηρ ἱεσο
uel οὔ ἑο ἔτω. Ἐ. iuxta formam uerbi

ἱμοῦ se = τίθημι.

αεο.

ἱμοῦ ab ἑω fit per reduplicatio-
nem Ionicam ipsius ε pro ι, ἑέω, Praesens indicatiui
passiui ἑεμαι, Crasi εε in η ἡμοῦ, sicut δημοδοέ-
νεε δημοδένη, generalior tamen fuisset contractio in
εἶεμαι εἶμοῦ, sed coincidisset perfecto passiuo uer-
bi ἱημι mitto.

Notabis

Notabis obiter uerba in μι Ionice per ε non i redū Notio.
 plicari, ἴσημι communiter, Ionice ἔσημι. unde ἔσα-
 σαρ pro ἴσασαρ, ἔσαθι ἀφέσαθι. ἔσαιήμι ἀφεσαιή-
 μη, ἔσαναί ἀφεσαναί ἔφεσαναί ἔφεσαιήμι infiste-
 re ὀφύασ. α. sic θνάω θνήμι τέθνημι, τλάω τλήμι
 τέτλημι, pro τίθνημι τίτλημι, τέθναθι τέτλαθι,
 τεθναίημι τετλαίημι, infinitiuis τετνάναι penultima
 correpta, τεθνᾶναί uero producta, Perfectum infi-
 nitium est à θνάω θνήσω, τέθνηκα, τέθναα τεθναέναι,
 per Crasim τεθνᾶναί.

Flectitur singul. ἤμαι ἦσαι ἦτη. Dual. ἤμεθον
 ἦδορον. plu. ἤμεθα ἦδε ἦντη, Ionice ἔατη uel εἴ-
 αται. Imperfectum sing. ἤμην ἦσο ἦτο. Dual. ἤμε-
 θον ἦδορον ἦδην. plu. ἤμεθα ἦδε ἦντο ἔατο εἴατο
 uel ἦατο, unde καθήατο. ἴλια. λ.

Imperatiuis ἦσο ἦδω εἷς. Infinitiuus ἦσαι.

Participium ὁ ἤμενος. εἷς cum κατὰ componi-
 tur, καθήμαι καθήσαι, uel καθή καθήτη, εἷς.

Ἄ κέω uel κέέω κέημι κέεμαι per Syneresin κῆ κῆμαι
 κῆσαι κῆτη. Dual. κείμεθον. εἷς. tertia plu-
 ralis κῆντη κῆατη uel κείατη.

Ab ἴσάω ἴσημι uel Dorice ἴσαμι, ἴσηε ἴσησι. ἴσμι
 Dual. ἴσατορον. plu. ἴσαμεν per Synopem ἴσμεν. nosco.
 Dorice ἴδμεν, ἴσατε per Synopem ἴσε. ἴσασι mi-
 tato Aeolice accentu pro ἴσᾶσι, sicut ἄεσι pro ἄῆσι
 ab ἄέω ἄημι, Imperfectum ἴσηηε. η. εἷς.

Imperatiuus ἴσαθι, εὔ assumpto τ' ἴσαθι, per syncopen ἴδι cognosce, uel sis: nam imperatiuus substantiui coincidit ἴσᾶτω uel ἴσω. Dua. ἴσατορ uel ἴσωρ ἴσᾶτων ἴσωρ. plu. ἴσᾶτε ἴσε ἴσᾶτωσαν ἴσωσᾶρ ἴσωρ. Indicatiui mediij Præsens sing. ἴσᾶμαι ἴσασαί ἴσατη. Dua. ἴσᾶμεθον ἴσαδορ. plura. ἴσᾶμεθα ἴσαδε ἴσαντη, εὔ τ interposito ἴσᾶμαι ἴσασαί ἴσατη, εὔ cum ἐπι compositum, ἐπίσᾶμαι σᾶται. εὔ c. Futurum ἐπισήσομαι cognoscam, quod futuro composito uerbi ἴσημι coincidit ἴσημι σήσω σήσομαι ἐπισήσομαι supersistam.

φημί lo = In mi bissyllaba penultimam circumflectunt γνώω
quor à γνώμι, χέω χῆμι præter φημί εἶμί.

φᾶω.

Flectitur singu. φημί φῆς (cum acuto εὔ i subscripto) φησί φατί. Dua. φατόρ. plu. φαμὶ φατέ φασί. Dori. φατί uel φαντι apud Pinda. passim.

Imperfectum seu Infinitum secundum ἔφηρ ἔφῆς (uel ἔφῆδα secundum Iones, qui frequenter secundis personis θα subnectunt, οἶδ' ἄσ οἶδ' ἄδα, per syncopen οἶδα) ἔφη. Dua. ἔφατορ ἄτηρ. plu. ἔφαμερ ἄτε. ἔφασαρ uel ἔφαρ. Et abiecto augmento φῆ φῆς φῆ. Item ablato φ, ῆρ ῆς ῆ, quod celebre est apud Home.

Præsens Indicatiui mediij φαμαί σᾶί τᾶί. Imperfectum seu Infinitum secundum ἔφᾶμῆρ ἔφασο το. εὔ c.

Α δὲ ῥέω δὲ ἴζημι præsens indicatiui mediij regula
re

re διζέμαι. Aeoles uero uocalem indicem non resolu-
 uentes διζήμαι dicunt, hinc participiū διζήμενος
 quæres. Sic in ἀέω ἀήμι ἀήης ἀήσι. D. ἄκτορ pro ἄε-
 τορ. Infi. ἀήναι pro ἀέναι, ἀήμεναι pro ἀέμεναι.
 Præsens medium ἀήμαι ἀήσαι ἀήται pro ἄεμαι.
 Imperfectum sine augmento, ἀήμην ἄκτο ἀήτο. Part-
 ticipium ἀήμενος. Βλέω βλήμι βλήμαι βλή-
 μένος. ἀλάω ἀλήμι ἀλήμαι, facta Attice redupli-
 catione ἀλάλημαι ἀλαλήμενος. ἀκαχέω ἀκά-
 χημι ἀκαχῆναι ἀκαχήμεναι ἀκάχημαι ἀκαχῆ-
 μένος uel ἀκάχμενος per syncopen. ἀκαχμέ-
 νος autem perfectum est uerbi ἀκαχέομαι ἠκάχη-
 μαι resolutio augmento ἀκάχημαι ἀκαχημένος.
 per syncopen ἀκαχμένον ἔγχος.

DE PRONOMINE CAPVT V.

PRIMITIVA ἐγώ, σὺ, οὗ, flectuntur Primitiua

sic. Sing. Nominatiuo ἐγώ. Attice ἐγω = ἐγώ.

γε. Dorice ἐγῶρ ἐγῶνκ. Genitiuo,

ἐμῶ μῶ. Ionice ἐμέο ἐμῆο. Attice

ἐμέοθεν ἐμέθεν. Dorice ἐμεῦ μεν.

Datiuo ἐμοί μοι. Attice ἐμοιγε. Dorice ἐμίρ.

Accusatiuo ἐμέ με.

Dua; Nomina

tiuo Accusatiuo νῶϊ νῶ. Aeolice ἄμμε.

Genitiuo Datiuo νῶϊρ νῶρ.

P. Ntō ἡμεῖς. Ioni. ἡμέεις. Dori. ἄμεις. Aeol.

ἄμμερ. Genitiuo ἡμῶρ. Io. ἡμέωρ εἰώρ, Do. ἄμέωρ. Aeolice ἀμμέωρ, Datiuo ἡμῖρ ἡμίρ. Attice ἡμῖρ. Dorice ἀμίρ. Aeolice ἄμμι ἱρ. Accusatiuo ἡμᾶρ. Ionice ἡμίας. Dor. ἀμᾶρ. Aeol. ἄμμαρ.

σῦ. Sing. Nominatiuo σῦ Vocatiuo σῦ. Dor. τὺ τύνκ. Genitiuo σῦ. Ionice σῦο σῦο. Attice σῦοθερ σῦθερ. Dorice σεῦ τεῦ.

Datiuo σοί. Do. τοί. οἱ apud Aratum, poëtice τῖρ κίρ. Accusatiuo σέ. Dor. τέ τύ. Dia. Nominatiuo σφῶι σφῶ. Aeolice ὕμμε.

Genitiuo σφῶῖρ σφῶρ. plu. Nominatiuo σφῶῖρ σφῶῖρ. Ionice ὕμεις. Dorice ὕμερ. Aeolice ὕμμερ. Genitiuo ὕμῶρ. Ionice ὕμέωρ, εἰώρ. Aeolice ὕμμέωρ. Datiuo ὕμῖρ, ἱρ. Dorice ὕμῖρ. Aeolice ὕμμι. ἱρ. Accusatiuo ὕμᾶρ. Ionice ὕμίας. Aeolice ὕμμαρ.

σῦ. Singul. Genitiuo οῦ. Ionice εἰο εἰο. Attice εἰοθερ εἰοθερ. Dorice εῦ. Datiuo οἶ. poëtice εἰο. Accusatiuo εἶ. poëtice εἶε εἶε.

Dia. Genitiuo Datiuo σφοῖρ. Accusatiuo σφῶῖ σφῶῖ.

Plu. Genitiuo σφῶρ, Ionice σφέωρ σφείωρ. Datiuo σφίσῖρ σφίρ. Accusatiuo σφᾶρ, Ionice σφέαρ.

POSSESSIVA.

Possessiva à primitiuis deducta ἐμός, ἀμός apud Pinda.

Pind. εἰ ἄμας forte pro ἡμετέρας. σός uel πός, ὄς uel ἑός, νωίπερος, σφωίπερος, ἡμέπερος, ὑμέπερος uel ἡμός, Dorice ἄμός, ὑμός, σφέπερος uel σφός. Ea instar nominum flectuntur.

DE MONSTRATIVA.

Demonstratiua οὗτος ἐκεῖνος. Sing. ὁ οὗτος, τὸς τὸ, τὸτω, τὸτόρ. Dia. οὗτω, τὸτοῖρ. plur. οὗτοι, τὸτῶρ, τὸτοῖς, τὸτῶς. Sing. ἡ αὕτη, ταύτης, ταῦτη, ταῦτηρ. Dia. αὐτα, ταῦται. plur. αὐτῆ, ταῦτῶρ, ταῦταις, ταῦταις. Sing. τὸ τὸτο uel τὸτῆτι, sicut τὸδε τοῖί, τὸτῆ τὸτω. Dia. τὸτω, τὸτοῖρ. plur. ταῦτα uel ταυτί, τὸτῶρ. Ὡς. Quibus in singulari Attice additur i paragoze, οὗτοσί, τῶσι ὁ pro οὗ-
 τῶς uel τῶ
 τῶσι, αὐτηί, ταυτησί, τῶτοί. Ὡς. τῶ. ἢ pro
 Aeolice κῆνος κείνη κῆνο. Dorice τῆνος τῆνα τῆνο αὕτη, ποῆ
 vo, flectionem nominum sequitur. tica.

RELATIVUM.

Relatiuum αὐτός, trium personarum. Sing. ὁ αὐτός τὸς τὸ αὐτό, ἡ αὕτη τῆς αὕτης, τὸ αὐτό τὸ αὐτό. Ὡς. Huius obliquis singularibus primitiuorum obliqui compositi, sui passiuum efficiunt, ἐμαυτοῖ, ἐμαυτῶ, ἐμαυτήρ, ἐμαυτό, σεαυτοῖ uel σεαυτῶ, ἐαυτῶ ἐαυτήρ. Ὡς.

Etiā ē dualibus pluribusq; componitur, & tantū primæ & secundæ quàm tertiæ personæ congruit sig-
nificatione, ἐαυτῶν, sui, nostrum, uestrum, ipsorum,
ἐαυτῶν, se, nos, vos, ipsas. &c.

Item δῆνον indeclinabile generis omnis est, uel de-
clinabile, ὃ ἢ τὸ δῆνον, τὸ τῆς δῆνος, ἢ τῆ δῆ-
νι, τὸν τῆν τὸ δῆνον. Vel ὃ ἢ τὸ δῆνον, δῆνοντος.
uel ὃ ἢ τὸ δῆνος, δῆνος.

Apud poetas μίμνιν ψε, omnis generis, utriusq;
numeri, accusatiui casus, pro αὐτῶν αὐτῆν αὐτὸ αὐ-
τὸν αὐτὰς αὐτὰ leguntur. Item οἱ pro αὐτῶν αὐ-
τῆν uel αὐτῶν. Pinda. & Aratus.

DE ADVERBIO CAPVT VI.

ADVERBIORVM quedam pri-
maria, quedam deriuatiua sunt. A ge-
nitiuo plurali nominis adiectiui aduerbiū
fit uerso in ε, ὃ ἀληθῆς τῶν ἀληθῶν
ἀληθῶς uere, ὄξεις ὄξέωμ ὄξέως. Deductitia sunt,
& in σι, ἐλλήνισι, θρακισι, ῥωμαῖσι. Item in δ'ορ,
κη, α, ι, βοτρυσδ'ορ à βότρυς, ἀγγελκδ'ορ ab ἀγέ-
λη, σύδκμ à σύω, sic πανσυσδ'ι παυσισδ'ι, συλλήβδ'
δκμ à συλλήβω, ἀνὰ κίμ ex ἀντὶ & βία, πα-
στρατὶ, παμμαχεῖ à στρατὸς μάχη & πᾶρ. Et
quedam alia studiosis frequentilectione uenanda.

Item

Item δε σε ζε adiectiones syllabicae, notae sunt ad locum, ἐκεῖ αὐτῶ illic, ἐκεῖσε αὐτόσε illuc, οἴκουδε uel οἴκαδε, ὄνδε δόμονδε, ἀθίναζε. De loco θερ uel θε ποῖτικε, οἴκοθερ, ὑπερθερ, ἀντροθε. In loco θι σι, οὐρανόθι, ἀθήνησι.

Consimiles particulae sunt αρι ερι ξα βα λα λι, quae extra compositionem nihil significant, prefixae uero alijs dictionibus, earum significata adaugent, δῆλος ἀρίδκλος ἐρίδκλος, θεός ζάθεος, βαλη ζάβαλος, quo nomine diaboli signat Ciprianus, quod impia cōsilia incessanter suggerat mentibus humanis, forte legendum ζάβολος, incessanter perdens, nam ζαβάλλερ apud Hesych. pro ἑξαπατᾶρ. Consimiliter βάλτιμος βῶπας βεφάνος, λιπώνηρος. πῆνω λαπῆνῆς, qui immodice excreat.

Etiam νη νε in compositione priuant, νήκεροι, νήποινος, νέποδες. Item α iam priuat iam congregat, ἀδόξος, ἀλοχος. Item δυσ difficultatem uel malignitatem δυσφορκος δυσἄρεος.

Denique nomina adiectiua neutri generis saepe pro aduerbijs sumuntur, ὄξυ pro ὀξείως, τὰ πολλὰ ἄλλα, pro πολλαχῶς ἄλλως. ἐ regione pro nominibus aduerbia, οἱ πλείοις μὲς pro οἱ πλείοις μὲς.

DE PRAEPOSITIONE
CAPVT VII.

ἐρ.

ATIVO ὅν construitur ὅν οἴκῳ. sed ἐρ διδασκάλῳ, defectivum Atticum est, pro ἐρ οἴκῳ τῷ διδασκάλῳ, ποῖ tice εἶρ uel ἐνί, ἐνί uero pro ἐνεσι, si non passa fuerit ἀναστροφῆν, ut ᾧ ἐνί.

εἰς.

εἰς uel ἐς, Accusatiuo, εἰς πόλιν. At εἰς διδασκάλῳ defectivum est. εἰς ad inanimata sepius refertur, πρὸς ad animata, εἰς ἀγορᾶν, πρὸς δικασίῳ. Etiam εἰς magis ad laudem, πρὸς in malum sumitur, ὕμνος εἰς ἀπόλλωνα, πολέμῃ πρὸς πατρίδα. Et est quando εἰς capitur in malum, ἠγνωμονήκεισαρ εἰς ἡμᾶς. Etiam ἐρ Accusatiuo constructum pro εἰς ponitur apud Pinda. ἐρ νόμορ.

ἐξ.

ἐξ, uocali, uel ἐκ consonante sequente, iungitur Genitiuo, ἐξ ἀργυροῦ, ἐκ νεότητος.

σύρ.

σύρ, Attice ξύρ, Datiuo, σύρ λόγῳ.

πρὸς.

πρὸς Attice ὡς, Ionice ποτὶ uel προτὶ. Odyss. δ'. Dorice ποδὶ, cum genitiuo signat motum à persona πρὸς θεῷ τὰ ἀγαθὰ, uel nota est iurandi, ἢ κε πρὸς θεῷ, πρὸς ἡελίοιο κελεύθῳ, uel contra corámue denotat, πρὸς θεῶν μακάρων. uel officium, οὐ πρὸς ἰατροῦ. Cum Datiuo significat propè, iuxta, πρὸς τοῖς ποσί. Cum Accusatiuo motum ad personam, habitum uel imitationem, πρὸς σὲ ἔρχομαι. ὡς τὰ δύο πρὸς τέσσαρα, οὕτω καὶ τὰ τέσσαρα πρὸς ὀκτώ. ἄσ' εἰ πρὸς αὐλόρ.

πρὸ

πρὸ Genitio, πρὸ τῶν ποιητῶν. πρὸ. 1
 ἀνά, Accusatiuo, ἀνά στρατῶν. Composita denotat ἀνά.
 sursum uel re. ἀναβαίνω, ἀνατρέχω. Homerus
 χρυσέω ἀνά σκήπτρῳ pro σύρ cecinit.
 κατὰ uel καταί, cum Genitio notat contra, super,
 de, καὶ ἀλόχινος ὁ λόγος, εὐδία καὶ γῆς, κατ' ἀνά κατὰ.
 θρώπων λέγεται τὸ ζῶον. Poëta κατ' οὐλύμποιο
 καρύνωρ dixit pro ἀπ'. Cum Accusatiuo secundum,
 per, in, κατὰ τὸν ὄμηρον, κατὰ νῆας ἀχαιῶν, κατὰ
 τὰ χώραν.

Διὰ cum Genitio, per, διὰ σῶ, διὰ τῆς ἀγρῶ = διὰ
 φῶς. Cum Accusatiuo, propter, διὰ σέ, etiam per
 apud Homerum διὰτ' ἔντεα, καὶ μέλαρ αἶμα.

μετὰ genitio, cum, ἡδύς μετὰ εὐίλων ὁ βίος. μετὰ
 At μετὰ τριτάτῃσι ἀνάσε Homericum est, μετ'
 ἀνδράσι. Cum Accusatiuo, post, μετὰ τῆν ἑορτήν.

παρά, παρ, παρὰ, cum genitio, ab, παρὰ σῶ. παρὰ
 datiuo, apud, παρὰ σοί. Accusatiuo, ad, propter, uel
 praeter, παρὰ σέ ἔρχομαι, παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἢ τι
 μωρία, παρὰ γνώμην.

ἀντὶ genitio, pro, ἀντὶ πηλῶν, composita par ἀντὶ.
 uel contra denotat, ἀντίθεος.

ἐπὶ cum genitio et Datiuo, sub, super, in, circa, ἐπὶ.
 ἐπὶ ἄρχοντος ἀγῶν, ἐπὶ γῆς, ἐπὶ πηλῶν, ἐπὶ
 τῷ βασιλεῖ, ἐπὶ τῶν τοις, ἐπὶ λίθῳ, ἐπὶ ἀγαθῷ.
 Accusatiuo, ad, ἐπὶ ξένον. Cum genitio, etiam,

ad, contra ἔφ' ἑλλάδος, ἐπ' ἀρκώσιο βορέαο, ἐπ' ἀντολίης ad orientem.

περί. περί cum genitiuo ἔ datiuo, de, pro, περί σδ̄ μάχομαι, δ' ἔδοικα περί ξανθῶ μενελάω. Cum accusatiuo circa, περί βωμόρ. At περί πύργω, περί Δορί, Homericæ sunt. Composita signat circum, con, uel excellentiam, περίειμι, περίέχω, περίκλυτος.

ἀμφί. ἀμφί eiusdem cuius περί significati ἔ constructionis est, ἔ quandoque simul componuntur, ἀμφί

ἄνω. Ἐπιπύργωφα. ἀπὸ genitiuo, ἀπὸ δικαίου.

ὑπό. ὑπὸ ὑπαί genitiuo, datiuo, ἔ accusatiuo, sub, ὑφ' εἵματι, ὑπὸ δένδρῳ uel δένδρῳ.

ὑπέρ. ὑπὲρ ὑπείρ genitiuo, pro, de, super, ὑπὲρ κτήσι φῶντος ὁ λόγος, ὑπὲρ ὧν εἶπον, ὑπὲρ καπνῶ. Accusatiuo supra uel ultra, ὑπὲρ ἀνθρώπου φρονεῖ, ὑπὲρ τῆρ θράκῳ ἢ μακεδονία.

Notio. Præpositiones uerbis cōpositæ eundem casum, quæ extra compositionem expetunt, ὑπὲρ σδ̄, ὑπὲρ ἔχω σσ. Varius usus, uariaq; structura præpositionum poetis πρὸς pro ὑπὲρ, παρὰ pro διὰ, ὑπὸ pro μετά. Pindar. Celebre est poetis præpositiones compositas dissoluere per alterius dictionis Epenthesein, κατὰ γαῖα κάλυψε, pro γαῖα κατακάλυψε, ἐκ Δ' ἐγέλασε, pro ἐξεγέλασε δ' ἐ. δξ' ἔρομ' ἔντο, pro ἔξεντο ἔρομ. Interdū plures dictiones intercedunt, οἱ κατὰ βδξ ὑπὸιονος ἡελίοιο ἡδίου, pro κατ' ἡδίου.

Insuper

Insuper præpositiones dictionibus componere solent
poëtae, à quibus resoluendæ sunt, ἰθακκῆ κατὰ κοιρανὰ
νέεσι, pro κοιρανέεσι κατ' ἰθακκῆ.

Denique præpositiones sæpe suis casibus postponuntur
apud poëtas, κακῶν δὲ, ἀστέρων δὲ ξύμ, & in
bissyllabis pyrrichijs accentus transfertur, νηῶν ἄνε,
ξένων ἐπὶ δ' ἠνέεντι. In oratione uero pedestri solum
ὑπὲρ postponitur, τὸ ἄνω ὑπὲρ, alàs ὑπὲρ sine casu *διὰ et ἀπὸ*
cum accentu in prima, aduerbium est, significatq; ex *νὰ nō post*
cellenter, sic ὑπὲρ præsto. *ponuntur.*

Coniunctionem, quando ex latinis grammaticis sa-
tis manifesta est, prætereundam censuimus, consequen-
ter tradituri de Syntaxi, eos saltem dicendi modos, qui
latinis uel ignorantur, uel omnino sunt contrarij.

DE CONSTRUCTIONE CAP. VIII.

OLIS dictionibus præponuntur articuli *Constructio arti-*
li, quæ certæ definitæq; esse debent in ora- *culi.*
tione. Nempe interrogatiuis & infinitis,
quibus inest significatio hæsitās ac dubia, *Præposit.*

minime competunt articuli, τίς; ποῖος; ὁποῖος. Neq;
quæ etiam pronomibus primitiuis, demonstratiuis,
uel relatiuis, quia ex se satis certæ sunt, nisi forte ob
maiores emphasin, ut ὁ οὗτος. Pronomina uero pos-
sessiua, quæ uaga adiectiua sunt, per articulos suis
substantiuis astringi possunt, ὁ οἶκος ὁ ἐμός, ἡ ἡμεῖς
τέρω μήτηρ.

Adiectiuum substantiuo postpositum, ligatum articulo, immediate substantiuo inheret ἀριστέλης ὁ σοφὸς διαλέγεται, non ligatum in predicati locum recedit, uerbo substantiuo sub intellecto ἀριστέλης σοφός, subintellige ἔστιν, quod ἔσθ in genitiuum pluralem articulatum conuerti potest, ἀριστέλης τῶν σοφῶν, Aristoteles è numero sapientum est.

Et sicut per articulum substantiuo adiectiuum postpositum conglutiuas, ita quoque duo substantiua, αἶας ὁ ἦος κλάμωνος πολεμῆ, Attice per defectum alterius substantiui, αἶας ὁ κλάμωνος πολεμῆ. sin ἦος liberum permiseris, erit predicatum, uerbo ἔστιν subintellecto, αἶας ἦος κλάμωνος, Ajax filius est Telamonis.

Duo Articuli orationem incidentes, eleganter simul præponuntur, οἱ τῆρ φροντίδα ἔχοντες. similiter tres, οἱ τῆρ τῶν ἀπάντων ἔχοντες φροντίδα.

Item τοῖς πρὶ τὸν ἀλκίνοον, pro τῶν ἀλκινόων. εἰς τοὺς ἀμφὶ τὸν ζήνωνα καὶ δΐειλον, pro εἰς τὸν ζήνωνα καὶ δΐειλον, similesque dicendi formulæ Atticorum sunt.

Constru = Tam cōparatiuus quàm superlatiuus genitiuo cōstru =
 etio nomi struitur, ἀχιλλεύς ἰχυρότερος αἰάντος ἢ ἰχυρό =
 num. τας πάντων ἑλλήνων.

Disconueniunt sæpe genere ἔσ casu nomina apud
 poetas, κλυτὸς ἵππος ἀμειβὰ pro κλυτῆ, θήλυς ἔέρ =

ση pro θήλεια, ἦλθε ψυχὴ σκῆπτρον ἔχω pro ἔχουσα, αἰδ' ὡς νεῖνέ μεσσις καλυψαμένω pro καλυψαμένα, apud Hesiodum, ἀπόλλωνα ἀστράπτω pro ἀστράπτοντα.

Item neutra nomina plur alia frequentius iunguntur uerbis singularibus, τὰ ζῶα ἑοδίε, pro ἑοδίεσιν. Etiam masculina uel fœminina apud poetas τῆς Δ' ἦρ τρεῖς κεφαλαί, pro ἦσαρ. Et, μελιγάρυες ὕμνοι ὑσέρω ἀρχαί λόγων τέλλεται, pro τέλλονται. πέλλεται

Præterea neutra adiectiua tam singularia quàm plu in Pinda. ralia frequentissime aduerbiorum uice habentur ἠδ' ὕ Rome im uel ἠδ' ἔα (εὐρὸ ἀνάσσω Pind.) γελᾷ blande ridet. presso.

Item masculina & fœminina nonnunquam, ἀγχιθύροσ ναῖσσα πλησίον. Theo. Idyll. 2. Nonnunquam bina dictiones, σὺν ἀγαθῇ τύχῃ pro εὐτυχῶσ, σὺν δ' αἰμόνοι pro εὐδαμόνωσ, εσ.

Genitiui pronominum primitiuorum pro possessiuis sumuntur, πατήρ μω, pro πατήρ ὁ ἐμός, πατήρ ἡμῶν, pro πατήρ ὁ ἡμέτερος.

Mutatio personarum fit, σφέτερον πατέρ ὑμεῖσ/ Construσαι, pro ὑμέτερον. τίς τ' ἄρσφωε, pro αὐτῷ. Item etio pro numeri, ἀτρεῖδην ὦρ ἄμμε παλιμπλαγχθέντασ nominum. οἶω, pro ἡμᾶσ. Et apud Pind, uerbum duale γαρύετορ pro plurali γηρύσσι.

Verba sensuum significatiua iunguntur genitiuo, Construακδῶ τῆσ φωνῆσ, αἰδοῦμαι, ἀπθῶμαι, γείνομαι etio uerbo

ἰσοφαίνομαι, ἐράω, ἐπιθυμῶ. Exceptis uisum significantibus, quæ actō iunguntur, ὄρω τὴν πόλιν. Construuntur quoque genitiuo uerba dominandi, curandi, assequendi, separandi, priuandīue, κυριεύω κρατῶ σε, φροντίζω ἐπιμέλομαι σε, τὸτ' ἔτι χορ, διαφέρω χωρίζομαι σέρομαι τῶτωρ, ἀμαρτάνει τις ὁδ' ἔ. Nec mireris si prædicta uerba interdum datiuo uel accusatiuo constructa inuenias apud poetas, ἀγλαΐαις ἀπῆομαι, λάχοντες οὐκ ὀλίγηρ δόσυν. Pin.

Quodlibet uerbum genitiuo construitur significanti tempus aut partem, νυκτ' εἰ καὶ ἡμέρας ἐργάζεσθαι, ἐκρεμάσθην τῷ ποδῶς, πίνω τῷ ὕδατος, βίβω de aqua, πίνω δ' ὕδωρ bibo aquam.

Item datiuo designanti instrumentum uel causam, ἐδέξατο χαρὶ κύπελλον, φθόνη ταῦτα, ἐποίησε.

Datiuo iunguntur uerba sequendi, ἐρμαι ἀκοῦσθαι σοι. Dicis congrue, ἀφαιρῶ σε χυσιόν χυσις uel χυσιόν, ἀφαιρῶ σε uel σοι χυσιόν.

Attici plerumque casum uerbi præcedentis sequenti construunt, licet ab eo sit alienus, χῶμαι οἷς ἔχω βιβλίαις, pro ἃ ἔχω. ἀπ' ἀλλανῶ ὧρ ἔχω ἀσθῶν. Utuntur item accusatiuo pro datiuo, ἀρέσκει σε pro σοι, οἶά με πιῖς pro μοι. Theo. Idyll. 2. Et uerbis actiuis pro passiuis, ἔδιδον pro γράφω pro γράφειν.

Quedam

Quædam uerba propter uaria significata uarijs casibus iunguntur, κυριεύω σε, dominor tui, κυριεύω σε, dominum te facio. &c.

Accipitur modus pro modo, ut ἐὰν ἔλθοις pro ἔλθης, τέμνῃ pro τέμνε, πεπικῆται pro πεπικέκε.

Infinitiuus cum aduerbijs, πρὶν ἕως μὴ ὡς, sepe pro Indicatiuo, Optatiuo, uel Subiunctiuo, prout sententiæ concinit, accipitur, πρὶν εἰπεῖν pro εἴπερ ἐσ. ε. ομερ. ἐπε. uel εἰπω ἡς. η. ἔσσε. ἕως πρᾶτῆναι, pro πάρατῆναι ἡς η. μὴ γνῶναι pro μὴ γνοίην ἡς ἦ. γνῶ γνῶς ῶ. &c. ὡς εἰπεῖν, ut ita dicam, sic dicere licet.

Græcis frequens usus est ἀορίστων infinitiuorum, quando per ἵνα in Subiunctiuum possunt conuerti, ἐθέλει γράψαι, ἐθέλει ἵνα γράφῃ, κελεύει διδάσκειν, κελεύει ἵνα διδάσκῃ. &c.

Infinitiuus præposito articulo neutro, naturam nominis induit, τὸ φιλοσοφεῖν ἀνδρὸς ἐλευθέρου, & materialiter capitur, sicut etiam aliæ dictiones, & orationes quandoque, τὸ ἀνθρώπου, θεῶν μάθημα, τὸ γνῶναι τινὰ σαυτόν.

Item particula ἄν Optatiuo uel Subiunctiuo adijcitur, & potentiam denotat, τὸ ἄν γένοιτο uel γένηται, hoc factu esset possibile. Non raro Indicatiuo ἔλεγον ἄν, ἔγεγράφην ἄν. Quandoque non expressa apud Poëtas subintelligitur, ἦλθον uenisset, pro ἔλθον ἄν. Theoc. 2. Idyll.

Constru= Genitiuus participij absolute ponitur, ἐμὲ διδά=
 etio parti σκοντός, me docente, etiam nominatiuus singularis
 cipij. participij neutri generis, ἀκροῦθ' ἐμ' αὐτῶν, pro ἀκρό=
 σαντος αὐτῶν. δ' ἐομ' ἕτερα, pro δ' ἐόντων ἑτέρων.

Item pro σωκράτης περιπατῶ, elegantius dixit
 ris, σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, pro σωκρά=

Constru= Aduerbia si post se casum habent, construuntur ge=
 etio aduer nitiuo, πόρρω τῆς πόλεως, τρις τοι μῆνας, λάθρα
 biorum. χωρὶς τῶν ἄλλων, φεῦ τοι μεγέθους. exceptis ad=
 uerbis congregandi, quæ datiuo adherent, ἄμα τοῖς
 ἄλλοις. ἔσ' iurandi accusatiuo, νῆ ναὶ μὰ θεῶν. etiā
 deriuatiuis quæ primitiuorum structuram sequuntur,
 ἄξιός λόγος, ἀξίως λόγος, ὁμοίος ὁμοίως τοῖς
 ἄλλοις.

Duæ negationes sæpe græcis uehementius negant,
 οὐ μὴ ποιήσω, nequaquam faciam.

Præterea plura græcæ lingue schemata apud pro=
 batos authores obseruare licebit studioso, ut συλλαβῶν
 ὅση δύναμις comprehendito totis uiribus, ὅσομ' ὀλί=

DE ACCENTIBVS ET OBITER
 de quantitate uocalium α. ι. υ. CAP. IX.

NOMI

NOMINATIVVS primæ declinationis accentū habet in penultima & α sem cli. primæ per productam ἀνεΐας χεύσης exceptis in της verbalibus à uerbis contractis quæ ultimam acciunt, ποιητής, μιμητής, item quibusdam à uerbis incontractis, κριτής δικαστής. In ας autem circumflexa Dorica sunt, κοσμάς.

In Secunda declinatione α finalis recti nominū ad= Secundæ. iectiuorū, eius quantitas est, cuius ultima syllaba genitiui sui masculini, ὁ θεός τῷ θεῷ ἢ θεία, ὁ ἡμέρος τῷ ἡμέρῳ ἢ ἡμέρα, ὁ ἡδύς τῷ ἡδέῳ ἢ ἡδέα. præter ἢ δία ab ὁ Δίος τῷ Δίῳ. Item α nominum à uerbis in εω producitur πρεσβία, à πρεσβεύω.

Similiter in ρα præcedente sola uocali, πήρα, ἐτιᾶ σάϊρα αὔρα. In αια polysyllaborum, σεληναία.

In ια, δα, θα, φιλοσοφία, λίστα, κισαίθα.

In alijs semper corripitur, πῆρα, γαῖα, ὁμόνοια, εὐγένεια, θάλασσα, &c.

Nomina in ια, υνη, οη, frequentius penaciuntur, κοιλία, εὐφροσύνη, ἄρσινόν.

Penultimam longam nominatiui in α bisyllabi accentus plerunque occupat, χώρα, μέσσα.

In α correptam nomina plurisyllaba ante penultimam acciunt, εὐγένεια, ὁμόνοια, δέσποινα.

Tertiæ declinationis possessiua in κος ultimam acciunt, λογικός. κί, κόρ. In ιος uel vos antepenaciunt= Tertius.

untur, οὐρανίος, ἀνία, ἀνιδρ. λίθινος, ἴκη, νδρ.

Antepenacuntur properisromena Trochaica in compositione, δ' ἔλος εὐδ' ἔλος, etiam alia quaedam ὦρα πρόωρος, μέτρον ἕμμετρος.

A medijs præteritis uerbi κτείνω uel τρέφω composita, significationis quidem passivæ antepenacuntur, ξιφόκτονος ense occisus, λαότροφος à populo nutritus. Activæ uero penacuntur, ξιφοκτόνος, gladio interficiens, λαότρόφος nutritor populi.

A πολῶ cum præpositione composita antepenacuntur, πρόπολος, ἀμφίπολος, cum alia parte a privati orationis penacuntur, ὄνειροπόλος θυηπόλος. Si uum natu militè reliqua ferè à præteritis medijs cõposita, ἀσσο- ram sapit λόγος, ἄλογος, ἄνομος, παμφάγος, δαρυφόρος, ἄπρ. δημοκόρος.

Antepenacuntur in ιορ substantiua neutra, μυσήριον ἱππάριον ἑπισόλιον μύριον ἐπινίκιον. In ἔορ uero penultimam circumflectunt, ἰχθυοδόφῆον μνημῆον βαλανῆον κερῆον. Substantiua bisyllaba frequenter accentū habent in prima, λόγος, ὦμος humerus, adiectiua in ultima, ὦμος crudus.

Bisyllaba interrogatiua primam accentuant, ποῖος; qualis; πόσος; quantus; Facta uero infinita, ultimam, ποῖος qualiscunque, ποσὸς quantuscunque.

Verbalia in μοσ εῖτος acunt ultimam, συλλογισμός, πληκτός, πωστός, quæ si dictioni, cui uerbum

ham non potest, componantur, accentum traducunt,
σεληνόπληκτος ἄσπαστος.

Ultima uocali in nominibus per Astrophum abie-
cta, si supra se acutum habuerit, ad precedentem syl-
labam transfertur, δεινά, δεινὸν ἔπη πέλα. in alijs
aut dictionibus cum uocali deciditur, κατὰ, κατ' ἐμῶ.

Quartæ declinationis acunt rectum nomina in αμ
σ α produciunt, τιτὰρ πάμ. At πᾶμ omne, sumus
masculinum sequitur πᾶς.

In ας fœminina σ α corripiunt, λαμπὰς δεκάς.

In ας σ αῖς monosyllaba σαῖς δαῖς αῖς, sed
παῖς contractum est.

In ης adiectiua flexa per εος, ἀληθῆς, excipere quæ
plenitudinem significant πηλώδης, etiam quædam
composita εὐμήκης παμμεγέθης.

In ης, σωτήρ. præter μήτηρ δμητήρ θυγάτηρ.

In υς adiectiua σ υ corripiunt, ἠδύς, præter θήλυς.

In ες, ἀχιλλεύς πηλεύς. Dorice ἀχίλλευσ πή-

In ωρ comprehensiuæ, κοιτῶρ ἀγῶρ (λήνς.

περισερῶρ ἀπατῶρ.

In ω σ ως fœminina, λητῶ ἀδῶς.

In penultima accentum recipiunt masculina in ας,
σ α produciunt, αἶας ἄτλας, præter μέγας λάας.

In ζ, ἄρπαξ πέριξ, σ masculina quidem ancis-
pitem ante ξ extendunt, fœminina uero corripiunt,
ὁ θῶραξ φοῖνιξ κίρην, ἡ ἀνλάξ.

In κς propria composita, ἀριστοτέλης, σωκράτης.

In της fœminina abstracta, φιλότης. præter βραδυτής, ἀδρῶτης, ταχυτής, δικιότης.

In εις adiectiua, χαρίεις.

In ωρ propria, adiectiua, ἔθ gentilia, πλάτων ἐνδοαίμων, τεύτων. At ποσιδῶν ξινοφῶν contracta sunt ex ποσιδῶν ξινοφῶν.

Antepenascuntur huiusmodi composita, εὐχαρίεις εὐπολις πολύμητις ἀναλκίς, εὐκνημις, ἰτέ ἀδωνίς ἑπικλυς.

Neutra primam syllabam accentuant, ἔθ α ι υ fœnales semper corripiunt, νόμισμα, σύνιπι, ἔλιος, πῶν, γῆρας, σόμα, δῶμα.

Circumflectuntur monosyllaba in υς, μῦς σῦς, item βούς, πῦρ σκῶρ, ἰχθύς, ὄσφυς ὄφρυς. Et contracta δ φῶς ἀ φᾶος (sed ὁ φῶς uir, incontractum est, βῶξ κρής, ἀ βόαξ κρέας.

Notio.

Quædam propter uaria significata uarie recipiunt accentus, ut βίος uita, βιδὸς sagitta, πονηρὸς prauus, πόνηρος laboriosus, nonnulla omnino à communi tramite recedunt, ut χεύσιος χευσῶς, pro χεύσιος, ἀργύριος ἀργυρῶς, ἢ μία, τῆς μιᾶς, τῆ μιᾶς, τῆρ μίαρ, ὁ δευδότης ὡ δέωτοα, ὁ μητιέτης ὡ μητιέτα, ἢ θυάτης μήτης, τῆς θυατέρος μητέρος. &c. Item secundæ declinationis genitiuus pluralis nominis adiectiui accentum habet genitiui sui masculini tertie

tertiæ declinationis existentis, ὁ ἅγιος τῶν ἁγίων, ἡ ἁγία, τῶν ἁγίων ἢ ἁγίων, apud Pindarium ποντίων pro ποντίων. masculino tamen existente quarti declinatus, genitiuus fœmininus circumflectit ultimam, ὁ ἡδύς τῶν ἡδέων ἢ ἡδέων τῶν ἡδέων, ὁ μέλας τῶν μελάνων ἢ μελαινῶν, τῶν μελαινῶν, ὁ τύπῃων τῶν τυπῆων ἢ τυπῆων τῶν τυπῆων. Cæterum substantiua semper genitiuum circumflectunt, ut dictum est in declinatione secunda.

Insuper nominatiuus pluralis adiectiui fœmini, nominatiuum pluralem masculini sequitur, non sicut nominatiuum singularem, ὁ λίθινος οἱ λίθιοι, ἡ λίθινη αἱ λίθιναι.

Quarta declinationis uocatiuus priorum in ης accentum in antepenultimam reducit, ὁ ἀριστέλης ὡς ἀριστότελης, ὁ σοφοκλῆς ὡς σοφοκλήης, ὡς σοφὸκλεες ὡς σωφόκλεες, sic quorundam in ω uocatiuus in ορ, ὁ ἀγαμέμνων ὡς ἀγάμεμνον, ὁ κακόδαιμων ὡς κακόδαιμον. Ἔσ nominum in ης uocatiuus in ερ, ὁ πατήρ ὡς πάτερ, ἡ δὴμήτηρ θυγάτηρ ὡς δὴμητερ θυγάτερ.

Vocatiuus in θι nominum in ους circumflectitur, ὁ βασιλεὺς ὡς βασιλεῦ, quia θι ἔσ ου diphthongi finales, si habent accentum, circumflectuntur, φεῦ, πανταχῶς. præter ἰδῶς.

Ancipites finales in obliquis quartæ declinationis Notio.

corripuntur, ἄωντι, τὸν ἄωντα, τοῖς ἄωνσι, τοὺς ἄωντας. In obliquis primæ & secundæ declinationis producuntur, præterquam in accusatiuo singulari, qui semper eiusdem temporis est cum recto τῶν

Accentus μῆσας. Omne uerbum habens super ultima longa nerborū. accentum circumflektitur, τυφῶ, ἔκη abiecto augmento accentus cadit in ultimam κῆ. præter ἄη.

Imperatiuus accentum habet in prima, exceptis ἔλθέ. εἴρε. λαβέ. ἴδέ. Infinitum primum infinitiui

At ποιῆς actiui habet accentum in penultima, ποιῆσαι, secunda opta= da persona infiniti primi imperatiui medij in prima, tiuum est. ποιῆσαι.

Infinitum primum participij actiui α producit ποιῆσας. Item solum tria participia præsentia ultimam acciunt, ἰὼν κῶν ἑὼν.

Verba trochaica properissomena non transferunt accentum in compositione, εἶχε κατἔχε, præter οἶδα σύνοιδα, οἶδα σύνοιδα, κῆμα πρόσκειμα.

In cæteris accentus uerborum manifesti sunt ex τῷ πῶ & alijs exemplis præscriptis.

DE INCLINATIVIS.

Notio de
inclinatis

LECTIONES græce aut nullum habent accentum scriptum, sicut monosyllaba quedam ὄ εἰ ἔξ, aut saltem unum ἄνθρωπος, duos uero nunquam, nisi alter adueni

adnētitiū sit propter dictionē inclinatiuam sequētem.

Dictio inclinatiua est, quæ propriū accentū transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam scilicet acueno, ut ἡκιστὰ τινος.

Talis inclinatio fit, quando præcedens uocabulum προπαροξύτονον, προπεριωώλυον uel παροξύτονον, trochaicum est, ἀρκεσίλαός τε, σκῶλόν τε λάμπέ τε. Aristarchus tamen, ut ferunt, ἀνδράμοι non ἀνδράμοι legendum censuit, non commodam ratus inclinationem fieri in paroxytono trochaico. Alias inclinatiuum monosyllabum saltem propriū accentum amittit, σοφός τις, σοφῶν τε, ἀτρείδης τε πάρος γε, πλέκοι τε, similiter bisyllabum præcedente oxytono uel perispomeno, καλόρι τινι, οὐτίνος, alias conseruat, ἀνθρώπος τινός.

Dictiones inclinatiuæ sunt ex nominibus τις infinitum cum obliquis τινός τινὶ τινὰ. ἔσθ, ἡλθέ τις καὶ τινὰ, sic τὸ τεῦ pro τινός, ἔσθ pro τινὶ, οὐδέ τέτω ἄλλω. sed τις τίνος τινὶ ἔσθ. cum acuto in prima, interrogatiuum est, ἔσθ non inclinat accentum.

Ex uerbis εἰμι ἔσθ φημι cū reliquis personis presentis, φέρτιρός εἰμι, αἵματός εἰς ἀγαθοῖο, μακάρσι φημι φησι φασί. Item εἰσι, quando sermonis est initium uel aduerbijs οὐκ ὡς, uel coniunctionibus καὶ εἰ ἀλλὰ, uel pronomini τὸτο postponitur, tunc

non inclinatur, sed habet in prima, ἔσι πόλις
 ἐφύρη, οὐκ ἔσιμ, ὡς ἔσι, νυλ ἔσιμ, εἰ ἔσιμ, ἀλλ'
 ἔσι, τοιτοῖσι. Aliás si præcedens dictio apta est, ac-
 centum inclinatur, οἰκός ἔσι, κακός ὄσι, ἀκακός ὄσι,
 ἐρμῆς ὄσι, si inepta, accentum, ut par est, habet in ul-
 tima, λόγος ἔσι, ἦρωος ἔσι, μάντις ἔσι, ἔρωος ἔσι. Item
 φοῖνιξ ἔσι non inclinatur, quia spondæus est, ἔultima
 mam faciente positione longam.

Pronomina quæ semper inclinantur, sunt με, μεν
 μοι, τοι, με, μιν, σφι, σφε, σφωε, κληθέ μεν,
 οὐ γάρ μοι, καί τοι, καί με. Quæ modo absolute
 sumuntur, ἔ proprium accentum inclinant, modo Em-
 phatice ἔ non inclinatur, sunt hæc σθ, σευ, σεο, σοι, σε,
 εὖ, εἰ, εἰ, ἐθερ, σφι, σφωμ, σφισι, σφεας, ἦκα
 σάσθ audiui te, simpliciter, σθ ἦκασα te audi, non
 alium. Aduerbia interrogandi bisyllaba accentum
 habent in penultima, ἔ non inclinatur, facta uero in-
 finita in ultima, ἔ inclinatur, πότερ; unde ἔ ποθερ
 alicunde, πότερ ἦλθες; ἦλθόν ποτε. Similiter mono-
 syllaba interrogatiua proprium accentum seruant, in-
 finita inclinatur, πῶς οἶδας; οἶδάπως, sic πᾶ πᾶ
 πᾶ, ἔ si sunt alia. Ex coniunctionibus inclina-
 tiuæ sunt τε κερ κε γε τας νη νυμ pro δὴ, πῶ θημ
 ξα. Etiam δὲ quando cum articulis diuisum patitur
 apostrophum, ὁ μὲν, ὁ δὲ uel ὁ δ', οἱ δὲ οἶδ', τῆρ
 δὲ τήνδ', ἔ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

αετρε φουδ
μυρον
η/ηρα

αβρη επος θεης εν αβρη ε περην λορο εν αβρη
ετα γκ νους ηεμωτ εβηολι πατρη . δε φου βα
εωμγ ετ παρτι λωρεαν εως νωφω φεωφω ε
εωρα τελεβητ

101

Η Σ Ι Ο Δ ΟΥ Τ ΟΥ Α Σ Κ Ρ Α Ι -
ΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Οὐσαι περιθεμε κοιδησι κλειδουσαι,
Δευτε δι εννεπετε σφετερον πατερ
υμνειςσαι,

οντε δια βροτι ανδρες ομωε αφατοιτε φατοιτε,
ρηκι τ αρεκτι τε. διος μεγαλοιο εκητι.
ρεα μλυ γρ βριαα, ρεα δε βριαοντα χαλεπτε,
ρεα λ αρικηλου μινυθα, και αδηλου αξεα,
ρεα δε τ ιθυνη σκολιορ, και αγηνορα καρφα,
ξευε υφιβρεμετης, οε υπετατα, δωματα ναιε.
κληθι ιδωρ αιωρ τε, δ'ικη λ ιθυνη θεμισας
τυνη. εγω δε κεωερση ετητυμα μυθησαιμην.
ουκαρα μδν εκρ εριδωρ γενος, αλλ επι γαλαρ
εισι δνω, τλω μλυ κερ επαυνησθε νοησας,
η δ εωιωμητη, δια δ ανδρα θυμορ εχαστη.
η μλυ γρ πολεμορ τε κακορ, και δηρι οφειλε
χετλη, ουτις τηνε ειλει βροδε, αλλ υω αναγ
αθανατωρ βολησι εριρτιμωσι βαρεαρ. (κηε
τηνδ ετερηρ (προτερηρ μ εγεινατο νυε ερεβεννη)
θηκε δε μικρονιδης υφικυθ αυθεριναωρ

γαίης τ' ἔν ρίζησι, καὶ ἀνδράσι πολλοῖσ' ἀμείνω.
 ἢ τε Σάπαλαμνόν περ, ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρα.
 εἰς ἔπερον γὰρ τις τε ἰδῶν, ἔρπιο χατίζων,
 πλῆστοιον, ὅς ἀπενδύξῃ ἀρόμμεναι, ἠδὲ φυτεῦν
 οἰκόντ' εὐθέως. Ζηλοὶ δ' ἐτε γείτονα γείτων
 εἰς ἄφρονον ἀπενδύοντ', ἀγαθὴ δ' ἔρις ἠδὲ βροτοῖσι.
 καὶ κιδάμευς κιδάμεῖ κοίται, καὶ τέκτονι τέκτων,
 καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ αἰοῖδ' ὅς αἰοῖδ' ὦ.
 ὦ πῆρση, σὺ δὲ ταῦτα πῶ ζυγατθεο θυμῷ.
 μὴ δ' ἐσ' ἔρις κακὸς χαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκω
 νεῖκε ὀπιπτεύοντ' ἀγορῆς ἐπακδὸν ἔοντα.
 ὦρη γάρ τ' ὀλίγη πῶλετ'η νεκῶν τ' ἀγορέων τε
 ὦτινι μὴ βίβ' ἐνδ' ὄν ἐπνετανὸς κατὰ κείται
 ὦραϊορ, τὸν γαῖα φέρει δὴ κμήτερ' ὄκτιν.
 τὸ κεκορεσάμενος, νεῖκεα καὶ δ' ἤρημ' ὀφέλλοις
 κλήμασ' ἐπ' ἀλλοθ' ἰοις, σοι Δ' οὐκ' ἐτι δευτ' ὄν ἐσ' αἰ
 ὦδ' ἔρ' ἔρημ. ἀλλ' αὖθις διακρινώμεθα νεκ' ὄ
 ἰθειῖσι δίκαις, αἰτ' ἐκ δ' ἰός εἰσιρ' ἀρισαί.
 ἠδὴ κ' μὴ τ' κλήρον ἐδ' ασαάμεθα, ἀλλὰ τε πηλὰ
 ἀρπάζων ἐφόρεις μέγα κυδ' αἰνῶν βασιλῆας
 δ' ὠροφάγους, οἱ τὴνδε δ' ἰκην ἐθέλσσι δίκασαί.
 νῆπιοι, οὐδ' ἴσασιρ' ὄσ' ὦ πλέορ' ἡμισὺ πάντοσ,
 οὐδ'

οὐδ' ὄσσορ γ' ἰμαλάχη τε ἄσφοδ' ἔλω μέγ' ὄνειδ'.
 κρύφαντες γάρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 φηιδίως γάρ κεν ἰοῦν ἐπ' ἡματι ἐργάσασθαι
 ὡς περ σέ κ' εἰς ἕναια τὸν ἔχουσι ἄργον ἔοντα,
 αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καωνῶν καταβέβη,
 ἔργα βωῶν δ' ἀποδοιοτο ἡμιόνων ταλδύων.
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμεν φρεσὶν ἡσιν,
 ὅττι μὴ θησάσσε προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 τούνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμίσσασθ' κήδεα λυγρὰ.
 κρυψε δὲ πῦρ, τὸ μὲν αὐθις εὐπαίεϊ ἰαπετιῶ.
 ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ κρητοῦτος
 ἐρκόλιω νάρθηκι, λαθῶν Διὰ τερπικεραυνοῦ.
 τόντε χολωσάμενος προσέφη ν: φιλίερέτα Ζεὺς.
 ἰαπετιονίδη πάντων πῶρι μῆδεα εἰδῶς,
 χαίρις πῦρ κλέψας, ἢ ἔμας φρενας ἠπεροπέυσας,
 σοὶ τ' αὐθις μέγα πημαὶ ἢ ἀνδράσ' ἔασο μένοισι,
 τοῖς δ' εἰώ ἀντιπυρὸς δῶσω κακῶν, ὧν κεν ἅπαντες
 τέρηντ' ἢ θυμὸν, ἔορ κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 ὧς ἔφατ', ἐν δ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 ἦφασορ δ' ἐκέλευσε πρὸς κλυτὸν, ὅττι τάχιστα
 γαῖαν ὑδ' ἄφύραρ, ἢ δ' ἀνθρώπων θέλῃ αὐδ' ἡν
 καὶ δένει, ἀθωάτης δὲ θεῆς εἰς ὧπα εἰσκαρ.

ἀσφοδ' ἔλω μέγ' ὄνειδ'.
 κρυφάντες γάρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 φηιδίως γάρ κεν ἰοῦν ἐπ' ἡματι ἐργάσασθαι
 ὡς περ σέ κ' εἰς ἕναια τὸν ἔχουσι ἄργον ἔοντα,
 αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καωνῶν καταβέβη,
 ἔργα βωῶν δ' ἀποδοιοτο ἡμιόνων ταλδύων.
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμεν φρεσὶν ἡσιν.
 ὅττι μὴ θησάσσε προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 τούνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμίσσασθ' κήδεα λυγρὰ.
 κρυψε δὲ πῦρ, τὸ μὲν αὐθις εὐπαίεϊ ἰαπετιῶ.
 ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ κρητοῦτος
 ἐρκόλιω νάρθηκι, λαθῶν Διὰ τερπικεραυνοῦ.
 τόντε χολωσάμενος προσέφη ν: φιλίερέτα Ζεὺς.
 ἰαπετιονίδη πάντων πῶρι μῆδεα εἰδῶς,
 χαίρις πῦρ κλέψας, ἢ ἔμας φρενας ἠπεροπέυσας,
 σοὶ τ' αὐθις μέγα πημαὶ ἢ ἀνδράσ' ἔασο μένοισι,
 τοῖς δ' εἰώ ἀντιπυρὸς δῶσω κακῶν, ὧν κεν ἅπαντες
 τέρηντ' ἢ θυμὸν, ἔορ κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 ὧς ἔφατ', ἐν δ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 ἦφασορ δ' ἐκέλευσε πρὸς κλυτὸν, ὅττι τάχιστα
 γαῖαν ὑδ' ἄφύραρ, ἢ δ' ἀνθρώπων θέλῃ αὐδ' ἡν
 καὶ δένει, ἀθωάτης δὲ θεῆς εἰς ὧπα εἰσκαρ.

104 ΗΣΙΟΔΟΙ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

πρῶθενικαῖς, καλὸν εἶδος, ἐπήρατον, αὐτὰρ ἄθνη κη
 ἔργα διδάσκῃσαι, γλυκερὰ δ' ἀλόριον ὑφαίνῃ.
 Ὁ χάριρ ἀμειχῆαι κεφαλῇ χυσηῖν ἀφροδίτην,
 καὶ πόθον ἀργαλέον, ἢ γυιοκόνας μελεδῶνας.
 ἦ δὲ θέμερ κινεῖον τε νόον καὶ ἐπικλοπῆν ἦθος
 ἔρμει κρήνωγε διάκτορον ἀργαφόντην.
 ὡς ἔφατ'. οἱ δ' ἐπίθοντο δ' ἢ κροῖῳνι ἀνακτῆ.
 αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς ἀμειχυθεὶς
 πρῶθενω αἰδοῖν ἵκελον, κρονίδεω δ' ἰὰ Βελαῖς.
 Ζῶσε δὲ Ὁ κόσμῳσε θεὰ γλαυκῶπις ἄθνην.
 ἀμφὶ δὲ οἱ χαριτεῖς τε θεαὶ καὶ πότνια παῖδω
 ὄρμους χυσεῖς ἔθεσαρ χροῖ. ἀμφὶ δὲ τήνγε
 ὤρῃαι καλὸν κρομμῆσι φέρων ἀνθεσιν εἰαρηνοῖσιν
 πάντα Δεοῖ χροῖ κόσμῳ ἐφῆρμωσε παλλὰς ἄθνην
 ἦν δ' ἄρα, οἱ σῆθεσι διάκτορος ἀργαφόντης
 ψεύδεά δ' αἰμυλίης τέλογε Ὁ ἐπικλοπῆν ἦθος.
 τευξῆ, δ' ἰός Βεληῖσι βαρυκτυπέ, ἦν δ' ἄρα φωνῆν
 ἔθηκε θεῶν κήρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναικῆ.
 πάνδ' ὄρηρ, ὅα πάντες ὀλυμπία δ' ὠμαῖ ἔχοντες
 δ' ὄρηρ ἐδ' ὄρησ' αμ, πῆμ' ἀνδ' ἄρασιν ἀλφῆσσι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ὀλ) αἰπυρ, ἀμηνχαν) ἔξετελεσεν.
 εἰς ἐπιμῆθεα πέμπε πατρὸς κλυτ' ἀργαφόντην,
 δ' ὄρη)

Επιμῆθεα

ὄρηαι κρομμῆσι
φέρων ἀνθεσιν
εἰαρηνοῖσιν

διὰ τῆς κρομμῆς

δ' ὄρη)

ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΩΝ Β. ΙΟΣ

δῶρ) ἄβοντα θεῶν ταχυρᾶγγελ). οὐδ' ἐπιμηθεύς

εφρασαδ' ὡς οἱ ἔειπε προμηθεύς, μήτε δῶρορ

δέξασθ' παρ' ἰκνός Ὀλυμπίο, ἀλλ' ἀρπυιῶν

ἔξοπισώ, μή ποδ' ἰ κακὸν θνητοῖσι γένηται.

αὐτὰρ ὁ δεξάμλωρ, ὅτε δ' ἦ κακὸρ εἶχ', εὖνοσσε.

Πρην μὲν ζῶεσκορ ἐπὶ χθονὶ φυλ' ἀνθρώπων

νόσσοιρ ἀτρ' κακῶν ἠσάτρ' χαλεπὸν πόνοιο,

νόσσοιρ τ' ἀρσαλέωρ, αἰτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαρ.

αἴφα δ' ἦ κακοτῆν βροτοὶ καταγρησάσκεισι.

ἀλλὰ γὰρ ἠ χεῖρασι πῖθ' μεγαπώμ' ἀφελῶσα

ἔσκει' ἀσ' ἀνθρώποισι δ' ἐμῆσατο κηδεᾶ λυγρὰ

μδνη Δ αὐτοῖσι ἐλπίε γ' ἄρξήητοισι δ' ὁμοίσι

ἔνδ' οὐρ ἐμιμνε πῖθ' ὑπὲρ χεῖλεσιρ, οὐδ' ἐθύραζε

ἔξ' ἐπῆη, πρόοδ' ἐμ γ' ἐπέμβαλε πῶμα πῖθοιο,

αἰγίχ' οὐ βεβλήσι δ' ἰδὸρ νεφελῆ γερέταο.

ἀλλὰ δὲ μνηρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπορ ἀλάληη.

πλεῖν μὲν δ' γαλα κακῶρ, πλεῖν δὲ θάλασσα.

νόσοι Δ ἀνθρώποισιρ ἐφ' ἡμέρη, ἠδ' ἐπὶ νυκτί,

αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι,

σιγῆ, ἐπεὶ φωνῆμ' ἐξείλετ' μητιέτα Ζεὺρ.

οὕτωρ οὐτί π' ἐσὶ δ' ἰδὸρ νόορ ἐξαλέαοθα.

εἰδ' ἐθέλεις, ἔτερόν τοι ἔγω λόγορ ἔκκορυφώσω,

βαλλειο ρηο
βαλλου ρομεθ
ου θρηθ: ρομεθ
πρεναλιμ ρηοι

196 ΗΣΙΟΔΟΙ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

εὐχόμενος ἐπίσημένως, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλειο σήσ' ἴρῃ
ὡς ὁμόθεμ γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
χρυσέου μὲ πρῶτισα γένθ' ἀμρόπων ἀνθρώπων
ἀθάνατοι πικσαμ Ὀλυμπία δώματ' ἔχοντες.
οἱ μὲν ἐπὶ κρόνῳ ἦσαν, ὅτ' οὐρανῶν ἐμβασίλτερον.
ὡς τε θεοὶ δ' ἔξωσαν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσσην ἄτερ τε πόνων καὶ οἴζυος, οὐδέ τι θ' ἔθλον
γῆρας ἔπην, αἰεὶ δὲ πῶδας καὶ χεῖρας ὁμοιοί
τέρπειν τὴν θαλίῃσι κακῶν ἐκτοσθερ ἅπαντων.
θνησκον δ' ὡς ὑπνωθῆναι μνημένοι, ἐσθλά δ' ὡς ἀντα
τοῖσ' ἴρην, καρηρ δ' ἔφερε Ζεῖδωρος ἄφρα,
αὐτομάτῃ πρῶτον τε ἄφθονον, οἷδ' ἔβλημοί
ἦσυχον ἔργα νέκοντο σὺν ἐσθλοῖσ' ἴρην πολέεσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ τὸ γένθ' ἦν γαῖα κάλυψεν
τοῖρ μὲν, δαίμονές εἰσι Διὸς μέγας Διὰ Βελας,
ἐσθλοὶ ἐπιχθόνιοι φυλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
οἳ ῥα φυλασσὸσι τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα
ἠέρα εἰσάμμοιοι πᾶντι φοιτῶντες ἐπ' αἶαν
ὠλοτρύοται, καὶ τὸ τὸ γέρας βασιλίου ἔχου.
Δευτεροῦν αὐτὸ γένος πολὺ χερσὶν ὀμοιοπιδερ
ἀργυρέου πικσαμ, Ὀλυμπία δώματ' ἔχοντες,
χρυσέου οὔτε φικρῆν ἐναλιγκίον οὔτε νόημα.

κοιταν ρηο
στο οινθου

αλλ

ἄλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα, πᾶς μητέρι κεδνῆ
 ἔτρεφεῖ ἀταλάων μεγαλήτιος ὧ ἐνὶ οἴκῳ.
 ἄλλ' ὅταν ἠβήσῃ καὶ ἠβῆς μετρον ἴκοιτο,
 παυρίδιον ζῶσα κοῦ ἐπὶ χρόνον ἀλγὲ ἔχοντες
 ἀφραδίαις ὑβρι γῆ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύνατο
 ἀλλήλων ἀπέχεσθαι, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
 ἠθέλων, οὐδ' ἐρῆμ μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βομοῖς,
 ἢ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἠθεα, τοὺς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς κρονίδης ἔκρυψε χολομένοσ, οὐνεκα τιμὰς
 οὐκ ἐδίδοι μακάρεσσ θεοῖς, οἱ ὄλιμπρ' ἔχουσι.
 αὐτὰρ ἔπειτα τὸ γένος ἠὲ γαῖα κάλυψε,
 τοὶ μὲν ὑπερθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
 δευτεροί. ἄλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσι μ' ὀκηθεῖ.
 Ζεὺς δ' πατὴρ εἶτο μ' ἄλλο γένος μ' ὄπ' ἀνθρώπων
 χάλκῳ περὶ, οὐκ ἀργυρῷ οὐδ' ἐν ἄμοιρον,
 ἐκ μελίσσῃ, δ' ἐνόμ τε καὶ ὀμβριμον, οἷσιν ἀρκος
 ἐργ' ἔμελε σόνοντα καὶ ὑβριες. οὐδ' ἔτι σῖτον
 ἠἶδι, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατ' ὀφρονά θυμῷ,
 ἀπλᾶσοι, μεγάλη δὲ βίη, καὶ χεῖρες ἀαπτοί
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖς μελέεσσιν.
 τοῖς δ' ἠὲ χάλκεα μ' τευχέα, χάλκεοι δ' ἔτε οἴκοι,
 χάλκῳ δ' ἐργάζοντο, μέλας δ' οὐκ ἔσκε σιδήρος.

πρὸ
βοήθησάν

ἸΟΥ ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
 καὶ τοὶ μὲν χεῖρας ἱποσφετέρησι δαμέντες
 βύσαν ἐς εὐρώεντα δόμου κρυερὰ αἴθρα,
 νόνημοι, θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλος πῦρ ἔοντα
 εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπε φάος ἠελίοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σὺ τὸ γένος ἠΨαλα κάλυψε
 αὐθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πάλυβοτείρῃ
 Ζεὺς κρονίδης ποίησε, δίκαιοτερον καὶ ἄρειον
 ἀνδρῶν ἥρωων θεῶν γένος, οἱ καλεῖνται
 ἡμιθεοί, πρότερον γένεθ' ἀπειρονα γαίης.
 Σὺ τούς μ' ὀλέμεός τε κακός καὶ φύλοπις αὐτῶν
 τοὺς μὲν, ἐφ' ἐπταπύλω θῆβη καὶ μιδίῃ γαίῃ
 ὤλεσε μαρναμένους μῆλων ἐνεὶ οἴδ' ἰπὸ δ' αἶα,
 τρὺς δ', ἠΨυ νήεσσι ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 εἰς τροικρᾶ γαγῶν, ἔλενης ἐνεὶ ἠὲ κόμοδιο.
 ἔνδ' ἦτοι μὲν τοὺς θανάτῳ τέλος ἀμφεκάλυψε,
 τοῖς δὲ δ' ἄνθρωπων βίοντι καὶ ἦθε' ὀπάσας
 Ζεὺς κρονίδης κατένευσε πατρὸς εἰς πεῖρατα γαίης.
 καὶ τοὶ μὲν ναῦσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' ὠκεανὸν Βαθυδίνης
 ὀλβιοὶ ἥρωες, τοῖσι μελιδέα καρπὸν
 τρὶς τῷ ἔτρε θάλλοντα, φέρει Ζεὺς ἰδῶρος ἀφ' ἄρα
 μνηκετ' ἐπ' ἴω φελον ἔγω πέμπηοισι μετέναε

ἀνδράσι

καὶ τὸν ἑα
was rendered

γαίης ἔστι
ἐνδομῶν

ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΩΝ Α. 109

ἀνδράσι μ' ἀλλ' ἢ πρόδεθάνειμ' ἢ ἔπειτα γενεάς.

ὑμ' ἔδ' ἡ γένος ὄσι σιδ' ἡρεομ. οὐδέ περ' ἤμας

ψαύσσονται καμάτῳ κ' οἴζυθ' οὐδέ τι νύκτωρ,

φθαρὸ μύλι. χαλεπὰς δὲ θεοὶ δῶσσι μδίμνας.

ἀλλ' ἔμπης κ' ἴσσι μεμίξεται ἑοδλὰ κακοῖσιν.

Ζεὺς δ' ὀλέσει κ' ἔτ' το γένος μρόπων ἀνθρώπων,

εὐτ' ἄμ' γανόμυλοι κελιοκρόταφοι κλέωσιν.

οὐδέ πατρὸς παύδεσιν ὁμοίους, οὐδέ τι παύδε.

οὐδέ ξένος ξανόδοκῳ, καὶ ἑταῖρ' ἑταίρῳ,

οὐδέ κασίγνητος φίλος ἕσεται ὡς τοπάροδωρε.

αἶψα δὲ γηρασκοντας ἀτιμῆσσι τῶκῆας.

μείψοντ' ἄρα τους χαλεπῆς βάζοντες ἐπέεσσιν

χέλιοι, οὐδέ θεῶν ὅπιμ' εἰδότες. οὐδέ μὲν οἴγε

γηραντεσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δαίτη,

χεροδίκαι. ἔπερ' ἑτέρῃ πόλιν δ' ἑλαπάξει.

οὐδέ τις εὐόρκος χάρις ἕσεται, οὔτε δίκαιος,

οὐτ' ἀγαθὸς. μᾶλλον δὲ κακῆς φρεσὶν ἄνδρῳ

ἀνέρα τιμῆσσι. δίκη δ' εὖ χερεσι καὶ αἰδῶς

οὐκ ἔσται. βλάβη δ' ὁ κακὸς τῶν ἀρείονα φῶτα

μυθοισι σκολοῖς γνέπων, ἐπι δ' ὄρηκορ ὀμείται.

Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἴζυροῖσιν ἄπασιν

δυσκέλαδος κακόχαρτος ὁμαρτήσιν συγρώπῃς

ΠΟ ΗΣΙΟΔΟΙ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΙ

Ἐ τότε δὴ πρὸς ὄλυμπῳ ἀπ' ἕχθονος εὐριοδείκῃ
 λευκοῖσι φαρέεσι καλυφάμενω χροά καλὸν,
 ἀθανάτ' μετὰ φύλον ἴτην προλίποντ' ἀνθρώπων
 αἰδώς Ἐ νέμεσις. τὰ δὲ λείφετ' ἄλγεα λυγρὰ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, κακῶδ' οὐκ ἔασται ἄλκη
 νῦν δ' αἶνον βασιλευσ' ἔρεω φρενέσσην αὐτοῖς.
 ὦδ' ἴρηξ προσέειπε μὲν ἀνδ' ὄνα ποικιλοδ' ἔρον,
 ὑψι μάλ' ἦν νέφιασι φερῶν, οὐνεχέσι μεμαρπώς,
 ἦδ' ἑλεὸν γναμπῶσι πεπνυμένῃ ἀμφ' οὐνεχέσι
 μύρετο. τήνδ' ὄν' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε
 δαυμονίη τί λείλακας; ἔχεν ὅν σε πιδλὸν ἀρείων
 τῆδ' εἰς, ἦ σ' ἄρ' ἐγώ περ' ἄγω Ἐ αἰοῖδ' ὄν' ἔδσαρ
 δ' ἔπνονδ', αἶν' ἐθέλω, κρησσομαί, ἦε μεθήσω
 ἄφρωνδ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρησσονας ἀναφρῖδ' ἴμ
 νίκα τε σέρετ', πρὸς τ' αἰοχέων ἄλγεα πάχα.
 ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ ταυνοσίπτερον ὄρνις.
 ὦ πέρση, σὺ δ' ἄκδε δίκης, μήδ' ὑβριῶν ὀφειλέ.
 ὑβρις γάρ τε κακὴ δ' ἐλῶ βροτῶν, οὐδὲ μὲν ἑσθλὸς
 ρηϊδίως φερέμεν δαίωται, βαρύνει δ' ἐθ' ὕπ' αὐτῆς
 ἐγκύρσας ἀτήσιμ. δόλος δ' ἐτέρηκε πρὸς ἄλλων
 κρείσσ' ἐς τὰ δίκαια. δίκη δ' ἰστέον ὑβριῶν ἴαχε
 ἔσ' τέλος ἐξελθῶσαι παθῶν δ' ἐπὶ τὴν ἔγνω.

αὐτίκα

16am pro 16m

Απολογισ

infaabie pu
infaabilite

ενασσορη

16 pro 16m

16 pro 16m

16 pro 16m

16 pro 16m

16 pro 16m

16 pro 16m

16 pro 16m

16 pro 16m

16 pro 16m

16 pro 16m

16 pro 16m

16 pro 16m

16 pro 16m

16 pro 16m

ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΩΝ Α. III

αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρκος ἅμα σκολίησι δίκησι μ.

ἧς δὲ δίκης ῥόθος ελκομένης ἢ ἢ ἄνδρες ἀγῶσι

δωροφαγοί, σκολίαις δὲ δίκαις κρινῶσι θέμιστας.

ἢ δ' ἐπεται κλαύσσα πόλιμ τε καὶ ἦθεα λαα μ

ἦερα εἰσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,

οἱ τὲ μιν ἐξέλασσι ἠὲ οὐκ ἰθέασιν ἔνεμα μ.

οἱ δὲ δίκαις ξείνοισι καὶ ἐνδύμοισι δίδῶσι

ἰθείας, καὶ μήτι πικραίνουσι δίκαις,

τοῖσι τέθλε πολίς, λαοὶ δ' ἀνθεῦσι μ γν αὐτῆ.

εἰρήνην δ' ἀνά γῆν κερτορόφθ, οὐδ' ἔ ποτ' αὐτοῖς

ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα, Ζεὺς,

οὐδέ γ' ἔρτ' ἰθὺς δίκαιοσι μετ' ἀνδράσι λιμός οὔτ' ἔθ,

οὐδ' ἀτῆ, θαλίης δὲ μέμνητοτα ἔργα νέμονται.

τῆσι φέρει μὲν γαῖα πρῶτον βίον, οὐρεσί δὲ δ' ἔνθ

ἀκρη μέρτε φέρει βαλάνης, μέσθ δὲ μελίσας.

ἐροποκοὶ δ' οἶεσ μαλλοῖς καταβεβρίθασι.

τίκτασι δὲ γαυαῖκες εἰοκότα τέκνα γονευσί μ.

θαλλῶσι δ' ἀγαθοῖσι διαμπερες, οὐδ' ἐπὶ νηῶν

νεύουσται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρβρα.

οἷς δ' ὕβρις τε μέμνηε κακῆ ἄχέτλια ἔργα,

τοῖς δὲ δίκη κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.

πρῶτακι ἢ ξυμπάσσα πόλις κακῶ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,

112 ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ὄσας ἀλιτράνῃ, καὶ ἀτάαδαλα μηχανάαται.
 τοῖσι δ' οὐρανόθεμ μέγ' ἐπήγαγε πημακρονίων,
 λιμόν δ' ἄλοιμόν, ἀποφθινίθσαι δέ λαοί,
 οὐδὲ γωαίκες τικίτσει, μινύθσαι δέ οἰκοί
 ζηνὸς φραδ' μούσ' αὐησι, Ὀλυμπίος. ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 ἢ πῶν γε στρατ' ἐύρυμ' ἀπώλεσεν, ἢ ὅγε τέχ' ὦ
 νίας γ' ἔφοντ' ἄκρονιόθης ἀετίνυτ' αὐτῶν.
 ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ κατὰ φράζεσθε κῆ ἀντι
 τήνδε δίκην. ἔγχεσθε γ' ἄνθρωποισι ζούτες
 ἀθάνατοι λευασσίμ' ὅσι σκολιῆσι δίκῃσι
 ἀδίκηλας τρίβουσι, θεῶν ὅπιρ' οὐκ ἀλέγοντες.
 τρεῖς γ' ἄμυρτοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πάλιβοτρεῖς
 ἀθάνατοι ζηνὸς, φυλάκες θνητῶν ἀνθρώπων,
 οἱ ῥα, φυλάσσειν τε δίκας ἔχειν ἔργα,
 ἡέρα εἰσαμύνοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶμα.
 ἢ δ' ἔτε παθρένοσ' ὄβρι δίκην δίοσ' ἐκγεγαῖα
 κυδ' νητ' ἀδ' οἰκτε θεοῖς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 καὶ ῥ' ὀπότ' ἄρ' τις μὴ βλάβῃ σκολιῶσ' ὀνοῖα
 αὐτικά, πᾶρ δ' ἰπ' ἀτρί καθεξομένη κρονίωνι,
 γκρυετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
 δίκῃσ' ἀτάαδάλιασ' βασιλῆων. οἱ λυγρὰ νοεῦντες
 ἄλλῃ π' ἐκλίνουσι δίκας, σκολιῶσ' ἐνέποντες.

ταῦτα

Αποφθινίθσαι ἢ ἀπώλεσεν
καὶ ἀπώλεσεν ἢ ἀπώλεσεν

ἐπὶ τῇ δίκῃ
1096

ταυτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθύνετε μύθους
 σωροφατοι, σκολιῶν δὲ δίκων ἐπιπάσχει λαθεθεῖ.
 οἱ αὐτὸ κακὰ τεύχε' ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχεω.
 ἢ δὲ κακὴ βουλή τ' ἐβλεύσαν ἀκακίῃ.
 πάντα ἰδὼν δ' ἰός ὀφθαλμὸς ὅ' πάντα νοήσας.
 καὶ νυ τὰ δ' αἰὲ ἐθέλησ' ἐπιδέρκετ'. οὐδ' ἐλίθει,
 οἴηρ δ' ἢ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἔνδ' ἐέρχει.
 νῦν δ' ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιον
 εἶην, μὴτ' ἐμὸς ἦός, ἐπεὶ κακὸν ἀνδρα δίκαιον
 ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδίκωτερον ἔξει.
 ἀλλὰ τὰ γούπω ἔολπα τελέει δ' ἰα περικέραυτον.
 ὦ πέρον, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
 καὶ νυ δίκης ἐπάκτε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
 τόνδε γὰρ ἀνθρώπιτι νόμον διέταξε κρονίω.
 ἰχθυοὶ μὲν καὶ θηροὶ καὶ οἰωνοὶς πεπενοῖς
 ἔοσαν ἀλλήλων, ἐπεὶ οὐδ' ἴκη ἐσὶν ἐπ' αὐτοῖς.
 ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἢ πᾶλλον ἀρίστη
 γίνεσθαι. εἰ γάρ τις ἢ ἐθέλει τὰ δίκαια ἀπορῦσαι
 γινώσκ', τ' ἐπὶ μὴ τ' ἄλθορ δ' ἰδοῖ εὐρύσπα Ζεὺς.
 ὅς δ' ἐκε μαρτυρίῃσιν ἔκωρ ἐπίορκον ὁμοσάσας
 ψευσεταί, ἔν δὲ δίκην βλάψας νήκεσον ἀαδὴν.
 τὰ δ' ἐτ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπτη.

114 ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ἀνδρὸς Δ' εὐόρκου γενεῇ μετόπιδερ ἁμείνωμ.

Σοὶ Δ' ἐγὼ ἐοδλά νοεῖν ἔρεω μέγα νηπιε περσῆ,
τῶν μὲν τι κακότητα πῆ ἴλασ' ὄρ' ὅτι ἐλέοδα
ρήσιδ' ἰως, ἕλιγη μὲν ὄδος, μαλα δ' ἐγυθι νάισα
πῆς δ' ἀρετῆς ἰδ' ρῶτα θεοὶ προπάριβερ ἔβηκαμ
ἀθάνατι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' ἀντῶν,
καὶ τρηχὺς το πρῶτομ, ἐπὴρ Δ' εἰς ἄκρον ἴκητῃ,
ρήσιδ' ἰη Δ' ἠπάτα πῆλει χαλεπήπερ ἔδσσα.

οὗτος μὲν πανάρισος, ὅς ἀν' ὄρ' πάντα νοήσῃ,
φρασαμεννος, ταῦ ἐπ' ἰτακῆ ἐς τέλος ἦσ' ἰμ' ἁμείνω
ἐοδλὸς Δ' αὐ κακῆν Θ' ὅς εὐ' εἶπον' αὐ πῆθητα.
ὅς δ' ἔκε μῆδ' αὐ' ὄρ' νοεῖν, μῆτ' αἰλλῆ ἀκδωρ
ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὐτ' ἀρχήιος ἀνήρ.

ἀλλὰ σὺν ἡμετέρης μεμνημένος αἰεμ ἐφετμῆς
ἐργάξῃ περσῆ δ' ἰουμ γεν' Θ', ὄφρα σε λιμὸς
ἐχθαίρη, Βιλεν δ' εἰς εὐσέφανος δημητῆρ
αἰδ' οἴη, βιότῃ δὲ τετῆρ πῆμ πλῆσι καλήμ.

λιμὸς γάρ τοι πᾶμπαρ ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρῆ,
τῶν δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνερες, ὅσκειν ἀεργὸς
ζῶη κηφνέασι καθ' ὅροις ἰκελὸς ὄρμηρ,
οἱ τε μελιασᾶωρ κάματομ τρηχῶσιμ' ἀεργοὶ
ἔαδοντες, σοὶ δ' ἔργα εἰλ' ἐσω μέτρια κοσμεμ,

ὡς

πρὸ τρηχὺς

quasi τ οἶος ὅρ
ἐπὶ περσῆ ἰμ' ἁμείνω
ἀπρηκῆς ὄρ' ὅτι
εἰς τέλος ἦσ' ἰμ' ἁμείνω
ὅς δ' ἔκε μῆδ' αὐ' ὄρ' νοεῖν
μῆτ' αἰλλῆ ἀκδωρ
ἐν θυμῷ βάλληται

ἰδ' οἴη

ὄρμηρ
πῆμ πλῆσι καλήμ

ὡς κέ τοι ἑραὸς βίωτος πλήθωσι καλῶν.
 ἔργων δ' ἀνδρες πολυμυχοὶ τ' ἀφνηοίτε.
 καὶ τ' ἑραζόμενος πολυφίλτερος ἀθανάτοισιν
 ἔαται, ἠδὲ βροτοῖς, μάλα δ' συγέσθιν ἀεργός.
 ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργὸν δ' ἔ' ὄνειδος.
 εἰ δέ κε κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσῃ κἀεργός
 πλετεῦντα, πλετοῦ δ' ἀρετῆς κῦδος ὀπίσθῃ.
 δ' αἰμονι δ' οἶος ἕκαστα (τ' ἐργάζεσθαι ἀμεινον)
 εἰ κε κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμῷ
 εἰς ἔργον τρέφας μελετᾷς βίον, ὡς σε κελεύω.
 αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθὴ κερχόμενον ἀνδρα κομίζεσθαι
 αἰδώς, ἠτ' ἀνδρας μέγα σίνεταί, ἠδ' ὀνίησι.
 αἰδώς τοι πρὸς ἀνολίβη, θάραος δὲ πρὸς ὄλβον.
 γῆματα δ' οὐχ ἀρπακτὰ θεοσδοτά κηλὶ ἀμείνω
 εἰ γάρ τις κ' ἡ χερσὶ βίη μεγαρ ὄλβον ἐλήται,
 ἢ ὄχ' ἀπὲρ γλώσσης ληίσσεται (οἷα τε πελλὰ
 γινεται, εὖ τ' ἄρ' ἔη κέρδος νόον ἐξαπάτησθαι
 ἀνθρώπων, αἰδώς δὲ τ' ἀναιδεῖν κατοπάσθαι)
 ῥα τὲ μὴ μαυρῶσι θεοὶ, μινύθωσι δὲ οἶκοι
 ἀνέρι θεῶ, παῦρον δ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπίσθῃ.
 ἴσου δ' ὅς δ' ἰκέτην, ὅς τε ξένον κακῶν ἔρξῃ.
 ὅς τε κασιγνήτιο ἐδ' ἀνά δ' ἐμνία βαῖνοι,

16 ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

κρυπταδίνης ευνῆς ἀλοχού παρακαίρια, ρέζωρ
 ὅς τε τευ ἀφραδίνης ἀλιτραίνετα ὄρφανὰ τέκνα
 ὅς τε γούνα γέροντα, κακῶ ἐπὶ γήραος οὐδ' ἄν
 ναικείη, χαλεπίσι καθαπτόμενος ἔπειεσσι.
 θεὸς δὲ τοῖσι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτήν
 ἔργων ἀντ' ἀδ' ἰκῶν χαλεπήν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν·
 ἀλλὰ σὺ τ' μὲν πάμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμόν·
 καὶ δ' ἄναμιν δ' ἐρδ' ἐρ' ἱερῶν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἀγνώως Ἐκκαθάρως, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ κηρία καίειν·
 ἀλλοσι δ' ἠ' ἀπονδ' ἠ' σὶ θυέεσσι τε ἰλάσκεισθαι,
 ἢ μὲν ὅτ' εὐνάκη, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
 ὡσκέτο ἰλάου κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν,
 ἵφρ' ἀλλῶν ὠνὴ κληροῦ, μὴ τ' ἴμ' ἰέω ἀλλος.
 τ' φιλέοντ' ἐπὶ δ' αὐτὰ καλῆν, τ' δ' ἔχθρὸν ἔασα.
 τοῦ δὲ μάλισα καλῆν, ὅς τις σέβειν ἐγυῖθι ναίει·
 εἰ γὰρ τοι καὶ γένημα ἐγχώριον ἄλλο γενήτα,
 γείτονας ἄσωςοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ ὅποι·
 πῆμα κακὸς γείτ', ὄασον τ' ἀσάθος μὲν ὄνηαρ.
 ἔμμορέ τοι τιμῆς, ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἔαλλο.
 οὐδ' ἄν βδέσ' ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτωρ κακὸς εἴη.
 εὐ μὲν μετ' ἑσθλῶ παρὰ γείτονος, εὐδ' ἀπεδ' ἄνα,
 αὐτῶ θεὸς μέτρω, καὶ λῶϊον αἴκει δ' ἄνακα,

In summa scripsi
 rito impugnavit
 rompt' h' d' iustitiam
 h' d' iustitiam
 iustitiam

vide xlii: qna
 gnata parit
 In summa pro m
 pnavit
 Aliquid mali rite
 iustitiam mala

vide pro: m b d
 qna pncat

ὡς ἄρ' ἤκησεν καὶ ἐς ὑπερομ' ἀρκίον εὐρέης.
 μηκῆ κακὰ κέρ' ἀνεῖρ, κακὰ κέρ' εὐα ἰσάτῃσιν.
 ἦ φιλέοντα, φιλεῖν, ἢ τῷ προσιόντι προσένοα.
 ἢ δόμῳ ὄσκειν δ' ὦ, ἢ μὴ δ' ὄμῳ, ὄσκειν μὴ δ' ὦ.
 δ' ὠτῆ μλύτις ἔδωκερ, ἀδ' ὠτῆ Δ οὔτις ἔδωκερ.
 Δως ἀγαθὴ ἄρπαξ δὲ κακῆ, θανάτιο δ' ὄτιρα.
 ὅς μιν γάρ κερ' ἀνῆξ' ἐβέλωρ, ὄγε, καὶ μὲγα δ' ὦκ.
 χαρεῖ τῷ δ' ὄρω, ἢ τέρπειται ὄρκατὰ θυμόρ.
 ὅς δ' ἐ κερ' αὐτὸς ἐλήτῳ ἀνοιδεῖν τιθῆσας,
 καί τε σμικρὸν ἔορ, τό τ' ἐπάχρωσε βίλορ ἦτορ.
 εἰ γάρ κερ' σμικρὸν ἐπι σμικρὸν καταθεῖ,
 ἢ θάμα δ' ἴθ' ἐρδ' οἰς, τάχα κερ' μὲγα, ἢ το γένοιτο.
 ὅς δ' ἔω' ἔονα φέρει, ὅ δ' ἀλυξεται αἰθοπαλιμῶ,
 οὐ δὲ το γ' εἰρ' οἰκῶ κατακείμενον ἀνέρα, κῆδ' εἰ.
 οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τ' οὐρεῖ.
 ἐδ' ἄλορ μιν παρ' ἐόντ' ἔλεαδ', πῆμα δὲ θυμῶ.
 ἤκησεν ἀπεόντος, ἅ σε φραζέσθαι ἀνωγα.
 ἀρχομλὺς δὲ πῶθ' καὶ λήγοντ' κορεσάσθαι,
 μεασῶθι φείδεσθαι, δ' ἀνῆ δ' ἐνὶ πυθμύλι φασδ' ὦ.
 μισθὸς δ' ἀνδρὶ βίλω εἰρημῆντ' ἀρκίος ἔσω.
 καί τε κασιγνήτῳ γελᾶσας ἐπὶ μάρτυρα θεῶδ'.
 πῶσας Δ ἀρα ὁμωρ ἢ ἀπισία ὠλεσ' ἀνδ' ρας.

πυργόολος

τ' ἄλλοις ἰσχυρὰ

ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

μη δὲ γῆν σε νόον πυργόολος ἔξαπατάτω,
 αἰμίλα κωτίλλισσα, περὶ δ' ἰφώσα, καλήν
 ὅσ' δὲ γῆν αἰκί περὶ θεῶν, ὄγε εὐλήθησι.
 μένογενής δὲ παῖς σώζοι πατρῷου οἴκου
 φερβέμεν, ὡς γ' ὡλόντος ἀξεταί γ' ἡμετέροισι
 γῆρας δὲ θάνοισ ἐτ' ἔσθ' ἔγκαταλείπω.
 ῥῆσά δ' ἔκεν πλεόνεσι πόροι Ζεὺς ἀσπετομ ὄλβου.
 πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
 σοὶ δ', εἰ πλὸν θυμῶς ἐέλδεται γ' ἡ φρεσὶν ἡσίο,
 ὡς ἔρδ' ἔμ, ἔργον δ' ἐπ' ἔργῳ ἔργαζέσθαι.

Επιθήκη ἰσχυρὰ
 σοὶ δ' ἔμ
 ἔργον δ' ἐπ' ἔργῳ
 ἔργαζέσθαι

ἔργον δ' ἐπ' ἔργῳ
 ἔργαζέσθαι

λογιστὴν ἄε πρῶτον οὐκ
 πλεόνων, ὅτι ἰσχυρὰ
 ἀνομοῖο μαγ
 ἔργον δ' ἐπ' ἔργῳ
 ἔργαζέσθαι

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

πληϊάδων ἀτλαγενέων ἐπιτελλομένων
 ἀρχεῶν ἀμῆτ', ἀρότιο δὲ δυσσομενάων.
 αἱ δ' ἴστοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, περὶ δ' ἄκοντα
 κερύφαται, αὐτὶς δὲ πρὶ πλομενὸν ἐνιαυτῷ
 φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδ' ἡδ.
 οὗτος τοι περὶ ἰσχυρῶν νόμος, οἷτε θαλάσσης
 ἐγῆθι ναετὰσ', οἱ τ' ἀγκυὰ βλασσηντα
 πόντος κυμαίνοντες ἀπόπροθι πίονα χῶρον
 ναῖσσι. γυμνὸν σπεῖρεν, γυμνὸν δὲ βοωτῆρ,
 γυμνὸν δ' ἀμάσθαι, εἰ χ' ὠρία πάντ' ἐβέλθηθα

ἔργα

ἔργα κομίζεαι, δημήτριε, ὡς τοι ἕκαστα,
 ὦρι ἀέξετη, μή πως τὰ μετὰ ξυ χαλίζωρ,
 πλώσῃς ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲρ ἀνυσσῃς.
 ὡς ἄνυρ ἐπ' ἐμ' ἦλθε, ἐγὼ δ' ἐτοιοὺν ἐπίδ' ὠσω.
 οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζεο νῆπτε πέρσῃ.
 ἔργα τὰ τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διέτεκμήρατο,
 μήτε πτωχὰς δασι γυναικί τε θυμὸν ἀχέωρ
 ζήτης βίον κατὰ γείτονας, οἷδ' ἀμελώσιμ.
 δὲ Μῦθ' ἕξ τάχα τεύξεαι, ἠρδ' ἔα λυτῆς.
 ζήμα Μου πρῆς, σὺ δ' ἐτώσια πόδι ἀγορευοῖς.
 ἀχέος δ' ἔσαι ἐπέων νόμος, ἀλλὰ δ' ἀνωγα.
 φράζεαι ζεῶν τε λυσίμ, λιμδ' ἄλεωρ ἠμ
 οἶκον Μ' πρῶτα γυναικὰτε βῆρ τ' ἀροτῆρα,
 κτητῆρ οὐ γαμετῆρ, ἠτις ἄβασίρ ἐπίρ.
 ζήματα δ' εἰρ οἴκω πάντ' ἀρμενα, πρῆσσαδ,
 μή συ μὲν αὐτῆς ἄλλορ, ὅδ' ἀρνήται, σὺ δὲ πλῆξ.
 ἢ δ' ὠρῃ πρᾶ μείβηται, μινύθῃ δ' ἐτοὶ ἔργον.
 μή δ' ἀναβάλλεαι, ἐστ' ἀνύριον ἐστ' ἐννηορ,
 οὐ γ' ἐτώσιον ἄνῃς πῖμπλησι καλῆρ,
 οὐδ' ἀναβάλλομενος, μελετῆ δ' ἐτοὶ ἔργ' ὀφέλλῃ.
 αἰεὶ δ' ἀμβολιργὸς ἀνῆς ἀτασι πωλακῆ.
 ἦμος δ' ἄληγα μὲν ὄξεο ἠελίοιο,

ἀρσενέ κεκτῆας, τῆν γὰρ δένος οὐκ ἀλαπαδν
 ἴβης μετρον ἔχοντε, τῷ ἐργάεσθαι ἀρίστω.
 οὐκ ἄρ τῷ ἔρισαντες ὑψαυλακι καμμεν ἄροσ
 ἄσσαρ, τοδ' ἐργον ἐτώσιον αὐθι λίπετε.
 τοῖς δ' ἅμα πασαρ κονταετῆς αὐθιός ἐποίητο,
 ἄρτομ δεπνήσασε πετρατρυφορ οκτάβλωμορ,
 ὅς κ' ἐργῶ μελετώρ ἴθιαρ αὐλακῆ ἔλαυνοι,
 μνηκῆ παπταίν' μεθ' ομηλικας, ἀλλ' ὑπ' ἐργῶ
 θυμὸν ἔχωρ, τὸ δ' οὐτι νεώτερο ἄλλος ἀμείν
 ὡ ἔρματα δασαδς, καὶ ἐπιωροίνη ἀλεάδς.
 κηρότερο ὕρ ἄνηρ μεθ' ομηλικας ἐππῆοιντα
 φραζεαδς δ' εὐτ' ἄρ φωνηρ γεράνς ἐπακδοσῆς
 ἴδοθερ ἐκ νέφεωρ ἐνι αὐστια κεκλυγῆς,
 ἢ τ' ἀρότοιότε σημα φέρε, ὁ χεῖματ' ὠρη
 δ' ἡκνυθ' ομβρηνῶ, κραδίς δ' ἐδάκ' ἀνδρῶ ἀβδπω,
 δ' ἡ τότε χορτάζερ ἐλικας βόας ἐν δ' ορμ' εὐόντας.
 ρηίδιον ὕρ ἔπος εἶπερ, βόε δ' ὅς κηλ' ἅμαζαρ,
 ρηίδιον δ' ἀπανήσασδς. πάρα δ' ἔργα βόεσσι
 φκσι δ' ἄνηρ φρένας ἀφνης, πηξασδς ἅμαζαρ.
 νήπι', οὐδέ τὸγ' οἶδ' ἐκατ' δετε δ' ὄρατ' ἅμαζης.
 τῶρ πρόσδεμ μελετήρ ἐχέμην οἰκίττα θεόδα.
 εὐτ' ἄρ δ' ἡ πρῶτις ἄροτ' ὀ θνητῶσι φανεῖν.

122 ΗΣΙΘ ΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

δὴ τότ' ἐφορμήθην ἀδύμως δμαεσ τε αὐτός,
ἀνήρη δ' ἐρημ' ἀρώων ἀρότιο καδ' ὄρη
πρῶ μάλα απενδ' ὦμ, ἵνα τοι πλῆθωσιμ ἄρραυ.
εἶαρι πλῆμ, θέρεθ' δὲ νεομένη οὐσ' ἀπατήσθ.
νεῶν δὲ απείραμ' εἰ κ' ἐξίσσαμ' ἄρραμ,
νεὸς ἀλεξιάρη, παίδ' ὦμ εὐ κλητάρα.
εὐχεσθαι δὲ δι' ἡ χθονίῳ δμητῆρι δ' ἀγνη.
ἐκπλέα βρῖθεμ δμητῆρ' ἱερὸν ἀκτῆμ
ἀρχόμενος τα πρῶτ, ἀρότεσ ὅταρ ἀκρ' ἐχέτλησ
χερι λαβῶμ, ὄρωικα, βῶμ' ἐπὶ νῶτομ ἴκκαμ.
ἐνδ' ἄρουμ ἐλκοντῶμ μεσάβω, ὃ δὲ τυτθὸσ ὀπιθεμ
δμῶσ ἐχωμ μακελημ, πόνου ὀρνίθεασ τι θεῖη,
απερματᾶ, κακκρυπῆω. εὐθυμοσὺνη γ' ἄριση
θυκτοῖσ ἀνθρώποισ, κικκοθυμοσῶν δὲ κακῖση.
ὦ δὲ κερ ἀδ' ῥοσῶνη σάχυεσ νενοίεμ ἔραζεσ
εἰ τέλος αὐτοσ ὀπιθεμ ὀλύμπιοσ ἐοδλὸμ ὀπάζοι.
ἐκ δ' ἀγγεωμ ἐλάσθεασ ἀράχνηα, αὐτ' εὐλπα.
γνήσασμ βοϊότιο ἐρεῦμενομ ἐνδ' ὦμ εὐόντοσ.
εὐοχεωμ δ' ἴξαιμ πωλιόμ ἔαρ, οὐ δὲ πρὸσ ἄλλοσ
αὐ γασεαί. σέο δ' ἄλλοσ ἀνήρ κερσηκένθ' ἔσα.
εἰ δὲ κερ ἡελίοιο τροπῆσ ἀρόνησ χθονα λῖαρ,
ἡμῶσ ἀμῖσασ, ὀλίγομ πρὶ χερσοσ ἔεργωμ,

Handwritten marginal notes in Greek script, including phrases like "ἀνὴρ ἡρεμῶν ἀρώων", "πρῶ μάλα απενδ' ὦμ", and "εἰ κ' ἐξίσσαμ' ἄρραμ".

ἀντία

κεκονιμένω πᾶσι ἔστιν ἡμεῖς
fingeb agri e nua sibi optata
fanti mafforepalewe fbradeb. ista

ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΩΝ Β. 123

ἀντία δ' εὐμενῶν κεκοιμημένος, οὐ μάλα χαίρων,
οἴσθης δ' εὐφρομῶν, πάντοί σε θησόνται
ἄλλοτε δ' ἄλλοιός τινός νόος αἰγιόχοιο.
ἀργαλέως δ' ἀνδρείου κατὰ θνητοῖσι νοσήσῃ
εἰ δ' ἔκευ ὄφ' ἀρασθῆς, τότε κέρ τι φάρμακομειψ
ἦμος κοκκίε κοκκίσει δρυὸς ἐν πετάλοισι,
τοπρωτὸν τερπτα τε βροτούς ἐπ' ἀπειρὸνα γαίαν,
ἦμος Ζεὺς νοι τρίτῳ ἡματι, μὴ δ' ἀποληγοί,
μὴτ' ἄρ' ὑπερβάλλῃ βροσὶ πληρὴ μὴτ' ἀπλείπῃ
οὕτω ἢ ὀφάρθης πρωτηροτῆ ἰσοφαρίζει,
εὐθυμῶ δ' εὐφάντα φυλάσσει, μὴ δ' εὐσελίῃ
μὴτ' ἄρ' ἰγνόμενον πολιοῦρ μὴτ' ὄριος ὀμβροῦ
πάρ δ' ἴθι χαλκοῦ θῶκος Ἐπ' ἀλέα λεοχμη
ὦρη χαμερην, ὅπότε κρυὸς ἀνερας εἰσγυρ
ἄχανψ' ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μεγαροίκου ὀφείλει
μῆσε κακῶ χαμῶν ἄμικχανὴν κατὰμαρψη
σὺρ πένιη, λεπτῆ δὲ παχυντὸ ὄρα χειρὶ πειζοίε
πρῶτα δ' ἀεργὸς ἀνὴρ κενεὴν ἐπὶ ἔλπίδα μίμν
ρηχίωρ βιότιο, κακὰ προσελέξατο θυμῶ.
ἔλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κερσημένον ἀνδρα κομίζει
ἠμῶν εὐφρομῶν μὴ βίος ἀρκίος εἶναι
δ' εἰκόυε δὲ δ' μωεασι, θέρους ἔτι μέσδ' εὐντ

εἰς προσηγορίαν
πρὸς τὸν ἄνθρωπον

124 ΗΣΙΟΔΟΙ ΤΟΙ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

οὐκ αἰεὶ θερος ἕσθεται, πρῆσθαι καλίας.
 μίνα δὲ ληναιῶνά, καὶ ἡμάτα, βδύρα πάντα,
 τῶτον ἀλευαῖς, καὶ πηγῶδες, αἰτ' ἐπὶ γαίῃ
 πνεύσωντ ὁ βορέας, δυσήμερες τελέθωσι,
 ὅστε διὰ θηκῆς ἵπποτροφῶ εὐρεῖ πόντω
 ἔμπνευσας ὠρίνε, μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη.
 πρῆλας δὲ δρυὲς ὑφικόμεθε ἑλάτας τε παχείας
 οὐρεὸς γυνὴ βήσσης πιλνῶ, χθονὶ πάλυβοτερη
 ἔμπιπῶν, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νηρίῳ ὁ ὕλη.
 3 θηρες δὲ φρῖασθ', οὐράς δ' ὑπ' ἐμῆς ἔθεντο
 2 τῶν ἡλαχυνὴ δέρμα κατὰ σκίον, ἀλλὰ νυ καὶ τῶν
 4 ψυχρὸς ἔωρ δῖα κσι δασυτέρων πέρ' ἔοντων.
 καὶ τε δῖα ρινῶ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴχα,
 καὶ τε δῖα αἰγα κσι τανυτριχά, πῶσα δ' οὐτ'
 οὐνεκ ἔπνεκταναι τρίχες αὐτῶν, οὐ δῖα κσι
 ἰς ἀνέμῳ βορέας. τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
 καὶ δῖα πρῆθινικῆς ἀπαλόχοιο δὲ δῖα κσι,
 ἢ τε δόμων ἐντοσθὶ φιλῆ παρὰ μητέρι μίμνε,
 οὐτῶ ἔργ' εἰδῆα πολυχρῆστῶ ἀφροδίτης,
 εὐτε λδεασαμνῆ τερενα χροά, ὁ λίπ' ἐλαῖω
 χρισάμενη, νυχὴν κατὰ λέξεται ἐνδοθερ οἴκῳ
 ἡματι χαμερίω, ὅτ' ἀνοσεῖ ὁρῶσ' ἀτενῶσ'.

ἰδὲ ἀνέμῳ
καὶ τῶν ἡλαχυνῶν
καὶ τῶν ἡλαχυνῶν

ἀνέμῳ βορέας
στον

νυχὴν ἢ κατὰ νύκτα

ἔμ

καὶ ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν ἴσως ἴσως ἀνακαταστασὶς
καὶ ἄλλοις ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν ἴσως ἴσως ἀνακαταστασὶς

ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΩΝ Β. 125

ἔρτ' ἀπύρω οἰκῶ ^{ἔρτ' ἀπύρω οἰκῶ} ἢ ἤθεσι λευγαλεοῖσιν.
 οὐ γὰρ οἱ ἥελος δίκυνομορ ὀρμηθῆναι,
 ἀλλ' ὑπὸ κυανέωρ ἀνδρῶν δ' ἕμουρ τε πόλιντε
 σρωφάται, βραδίου δὲ πονελλήνεασι φαεῖνει.
 καὶ τότε δ' ἠ κεραοὶ καὶ ὑψηροὶ υλκοῖται
 λυγρὸν μυλιωντες ἀνά δ' ἔρτα, βρασθεντα,
 φεύγασιν, καὶ πᾶσι ἐνὶ φρεσὶ τὸτὸ μεμνηλερ,
 οἱ σκεπα μαρόμμοι, πυκινουε κευθμῶναε ἔχουε
 ἢ γλάφυ πωετηνε, τότε δ' ἠ τριπερὶ βροτῶ ἴσοι,
 οὐ τ' ὑπὸ νῶτα ἔαγε κερῆ Δ εἰς οὐδ' αε δ' ὄραται.
 τῶ κελοὶ φοιτῶσιν ἀλευόμμοδινίφα, λευκήρ.
 καὶ τότε ἔσαδα εἴρμα χροεε ὡε σε κελευε.
 χλαῖνὰν τε μαλακήρ καὶ κριμῶντα χιτῶνα.
 στήμονι Δ ἢ φανερῶ πολλὴν κροκῆ κρυσαλ,
 τῆρ περιεασαδα ἵνα, τῶι τριχεε ἀτρεμῶσι,
 μηδ' ὀρθαι φριασῶσιν ἀερόμεναι κατὰ σῶμα.
 ἀμφὶ δὲ πρῶτι πῆλιλα βοεε ἴσι κταμενοιο
 ἀρμενα δ' ἴσαδα, πῆλοισε ἔντοαδε πυκασαε.
 πρῶτῶν Δ ἐριφῶρ, ὀπότα κρυεε ὡρι ἔλθοι,
 δ' ἔρματα συρῆαπτηρ νῦνρῶ βοεε, ὀφρ ὑπὸ νῶτα
 νετὸ ἀμειβαλή ἀλενρ. κεφαλῆει Δ ὑπερθερ
 πῆλορ ἔχερ ἀσκητορ ἰμ οὐατα, μη καταδ' εὐη.

Handwritten marginal notes in Greek script, including phrases like 'ἔρτ' ἀπύρω οἰκῶ', 'οὐ γὰρ οἱ ἥελος', and 'καὶ τότε δ' ἠ κεραοὶ'.

126 ΗΣΙΟΔΟΙ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΙ

ψυχὴ γάρ τ' ἠὼς πύλετ' ἑσπέρην βορέαο περὶ οὐρανὸν
 ἠῶος δ' ἐπὶ γαίᾳ ἀπ' οὐρανὸν ἄσδόντων
 ἀκρὸν πυρόφορον τετατὴν μακάρων ἐπὶ ἔργοις
 ὅς τε ἀρυσάμενος ἠτάμων ἀπ' αἰὲρ ναόντων
 ἔψ' ὑπερ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυελλῆ,
 ἀλλοτε μὲν ἕνα πρὶ ἐσπέρην, ἀλλοτ' ἀκρὸν
 πύκνὰ θρηκίῃς βορέαο νέφεα κλονεούσῃ
 τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, οἰκονδὲ νέεσθαι,
 μὴ πρὶ οὐρανὸν σκοπέειν νέφ' ἀμειβαλῆναι
 ἠῶ τὰ τε μυστάλειον θεῖν, κατὰ δ' εἰματα δ' εὐσθεῖν
 ἀλλ' ὑπαλιύσασθαι, μείζων γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
 χιμῆρι, χαλεπὸν προβάτ', χαλεπὸς δ' ἀνθρώπῳ
 πικρὸς θώμισυ βραχίον, ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλεονεῖν
 ἀρμαλίνης, μακρὰ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσὶ
 ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένοι εἰς ἐνιαυτὸν
 ἰσθῶσαι νηκτὰς τε καὶ ἡμέματα, εἰσὸκεραυθίης
 γῆ πάντων μήτηρ καρπῶν συμμικτὸν ἐνεικῆ
 εὐτ' ἄρ' ἐξήκοντα, μετὰ τροπᾶς ἡελίου
 χιμῆρι ἐκπέσῃ Ζεὺς ἡμέματα, δὴ γὰρ τότ' ἄσθης
 ἀρκίτρος, προλιπὼν ἱερὸν ῥόον ὠκεανοῦ,
 πρῶτον παμφανῶν, ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαλος
 τὸνδὲ μὲν ὀρθρογῶκ πανδίωνις ὠρτο χελιδῶν

ἄρνοιδ-1. εὐσθεῖς
 ἀπ' οὐρανὸν ἄσδόντων

τὸν οὐρανὸν
 τὸν οὐρανὸν ἄσδόντων

πᾶσι τοῖς
 ἄνθρωποις

τροπᾶς ἡ
 ὀρθρογῶκ

τὸν οὐρανὸν

ἐς φάος ἀνθρώπιε ἔθ' νεοῖς ἰσαμένοις
 τῆν φθάμους, οἶνας πρῶτα μνήμερως ἄμην
 ἀλλ' ὀπόταν φρέσκει ἀπ' χθονὸς ἀρφυτὰ βαίνῃ
 ὠλκιάσασε φεύγ', τότε δ' ἠσκαφ' οὐκετὶ οἰνέωμ.
 ἀλλ' ἀρπ' τεχάσασε μεναι κ' δ' ἰμῶας εἰείρημ,
 φευγερὸν δὲ σκιδρὸν θωκας, καὶ ἐπ' ἠω κοίτομ,
 ὦρῃ γυ' ἀμνήσ', ὅτε ἠέλιος ἄσθ' ἀκαρφή.
 τῆμδ' ὅσ' ἀπυδ' ἀρμὴ οἶκαδὲ κ' ἴερ' ἀγείρημ,
 ὀρθρὰ ἀνίσταμεν ὅ, ἵνα τοῖ β' ἄρκιος εἴη.
 ἠὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπρμείρειται αἴσαν.
 ἠὼς τοι προφέρα μὲν ὄδ' ἔ, προφέρα δὲ κ' ἔργ' ἔ.
 ἠὼς, ἠτε φανέσσα, ὠλοεας ἐπέβησε κελευθ' ἔ.
 ἀνθρώπιε, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βροσὶ τίθησιν,
 ἠμὸς δὲ σκόλυμός τ' ἀνθ' ἔ, ἠχέτα, τέπῃς
 δ' ἀνδρῶν ἐφεζόμενος, λιγυρὴν κατὰ χυεῖ' ἄοιδ' ἠρ
 ὠνυκομὴν ἠρ πρῶτων, θέρεος καματῶσ' εὐρος ὦρῃ,
 τῆμὸς πρῶταται ἔ αἴγες, ἔ οἶνος ἄρισθ',
 μαχλοτάτ' ἔ γυναῖκες, ἀφαιρῶτατ' ἔ τε ἀνδρῶν
 εἰσιν, ἐπει κεφαλῆρ' ἠρ γυνάτα, σείριος ἄξῃ,
 ἀναλεος δ' ἔ τε ἄσθ' ἠρ καυματος, ἀλλὰ τὸ ἔ ἠδ' ἠ
 ἔ ἠ ὠστραὶ τε σκίη καὶ βίβλιος οἶνος,
 ἠάσα ἔ ἀμολγαὶν γάλα ἔ αἴγ' ἠ σθεννυμενῶμ.

*alliter ut id quod
 ante dicitur et
 rursus sequenti
 rursus contere
 rursus est ante
 rursus.
 In cumbis et
 fornicis et una
 rursus confidit*

128 ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

καὶ βοῶς ὑλοφάγιο κρέας, μὴ πω τετοκίῃς,
 πρωτογόνῳ τ' ἐρίφῳ. ἐπὶ δ' αὖ βοῦπα πινόμεν οἶνον
 ὑψικίῃ ἐξομλῶν, κεκορημένον ἢ τὸν ἐδάωδ' ἦς,
 ἀντίου εὐκράεος ἀνέμῳ τρέψαντα προσωπο-
 κρηκῆς τ' ἀεναῶς καὶ ἀπρῆυτῆς ἢ τ' ἀβόλωτῳ
 τρεῖς ὑδάτος προχέειν, τ' δὲ τέταρτον ἰέμεν οἶνον.
 δμῶσι δ' ἐπρῆυεν δκημήτερον ἱερὸν ἀκτῆν
 δ' ἰέμεν, εὐτ' ἄρ' πρῶτα φανῆ δένον ὠρίωνος,
 χῶρον ὅν' ἔναεῖ καὶ εὐτροχάλῳ ὅν' ἄλων,
 μετρωδ' εὐκομισαδ' ὅν' ἀγεσίμῳ, αὐτὰρ ἐπὶ ἠδ' ἦ
 πάντα βίον καταβῆαι ἐπάρμενον ἐνδοθεὶ οἴκῳ,
 θῆτ' αἰκοῦν πρῆσθαι, καὶ ἀπκνον ἔριθον
 δ' ἰεῖσθαι κέλομα, χαλεπῆ δ' ὑπόσπορτις ἔριθος.
 Σκῆψα κερχαρόδοντα, κομῆν, μὴ φεῖ θεοσίτῃς,
 μὴ πῆεσ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀδ' ἄρκμαθ' ἐλπίσθαι.
 χορτῶν δ' ἔσκομισαί Σκυφερτὸν ὄφρα τοίειν
 βροσίῃ ἢ ἡμίονοισιν ἐπιετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
 δμῶας ἀναψύσαι εἶλα γόνατα, ἢ βοῆ λυσάσθαι
 εὐτ' ἄρ' ἢ ἀρίωνῃ σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 οὐρανόρ, ἀρκτῶρον δ' εἰσὶν ἔσοδ' ἀχτυλὸς κῆρ,
 ὡς περσῆ, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδ' ἐβότρως,
 δ' ἔξαι δ' κελίῳ δέκα ἡμάτα, ἢ δέκα νυκτῶας
 πέντε

Συνοπτικὸν

καὶ ὑδάτων ἢ
πῶς καὶ ἄλλοι

31
αἰκοῦν συντήκας
αἰκίαν

οὐρανόρ
ἀν' οὐρανόρ
ἀν' οὐρανόρ
ἀν' οὐρανόρ

ἡμερῶν ἢ πέντε
ἡμερῶν

πέντε

πέντε δὲ συσκιᾶσαι, ἕκτω δ' εἰς ἄγε ἀφῦσαι,

δῶρα δῖονυσσ πολυγηθέ. αὐτὰρ ἐπὴν δ' ἠ

πληιάδες δ' ὑάδες τε τό, τε δένος ὠρίων

δ' αὐωσίμ, τὸτ' ἐπατ' ἀρότ' μεμνημένος εἶναι

ὠραῖσ. πλωρ δὲ ἠ χθονὸς ἀρμυλῶ εἶη.

εἰδ' ἐ σε ναυτιλίης δ' ὑπωεμφελ' ἴμερ' αἰρῶ

εὐτ' ἄρ' πωλκιάδες δέν' ὄμβριμον ὠρίων

φενγῆσαι, πῖπῶσίμ ἐς ἠεροειδέα πόντωρ.

δ' ἠ τότε παυτοίωμ ἀνέμων θύσσιμ αὐταί,

ἠαὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχαμ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,

γῆρ δ' ἐργάζεσθαι μεμνημύ, ὡς σε κελύω.

νῆα δ' ἐπὶ ἠπειρῶ ἐρῦσαι, πικᾶσαι τε λιθοῖσι

πάντοθεν, ὄφρ' ἴχως ἀνέμ' ἄνυος ὑγρῶν ἀέντ

χειμαρομ ἐξερῦσας, ἵνα μὴ πύθη δῖος ὄμβρῶ

ὄπλα δ' ἐπαρμένα πάντα πᾶσι νὶ κἀθηο οἴκῳ,

εὐκόσμως σολίσσας νῆος πῆρα πονροπόροισ.

πῆλ' αἰομ δ' ἐνέργεις ὑπερ καπνῶ κρεμάσασθαι

αὐτὸς δ' ὠραλομ μίμνημ' πλόου εἰσόκερ' ἔλθῃ.

τὸτε νῆα θοῆρ ἄλασ' ἐλκέμεν, ἐν δ' ἐτε φόρρομ

ἀρμυλομ εὐτῆνασθαι, ἵμ' οἴκαδε κερδ' ὄρκα.

ὡππερ ἔμοσ τε πατήρ ἠ σὸς, μέγα νῆπιε πέρσῃ,

πλωίξεσκε νυκτὶ, βίεσ κεχρημένῶ ἐδιδῶ.

130 ΗΣΙΟΔΟΙ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ὅς περ ἔτ' ἤθε, πολὺν δ' ἰὰ πόντον ἀνύσας,
 κῦμαρ ἀολίδ' α προλιπὼν, ἔν νηὶ μελανῆ,
 οὐκ ἄφενθ' φεύγων οὐδὲ πλοτόρτε κ' ὄλβοι,
 ἀλλὰ κακῆν πένην, πῶ ζεὺς ἀνδρασι δίδωσι.
 νάσατο δ' ἀγχιελικῶν θ' οἰζυρῆ ἐνὶ κόμῃ
 ἀσκη χέμα κακῆ, θέρι δ' ἀργαλέη, οὐδέ ποτ' ἔσθ'
 τύνη δ' ὦ πέρση ἔργων μεμνημέν' εἶνα (λῆ·
 ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλια.
 νῆ ολίγηρ αὐτῆρ, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθ'.
 μείζων μὲν φότος, μῆζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
 ἔσση, εἴη ἀνεμοὶ γε κακὰς ἀπέχωσιρ αἰτῆς.
 εὐ τ' ἄρ' ἐπ' ἐμπορίῃν τρέφας αἰσίφρονα θυμὸν,
 βόλται δὲ χρεῖα, τε προφυγῆν θ' λιμὸν ἀτερπῆ.
 δειξω δὲ τοι μέτρα πολυφλοίσβιο θαλάσσης,
 οὔτε τι ναυτιλίας σεσοσμενός οὔτε τι νηῶν.
 οὐ γὰρ πώποτε νηὶ ἐπέπλων εὐρεα πόντον,
 εἰ μὴ εἰς εὐβοίαν δὲ αὐλίδος, ἢ ποτ' ἀχαιοὶ
 μείναντες χειμῶνα πολλῶ σωὶ λαοῦ ἀγεραρ
 ἐλάσθ' ἐν ἱερῆς, τροίην ἐς καλλιγαυακά.
 ἐνθάδ' ἔσων ἐπ' ἄεθλα δ' αἰφρον' ἀμειδ' ἀμαντ'
 χαλκίδ' α τ' εἰσεπέροσα, τὰ δ' προπέφραδ' μένα πλ
 ἀθλ' ἔθεσ' παῖδες μεδαλίτορες, ἐνθα με φημί (λα
ἵμνω

φεύγων
 ὅς περ ἔτ' ἤθε
 οὐκ ἄφενθ' φεύγων

ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'

οὐ γὰρ πώποτε

23

ὕμνω νικήσαντα φέρει τριπλῶς ὠτῶντά.

τοῦ μού ἐγὼ μδοσης ἐλικωνιάς εσο ἀνέθηκα.

ἔνθα με τ' πρώτου λιγυρῆς ἐπέβησαμ ἀοιδίης.

τόσσοι τοι νῆων γε πειραίσματα πολυγόμεν,

ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω ζήνος νόου αἰγίοχοιο.

μδοσαι γάρ μ' ἐσ' ἰδ' ἀσ' ἀθέσφατ' ὕμνω ἀείδεραι.

ἡματ' ἀπενθήκουτα μετὰ τροπᾶς ἡελίοιο,

ἔς τέλει ἔλθόντος θέρους καματώδεος ὥρης,

ῥαίος πέλεται ἀθητοῖς πλόος, οὔτε κεν νῆα,

καυαξάεις, οὔτ' ἀνδρας ἀποφθίσσει θάλασσα,

εἰ μὴ Δὴ πρόφρων γε ποσειδάων ἐνοσίχθων,

ἢ ζεύς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιμ ὀλέσσει.

ἔρτοισ γάρ τε τέλος ἐσὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.

πῆμος δ' εὐκρινέες ἴαυραι εἰ πόντος ἀπῆμων,

εὐκκλός, τότε νῆα θοῆν, ἀνέμοισι πιθήσας,

ἄλκεμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὐ πάντα τίθειαι.

ἄπειδ' αὖ δ' ὅτι τάχιστα πάλιν οἶκου δέ νεοδαί.

μη δὲ μύλων οἶνον τε νέον, εἰ ὀπωρινόν ὄμβρον,

καὶ χαμῶν ἐπιόντα, νοσιότε δ' ἐνας ἀήτας,

ὅς τ' ὠρεῖ θάλασσαρ ὀμαρτήσας δῖος ὄμβρον.

πολλῶ ὀπωρινῶ, χαλέπον δέ τε πόντον ἔθηκεν.

ἄλλος δ' εἰαρινός πέλεται πλόος ἀνθρώποισιμ,

ἤμος δ' ἢ τὸ πρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβάσσει κορώνη
 ἴχνυς ἐπίκρου, τόσον πῆλα λ' ἀνδρὶ φανεῖν
 ἔρηκτ' ἢ ἀκροτάτη, τότε δ' ἄμβρατος ὄξει θάλασσα
 εἰαρινός δ' οὔτος πᾶσι πλόος, οὐ μὲν ἔγωγε
 αἰνῆ, οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένον ὄξει,
 ἀρπακτός, χαλεπὸς κεφύγιος κακὸς ἀλλὰ νηϊτῶν
 ἀνθρώποι ῥέξοισι αἰδρεῖσιν νοσίοι.

ἄσηματ' ἄν ψυχὴ πέλεται θελοῖσι βροτοῖσι.
 δ' ἄνδρ' δ' ἐσι θανῆρ μετὰ κύμασι, ἀλλὰ δ' ἀνώγα
 φράζεσθ' τάδε πάντα, μετὰ φρεσὶν ὡς δ' ἀγορεύω,
 μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἀπαντὰ βίον κοίλῃσι τίθεσθαι,
 ἀλλὰ πλέω λείπεσθαι, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
 δ' ἄνδρ' ῥ' πόντι μετὰ κύμασι πῆματι κῆρσαι.
 δ' ἄνδρ' δ' εἴη ἐπ' ἀμαξῶν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας
 ἄξονα, καυξάσας. τὰ δὲ φορτὶ ἀμαυρωθεῖν.
 μετράφυλλ' ἀσάσασθε, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσι μ' ἀρίστος.
 ὦρατος δὲ γυναικὰ πῶρ πῶτι οἶκον ἄγεσθαι,
 μὴ τε τρικόντων ἑτέων μάλα πώδι ἀπλείπων,
 μὴ τ' ἐπιβῆς μάλα πώδι, γάμος δ' ἐπι ὦριος οὐδ'
 ἢ δὲ, γυνὴ τέτορ' ἢ βῶν, πᾶσι πῶτι γαμοῖτο. (τοῖς)
 πᾶσιν κίρ δὲ γαμῆρ, ὡς ἢ ἦθεα, κεδ' νὰ δ' ἰδ' ἄξῃς.
 τῆρ δὲ μάλα, γαμῆρ ἦτις σέθερ ἐγυῖθι ναίει,

πάντα

Βιβλ. 22
 132

πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδῶν μὴ γείροσι χαρμάτα γῆ
 οὐ μ' γάρ τοι γυναικὸς ἀνὴρ λήξει ἀμύνη (μῆς.
 τῆς ἀγαθῆς, φη) Δ αὐτὲ κακῆς οὐ ρίγιον ἄλλο,
 δειπνολόχης. ἢ γ' ἀνδρα σ' ἰφθιμόρπῳ εἶοντα,
 εὖε ὅπερ δαλῶ, καὶ ὦμῳ γῆραι δ' ἄκερ.
 εὖ Δ ὅσιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλασμένος εἶ-
 μη δὲ κασιγνήτω ἴσον πρῶδ' ἑταίρου. (να.
 εἰ δὲ κε πρῆσῃς. μὴ μὲρ πρότερος κακῶν ἐρέης.
 μη δὲ φεύδεισθαι γλώσσης χάριρ. εἰ δὲ κερ ἀρχῆ,
 ἦτι ἔπ' εἶπων ἀποθύμιον ἢ καὶ ἔρξας,
 δὶς τόσα τίνναδ' μεμνημύθ', εἰ δὲ κερ αὐθὶς
 ἦγν' τ' ἐς εὐλοπῆτα, δίκην δ' ἐθέλῃσι πρᾶξαῖν,
 δέξασθ'. δαλὸς τι ἀνὴρ εὖλον ἄλλοτε ἄλλοι
 φρεῖται. σὲ δὲ μὴ τι νοορ κατελεγχέτω εἰδ' ὅ-
 μη δὲ πολυξένον, μη δ' ἄξενον καλεῖσθαι.
 μη δὲ κακῶν ἑταίρου, μὴ δ' ἐσθλῶν νεκεῖσθαι.
 μηδ' ἐπὶ οὐλομένην πενίην θυμοφθορον ἀνδρῶν
 τέτλαδ' οὐεδ' ἴξην, μακάρων δ' ὅσιν αἰετ' εἶοντων.
 γλώσσης τοι θῆσαι ρὸς γν' ἀνθρωπισίην ἄριστος
 φεδωλῆς, πλείων δὲ χάρις ἢ μέτρον ἴσσης.
 εἰ δὲ κακῶν εἰπῆς, τάχα ἢ αὐτὸς μεῖζον ἀκδοσαις,
 μη δὲ πολυξείνῳ δαυτὸς δ' ὑπεμφελ' εἶναι.

134 ΗΣΙΟΔΟΙ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ἐκ κοινῶς πλείσθι δὲ χάρις, δ' ἀπάνη τ' ὀλιγίσθι.
 μηδ' ἔρτ' ἄλ' ἠδὲ δ' ἡ λείθευ' αἰθοπα, οἶνον
 χερσίμ' ἀνίπτοιςι, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιμ'.
 οὐ γὰρ τοι γε κλύεσσι, ἀποπῆυσσι δ' ἔτ' ἀράς.
 μηδ' ἀντ' ἡελίοιο τετραμμένος ὄρθος ὀμιχθῆμ'
 αὐτὰρ ἔπει κε δ' ἡ μεμνημένῳ ἔς τ' ἀνιόντα,
 μήτ' εὐ' ὄδ' αὖ μήτ' ἐκτ' ὄδ' ὀ προβάδην οὐρήσθης,
 μηδ' ἀπογυμνωθεῖς, μακάρων τοι νύκτες ἕασσιμ'.
 ἐζόμηνος δ' ὄγε θεός ἀνῆρ πεπνυμένος εἰδ' αἴας,
 ἢ ὄγε πρὸς ῥῆχον πελάσας εὐερέκος αὐλῆς.
 μηδ' αἰδ' οἶα γονῆ πεπαλασμένος ἐνδοθεμ οἴκῳ
 ἔσθι ἐμπελάσθ' ὄμ' ὠραφαίνεμεν, ἀλλ' ἀλέαδ'.
 μηδ' ἀπ' δυσφήμοιο τάφῳ ἀπνόςθ' ἄντα,
 ὠπερλαίνεμ γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπ' δ' αὐτός.
 μηδ' ἔ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιῖρρον ὕδωρ
 ποσὶ περᾶν περὶ γ' εὐξῆ ἰδῶν ἔς καλὰ ἕεθρα,
 χεῖρας νιφάμηνος πολυκράτω ὕδατι λευκῷ.
 ὅς ποταμοῦ διαβῆ κακότητι δὲ χεῖρας ἀνίπτος,
 τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, δ' ἄλγεα δ' ὠκαμ' ὀπίσσω.
 μηδ' ἀπ' πεντόροιο, θεῶν ἐνὶ δ' αὐτὶ θαλεῖν,
 αἶνον ἀπ' χλωρῶ τὰμναρ αἰθωνὶ σιδ' ἡρῶ.
 μηδ' ἔ ποτ' οἶνοχόμ' τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθεμ

πινόντων

infra pro supra

vide ut si iudicabit
ad mensuram / sicut ut
mureto

ωίνοντων, ὅλον γ' ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 μὴ δὲ δόμοις πρῶτον ἀνεπίξωμι καταλείπων,
 μὴ τι ἐφελομένη κρῶνι λακέρυζα κορώνη.
 μὴ δ' ἄρ' χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
 ἔοιμαι, μὴ δὲ λόεσθαι. ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποιῆ.
 μὴ δ' ἔω ἀκινήτοισι καθίζωμι, οὐ γὰρ ἄμενον
 παῖδα δυνάεκαταίωμι, ὅτ' ἀνὴρ ἀνήνορα, πρῶτον
 μὴ δὲ δυνάεκάμνημι, ἴσσορ καὶ τῶν τέτυκται.
 μὴ δὲ γυναικείῳ λυτῶν ἡρόα φαιδρύνεσθαι
 ἀνέρα, λυγαλέη γὰρ ἐπὶ ἡρόνῳ ἐς ἐπὶ ἑτάῳ
 κρινῆ. μὴ δ' ἱεροῖσι ἐπ' αὐθιμομένοισι κηρήσας
 μῶμευαι ἀϊδκλά. θεὸς τοι καὶ τὰ νηματᾶ.
 μὴ δ' ἔρι γ' ὑπὸ προχῶν πταμῶν ἄλαδε προρέοντ'
 μὴ δ' ἐπὶ κρηναῶν οὐρέην, μάλα δ' ἐξαλέασθαι,
 μὴ δ' ἐναπύχην, ὅ γὰρ οὐτι λῶιον ἐσίη.
 ὡς δ' ἐρθεῖν, δ' ἀνηρ δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμη.
 φήμη γὰρ τε κακῆ πέλεται, κῆφ' ἔμην ἀεζαί
 ῥῆσ' ἀμάλ', ἀργαλέη δὲ φέρ', χαλεπῆ δ' ἀπρθέει.
 φήμη δ' οὐτις πᾶμπαν ἀπόλλυται, ἦντινα πρῆλοι
 λαοὶ φημιζοσι, θεὸς νῦ τις ἐσὶ καὶ αὐτῆ.

ΗΜΕΡΑΙ.

ἤματ' ἀδ' ἐκδιόθην πεφυλαγμένος εὐήϊ μοῖρα.

Ξοθλή δ' ἀνδρογόνοσ, εὐλείδ' ἐτε κέρταμα βάσαν,
 ψευδέα β' αἰμυλίεσ τε λόδεσ κρυφείεσ τ' ὀδισμοσ.

Μηνοσ δ' ὀγδοάτη κάπρον καὶ βδρ' ἐρίμυκορ
 ταμνέμου, οὐρκασ δὲ δωδεκάτη ταλαργυεσ.

Εἰκάδι δ' εὐ' μεγάλη πλέω ἤματι ἰσορα φῶτα
 γείνασθ, μάλα γάρ τε νόσρ πεπωκασμένος ἐσίν.

Ξοθλή δ' ἀνδρογόνοσ δ' ἐκάτη, κδρη δὲ τε πετρασ
 μεασθ. τῆ δὲ τε μῆλα καὶ εἰλίποδασ ἔλικασ βδε

καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρκασ ταλαεργυεσ
 πεκύνερ, ἐπὶ χεῖρα τιθείεσ, πεφυλαξο δὲ θυμῶ

πετράσ δ' ἀλευσαδάι φθίνοντοσ δ' ἰσαμένεσ τε,
 ἄλγεα θυμοβορῆρ μάλα τι τετελεσμένορ ἡμασ.

εὐ' δὲ πεῖαρη μῆνοσ ἀγεαδ' εὐ' οἶκορ ἀκοίωρ,
 οἰωνοσ κρίνασ, οἱ ἐπ' ἐργατὶ τδτω ἄρισοι.

Πέμπησ δ' ἑλάεασθ, ἐπεὶ χαλεπαὶ τε καὶ αἶναι,
 εὐ' πέμπησ γρ' φασίν ἐριννας ἀμειπολευερ

ὄρκορ τινυμένεασ, τῶρ ἔριεσ τεκε πῆμ' ἐπίορκοιεσ.
 μέασθ δ' ἐβδ' ὀμάτη δημήτεροσ ἰδορ ἀκτῆρ,

εὐ' μάλ' ὑπιπνευότα, εὐ' τροχάλω εὐ' ἄλωι,
 βαίληρ, ὑλοτομορ τε ταμῆρ θαλαμηῖα δ' ἄρα,

νῆα τε ξύλα κῆλα, τὰ τ' ἀρμένα νηυσὶ πέλονται.
 πετράσ δ' ἄρχεοδάι νῆασ πῆγνυοδάι ἄρομασ.

εἰνάς δ' ἡμέσῃ ἐπιείελα λώϊον ἡμᾶρ,
 πρωτίσῃ δ' εἰνάς πάναπτημῶν ἀνθρώπισιν,
 ἐοδλῆ μὲν γὰρ τ' ἠδὲ φυτεῦεν ἠδὲ γενέσθαι
 ἀνρι τ' ἠδὲ γυναίκε, καὶ οὐπτε παγκακοῦ ἡμᾶρ.
 παύροι δ' αὐτ' ἴσασι τρισενάδ' α μινὸς ἀρίσῃ
 ἀζοδαί τε πῖθσ, κ' ἐπὶ ζυγόν αὐχένα θείαι
 βῶσι καὶ ἡμιοιοισὶ νῶν ἵπποισ ἐκποδ' εἰσι,
 νῆα πολυκλήιδ' α θοῆν εἰς οἰνοπᾶ πόντου
 εἰρὺ μῦα, παύροι δ' ἐ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι,
 πετρῶν δ' οἴγε πῖθσ. πῶι πάντων ἱερὸν ἡμᾶρ
 μέσῃ. παύροι δ' αὐτε μετ' εἰκάδ' α μινὸς ἀρίσῃ
 ἦδὲ γινόμενης, ἐπιείελα δ' ὄσι χερειῶν.
 αἱ δ' ἐ μ' ἡμέσῃ εἰσιν ἐπιχθονίοισ μετ' οὐρα.
 αἱ δ' ἀλλὰ μετὰ δ' ποί, ἀκίριοι, οὔτι φερέσθαι.
 ἄλλος δ' ἄλλοικῶν ἀνθ, παύροι δ' ἐ τ' ἴσασι μ.
 ἄλλοτε μητρὴν πέλει ἡμέρῃ, ἄλλοτε μητρῆ.
 τᾶων ἐν δ' αἰμῶν τε ὀλβίος, ὅς τὰδε πάντα
 εἰδὼς, ἐργάζηται ἀνατιος ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κρινῶν καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

ἀρξάδ' ἡμᾶρ

Επίλογος

ὄρνιθας κρινῶν
 ἡμᾶρ

BREVIS DE

CLARATIO GRAMMATICA IN

Hesic' i γεωργικὸν Ceperini.

VMERVS in margine semipaginam

Hesiodi, prior in textu compendij, sequēs
eiusdem lineam designat. (ἀοιδ' ἤσι, τὰς

ἀοιδ' αἰς. 10. 20. (σφέτερον. 89. 20. (ὄν

101

τε δ' ἰά, subintellige ἕοπον, sic καὶ ἐπέτετε δ' ἰ ὄρ ἢ
καθ' ὄρ τρόπον. nam ut ὄρ τρόπον pro δ' ἰ ὄρ aut
καθ' ὄρ τρόπον defectiuum Atticum est, sic ἔσ δ' ἰ
ὄρ pro δ' ἰ ὄρ τρόπον. (δ' ἰ ὄς μεγὰρ ἐκῆτι. Indu-
cit musas petitem sibi exponentes. uel, ut alij, ipsemet
narrat, tanquam à musis subito concitus ἔσ edoctus.
(ἀέξῃ, ἀεζέει. praesens. 48. 21. (τύνη, σὺ. 80. 5. ὦ
σὺ ἠσίοδ' ε κλῦθι ἐπάκουσον ἢ μάνθανε, musis post
narrationem cum commonentibus. At secundam Val-
lam ipse Hesiodus ea haftenus uelut musarum impulsis
effatus, comprecando Iouem subdit, σὺ ὦ ζεῦ κλῦθι.
53. 2. 1. 16. (ἐγὼ δ' ἔκε. Diuertit ad fratrem Persen.
(μῆνον ἔκρ, ἔμ ἔσι. (ἐπενήσσειε, commendauerit.
ἀνέω ἔσω, uel ἠσω. ἠνῆσα ἀνήσαμι uel ἀνίσθα
cum ἐπὶ ἔσ ὡσ geminato. 34. 10. ἔσ. 62. 11. (θῆκε,
ἔθηκε. 61. 10. (ἀμείνω. 22. 18. (ἰδῶρ, intuitus. εἰδ-
ῶ ἰδ' ἔσκω, uel ἰδ' ἔω, unde ἰδῶρ ὁ ἰδ' ὡρ. 48. lin.

102

ulti. (ὅς πένδε μὲν ἄρόμμενα. ὅς οὔτος. s. 14.
 ἄρώω ἄροεμ ἄροῦμ, ἄρόμμενα ἄρόμμενα pro-
 pter metrum. 35. 16. (ἐνικάθειο θυμῶ. τίθημι, infi. 6.
 imperatiui mediij θέσο θῆ uel θέο, cum ἐνι ἔ κατὰ,
 ἐνικατάθειο, ἔ poëtice. ἐνικάθειο. 60. 9. ibidē χέθε
 lege κάσχεθε. ἔ altera præpositionū soluta, κάθειο
 ἐνι θυμῶ. 86. 25. (ἀγορέωμ gtiūs ab ἡ ἀγορά. 10. 19.
 (κατάκεται. 77. 19. ἔ .98. 18. (κεκορεσάμμενος,
 κορεσάμμενος. ἀ κορέω. 61. 16. (κλήρομ ἐδασάμε
 θα, patrimonium diuifimus. ἀ δάξομαι. (ἐθέλωσι
 δικάσαι, uolunt iudicasse. 91. 12. (ἴσασιν. 77. 24.
 Hæc sententia aptissime præcedentibus coheret. Nam
 subobscurè Hesiodus indicat, Persen plus consequi pot-
 tuisse, si dimidio sortis paternæ citra fori lites ἔ μὴ
 nerum largitionem fuisset contentus, quàm ut bonam
 communis hereditatis portionem in corruptos iudices,
 quò suæ parti plus æquo fâueretur, per stulticiam pro-
 funderet, atque tandem nihilominus hac spe frustra-
 tus, dimidium patrimonij per latam sententiam accipe-
 re sit coactus. Inquit enim νήστοι στυλι, sicut tu es Per-
 se. ἔ c. Vide quoque Erasmi prouerbium, Dimidium
 plus toto. Cælium lib. 4. cap. 8. (ὡς σε ἔχαμ, ὡς
 σοι ἔχοις. 91. 5. (ἦσιν, αἶς, ὅς σιν. (ἰαπετιονίδης.
 Ab ἰαπετὸς patronymicum Ionicum fit ἰαπετίων,
 ἀ cuius genitiuo ἰαπετίωνος, per systolen ἰαπετία-
 νος, aliud commune fingitur, ἰαπετιονίδης. (ἀμὲ
 εἰχέαι.

Πιχέαι. 62. 18. (γυροκόνας, fatigantes membra. πα
 ρά τ' κωνῶ τ' ἀγωνιῶ καὶ) ἐπεισόμοι. Alij γυρο
 κόνας, depastinantes membra à κορῶ. Legimus ὅ
 γυροτόνας in quodam epigrammate, id est membra pe
 netrantes. (ἦνωγε, iussit. 49. 7. (πλάσσει, ἔπλα
 σε. ἀπλάσσω. (κρονίδεω, τῶ κρονίδῃ. 9. 12. (ζῶσῃ
 cinxit. ζωννύω defectivum. 71. 15. futurum ζώσω mu
 tuat à ζῶω cingo uel uiuo: nam uiuere est, quam diu
 anima ligata corpore tenetur. (ἀμφι δ' ἐοί. sic colli
 ge, ἀμφιέθεισαρ δ' ἐοίχοι, circumposuerunt uero ei
 corpore. ὅρονitur οἱ pronomen pro αὐτῇ. (ἀμ
 φι δ' ἐπὶ τὴν γε ὄρα σέφορ, ἀμφιέσειφορ δ' ἐταύτηρ
 θεαί ὄρασιότης. (ὀνόμκνε, nominauit. ab ὀνο
 μάνω, sine augmento. 31. 11. si subscribis perfectum
 medium est. 41. 12. ζῶεσκορ, ἔζωορ. 32. 22. (νόσ
 Πιρῆτερ. Pleonasmus. (ἐξέπῃ. πῆῶ πῆμι πῆ
 σω. infinitum β. ἐπῆμ, ἐξέπῃ euolauit. Acutum pro
 fecto ὅ ex intimis sacrarijs musarum depromptū sig
 namentum. quandoquidem alijs malis omnibus presenta
 neis, solius autem spei malo absente mortalium animi
 discruciantur. (ἀλάλητα. 79. 8. (ἐξάλείοθα. ἀ
 λέω ἀλέιοθα ἀλῆοθα ἀλέαοθα. 48. 1. (ἐκκο
 ρυφώσω, summam ac breuiter persstringam. (γε
 γάσσι. 46. 6. (αἰεὶ δ' ἐπόδας καὶ) χῆρας ὁμοί
 οι, semper eodem robore membrorum. Trita græcis
 synecdoche. (ἠέρας ἑσάμμοι, obducti, induti aërem.

107 ἔω ἔσω εἶσα. Ἔσα. (Ἔχορ. 49. 10. (ἄλλ' ὅταρ
ἠθάσσε ξώεσκορ. Enallage numeri. (ἔκ μελιᾶρ. ἢ
μελία, species arboris, ex qua fiunt haste ἔτλα,
fraxinus. significat quoque μέλισαρ. Hesiodus in
Theogonia tradit terrā ex sanguine uiriliū caeli ἠγῆ
phas, quae μελία uocarentur, progenuisse.
νύμφας δ' ἄς μελία, καλέσθ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Vnde Valla ἔκ μελιᾶρ sanguine dryadum reddidit.
Etiam alibi in Theogonia hominum est Epitheton.

οὐκ ἐδίδ' ἔκ μελίησι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
θυκτοῖς ἀνθρώποις, οἱ ἐπὶ χθονὶ νοεῖάσσι.

Item Hesychius. μελίας καρπὸς, τὸ πῶρ ἀνθρώπων
γένος, melia fructus, genus humanum. Et alibi οὐ μέρ
πωσ νῦρ ἔσιρ ἀπ' δρυὸς οὐδ' ἀπ' μέτρης. ὑπόληψις
ψιρ εἶχορ οἱ παλαοὶ ὡς ἔκ δρυῶν καὶ πέτρῶν
πῶρ ἀνθρώπων γεγονάτωρ. Commentii sunt ueteres
res è quercubus ἔτ σαξίς genitos homines. Sic Home-
rus Οδυσ. τ. οὐ γὰρ ἀπ' δρυὸς ἔσσι παλαί
φάτ' οὐδ' ἀπ' πέτρας. (ἔκ μελιᾶρ. Dori. 10. 19.
(ἔπέφυκορ, ἐπεφύκησαρ, sicut ἔτυφθερ ἔσαρ ἔ
δωρ pro ἐτύφθησαρ ἔσησαρ ἔδωσαρ. (νῶνυμοι
ὄνομα in compositione primum ο uertit in ω, alte-
rum in υ compositum priuatiuo α, ἔτ consonante
ν propter hiatum inserta, ἀνώνυμος, per Aphæresin
νῶνυμος uel σερητικῶν νε, νεώνυμος, contracte νῶν
108 νυμος. (καδ'μηίδι. καδ'μος, καδ'μίδης, καδ'μ
μίδης

μῆς ποητικῆ καὶ μῆς, τῆ καὶ μῆιδι pro καὶ μεία,
patronymicum loco possessiui. De bellis Thebanis
lege Erasmi proverbiū, Cadmea uictoria. (ἀγαθ
γῶρ. 63. 12. (εἰδότες. εἶδω perfectum medium.
εἶδα uel οἶδα. 61. 6.

(ἠνκόμοιο, εὐκόμοσ. (ὄφελον, uel ὄφελον. optat
di aduerbium fititur per personas, ob similitudinem
uerbi, ὄφελον ὄφελος. ε. utinam ego tu ille. ὄφε-
λον μετῆναι, pro μετεῖναι. infinitiuus adiuncta no-
ta precandi, pro optatiuo sumitur. (γυράντασι.

109

γῆρω δ' γυράσκω, infinitum primum, ἔγγρα, ὁ γῆ-
ρας οἱ γῆραντες τοῖς γυράντασι Ionice. (ἀπὸ
θρεπῆρια δόειν, ἀποδοῖν, (χεροδίκαι, οἱ τῆ
δυνάμει δ' δίκαιον, τῆ δ' ἰὰ πῶρ χερῶν, ὄριζα-
σι, qui manuum uiiustum metiuntur. (ὑβρις, ὑβρι-

σῆρ. (ἐπίδ' ὄρκον ὁμῆται, ἐπίορκον δ' ἐ, ὁμόω
uel ὁμῶ. futurum α. ὁμῶ, medium ὁμῶμαι ὁμῆ
ὁμῆται. (καλυψαμῶν. participiū Dual. masc. pro
fæm. sic προλιπῶντε. 52. 12. σ. 89. 2. (ἴτηρ, 74. 19.

110

(πεπαρμῶν, transfixa à πείρω. (εἶς, uadis. 70. 17.
(πρὸς μῦθον ἔειπε, προσῆπε κατὰ μῦθον, 60. 22.
(μεθήσω, dimittam. ἴημι ἦσω cum μετὰ. 25.
25. (ἐγκύρσας, illapsus, κύρω κυρῶ, uel Aeolice
κύρσω. 25. 14. in margine, ἔκυρσα, κύρσας cum ὄ
ἐγκύρσας. (ἐτέρηφι, 24. 6. (τέθηλε floruit.

111

41. 16. (ἀνθεῦσιρ, pro ἀνθῶσιρ ab ἀνθέω. 47. 20.

- μεμολότα., *parta. 49. 8.* (καταβεβρίθασι, *onit*
ste sunt, perfectum mediū à βρίθω. (εοικότα. *σι. 2.*
 112 (μηχανάατ, *pro μηχανάτα. 48. 8.* (εκτεγαῖα
 113 46. 13. *εσ inde.* (εολπα. *ab ἔλπω uel ἔλπείω. 60.*
linea ult. (ενδὲ δίκημ βλάφας, ἔμβλάφας δὲ δί-
 κημ. (νήκεσορ ἀάδη. ἄκεσορ *cum ne priuatiuo uel*
ἀκεσορ, syneresi νήκεσορ, nomen pro aduerbio. ἀάδ
 114 *δη laesus est. 62. 4.* (ἥσιμ, ἥ. 75. 10. (εργάζεν, ἐρ-
 γάζε. 38. 13. (πίμπλησι, *impleat. ωίμπλω ἔαρ*
ωίμπλω πίμπληε ωίμπλη, πίμπλησι Ionice.
dicitur εσ ωίμπλάω ωίμπλημι. (κηφίνεωσι κο-
θόροις fucis furacibus. Vide Plin. lib. 11. ca. 17. εσ κα-
 115 *pit. 11.* (οἶος ἔκοθα, ὁμοιος εἶ. 73. 18. *εσ 22.* (εξε-
 ξεῖω ξεῖω *per metathesin ἐξεῖω.* (τεῦ Dorice *pro*
τδ, capitur infinite, alicuius. 8. 8. (καδ δύναμιμ,
 116 *κατὰ δύναμιμ. (εσθεμ, εσθε, εσθε Δε. tritum*
Hesiodo. (εσθμα ἐγχώριον ἄλλο, negocium ali-
quod domesticum. (εμμορε sortitus est 63. 19. (δύ-
νηαι, possis. δύναμαι ἔαρ δύνωμαι δύνη uel δύν-
νηαι Ionice. Verba in μι optatiua εσ subiunctiua cir-
 117 *cum flectunt, præter δύναμαι ὄναμαι. (ἔαρ εὔρηε*
inueneris, inuenias. 49. 9. (ἄρπαξ. *substantiue ra-*
pina. δῶη, dedisset, dederit, pro δοῖη, sicut διδῶη
pro διδῶικ. 54. 17. quidam non subscribunt, neque
admodum necessarium est, cum Dores ubique ferè ne-
gligant. (ἀρχομένε δὲ πίθε. Calius lib. 15. cap. 25.
 (πυγοςόλοε

(πυργόλος. nates ornans, suffartiens.) ἐπιτελλοῦ
 μένον, exorientibus. Exortus & Occasus syderum
 poeta uel agricola tribus modis aduertit. Nempe sy-
 dus, qd' soli oriēti cooritur coocciditq; matutine (græ-
 ce κοσμικῶς) oriri cadereue obseruat. Quod soli occi-
 denti, uespertine ἑσπρικῶς. Quod autem solis aduen-
 tu abituue occultatur aut emergit, solariter ἡλιακῶς
 Sole igitur proprio motu à tauro per geminos cancrū
 accedente, iuxta taurum sitæ Pleiades, quæ solis luce,
 dum id signum permeat occultantur: rursus mane an-
 te Solis ortum cōspiciæ, Helladi messem, aliquanto no-
 stra tempestiuuorem præsignificant. (δύασο μὲνάωμ.
 δ'ύω futurum δ'ύσω, aliud præsens δύσω. 71. ult. δ'ύ-
 σομαι uel δ'ύσσομαι, τῶν δύασο μὲνων occiden-
 tibus matutinis. quod fit Sole post æquinoctium librā
 oppositum tauro signum occupante. Vide Plinium li-
 bro. 18. cap. 25. ubi & Hesiodi nomine Astrologiam
 testatur suis temporibus extitisse. Hunc locum imita-
 tus est Virgilius in Georgicis, docens frumentariam
 arationem & sementem, quam Theophrastus primā
 uocat, Pleiadum faciendam occasu matutino.
 At si trititiam in messem, robustaq; farrā
 Exercebis humum, solisq; instabis aristis,
 Ante tibi eorū Atlantides abscondantur,
 Debita quā sulcis committas semina. &
 (κεκρύφαται. ἀκρύπτω tertia pluralis perfecti παῖσι

- ui Ionica. 68. 6. abscondite sunt, occultantur quadraginta dies naturales à vicini Solis fulgore, tunc taurum & geminos peragrantis. (περιπλομένως, præterlabente, circumagente se. πλώω πλώμι πλόμαι πέρπλομένος, perpetuum Epitheton anni. (ἐθέλω ὄδα, ἐθέλης. 78. 18. (τῆτ᾽ ἄ, priueris. secunda sub iunctiui à τῆτ᾽ ὄμαι. (ἔς δ' ἔννηκην, εἰς τε τῆτ᾽ ἄ πῆς σελήνης, ἢ εἰς τριακάδα τοῦ μηνός. idem si dicas, in perendinum, uel ad nouilunium. Cæterum infra de diebus mensium apertius discutietur.
- 119 (ἀμβολιεργός, ἀναβολιεργός, qui semper sua negotia reijcit & differt in crastinum. (μετὰ δὲ τῆτ᾽ ὄμαι, μετατρέπεται, commutatur, uires recolligit.
- 120 (ἐλαφρότερος, leuius, imbecillius, dum infestaret Sirius. (σείριος ἄσις, quem nos canem maiorem, uehemens sydius, quod nimio calore constringat, excidetq; nomen indeptum, ad latus austri uicinum leoni. Id Sole in Sagittario quarto à Leone signo exoriente, pronum tendit in occasum, unde productiorē tunc circulū noctis quàm diei in nostro hemisphærio metitur.
- (τμηθεῖσα. 46. 23. (δριζήμενος. 78. ult. (ἀθηνάϊος δμῶος, Attica Dæe famulus, Cæreris, quæ prima in Attica, inde Italia & Sicilia inuenit frumēta. hic δμῶος pro quouis agricola sumitur. (ὠξέας. παρὰ τὸ πηγῶ δ' πηγύνῳ. (προσσφίρεται, adaptat. ἄρω ἄρομαι ἀρήρομαι, facta reduplicatione in præsentis, sicut in

sicut in perfecto. 79. 3. ε̄ 63. 1. (αὐτόγυορ κρη
 πικτόρ. aratrū πικτῶρ Hesiodo dicitur, quod solum
 compactis quibusdam lignis, nondum omnino abso-
 lutum est. αὐτόγυορ quod dentali ε̄ uomere affixo
 iam paratum est ad arandum. Vnde in Commentarijs
 grecis extat prouerbium, γύης οὐκ ἔνεσ' αὐτῶ. ἐπὶ
 τῷ ἔρ τινὶ ἀρχήσωρ. dentale non inest illi. de his quæ
 in aliquo deficiunt. Refertur ε̄ ab Erasmo. De arat-
 tri partibus lege Cæl. li. 14. ca. 5. (βόε δ' ἐνωαετήρω.
 duali numero utitur, non operosam agrorum Græciæ
 indicans culturam, quando saltem binis iunctis bobus
 facile arari possint. (καμμέρ, operando, inter labo-
 randū. κάμνω ἑκαμορ καμῆρ uel καμέρ. 35. 13. (ἀρ-
 τῶρ δ' ἀπνήσας τετράτρυφορ ὀκτάβλωμορ, potēs
 coenare panem, cuius singule quadrantes octonos mor-
 sus efficiant. (κεκληγῆς, uociferatæ. κλάω κλάω,
 perfectum medium. κέκληγα. 41. 14. (ἔδακε, μο-
 mordit. ἀ δὴκω. (ἀβότω, bobus carentis. ὁ ἀβό-
 τος τῶ ἀβότω ἀβότω. (ἀπανήνασθ, abnegasse.
 infinitum α. medium ab ἀναίνομαι. (πάρα 87. 10.
 (ε̄φορμηθῆναι, conatu quodam ac impetu aggreditor
 ὄρμασμαι depon. ὄρμημαι ὄρμηθῆναι ὄρμηθῆναι
 ε̄φορμηθῆναι impetum fecisse. (ωλήθωσι, pro πλί-
 θωνται. 90. 24. (ἔαρι πολῆρ. malim legere ἔρι πο-
 λῆρ, ob carminis cōcinnoῤε structurā, licet illud etiā
 συνεκφωνήσῃ, de qua infra defendi possit. (νεωμέ-

121

122

νη, scilicet γῆ, noualis terra, que primum aratur.
 νεόω uel νεάω νεαόμυθος νεώμενος. (μεσάβω.
 Suida. μέσαβον, τὸ μέσον πῶρ βοῶν ζύλον.
 (πόνον τιθεῖν, negocium faciat. (κακκρύπῳρ,
 κατακρύπῳρ. (σάχυς, οἱ σάχυες. 14. 17. ibi-
 dem lege κότρυες. (ἐκ Δ' ἀγέωρ ἐλάσθαις ἀρά-
 χνια, non frugirustici indicium est, quando inania
 uasa et granaria referta sunt texturis aranearum.
 123 (ἐρέυμενον, ademptum. ἐρθυνάω infinitum secun-
 dum. ἤρθνον. 48. 28. (ἤρθνόμενον ὃ ἐρθνόμενος
 ἐρέυμνος. 46. 21. (ἠελίος τροπῆς, solstitio bru-
 mali. (ἠμῶρος sedens, ingeniculans. 76. 20. (ἀν-
 τία, δεσμεύωρ κέκονιμένος, inuersim ob fragilita-
 tem hinc inde reflectentibus se culmis obuolutus pul-
 uere colligans manipulos. κόνιζω in puluere laboro,
 κέκονισμα, uel κέκονιμα secundum Atticos, qui
 nonnunquam σ ante μαι perfecti passiuī excludunt,
 ὃ κέκονιμένος fatigatus in puluere, puluerulentus.
 (οἴσθεις, importabis. οἴω οἴσω. Mirum in modum
 rustice hæc omnia depinguntur. Vnde et Lucianus
 Dialogo in Hesiodum, hæc illum ut uerum rusti-
 cum nō uatem cecinisse, festiuo suo more illudit. (μάτ-
 ἄρ ὑπερβάλλωρ. et c. Neque impressum ter-
 ræ uestigium bouis exuperans pluendo, neque irre-
 pletum linquens. (πὰρ Δ' ἴθι, πὰρἴθι δ'έ. cōsule Ce-
 liū lib. 10. ca. 50. (λεπῆ δ'έ παχύρ πόδα χειρὶ πῖ-
 124 3οις. eundē li. 7. ca. 45. (θέρεις, θέρεις. 18. 1. (εἶσσει

ται, erit. ἔω ἔσω uel ἔσω. 33. 3. (ἀλεύαοθα, uita- 124
 tasse, scilicet conuenit, uitato. 52. 16. (μέμουκε.
 49. 6. (δρῦς, δρύαξ, 14. 17. (ἐπιπῶρ, incidens
 preceps ab Arctico. Vide Gellium li. 2. ca. 30. (ἀνό-
 σιος, carens ossibus seu spinis. Epitheton polyri-
 piscis. Plinius libro. 9. cap. 29. Cælius lib. 7. cap. 53.
 (δείκνυ, pro δείκνυσι per apocopen, uel imperfectum 125
 etum pro presenti. (κυανέωρ ἀνδρῶν, æthiorum
 ultra æquinoctialem ad Austrum habitantium. (ὕλη =
 κοῖται, syluicubæ, in syluis cubantes. (μυλιόωντες,
 stridentes. μύλοι dentes molares. hinc uerbū μυλιάω
 οἱ μυλιάοντες μυλιῶντες μυλιόωντες. 48. 1. (ἀ-
 νὰ δρύα, per quercum, per quercetum, per syluam.
 (τρίποδι βροτῶ, seni, tertio iā pedi bacillo immiten-
 ti. (ἔαγε, fractum, incuruatum est. 52. 3. (καμέσ
 νοιο, occisi. κτιίνω perfectum, ἔκτακα, ἔκταμα
 ἔκταμένος sine augmento κταμένε. (φθάμενος. 126
 φθάνω ἔ φθά φθῆμι, infinitum β. ἔφθημ ἔφθά-
 μη ὁ φθάμενος. (θώμισυ, τὸ ἠμισυ. Nam iumen-
 to statim primo uere pabula recrescunt, non autem
 homini. (ἑξήκοντα, μετὰ τροπῆς. Authore Pli-
 nio hyrundinum aduentus ἔ arcturi ortus uestertis
 nus ad septuagesimum ferè diem post solsticiū brus-
 mæ obseruatur, id est octauo Kalend. Marcij. (ἄρκτῶ
 ρος, qui ἔ bootes, uicinus uirgini ἔ libræ, oritur
 ἐκροκνέφαλος, id est in principio noctis, seu uestertis

tinus, sole occupante arietem. ἀηροκνέφας principii
 uel finem noctis significat. Sunt enim eius duo extre
 μα. (πανδίωνις ὄρωτο χελιδὼν, filia Pandionis Prog
 ne uersa in hyrundinem. Apud Ouidium Metamor=
 phoseos σ. ὄρωτο, excitata est, prorumpit, prodit. tem
 pus pro tempore. ab ὄρω tertia plusquamperfecti pas
 siui. (φερέοικος domiporta, id est limax, testudo ter=
 restris. (ἀμφιτὰ βαίνη, ἀναβαίνη. ἀμ pro ἀνα,
 sicut παρ pro παρᾶ. Idoneum rusticis prognosticon.
 (σκόλυμος. è carduorum genere est. Ad hunc locū
 consule Plinium li. 21. ca. 16. et li. 22. ca. 22. circa me=
 dium. Caelium lib. 9. ca. 31. et li. 3. cap. 4. (ἡχέτα.
 τέτηξ, stridula, sonora cicada. pro ἡχέτης. 9. 25. (σεί
 ριος ἄξα, ortu matutino, sole scilicet tenente leonem.
 (βίβλινος οἶνος, Suida. βίβλινος οἶνος. ἀυσήρος, ἀπὲρ
 βιβλίνης οὔτω καλεμένης θρακίας ἀπέλδ. (μά
 ζα ἄμολγαίη, offa lactea. (σβεννυμένωρ, extincta
 rum, amplius non lactātium. Βοδὲ ὑλοφάγῃ μί
 πω τετοκῆς, uiasse ramos arborum iam rodere potē
 tis, nondum autem enixa. τέκω τέτοκα τετοκῶς. ἡ
 (ἀθοπα, θερμωτικόν. (τρὶς ὑδάτος. Memo=
 rant ueterum græcorū hystoriae, οἶνον ὀλιγοφόρον
 πολυφόρον καὶ ὀλιπερῆον, id est uinum modicæ aut
 multe aquæ patiens, et secundarium. Huic loco sus=
 fragatur Caelius lib. 15. cap. ultimo de tribus uini cum
 aqua symphonijs. De secundario seu operario uino
 Plin.

127

128

Plin. lib. 14. cap. 10. (δινέμω, δινῆρ uolucere, te-
 rere. (οἰένος ὠρίωνος, præclarum sydus prope leo-
 nem & Syrium. (ἡμερόκοιτος, interdium dormiens,
 & noctu ut furetur obambulans. (ἐς μέσον ἔλθῃ
 οὐρανόν. Sole libram tenente aurora matutinum coo-
 rientem inspicit Arcturum. Orione & Syrio cum leo-
 ne tertio à libra signo, nostrum hemispherium medi-
 um iam emensis. (Δῆξιαι δὲ ἡελίω. Veteribus in
 exprimendo nouo musto, seu uuis calcandis, uarium
 & nostro æuo maxime incognitum usum fuisse, uel
 ipse Plin. in pluribus locis lib. 14. ostendit, ubi eadem
 ferè, quæ hic Hesiodus refert περὶ οἴνου διαχύτου,
 cap. 9. (ωληϊάδες ὑάδες τε τό, τε οἰένος ὠρίωνος. 129
 Pleiades sitæ sunt in cauda tauri, hyades in fronte,
 eas matutinæ occidentes Orion plurimum loci in cœ-
 lo occupans, mox insequitur, quem tamen diutius in oc-
 casu morantem, uelut fugientes præcurrunt. (πλε-
 ὶωρ. τὰ ωληϊάδες. Hesychius. ωληϊώρ. ὁ ἐνιαυ-
 τὸς, ἀπὸ τοῦ πάντας τοὺς καρποὺς τῆς γῆς συμ-
 ωληϊόσθαι. id est πλεῖωρ annus dicitur, quod in eo
 omnes fructus terræ compleantur. Vult itaque Hesio-
 dus in colèda terra & legendis fructibus unum quod-
 que fieri debito tempore. (χρεία, χρεία. 24. 21. (ἐπέ-
 πλωρ. ωλώω ωλώμι infinitum secundum ἔπλωρ. 130
 (προπεφρασμένα, proclamata per præcones. 66.
 25. (ἐπιβήσασθαι aggredi fecerunt. (μετὰ ἔσπαρ. 131

- 132 post solstitiū æstiuum. (καυάξαις. καυάξω, ξω. fran-
go. (ωλέω, ωλείονα. (τέτορ ἡβών. τέτωρ τέ-
τορος τέτορι Hesiodo dicitur pro τετάρτω. Et annue-
merandum est decimo, mulier decimo quarto anno pu-
bescat, quinto decimo nubat. Vide Iulium Pollucē li. 1.
capit. 7. ἡβών. ἡβάω uel ἡβέω. 45. 17. (γήμες.
48. 20. δ᾿ἔπνο λόχης, clanculum furtiue ligurientis.
ἀδ᾿ἔπνος λόχος. (τέτλαθι. 77. 7. (δυσωέμφε-
λος, granatus, pœnitens accessor, ἀδυσ quod in com-
positione difficultatem uel malignitatem connotat, Et
πέμπω, qui difficulter mittitur. Sæpius Epitheton ma-
ris, Et tunc significat, quod uix citra periculum trans-
uadari potest, formidulosum. (πεντόζα. epitheton
134 manus, quinos ramos, id est digitos habentis. (ἄνωρ
ἀπὸ χλωρῶ τάμνεμ, siccum Et emortuum à uiridi,
seu uiuo secare, hoc est præcidere unguis. Cælius li. 3.
ca. 12. (ὄνοχόμ, patinam libatoriam. (τέτυκται,
135 contigit, paratum est, ἀτύχω, uel ἀτεύχω τέτυ-
κται τέτυκται, sicut φευκτὰ φυκτὰ, Et quedam
alia ob leniorem prolationem. (ἀνεπίξεσον, incon-
tabulatam, imperfectam, ab α priuatiuo ἐπὶ Et ξέω.
Vide prouerbium Erasmi, Domum cum facis, ne relin-
136 quas impolitam. (ἀνεπιβρέκτωρ, in quibus prius non
dijs fuerit libatum, ἐπιβρέζω τὸ θύω. Erasmi, Ne à
chytropode. (τρηκιάσα μηνός, Athenienses mens-
sem tantum triginta dies præter Romanorum consue-
tudinem

tudinem iuxta lunæ augmentum decrementumq; com-
 plectentem, in tres decadas decernendo, primam nomi-
 nabant ἰσαμένους μηνός, secundam μεσώντος, ter-
 tiam φθίνοντος. Deinde primæ decadis diem primam
 νομηνίαν, secundam, δ'δύτ'ερα ἰσαμένου, tertiam
 τρίτην ἰσαμένου, & sequenter usque ad δεκάτην
 ἰσαμένου. Secundæ Decadis primam diem, πρώτην
 ἐπὶ δέκα, secundam δ'δύτ'ερα ἐπὶ δέκα, usque
 ad εἰκοστὴν seu εἰκάδα. Tertiæ primam, πρώτην
 ἐπὶ εἰκάδα, uel Solonis inuentu numeros dierum ad
 lunæ decrementum minuendo, ἐνάτην φθίνοντος, se-
 cundam ὀγδόην φθίνοντος, tertiam ἐβδόμη φθί-
 νοντος, usque ad τριακάδα, quam etiam ἕνην καὶ
 νέαν, id est ueterem & nouam uocabant. Eo die ex-
 ctiones debitorū & usurarum, ut patet ex Aristophas-
 ne: similiter forensia iudicia Athenis fieri solebāt. qd'
 & hic ostenditur, εὐτ' ἂν ἀλήθειαν λαοὶ κρίνοντες
 ἄγασιν. ubi Vallæ translatio minus apte coheret. Itē
 Hesiodus ἕκτην ἐπὶ δέκα, id est sextam mediæ des-
 cadis, seu decimam sextam, præter uulgatum morem,
 ἕκτην μέσην uocat, decimam quartam τετράδα μέ-
 σην, decimam nonam, ἐνάδα μέσην, uicesimam no-
 nam, τρισενάδα. & πέμπτης intelligit quintam,
 quintam decimam, ac uicesimam quintam. τετράδα
 ἰσαμένουτε καὶ φθίνοντες, quartam & uicesimam
 quartam. τρισκαὶδεκάτην μηνός ἰσαμένους, decimā

tertiam. Insuper duodecimam, ἡμέρας ἑκπλειον, id est diem cumulatā & adauctam appellat. & uicesimam, μεγάλην ἡμέραν siue πλεον ἡμέρας, quod summa dies sit, μηνὸς μεσσηντος, diebus τῷ φθίνοντος continua insequentibus. Præterea nec singulatim omnes dies, neque ex ordine commemorat, sed repetit quosdam bis uel ter, nonnullis interim uelut μετὰ δ' ἄπωμα, καὶ ἀκκρίωρ prætermisiss. Deniq; scitu dignum, quod ἐν κ' νέα dici potest simul tricesima dies mensis decedentis & instantis prima. Itē prima dies lunæ iam apparentis, & tertia à coitu digressæ. Vnde illud Hesiodi, μήδ' ἀναβάλλεθ' αὐτὸν αὐρίον ἔσθ' ἐννηθη, uertere licet, neq; differ inq; crastinum, inq; perendinum, tertiā lunæ, nouilunium, uel sequentem mensem. Quandoquidem lunam 27. diebus & tertia ferè diei parte ad sui ambitus principia regredi, & ueterum probat, & recentiorum consensus. inde biduo in coitu latentem, ad tricesimam diem cum tardissime, reaccensam conspici. Vide Plinium li. 2. ca. 9. De mensibus Atheniësiū consule quoque, si libet Iulium Pollucem lib. 1. cap. 7. Suida, in ἐννη καὶ νέα. Theodorum Gazam περὶ μηνῶν. Et Hesychiū in τῷ μηνὶ φθίνοντος μηνὸς, τῷ δ' ἰσαμένωιο, Inter quos disconuenit quod Suida in tertia Decade retrogradatim numeranda, de nonario tantum ad binarium, qui diem signat uicesimā octauam, descendit, continuoq; subiungit ἐννη καὶ νέα, quam

idem;

eadem, astipulante quoque Proclo, νεμηνίαμ appellat,
 quae uicesima nona esset, tricesima desiderata, quodq;
 primae decadis primam uocat πρώτη ἡμέρα, Pol-
 luce & Gaza appellantibus νεμηνίαμ. Sed & Gaza
 ubi Solonis meminit, aperte ostendit nō eandem diem
 esse, ἔννη καὶ νέαμ & νεμηνίαμ. Eius uerba haec
 sunt. Σόλων, ὅτι πρώτη ἀθήνησι τῆρ περὶ τοῦ
 μῆνα ἀνωμαλία σινιδέμφασι. καὶ τῆρ μὲν
 ἡμέρα, καὶ ἡρ ἡ σελήνη καταλαμβάνει τε καὶ
 παρέρχεται τὸρ ἥλιον, τάχα ἔννη καὶ νέαμ καὶ
 λῆθα, τῆρ δ' ἐφεξῆς νεμηνίαμ προσαγορεύσα-
 ἄχι τε τριακάδος τὸρ μῆνα ἡριθμηθέναι. Ex qui-
 bus apparet primores Athenienses tantum uicenum no-
 uenum dierum menses computasse, dein tricenum Solo-
 nem, νεμηνία, quae prima esset lunae recentis, post
 ἔννη & νέαμ diem coitus adiecta. Vnde & diuersam
 illam de mensium diebus traditionem authorū conijcio
 irrepisse. Praeterea constat graecis ob succrescentes in
 lunae motu minutias suas etiam fuisse ἐμβολίμους καὶ
 ἐπακτάς, sicut Romanis intercalares. (ἔννη τετράς
 τε. ἔννη pro ἔννη & νέαμ, cogente lege hexametris. τε-
 τράς pro τετάρτη. (οἷς. οἷας, ια, contractis in ι.
 hanc Syneresin 14. 2. neglectam adscribe. (ἀερίπο-
 τῆς, in aëre uolans, in alto pendula. ab ὀδύρ, τῶ
 ἀέρι τοῖς ἀέροι & ποτόμοι. simile est ἀερί-
 πος ἀερίποδες, aëripodes, pedibus sublatis in altū.

OBVIA DE RATIONE CAR-
minum Græcorum.

ISVM est quoque non incommodum fu-
turum studiosis, si de ratione carminum
ea duntaxat subiecero, quæ latinis, nisi
parcissime fiant ad imitationem Græco-
rum, uitiosa sunt, uel etiam ignota, Græcis tamen com-
muni usu protrita, omnibus iure optimo libere conce-
duntur.

Canon. I.

In qualibet cæsura uocales breues subinde Græcis
producuntur, perraro in quinaría & septenaria La-
tinis. Cæsura seu sectio, græce τομή uel τμήσις, est
dictionis post pedem quemuis absolutum, ultima sylla-
ba superstes.

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον ἕτες ἄχαῶν.
- υ υ | - υ υ - υ υ | - υ υ - υ υ - -
ἀλλὰ τὰς ἄσπαστα Ἐ ἀνήροτα πάντα φύνονται
- υ υ - - | - υ υ - υ υ - υ υ - -
αὐτὰς ἐπεὶ δανάων γένετο ἰαχίτε θρόοσπε
- υ υ - υ υ - υ υ | - υ υ - υ υ - υ
καίτε σμικρὸν ἐὸν τό, τ' ἐπάχνωσε φίλορ ἦτορ.
- - - υ υ - υ υ - - | - υ υ - υ

In primi uersus τριημιμερῆ, γα, & secundi πένθ
θημιμερῆ, τὰ, producitur α, quamuis correpta sit.
96. II. In tertij ἑφθημιμερῆ, τὸ & quarti ἑννεμι-
μερῆ, σε. Idem

Idem frequentius fit, si sequens dictio substruat bi- **Canon 2.**
nas uel duplices consonantes, quæ precedentis dictiōis
uocalem finalem breuem Græcis positione suffultiunt,
cum tamen apud Latinos binæ consonantes dictiōnis po-
sterae principales, nihil iuuent positu uocalem breuem
nude finalem dictiōnis prioris: nam in sequentibus me-
tris uocales breues cum ob cæsuram tum positionem
producuntur.

Ⓒ τῶν γε στρατῶν εὐρύρ' ἀπόλεσεν ἢ ὄγε τῆχος

- - | - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ

θεύτε δ' ἔννεπετε σφέτερον πατέρ' ὑμνείσασθε.

- υ υ - υ υ | - υ υ - υ υ - - - -

Ⓒ τί μὲν χεῖρ' ἔσσιρ' ὑπὲρ σφετέρῃσι δαμέντες.

- - - - - υ υ | - υ υ - υ υ - υ

τοῖσιρ' ἔμ' κερπὸν ἄεφερε ζείδωρος ἄρσρα.

- υ υ - - - υ υ | - - - υ υ - υ

τόν τε χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ | - -

Vocales longæ uel diphthongi nude finales, cōmunes **Canon 3.**
nes sūt, si subsequens dictio incipiat à uocali, ut in hoc
carmine η ε ς ἢ corripuntur.

τύνκ' ἐγὼ δέ κε πέρσῃ ἐτήτυμα μιν θοάμην.

- > υ υ - υ υ - > υ υ - υ υ - - - -

Quandoque in eadem dictiōne tam longæ quàm breues **Canon 4.**
nes, communes sūt uocali continuo sequente.

ἔσμεν αἰοῖα σῖτες χαμαιευνάδες αἰὲρ ἔσσοι.

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ

ἕκτορ ἦε πριάμοιο τῆν δὲ σύ νόσθιμ ἀπ' ἄλλωρ.

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - -

αὐτίκα παῖρ Διὶ πατρὶ καθεζομένην κρονίωσι.

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ

τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον Διέταξε κρονίωρ.

- υ υ - - - υ υ - υ υ - υ υ - -

Canon. 5.

Per συνεκφώνησιν seu σύζευξιν due syllabæ sine
media consona interuallante, in unam longam conflunt
unt quatuor modis, breues, breuis & longa, longa
& breuis, longæ. & quandoq; finales in breuem pro
xime uocali sequente.

τὸ κέκορθε αἰάμενος νείκεα καὶ Δῆριν ὀφέλλοις.

- υ υ - υ υ - - - υ υ - -

ὦρην γάρ τ' ὀλίγην πέλειται νεκέωντ' ἀγορέωντε

- - - υ υ - υ υ - - - υ υ - υ

βοιοσὶ καὶ ἡμιόνοισι ἐσκήετανον αὐτὰρ ἔπειτα.

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ

τῆμος θώμισυ βοιοσὶ ἐπὶ Δ' ἀνέρι τὸ πλεονεΐη

- - - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - -

δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρήν καταχέυετ' ἄοιδήν.

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - -

Comes

Connectiones μν κτπ̄ precedentem uocalem bre Canon. 5.
nem, ueluti mutæ cum liquidis, communem faciunt.

ἢτε κὶ ἀπαλάμνόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργων ἐγείρεθ

- υ υ - υ υ υ - υ υ - υ υ - -

πέντε δὲ συχιάσαι ἐκτὼ δ' εἰς ἀγέ ἀφύσασαι

- υ υ - - - υ υ υ - - - υ υ - - -

θάρβης ἀγυπῆνης ὄθι πλῆσσαι δόμοις ἐνὶ κτήματα κῆτα

- - - ε υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - - -

Non raro sola liquida uocalem antecedentem brev Canon 7.
nem extendit.

μηκέτ' ἔπειτ' ὄφελον ἔγω πέμπτοισι μετῆνα.

- υ υ - - - υ υ - - - υ υ - - -

ἡμεροῦν κονάβησε θεὸς Ἄ ὑπὸ μέλος ἄεσε.

- υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ

δῶρα δ' ἰονύσθ' πολυγηθέος αὐτὰρ ἐπήρ δ' ἦε

- υ υ - - - υ υ - υ υ - υ υ - - -

Liquida cum alia consonante sequente, quandoque Canon. 8.
precedentem uocalem breuem nihil impedit positione.

εἰ γάρ τινι καὶ γῆμα ἐγχώριον ἄλλο γένηται.

- - - - - υ υ υ - υ υ - υ υ - - -

γῆσεον μὲν πρῶτισα γένος, μερόπων ἀνθρώπων

- υ υ υ - - - υ υ - υ υ - - - - -

In ἐγχώριον γ natura v est, conflatur enim ex

ἐμ σ' χῶρα. Etiam si maius non absurde ex χῶρα
 ομ per συνεκφώνησιν, spondæum efficies.

Nonnunquam σ præcedentem uocalem longam ue

Canon 9. lut liquida mollificat.

προπᾶς εὐτ' ἄρ' ἐξήκοντα μετὰ τρωᾶς ἠελίοιο.
 αἰδύς - - - - - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ

98. 2.

Canon. 10.

Quædam monosyllaba, quandoq; ueluti ad artem nõ
 pertinentia, negliguntur, quandoque ceu uernæ alteri
 us dictionis uicinam syllabam inualidam suffirmant.

ἄσκηρ' χῆμα κακῆ θέρει Δ' ἀργαλή οὐδ' ἐπετ' ἐοδλῆ
 - - - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ
 εἰ δέκερ' ἐργᾶς ἠ τάχασε Ζηλώσει καεργός.

- υ υ - - - υ υ - - - υ υ - υ υ - υ
 νῦμ Δ' ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐμ ἀνθρώποισι δ' ἰκαλός.
 - υ - - - - υ υ - - - υ υ - υ

In θέρει σ Ζηλώσει corripitur σ proter uocales in
 sequentes, σ δ' ἢ particulae tanquam nullius momenti,
 eaq; carminis structura semouenda despiciuntur. In εἰσὶ
 uero ἐμινisterio Δ' adiuta protenditur. Vide Seruium
 eadem ferè differentem super uersu tertij Aeneidos.
 Liminaque laurusq;.

Græcis liberum est in carmine facere uel minus apo
 strophum.

Canon. 11. τὸ πρῶτον τέρπειτε βροτῶν ἐστ' ἀπείρονα γαῖαν.
 ὠραῖος δὲ γυναῖκα, τὸν ἐπὶ οἶκον ἀγεσθαι.

Vides

Vides in priore uersu ἐπῑ amississe, in posteriore non item, utrobique tamen uocali proxime sequente. At latinis, quando prior dictio finit uel in uocalem uel cōsonantem m, nunquam sine uitio conceditur præterire collisionem. ut litora mult̄ ill̄ & terris iactatus & alio. nisi id rarissime fiat ad imitationem Græcorum, ut Insule Ion̄ in magno quas dira Celeno. Et succus pecori & lac subducitur agnis. Ver. Aegl. 3. & Tun̄ ill̄ Acneas quem Dardanio Anchise. In insule pecori & Dardanio, uocales finales lōgæ nō auulse p̄ Apostrophū cōmunes fiunt more Græcorū, iuxta canonē tertium. Item latini tam longas quàm breues uocales elidunt, Græci tātum breues, adposito semper collisionis signaculo. Vnde nulla faciendā est collisio in mensuris longas, ut randis carminibus Græcis, nisi sit signata. Deniq; sciendū celebri usu Græcis esse poëtis, præcipue Hesiodo, quinto loco Hexametri deligere spondeum.

μῦσα περιήθερ̄ ἀοιδῆσι κλείουσα.

In hoc carmine etiam μῦσα spondeum efficit, nō trochæum, nam ᾱi & ο̄i diphthongi finales, quamuis apud Grammaticos cēseantur breues, tamen apud poëtās, nisi per Apostrophum decidant, uel propter sequentem uocalem corripiantur, habentur productæ. Item περιήθερ̄ primam producit, licet uocalis sit ante uocalē. Vbi nota quod in latinis dictionibus semper

uocalis ante uocalem corripitur, præter in *fio*. Apud
 Græcos uero α i u ante alias uocales nunc longæ sunt,
 Syllabarū nunc breues, ut in λαός u - α producit, in ἀοιδός
 quantitas u - u corripitur. Porro Græcis facillima obseruatio
 apud Græcos. est quantitatū, nam qualibet diphthongus et uocales
 les η ω perpetuò syllabam longam, ε ο breuem, nisi
 naturam suam exuant aliquo prædictorum modorum,
 constituunt. Sole uocales α i u, διγρόως, id est
 nunc productæ nunc correptæ inueniuntur. Qua=
 rum tempora leuissimis quoque coniecturis studiosus
 abunde uenabitur, nempe primitus uel in flexione fi=
 nalium quantitatem, quum passim ex Compedio, tum
 etiam accentu uel apostropho deprehendet, ut τὸ μέ
 λι τῶ μέλιτι i corripit. 95. u. et 97. ultim. τὶς
 μὰς α producit. 98. 2. Omnis syneresis facit sylla=
 bam longam. σάχυες u u u σάχυς u - . 5. 7. in mar
 gine. Caue tamen putes Syneresin factam, ubi sæpius
 syncopa fit uel apostrophus, ut in κλέα u u u κλέα
 u u η̄ ἀεργός, κἀεργός. u - u. In uerbis α i finales
 corripuntur, quia polysyllaba in antepenultimam
 accentum, ubi stare nequiret, si ultima esset longa, re=
 cipunt, τέτυφα, ἔτυφα, τύπτοιμι τύφθητι, ἴσκη
 μι, ἴσαθι, bisyllaba eodem argumento in penultima
 circumflexum, εἶπα, ἄχῃμι. sic quoque α productam
 participiorum in ας ostendit accentus, ποιίσαας ---
 ποιίσαα --- u. sed et participia in μι ancipites
 α u

αυ extendūt ἰσᾶς -- ἰσᾶσα -- υσᾶς - σᾶσα - υ
 ζευγυῖς -- ζευγυῖσα -- υ. Etiam α in tertijs per=
 sonis ante ultimam Ionum more insertum, 1 per redup=
 plicationem accessorium, & αυ propriae uocales in
 uerbis μισolutae, corripuntur. τύπῃοντο τυπῃοίας
 το -- υυ ποιῆται ποίεαται - υυ - τιθῆσι υ - υ
 τιθέασι υ υ υ ζευγυτόμ - υυ. Item Apostrophus
 communi usu desecans uocales tantum breues, ancipites
 arguit correptas, ut in ἐσι υυ κατὰ υυ μάλα υυ
 ἴνα υυ ancipites corripuntur, quia sepius inueniuntur
 tur per Apostrophum reuulsa, ἐπὶ κατ' μάλ' ἴπ.
 Sed & α ιυ finales in praepositionibus aduerbijs &
 coniunctionibus serè in uniuersum correptae sunt. Et
 haec de finalibus. Verum si secundam, tertiam, quartam
 tamue à fine ancipites occupent syllabam, facillimum
 tutissimūq; erit, si imiteris poetas receptiores. Veletiam
 Gazam consulas licet, in tertio suae grammaticae de
 hac re quaedam breuiter & docte praecipientem. De=
 niq; unum admonendū α ιυ non ideo uocari δίγγοα,
 quod ad cuiusuis arbitrium, ut quidam existimant, in
 una eademq; dictione & produci & corripiqueant,
 sed eo modo δίγγοα esse, quo omnes uocales apud la=
 tinos, ita quod in hac dictione omnino producantur,
 in illa corripiantur. Nam sicut apud latinos in furios
 -- rifulos --- uocales omnino productae, & in ales
 υυ dominus υυυ eadem perpetuo correptae sunt.

sic quoque apud Græcos fit in διγγοῖς. tamen si non ignorem græcos poëtas quandoque διγγοῖ, eiusdem dictionis, præsertim alia uocali uel liquida, ut prædictū est, sequente, modo corripere, modo producere consueuisse, ut in κῶνεος u reperitur indifferens apud poëtas. similiter in ἄρες α, apud Homerum, ἄρες ἄρες βροτόλοισι - υυ - υυ - υ. Idq; frequentius si compositæ breues concurrant, ut α particula in compositione priuans, breuis est, producta tamen legitur composita θάνατος υυυ κάματος υυυ et similibus pedibus τριβραχίστη, ἀθάνατος - υυυ ἄκαματος - υυυ. sic Διὸς quū i corripiat, in Διογένης - υυυ - producit. Atque huius generis permulta occurrunt legētib; poëtas. Semper enim græcis quàm latinis Musæ fuere fauentiores, unde doctissimum extat Martialis Epigramma.

Dicunt εἰαρινὸν tamen poëta,
 Sed Græci, quibus est nihil negatum,
 Et quos ἄρες ἄρες licet sonare,
 Nobis non licet esse tam disertis,
 Qui Musas colimus seueriores.

ΕΠΙΓΡΑΜ

ΜΑΤΑ ΤΙΝΑ ΣΠΟΡΑΔΗΝ ΣΙΓΚΟΪ
ΜΙΣΘΕΝΤΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΒΙΟΝ.

Προσελίπτε, οἱ δὲ κράττος τῶ κυνικῶ.
 ποίηρτις βιότοιο τάμοι τρίβορ, ἔν ἄγορῃ μῆν,
 νείκεα, καὶ χαλεπαὶ πρῆξιες. ἔν δὲ δόμοις,
 φροντίδες. ἔν δ' ἄσροῖς, καμάτ' ἄλις. ἔν δ' ἠθαλάσῃ
 τάρβος. ἐπὶ ξείνης δ', ἢρ μεν ἔχης τι, δέος.
 ἢρ δ' ἀπορῆς, ἀνιθρόρ. ἔχης γάμορ; οὐκ ἀμέριμνος
 ἔσσεαι. οὐ γαμέεις; ζῆς ἔτ' ἐρημότερος.
 τέκνα, πόννοι. πῆρωσις, ἄπαις βίος. αἱ νεότητες,
 ἀφρονες. αἱ πολιαὶ δ', ἔμπαλιρ ἀδρανέες.
 ἢρ ἄρα τοῖρ δυοῖρ ἑνὸς αἴρεσις. ἢ τὸ γενέσθαι
 μηδέποτ', ἢ τὸ θανῆν αὐτίκα, τικτόμενον.

ἐκ τῶ ἐναντίῳ πιθανὰ μητρὸ δῶρε.

παντῆρ βιότοιο τάμοις τρίβορ. ἔν ἄγορῃ μῆν,
 κύνεα, πῶινυται πρῆξιες. ἔν δὲ δόμοις,
 ἄμπαυμ. ἔν δ' ἄσροῖς, φύσιος χάρις. ἔν δ' ἠθαλάσῃ,
 κέρδος. ἐπὶ ξείνης, ἢρ μεν ἔχης τί, κλέος.

ἢ ἢ Δ' ἀπρῆς, μόνος οἶδ' αἰ. ἔχ' ἰς γὰ μ); οἶκος ἄριστος
 ἔασεται. οὐ γαμῖες; ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερον.
 τέκνα, πόθος ἀφροντίς, ἄπειρος βίος. αἱ νεότητες,
 ζῶμα λεία. πολιαὶ δ', ἔμπαλιμ εὐσεβείας.
 οὐκ ἄρα τῶν διασῶν ἐνὸς αἴρεσις. ἢ δ' γενεᾷς
 μηδέπο', ἢ δ' θανῶν. πάντα γὰ ἐσθλὰ βίος.

Ἀρχίου.

θρηϊκας ἀνείτω τις. ὅτι σοναχεῦσι μὲν ὕψας
 μητέρας ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομλύνου.
 ἔμπαλι δ' ὀλβίζουσι, ὅσας αἰῶνα λιπόντας
 ἀπροῖδ' ἡς κηρῶν λάτεις ἔμαρτε μόρος.
 οἱ μὲν γὰ ζῶντες, αἰεὶ παντοῖα περῶσι
 εἰς κακά. τὶ δὲ, κακῶν εὖρον ἄκος φθίμενοι.

Λυκίανδ.

θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, ἢ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς.
 ἢ δὲ μή, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

Παλλασδαῖα.

γῆς ἐπέστην γυμνός, γυμνόσθ' ὑπὲρ γαῖαν ἄπειμι
 τί μάτηρ μοχθῶ, γυμνὸν ὄρωμ τὸ τέλος;
 τῶ αὐτῶ.

εἰ τὸ φέρον σεφέρε, φύρε ἢ φέρει. εἰδ' ἄσανακτῆς
 κῆρ σαυτὸν λυπῆς, καὶ δ' φέρον σεφέρε.

Λακίανδ.

ἀγρὸς Αἰχαιμνίδ' ἄχρ' ὅμην ἦρτε, νῦν δὲ μενίπτε
 Ἐπάλιν ἐξ' ἐτέρου βήσομαι εἰς ἔπερον. (πρ.
 Ἐπιθέκηνος ἔχον μέ ποτ' ὤπετο, Ἐπάλινοῦτρε
 οἶεται. εἰμὶ δ' ὄλωσ' οὐδενός, ἀλλὰ τύχης.

ἄδηλον.

τὸν βίον Ἡράκλετε πολὺ πλείον, ἢ περ' ὅτ' ἔζησ',
 δ' ἄκρυε. νῦν ὁ βίος ἐς' ἐλεηνόπερος.
 τὸν βίον ἄρτι γέλα Δημόκριτε τὸ πλείον, ἢ πρῶτον.
 νῦν ὁ βίος πάντων ἐστὶ γελοϊότερος.
 εἰς ἡμέας δὲ Ἐπάλιν ὄρω, τομεταξὺ μεριμνῶ,
 πῶς ἅμα σοὶ κλάσω, πῶς ἅμα σοὶ γελάσω.

Ὅμηρου.

Οὐδὲρ ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο,
 πάντων ὅσσατε γαῖαν ἐπιπνεῖα τε καὶ ἔρπει.

Θεόγιδος.

πάντων μὲρ μὴ φῦσαι ἐπιχθονίοισι μ' ἄριστον,
 μήδ' ἐσιδ' ἔμ' ἀνγὰς ὀξέος ἠελίου.
 φύντα, Δ' ὅπως ὠκίσα πύλας αἰίδαο περῆσαι,
 ἠὲ κῆθαι, πολλὴν γῆν ἐπαμνησάμενον.

Παλλιάδ'.

πλὴς σφαλερός δ' ἄνθρωποι χεμαζόμενοι δ' ἐμ' αὐτῶν.

πολλὰκι ναυηγῶν πῆλομεν οἰκτροτέρα
 τῆρ δὲ τύχηρ βιότοιο κυβερνήτῃσιν ἔχοντες,
 ὡς ἐπὶ τῶ πελάγειος ἀμφίβολοι πλέομεν.
 οἱ μὲν ἐπ' εὐπλοίην, οἳ δ' ἔμωαλ', ἀλλ' ἅμα πάν
 εἰς ἕνα τῶρ ἡ γῆς ὄρμος ἀπορχόμεθα. (τε
 τῶ αὐτῶ.

σκηνὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ πάσι γινώσκω. ἢ μάθε πάσι
 τῆρ πᾶσι μετὰ τῆρ. ἢ φέρε τὰς ὁδύνας.
 τῶ αὐτῶ.

ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, ἀντ' ὅλωτον,
 μέχρι τέλους βιότῃ μὴδὲν ἐπισάμενον. !

ΕΙΣ ΠΛΟΙΤΟΝ ΚΑΙ ΠΕΝΙΑΝ.

καλλιμάχῃ.

οὐτ' ἀρετῆς ἄπερ ὄλβος ἐπίσταται ἀνδρῶν ἀέθρῃ,
 οὐτ' ἀρετῆς ἀφένιοιο. δίδω δ' ἀρετῆντε ὄλβον.

Θεόγνιδος.

τίκτε τοι κόρος ὑβρίν, ὅταν κακῶ ὄλβος ἔσῃ
 ἀνθρώπων, καὶ ὅταν μὴ νόος ἀρτίος ἦ.
 τῶ αὐτῶ.

πολλοὶ τοι πλοῦτοι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένοντες.
 ἀλλ'

ἀλλ' ἡμεῖς τότοις οὐ διαμετιόμεθα.
 τῆς ἀρετῆς τὸν πλεόντην. ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ.
 χημάτα, ἃ ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλοις ἔχει.
 τὸ αὐτὸ.

πᾶς τις πλεόντην ἄνδρα τίει, ἀτία δὲ πεινηθόμ.
 πᾶσι μὲν ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεσι νόος.
 τὸ αὐτὸ.

πολλοὶ πλεόντην ἔχουσι αἰδέριες. οἱ δὲ τὰ καλὰ
 ζυτῶσι, χαλεπῆ τερόμενοι πεινῆ.
 ἔρδ' αἰ μὲν ἀμφοτέροισι μὲν ἀμνηχανίη παρὰ κηματα
 εἶργα γὰρ τοὺς μὲν χημάτα, τοὺς δὲ νόος.
 τὸ αὐτὸ.

πᾶσι τοὶ κόρας ἄνδρας ἀπώλεσε μὲν ἀφρονέοντας.
 γυνῶνα γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῆ.
 Παλλὰς δ' ἄ.

πλεόντης. Ὅτι τὸ λοιπὸν; ἀπερχόμενας, μετὰ σ' αὐτῶ
 τὸν πλεόντην σύρας. ἐς σόρον ἐλκόμενος;
 τὸν πλεόντην συνάγ', διαπαντ' ἔχον). οὐ δύνασαι δὲ
 ζωῆς σωρεῦσαι μέτρα περιωσότερα.
 τὸ αὐτὸ.

πλεόντη μὲν πλεόντην ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένκτῳ
 ὧ τοῖς κληρονόμοις πλεόντι, σοὶ δὲ πένκτῳ.

τὸ αὐτὸ.

χρυσὲ πάτερ κολᾶκωμ, ὀδύνης καὶ φροντίδος ἦε.
καὶ τὸ ἔχαρσε φόβος, καὶ μὴ ἔχαρσ' ὀδύνη.

ἄδελωμ.

ἦν νέος, ἀλλὰ πένης. νῦν γηρῶν πλάσιός εἰμι
ὦ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐμ ἄμφοτέροις
ὅς τότε μὲν χηῖσθαι γυνάμην, ὅποτ' οὐδὲμ εἶχον,
νῦν δ' ὅποτ' χηῖσθαι μὴ δύναμαι, τότε ἔχω.

θεόγνιδος.

καὶ γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δειδμημένος, οὔτε τι εἶπῃ
οὔτ' ἔρξαι δύναται, γλῶσσαι δ' ἐοί Δέεται.

τὸ αὐτὸ.

μήρτε τοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθείς,
μήδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε.
ξυῖς γὰρ τοι τὸ τάλαντομ ἐπιρρέπῃ ἄλλοτε ἄλλω
ἄλλοτε μὲν πλατῆμ, ἄλλοτε δ' οὐδὲμ ἔχαρ.

Εἰς Αἰτάρκειαν μετριο-

τήτα, καὶ Ξιλαργυρίαν.

Παρμενίωνος μακεδόνος.

Ἄρκῃ μοι χλαῖνης λιτὸν σκέπας οὐδὲ τραπέζης
δ' αὐλέσω, μισθῶμ ἄνθεα βουσκόμενος.

μισθῶ

μισῶ πλεῖστον ἄνθρωπον, κολᾶσκω τροφόν. οὐδέ
 παρ' ὄφρυν

σησομαι. οἷδ' ὀλίγησ' Δαίτῃσ' ἐλευθερίην.

ΑΛΦΗΘ' ΜΙΤΥΛΗΝΑΪΣ.

οὐ σέργω βαθυλήϊσ' ἀρδύρας,
 οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα δ' ὀγύγησ'.

αὐταρήϊσ' ἔραμαι βίου μακρῖνε.

Ὅ μὴδ' ἔγ' ἄγαρ, ἄγαρ μετέρπει.

ΛΥΚΙΑΝΩΣ.

ὣς πεθνήξομαι, τῶν σᾶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε.

ὣς τε βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.

ἔσι δ' ἄνῃσ' σόφοσ' οὗτοσ', ὃσ' ἄμφω ταῦτα νοήσασ'.

φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφημέροσ' αὐτοῦ.

ΘΕΟΓΝΙΔΕΩΣ.

οὐκ ἐθέλω πλεῖστον, οὐκ εὐχομαι, ἀλλὰ μοι εἶη

ζῆν ἄπ' ὀλίγων, μὴδ' ἔχοντι κακόν.

ΙΣΤΙΑΝΩΣ.

οἶκος καὶ πάτριον, βιότῳ χάρις. αἱ δὲ περιεσσαι

φροντίδες, ἀνθρώποισ' οὐ βίος, ἀλλὰ πόνοσ'.

ἄδηλον.

σᾶν τὸ πρῶτον, ἄκαιρον. ἐπεὶ λόγος ὅτι παλαιός

ὣσ' καὶ τῶν μέλιτοσ' τὸ πλεῖστον, ὅτι χολή.

ἄδκλον.

ἔσθλα λέγην αὖεῖ πάντα, καλόν, ἀσχετὸ δ' ἴσθην.
καὶ ὡς ἰμ τούτων ἄξιόι, ὧν λέγομεν.

Παλλάδ' ἄ.

ἅε τις ἀπαίδδοντες, φρονιμώτατος, ἐσὶ σιωπῶν.
τὸν λόγον ἐγκρύπτω, ὡς πάθος ἀσχετότη.
τὸ αὐτὸ.

χρυσὲ πάτερ κολάκω, ὀδύνης ἐφροντίδος ἴε.
καὶ δ' ἔχει σε φόβος, καὶ μὴ ἔχει σε ὀδύνη.
ἄδκλον.

ἦν νέος, ἀλλὰ πένης. νῦν γηρῶν πλῆσιός εἰμι.
ὦ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις.
ὅς τότε μὲν χηῖσθαι δυνάμην, ὅπότε οὐδ' ἐμ εἶχον.
νῦν δ' ὅπότε χηῖσθαι μὴ δύναμαι, τότε ἔχω.

Θεόγνιδος.

μητε κακοῖσιν οὐδ' ὧν λυπὸ φρένα, μητ' ἀγαθοῖσιν
περφθῆς ἔξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἴδ' εἶν.

Λακιδίτις.

μηδ' ἐπ' ἀλλοτρίης ὧν θρωφ' ἴλοιο ἔραπίης.
ψωμὸν ὀνειδέοι γαστρὶ χαριζόμενος,
ἄλλοτε μὲν κλαίουσι καὶ ἐσυγνωμένω ὄμμα.
συγκλαίω, καὶ θίς συγγελοῶν γελῶν,
οὔτε

οὔτε σύγχε κλαυθμοῖο κέχρημένος, οὔτε γέλωτος,

καὶ κλαῖω μιλήη, καὶ γελῶω μιλήη.

κράτητες τῶ φιλοσόφου.

χαῖρε θεὰ δ'έωποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀλάπημα
εὐτελήη, κλανῆς ἔκγονε, σωφροσύνης.

σὴρ ἀρετῆρ τιμῶσιρ, ὅσι τὰ δ'ίκα ἀσκῶσιρ.

ΕΙΣ ΦΥΗΝ ΚΑΙ ΗΘΟΣ.

Ὀμήρου.

ὅς μὲρ ἀπηνῆς αὐτὸς ἔη, κῆ ἀπηνέα εἶδ' ἦ,

τῶδε καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω
ζῶω. ἄτὰρ τεθνεῶτι γ' ἐφεψιόωνται πάντες.

ὅς δ' ἄρ' ἀμύμων αὐτὸς ἔη, καὶ ἀμύμωνα εἶδ' ἦ,

τῶ μὲρ τεκλέος εὐρὺ διὰ ξῆνοι φορέεσι

πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοὶ τέ μιν ἐοθλόμ,

τῶ αὐτῶ.

τῶ μὲρ γάρ τε καὶ τρέπετ' ἡρώς ἄλλυσις ἄλλῃ, εἶποιμ

οὔδε οἱ ἄτρεμας ἦοθα ἐρητύει' ἐμ φρεσὶ θυμός.

ἀλλὰ μετοκλάζω, ἅ' ἐπ' ἀμφοτέρωσ πόδας ἴζω,

ἐμ δέ τέ δι' κραδίη μεγάλα, σέβνοισι πατάσθω

κῆρας οἰομένω, πάταγος δέτε γίνετ' ὀδόντων.

τῷ Δ' ἀγαθὸν οὐτ' ἄρ' τρέπεται χεῖρα, οὐκ ἐτι λήνη
ταρβῆ.

τῷ αὐτῷ.

ἄλλοις γάρτ' ἄλλοισι μ' ἀνὴρ ἐπιτέρπει τὰ ἔργοις.
θειόγνιδος.

κύρνε θίλας κατὰ πᾶντ' ἐπίσρεφε ποικίλ) ἦθος
ὄργῃ συμίσπων, ἠντιν' ἕκασος ἔχε.
πάλυπ' ὄργῃ ἴχε πολυπλόκ', ὅς ποτ' ἐπέτρεβ
τῇ προσομιλήσει, τοῖος ἰδ' ἔμ' ἐφάνη.

τῷ αὐτῷ.

ἔσι τὸ μὲν χεῖρον, τὸ Δ' ἄμενον γ' ἔργον ἕκασω
οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων, αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

τῷ αὐτῷ.

ὄργῃ μ' ἀπάπεθε μ' ὄρωντι.

γινώσκῃ μ' χαλεπὸν καὶ περ ἔόντι σοφῷ.
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύφαντες ἔχουσι
πλῆθος, τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλόμενην πενίαν.

ΕΙΣ ΔΟΛΙΟΙΣ ΚΑΙ ΚΟΛΑΚᾶΣ.

Λακτιανῷ.

Οὐδὲν ἔμ' ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον ἔμεν
ἀνθρώπων καθαρά μ' ψευδομένης θιλίας.

οὐδ'

οὐδ' ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ'· ἀλλ' ἀγαπῶντες
ὡς εἶλ), ἐρτότω πλείονα βλαπτόμεθα. (περὶ
Παλλὰς δ' ἄ.

Οὐχ οὐτῶ βλάπτει μισθῆρ ὁ λέγων ἀναφανδόν,
ὥσπερ ὁ τῆρ καθαρὰν ψευδόμενος εἰλίαν.
τὸρ μὲν δ' μισθῆντα, προσείδοτε, ἐκτρεπόμεθα.
τῆρ δὲ λέγονται φαλῆρ, οὐ προφυλασσόμεθα.
ἐχθρόν ἐγὼ, κῆνον κρινῶ βαρύν, ὅς ποτε λαθρῆ,
τῆρ ἀπὸ τῆς εἰλίης τίσιρ ἔχωρ, ἀδικεῖ.

Λακκιλλίς.

Εἴ με εἰλῆς ἔργω με εἶλα, εἴ μὴ μ' ἀδικεῖ σὺ,
ἀρχῆρ τὸ βλάπτειρ τῆρ εἰλίηρ θέμενος.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιρ ἐγὼ πολὺ κρέσσονά φημι
τῆρ φανεράμ ἐχθραμ τῆς δουλερῆς εἰλίης.
φασὶ δὲ καὶ νήεσιρ ἀλιπλανέεσιρ χερεῖς
τάς ὑφάλεις πέτρας, τῶρ φανερῶρ σπιλάδ' ἄ.
ἀδικλον.

Πλασόν ἐχερ ἔρωτα, φόβω δ' εἰλῆς ἢ ἀνάγκη.
τὸ δὲ εἰλῶρ οὕτως, οὐδὲρ ἀπιστότερον.

Παλλὰς δ' ἄ.

ἢ ὁ εἶλος τι λάβη, δόμινε φράτερ εὐθύς ἔγραφεμ
ἢ δ' αὖ μή τι λάβη, τὸ φράτερ εἶπεμόνον.

ὄνιάν γ' ἢ τὰυτὰ τὰ ῥήματ'· αὐτὰς ἔγω γε
 οὐκ ἐθέλω δόμινε, οὐ γὰρ ἔχω δόμεναι.
 ῥῶν ἢ λάμβδα μόνον κόρακας κόλακάσπε διίσι·
 οὐκ ἔρταντὸ κόραξ βωμολόχος τε κόλαξ·
 τοῦνεκά μοι βέλτισε τόδε ζῶον πεφύλαξο,
 εἰδὼς καὶ ζώντων τοὺς κόλακας, κόρακας·

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΑ.

Παλλασδ'.

ὁ φθόνος οἰκτίριμ' κατὰ Πίνδαρόν ὄστιν ἀμείνων·
 οἱ βασκανόμενοι, λαμπρὸν ἔχουσι βίον.
 τοὺς δὲ λίαν ἀτυχεῖς, οἰκτίρομεν. ἀλλὰ τις εἴη
 μήτ' ἄγαρ εὐδαίμων, μήτ' ἔλεηνός ἐγώ·
 ἢ μεσότης δ', ἄριστον. ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε
 κινδύνους ἐπάγειν ἔχατα δ' ὑβριν ἔχει.

Ἀδῆλον.

ὁ φθόνος ὄσι κακίστον. ἔχει δέ τι κάλον ἐν αὐτῶν
 τίκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα, καὶ κραδίην.

Ἀδῆλον.

ὁ φθόνος αὐτὸς ἐαυτὸν εἴοις βελέεσι διαμάσσει.

Σοφοκλῆς.

πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει.

Θεόγνιδος.

Θεόγνιδος.

τῆρ σ' αὐτῷ φρένα, τέρπε. δυσκλεγέω μ' ἠλιτῶν
ἄλλος τίσσε κακῶς, ἄλλος ἄμενον ἐρεῖ.

Παλλασῶ.

εἰ τὸ μέλερ δύναται τι, μερίμνα, ἔμελέτω σοί.
εἰ δὲ μέλα περὶ σ' δαίμονι, σοί τι μέλα,
οὔτε μερίμνήσῃς δίχα δαίμονος, οὔτ' ἀμελήσῃς.
ἄλλ' ἵνα σοί τι μέλα, δαίμονι τῶτο μέλα.

Εἰς φίλους, ἐβήνοισ κοί
λακας καὶ ἀχαρίσας.

Θεόγνιδος.

ἠλλοὶ παρ κρητῆρ φίλοι γίγνοντ' ἑταῖροι,
ἐμ δὲ πωσδ' αἴω πρῆγματι παυρότεροι.

τῶ αὐτῷ.

παύρας κηδεμόνας πισοὺς εὐροῖς κερ' ἑταύρας
κείμενος ἐμ μεγάλῃ θυμῷ ἀμχανίῃ.

τῶ αὐτῷ.

τῶρ γε φίλωρ εἰ μὲν τις ὄρεῖ μ' ἐτιδ' ἐνόμ' ἔχοντα,
αὐχέν' ἀπ' ἔσραφας, οὐδ' ἔσραρ' ἐθέλα.
ἦμ δ' ἐτι μοι κρητὲρ ἐθλόρ (ἄπ' ἄλλ' ἀκί γίγνετ' ἄν=
πῆλοὺς ἀσπασμοὺς ἢ ἐπιλόπτητας ἔχω. (δρι)

M

τὸ αὐτὸ.

μήτε τὸν παρεόντα μεθίς φίλον, ἄλλοι ἐρεῦνα,
 δ' ἄλλ' ἀνθρώπων ῥήμασι παθόμενος.

τὸ αὐτὸ.

ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενῆ ἕξαπατῆσαι
 κύρνε. εἶλον δὲ εἶλω ῥάδιον ἕξαπατᾶν.

τὸ αὐτὸ.

πιστὸς ἀνὴρ χρυσῶτε καὶ ἀργύρῳ ἀντιρῦσαοθαί
 ἄξιός, ἐμ χαλεπῇ κύρνε διχόσασίη.

ἀδελον.

θησαυρὸς μέγας ἐστ' ἀγαθὸς εἶλος ἠλιόδωρε,
 τῷ καὶ τηρῆσαι τὸτομ ἐπισαμλύω.

ἀδελον.

(δὲ πολλοί,

πρᾶγμα, μὲν ἐστ' ὁ εἶλος πάνυ δύσκολον εἶσι
 καὶ χερδὸν οἱ πάντες, μέχρι προσκορίας.

ὁμήρ.

ἴσῳ τοι κακὸν ἐστ' ὅστ' οὐκ ἐθέλοντα, νεῖοθαί
 ξῆνον ἐπετρύνη, εἶος ἐσόμενον καπερῦκη.

ρηξῆν) παρεόντα, εἶλω, ἐθέλοντα ὅπεμπφμ.

τὸ αὐτὸ.

ἀντὶ κασιγνήτῳ ξῆνόσθ' ἐκέτηστε τέτυκταί
 ἀνέρι, ὅστ' ὀλίγον περ ἐπιφύει ἕναπίδεσι.

λακία

Λακίανδ.

Ω κέραι χάριτες γλυκερώτεραι. ἢρ δὲ βραδύνη,
πάσα χάρις κενεή, μὴ δὲ λέγοιτο χάρις.

τῶ αὐτῶ.

Φαῦλος ἀνὴρ, πίθος ἐσιπετρημένος, εἰς ὃν ἀπάσας
ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

τῶ αὐτῶ.

οὐ γῆ ποιμαίνεθ, ὅτι μὴρ ἡριμαντέου εἶη,
οὐδ' ἔρθεθ, ὅτι μὴ λώϊορ ἢ τελέσαι.

ΕΙΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ, ΔΗΜΟΝ.

καὶ δ' ἔλαθ.

Ὀμήρ.

κρείσσον γ' βασιλεὺς ὅτε χῶσ' εἶαι ἀνδρὶ χέρη,
εἰ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ἀλλά γε κ' ἐμετόπισθερ ἔχει κότορ, ὄφρα τελέσῃ.

τῶ αὐτῶ.

οὐ γῆ παννύχιον εὐδερ βαλκφόρορ ἀνδρα,
ᾧ λαοίτ' ἐπιπετράφαται, καὶ τόσα μέμηλε.

τῶ αὐτῶ.

οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιβανίη. εἰς κειρανὸς ἔσω,
εἰς βασιλεὺς, ᾧ ἔλωκε κρόνθ παῖς ἀκυλομήτω

σκήπτρόντ' ἠδὲ θέμιστας ἵνα σθείσι βασιλεύῃ.

τῷ αὐτῷ.

οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν. αἰψάπε οἱ δ' ὦ
ἀφνεὸν πέλεται, καὶ τιμῆς ερος αὐτός.

Ἑσιόδ' 8.

τὸνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὐνεκὰ λάοις
βλαπτομένοισι ἀσορῆσι μελάτροπα ἔργα τελεῦσι,
ξηιδίως μαλακοῖσι παραφάμενοι ἐπέεσι μ.
ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὡς ἰλάσκονται
αἰδοῖτο μελιχίη, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισι.

Θεόγνιδος.

οὐδέ μιν αἰσῶν κύρην ἀγαθοὶ πόλιμ ὄλεσ' ἀνδρες,
ἀλλ' ὅταν ὑβρίζουσι κακοῖσι μῦθος
δῆμόν τε φθείρωσι δίκαστ' ἀδίκουσι διδῶσι μ.
οἰκείωρ κερδῶν εἵνεκα καὶ κράτους.

ἔλπεω μὴ δῆρὸν κείνην πόλιμ ἀτρεμέεσθαι,

μήδ' εἰ νῦν κῆται πολλῆ ἔμῃ ἡσυχίῃ;

εὐτ' ἄρ' τοῖσι κακοῖσι τίλ' ἀνδράσι ταῦτα, γένηθ'
κέρδεα, δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.

τῷ αὐτῷ.

ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δήμῳ

κύν', ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν, ἐοθλὸς ἀνίρι

Εὐρίπιδος

Εὐρίπιδου*

λόγος γὰρ ἐκτ' ἀνδροξάντων ἴωμ,
καὶ τῶν διοκάντων, αὐτὸς οὐ ταυτὲρ θείνει.

Ὅμηρος.

δμῶες Δ, εὐτ' ἄρ' μηκέτ' ἐπικρατέωσιρ' ἀνακτες,
οὐκ' ἐτ' ἔπειτ' ἐθέλωσιρ' ἐναύσιμα, ἐργάζεσθαι.
ἡμυσι γάρτ' ἀρετῆς ἀπαινεῖται εὐρύσοπα, ξείνης
ἀνέρος, εὐτ' ἄρ' μιν κατὰ δόλιον ἡμαρ' ἔλκισιρ'.

Ἄδκλόν.

Βαλεύεις ἀγαθίνε, τὸ βῆτα, δὲ τὸ εἶπ' ἐπρίων ῥῆ.
εἶπε ῥόσθε τιμῆς, δέλτα, γὰρ ἡμ' πρότερον.

ΕΙΣ ΓΑΣΤΕΡΑ.

Ὅμηρου.

οὐ γάρτι συγεῖρῃ ἐπὶ γασέρι κύντερον ἄλλο
ἔωλετο, ἢτ' ἐκέλευσεμ' εὐό μνήσασθαι ἀνάγκῃ.
καὶ μάλα τερόμηνον, εἰ μ' φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
τὸ αὐτὸ.

γαστέρα δ' οὕτως ἔσιρ' ἀπκρύψαι μεμαῖον
οὐλομλῆμ. ἢ πολλὰ καὶ ἀνθρώποισι δίδωσι
τῆς ἐνεκεμ' ἡλ' νῆες εὐζυγοὶ ὀπλίζονται
ῥόντ' ἐπ' ἀτρυγέτον, κακὰ δ' ὑσμινέεσι φέρουσαι.

τῷ αὐτῷ.

πλάκῳ σὺν δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
 ἀλλ' ἐνεὶ οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
 ἄνδρες, ὅτιν' ἴκηται ἄλλη καὶ ψῆμα ἑ' ἄλλοις.

Ἄδῃλον.

ὦ χασίη κυνόμηνα, δὴ ἦν κόλακες παρὰ σίτοι.
 ζῶμα δ' πωλῶσι θεισμὸν ἐλευθερίας.

Εἰς πόλεμον καὶ πατρίδα.

Ὅμηρου.

ἄφρητῶρ, ἀθέμιτος, ἀνείσιός ἐσιν ἐκῆνος,
 ὅς πωλέμα' ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.

τῷ αὐτῷ.

εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

τῷ αὐτῷ.

ξυνοῖ ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.

τῷ αὐτῷ.

αἰψάτε φυλόπιδος πῶλεται κόρος ἀνθρώρισιν.

τῷ αὐτῷ.

αἰδομίνωρ δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοί, ἢε πέφανται
 φευγόντι· Δ' οὐτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.

Ὅμηρου.

ὣς οὐδέμ γλύκιοι ἢς πατρίδος, οὐδέ τοκήων

γίνεται

γίνεται. εἶπερ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκου
γαῖη ἐρ' ἄλλοσ' ἀπὴ ναιε, ἀπάνευθε τοκήωρ.

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΘΗΝ.

• Ομήρου.

εὐξόμενος τι ἔπος ἔρεω, οἶνος γὰρ ἀνώγα
ἠλεός. ὅσ' ἐφένκε πολύφρον ἄπερ μάλ' ἄεσσα,
καὶθ' ἀπαλὸν γελάσαι, καίτ' ὄρχησασθ' ἀνήκεμ
καὶ τι ἔπος προέκεμ, ὅπερτ' ἄρ' ἔκτορ' ἄμενον.

τῶ αὐτῶ.

ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι, μένος μέγα οἶνος ἄεξε.

Θεόγνιδος.

αἰσχρόν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφασ' εἶναι.

αἰσχρόν δ' εἰ νήφωρ πᾶρ μεθύσσι μένει.

τῶ αὐτῶ.

εἰπίομαι, πενίης θυμοφθόρα οὐ μελεδ' αἰνώ,
οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἳ με λέγασι κακῶς,
ἄδηλον.

λυσιμελῶς βακχῶ ἢ λυσιμελῶς ἀφροδίτης
γεννάται θυγάτηρ λυσιμελιῆς ποδ' ἀγρᾶ.

ἄδηλον.

οἶνος, ἢ τὰ λοετρὰ, ἢ ἢ περὶ κύπριον ἔρωτῆ

ὄξυτέρην πᾶμπα τῆμ' ὄσ' ὄμ' εἰς αἰδῆν.

Ὅμιρος.

ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγα θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.

Θεόγνιδος.

πέπνυσο, μήδ' ἀχροῖσιν, ἐπ' ἔργμας μήδ' ἀδύ-
 Τιμάς, μήδ' ἀρετὰς ἔλκεο, μήδ' ἄφενος (κοισί-
 τὰυτα μὲν οὐτῶς ἴδι κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλα
 ἀνδράσιν, ἀγ' αἴη τῶν ἀγαθῶν ἔχεις.

καὶ μετὸ τοῖσιν πίνε κη' εἶοτι καὶ μετὰ τοῖσιν
 ἴξε καὶ ἀνδανε τοῖς ὦν μεγάλη δύναμις
 εὐδλῶν μὲν ῥ' ἄπ' εὐδλὰ μαθήσεαι ἦρ δ' ἐκακοῖσι
 Συμμιχθῆς ἄπολλης καὶ τὸν εἶοντα νόον.

τὸ αὐτὸ.

οἱ κακοὶ οὐ πάντος κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγονάσιν
 ἀλλ' ἀνδρεςσι κακοῖς σωθῆμενοι ἐλιγίμ.

τὸ αὐτὸ.

κῆκλῆσιν δ' ἐς λαῖτα παρεξέοθα δὲ παρ' εὐδλῶν
 ἀνδρα, χρωῶν, σοφίῃ πᾶσαν ἐπισάμενον,
 τὸ σωτήρ ὅποι' ἀντιλέγῃ σοφὸν ὄφρα διδασχῆς
 καὶ τὸτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχωμ ἀπίης

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΣΙΓΗΝ ΚΑΙ ΛΑΛΙΑΝ.

Ὁμήρου.

ερέπτη δὲ γλώσσ' ἐσι βροτῶν πολέες ἄ ἐνὶ μύθοι
 παντοῖοι ἐπέων δὲ πόλυς νόμος ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὀπποῖορ κ' εἰ πηδα ἔωος τοῖορ κ' επακδ' σαιε.

Θεόγνιδος.

κότιλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος
 φθειρόμενος δ' ἀδ' αἴης οἷσι παρῆ μ' ἐλετα
 ἐχθαῖρους δὲ πάντες. ἀναγκαίη δ' ἐπιμιζίς
 ἀνδρῶς τοῖστος συμποσίῳ τελέθει.

τῶ αὐτῶ.

ἰχενόορ γλώσσῃ δὲ τὸ μήλιχον αἴερ ἐπέθω
 δ' κλῶντοι τελέθει κραδίη ὄξυτέρη.

τῶ αὐτῶ.

πολλοῖς ἀνθρώποις γλώσσῃ θύρα οὐκ ἐπὶ κηνῆαι
 ἄρμόδια καὶ σφίμ πολλὰ ἀμέλητα, μέλη
 πολλακί ἢ τὸ κακόρ κατὰ κήμεν) ἔνδορ ἀμφορ
 ἔοθλόρ ἄ ἐξελθόρ, λώϊορ ἢ τὸ κακόρ.

ἄδ' κλορ.

ἔοθλ' ἀ λείθμα αἰεὶ πάντας, καλόρ, αἰσθητὰ ὅ δ' ἐν
 καὶ ὡσιν τῶ τωρ ἄξιοι, ὡρ λέγομερ.

Παλλάδα.

πᾶς τις ἀπαίδευτος, φρονιμώτατος ὅσι σιωπῶν.
 τὸν λόγον ἐγκρύπτωμ, ὡς πάθος ἀσχετότημ.
 ΕΙΣ ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ.

Ὁμήρ.

παῦροι γὰρ τι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται.
 οἱ πλείονες κακίαι, παῦροι δέτε πατρὸς ἀρήϊοι.
 τῶ αὐτῶ.

Αἶσα δ' ὁ πλοτέρων ἀνδρῶν φρένες κερύθονται.
 οἷε δ' ὁ γέρον μετέκισι, ἀμαπρόσω, ὅπιασω
 λείωσι, ὅπως ὄχ' ἄρισα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 τῶ αὐτῶ.

οἷαθ' οἱ ἀνὴρ ἀνδρῶν ὑπερβασίαι τελέθουσι
 κραιπνότερος μὲν γὰρ τε νόος, λεπτή δέτε μῦτις
 Θεόγνιδος.

οὐδ' ἐναθησαυρὸν παῖσι καθήσθη ἀμῆνω.

Αἰδοῖε, ἢ τ' ἀγαθοῖε ἀνδράσι κύρι' ἔπεται.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙΣ, ΠΟΙΗΤΑΣ,
 Φιλοσόφους, ἰατρούς ἔασρολόγους.

Παλλάδα.

καλλιμαχορπωλῶ, καὶ Πίνδαρον, ἠδὲ ἑαυτὰς
 πῶσθε γραμματικῆς, πῶσιβ' ἔχωμ πονίης.
 ἀλλὰ

ἀλλὰ σὺ μὲν πρόσθε θεῶν εἶλε, μή δέ μ' ἐάσῃς

συνδέσμων πενίης τὸν βίον ἐξάνυσαι.

τὸ αὐτὸ, ἐπὶ δύσιν βρέφεισι ἄμα.

τεχθεῖσι ἢ εὐθύς ἀποθανῶσι.

γραμματικῶς θυγάτηρ ἔτεκεν, φιλότητι μιγῆσα,

παῖδιον ἀρσενικόν, θηλυκόν, οὐδέτερον.

Λακκίλλισ.

ἔξω παυδέυας Πάριδος κακὰ καὶ μενελάου,

ἔνδον ἔχωρ πολλοὺς σῆς ἑλένης Πάριδος.

Παλλιαδᾶ.

τέκνον ἀνιδείης, ἀμαθέσατε, θρέμμα μοῖνης.

εἰπέ τί βρενθύη, μηδ' ἐμ' ἐπισάμενος;

ἐμ' ἢ γραμματικοῖς ὀπλάτοικός. ἀμ' ὃ πλάτων^α

δύοματάτις ζητῆ, γραμματικὸς σὺ πάλιμ.

ἔξ' ἐτέρου φύγας ἐπὶ θάπερον. οὐτε δὲ τέχνημ

οἶδα γραμματικῆμ, οὐτε πλατωνικὸς εἶ.

πάντα ἢ οἶδα λέξις, ἀτελής δ' ἐμ' πᾶσιμ ὑπάρχεις

γευόμενος πάντων, οὐδ' ἐμ' ἔχθες ἴδιον.

Ἄδηλον.

μισθῶμ ἑλικωνιάδων ἀρχόμεθ' αἰείδην,

ἔγραφε ποιμαίνων, ὡς λόγος, ἠσίοστος.

μῆνιρ ἄσθε θεᾶ, Ἐἰρῆσθαι μοι ἔννεπε μῦσσα,

εἴπωρ ὀμηρεῖω καλλιόπῃ σόματι.
 καὶ μεῖο δ' ἔγραφα τι προοίμιον. ἀλλὰ τί γράψω,
 δεινέρομ ἐκδιδόναι βιβλίον ἀρχόμενος;
 μῦσαι ὀλυμπιάδες, κῆραι δῖος, οὐκ ἄρ' ἐσώθημ,
 εἰ μή μοι καῖσαρ χάλκον ἔδωκε Νέρωμ.

ΝΙΚΗΡΑΤΣ.

οἶνος γὰρ χάριεντί μέγας πέλθει ἵπποσ ἀοιδῶ.
 ἴδωρ δὲ πίνωμ, καλὸν οὐ τέκοις ἔπος.
 ταῦτ' ἔλεγεμ Διόνυσε, β' ἔπνεεμ οὐχ ἔνός ἀσκή,
 κρατῖνος, ἀλλὰ παντὲρ ὠδοσῶς πίθη.
 τοι γὰρ ἵππεσ φάνοις μέγας ἔβρουεμ. εἵχε δὲ κισθῶ
 μέτωπον, ὡπερ κηλὴ σὺ κεκροκωμένον.

Ἀντίπατροσ εἰσ Ἡράκλετορ.

Ἡράκλετοσ ἐγώ. τί μεῖο κάτω ἔλκετ' ἄμουσι.
 οὐχ ὑμῖν ἐπόνουμ, τοῖσ δὲ μ' ἐπισαμένοισ.
 εἰσ ἐμοὶ ἄνθρωποσ, τρισμύριοι. οἱ δ' ἀνάριθμοι,
 οὐδεῖσ. ταῦτ' αὐδῶ κηλὴ παρὰ φερσεφόνῃ.

Ἀμμιανῶ.

οἷα τὸν πώγωνα φρενῶν ποικτικὸν εἶναι,
 καὶ διὰ τῆσ τρέφεισ εἴλτατε μισοσόβημ;
 κῆρομ ἐμοὶ παθεῖσ ταχέωσ. οὔτοσ γὰρ ὁ πώγων,
 φθερῶν ποικτικῆσ, οὐχὶ φρενῶν γέγονεμ.

"ΑΔΗΛΗ.

Αἴθλομ.

εἰ τὸ τρέφειμ πῶϊωνα δοκῆ σοφίαμ περιποιῆμ,
καὶ τρέγος εὐπώγωμ, εὐσολός ὄσι πλάτωμ.

Αἰντιπᾶτρσ εἰς Διογένη.

Βάκτρομ, καὶ πήρη, καὶ διπλόον εἶμα, σοφοῖο
Διογένευσ βιότου φόρτος ὁ καθότατος.

τῷ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόμ.

Αἰῖδος ὧ νεκηνγέ κεχαμῆνε δᾶκρυσι πάντωμ,
ὄς βαθὺ πορθμῆεσ τῷτ ἄχέροντος ὕδωρ,
εἰ καῖσοι βέβριθερ ὑπὲρ εἰδῶλοισι καμόντωμ
ὄλκας, μὴ προλίπησ Διογένη μεκίνα.

ὄλπην καὶ σκίπωνα φέρω, καὶ διπλόον εἶμα,
καὶ πήρημ, καὶ σοῖ ναυτιλίης ὄβολόμ.

καὶ ζωὸς τάδε μῆνομ, ἅ καὶ νέκυσ ὧδε κομίζω,
εἶχομ. ὑπὲρ ἡλίθσ δ' οὐ τι λέλοιπα φάει.

Αἰντιπᾶτρσ βιζαντίου εἰς τὸν αὐτόμ.

ἢ πήρη, καὶ χλαῖνα, καὶ ἡδᾶτι πικρῆσ
μάζα, καὶ ἢ πρὸ ποδῶμ βᾶδῖος ἔρεθδομένη,

καὶ δᾶπασ ἐκ κεραμοῖο, σοφῶ κυνὶ μέτρα βίοιο
ἄρκια, κῆρ τούτοις ἢ μ τι περὶσσότερομ.

κοίραε γρῷ πώμα χερσὶ μᾶρ ἰδῶμ ἀγρόντα βοώτημ,
εἶπωε, τί καὶ σὲ μάτημ ὄσρα κομῆ χθοφόρομ;

Εἰς Πυθαγόρα.

οὐ μόνος ἐμψύχωρ ἄσπεχες χέρας, ἀλλὰ κἠὲ μῆδ'.
 τίς γὰρ, ὅς ἐμψύχωρ ἠΐφατο Πυθαγόρη;
 ἀλλ' ὅταν ἐψηθῆ τι, καὶ ὀπῆθῆ, καὶ ἀλιθῆ,
 δὴ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχορ, ἐοδίομερ.

Α' γαθίς.

Ἰκτὴρ τίς ἐμοὶ τὸν ἐὸν Φίλορ ἦορ ἔπεμψερ,
 ὡς τὸ μαθηρ παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.
 ὡς δὲ τὸ μῦνιρ ἄσπε, καὶ ἄλγεα μυρὶ ἔθικερ
 ἔγνω, Ἐτὸ τρίτορ τοῖς δ' ἀκόλουθορ ἔπος,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἰδὶ προΐαφερ,
 οὐκ ἔτι μιν πέμπει πρὸς με μαθησόμενορ.
 ἀλλὰ μ' ἰδὼν ὁ πατήρ, σοὶ μὲν χάρις εἴπωρ ἑτάϊρε.
 αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δύνατ'.
 καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς αἰδὶ προΐαπῶ,
 καὶ πρὸς τῶν οὐδὲρ γραμματικῶν δέομαι.

ἀδελφορ.

καλλιγένης ἀγροῖκος, ὅτε σπόρορ ἔμβαλε γαίῃ,
 οἶκορ Ἀρισοφάνους ἠλθερ ἐς ἀστρολόγῃ.
 ἦτε δ' ἐξερεΐνωρ, εἰ θέρορ αἰσίορ αὐτῶ
 ἔσαι, καὶ σαχύωρ ἀφθονορ εὐπορίκ.
 ὅς δὲ λαβῶρ ψκφδίας, ὑπερῶν ακός τε πυκάζωρ,
 δάκτυ

δ' ἀκτυλά τε γνάμπτωρ, φθέγγασθ' καλλιγένει.
 εἴπερ ἐπομβρηθῆ τὸ ἄρδριον, ὄατορ ἀπόχρη,
 μὴ δέ τιρ ὑλαίηρ τέξεταί ἀνθοσύνηρ,
 μὴ δὲ πᾶγος ρήξη τῆρ αὐλακα, μὴ δὲ χαλάζη
 ἄκρορ ἀπδ' ρυφθῆ δ' ῥάγματ' εἰς ὄρνυμένου,
 μὴ δὲ νέβροί κείρωσι τὰ λήια, μὴ δέ τιρ ἄλληρ
 ἤερος ἢ γαίης ὄφεται ἀμπλακίηρ
 ἐοδλὸρ σοι τὸ θέρος μαντεύομαι. εὖ δ' ἀπκόμεθε
 τοὺς σάχουα. μύνας δ' εἰδῆθι τὰς ἀκρίδας.
 Εἰς Δυσβιδεῖς, Δυσωδεῖς,
 ὀκνηροὺς, χωλοὺς, καὶ μεθύσοις.
 τραϊανῶ βασιλέωσ.

Ἀντίορ ἡελίου σήσας ρίνα καὶ σόμα χάσκωρ,
 δείξεθ τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένασ.
 Θεοδώρα.

Ἐρμολκράτης τῆσ ρίνος, ἐπει τῆρ ρίνα λέγοντες
 Ἐρμολκράτης, μικροῖσ μακρὰ χαριζόμεθα.
 Ἀμμιανῶ.

οὐ δύναται τῆ χειρὶ πρόκλος τῆρ ρίμ' ἀπμύασθ.
 τῆσ ρίνος γ' ἔχα τῆρ χεῖρα μικροτέρηρ.
 οὐ δὲ λέγα ζεῦσ σῶσορ ἐὰρ πῆρῆ. οὐ γρ' ἀκεία
 τῆσ ρίνος, πολὺ γρ' τῆσ ἀκοῆσ ἀπέχα.

Παλλασδαΐα.

ἦ γόρασ' ὠλοκάμυς, φύκ', μέλι, κηρὸν, ὀδόντα.
 τῆς αὐτῆς διαπάνης ὄφιμ' ἄρ' ἠγόρασας.

Α' δ' ἄηλορ.

ἦ ρίε Κάσορος ἔσιμ', ὅταν σιᾶπτη τι, δ' ἰκελλᾶ.
 σάλπιγξ Δ', ἄρ' ῥέγχι. τῆ δὲ ἔρύγη, δ' ῥέωανορ.
 ἐμπλοίοις ἄγκυρα. κατασπείροντι Δ'. ἄροτρορ.
 ἄγκιστρορ, ναύταις. ὀφοφάγοις, κρεάγγρα.
 ναυπηγοῖς, κένδυλα. γεωργοῖς δὲ, πρᾶσοκρορ.
 τέκτοσιμ', ἀξίνη. τοῖς δὲ πυλῶσι, κόραξ.
 οὕτως εὐχῆς σκεύους κάσως τετύχηκε,
 ζῆνα φέροωρ πάσης ἄρμενορ ἐργασίας.

Νικᾶρχορ.

εἴ με Φιλῆς μισῆς με· ἢ εἴ μισῆς σὺ, Φιλῆς με.
 εἴ δὲ με μὴ μισῆς Φίλτατε, μή με Φίλα.

Δοκιλλίς.

εἰς Φιλακὴν βληθεῖς ἦτε μάρκος ὁ ἀργὸς, ἐκοιτῆς
 ὀκνῶν ἐξελεθῆμ', ὠμολόγησε φόνορ.

τ' αὐτ'.

τῆς νυκτὸς ἔροχάσας ἐμ' ὑπνοῖς ἦτε μάρκος ὁ ἀργός,
 οὐκ ἔτ' ἐκοιμήθη μὴ πάλι πρὸ τροχάσῃ.

Πάλλασδ'α.

ἦομ' ἔχεις τὸν ἔρωτα, γυναῖκα δὲ τῆμ' ἀφροδίτην.
οὐκ ἀδίκως χαλκεῦ τὸν πόδα χωλὸν ἔχεις.
ἀδολογ.

λυσιμελῆς Βάκχ'ε καὶ λυσιμελῆς ἀφροδίτης,
γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελῆς ποδάγρα.

Εἰς Αἰσιανὸν ἡγεμόνα πότην.

χρᾶμμα πρῶτον ἔχεις τὸ προκείμενον. ἢ ἀφέλη
τὸτόσοι, οἰκῆτον κτήσῃ ἀπλῶς ὄνομα. (τις
Ἐράτοδένους.

οἰνοπότας ξενοφῶν κενεὸν πίθον ἀνθετὸ Βάκχω.
δέχυσσο Δ' εὐμενέως. ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχει.

Εἰς ΛΟΥΤΡΑ.

Πλάτωνος.

αἱ χάριτες λούσαντο. ἀμειψόμενα δὲ λοετρῶν,
Δῶκαμ' εἴωμ' ῥεῖθρων ὑδάσιν ἀγλαίην.

Εἰς τὸ αὐτό.

ἢ τοῖον κυθήραμ' ὑδάωρ τέκερ, ἢ κυθήρα,
τοῖον ἔπυξερ' ὑδάωρ, ὅμ' ἡρόα λασαμένη.

Εἰς τὸ αὐτό.

τᾶμ' χαριτᾶμ' τόδε γ' ὄψ' ἀθύσματα. καὶ δ' ἐκεῖν'
μόνας ἔσω παίσθημ' τὰς χάριτας Δέχεται.

Εἰς δ' αὐτό.

οὕτως δ' ἢ χαρίτων λοτρὸν τόδε. οὐδὲ γὰρ ἄλλως
 ωλείους χωρῆσαι τὸ τριῶν δ' ἵναται.

Λεορτίου χολασικῶ.

Ἐνθάδε λασαμένῃ χαρίτων πτε, θέσκελα πέπλα
 βαίος ἔρωσ ἔκλεψε, Ἐ ὤχετο. τὰς δ' ἐλιπ' αὐτῶ
 γυμνάς, ἀδόμενας θυρέων ἔκτοσθε φαῖνα.

κύριος ποιητῶ.

κύριος σὺν χαρίτασι, καὶ ἠεὶ χρυσοβελέμενον,
 ἐνθάδε λασαμένῃ, μισθὸν ἔδωκε χάριμ.

Μαριανῶ χολασικῶ.

Μητέρα κύριον ἔλασεν ἔρωσ ποτὲ τῶδε λοτρῶ
 αὐτὸς ὑποφλέξας λαμπάδι καλὸν ὕδωρ,
 ἰδρῶς Δ' ἀμβροσίῃς χυθείς χρῶς, ἄμμιγα λευκοῖς
 ὕδασι, φεῦ, πνοῆς ὄασον ἀνήφην ἔαρ.
 ἔνθεν αἰὲρ ῥοδόεσσαν ἀναξείσιμ αὐτμήν,
 ὡς ἔτι τῆς χρυσοῦς λαομένης παλίνης.

Αδ' ἔαστο μ.

ὄσασθε θηλυτεράς ἐσὶν πόθος, ἐσὶ δὲ πᾶσαις,
 Δεῦρ' ἴτε φαίδροτέρης τέξόμενα χάριτος.
 Χ' ἢ Μ' ἔχουσα πόσιμ, τέρψῃ πόσιμ. ἢ δ' ἔτι κέρη
 ὄτρυνεῖ ωλείους ἔδνα πορῆμ λεχέωμ.

ἢ φέρουσα πόρτες ἀπὸ σώματος, ἔσμὸν ἔρασῶν.
 ἔχει ἐπὶ προθύροις, ἐνθάδε λασσαμένη.

ΙΜΝΟΣ Εἰς ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

μῆλπωμεν βασιλῆα, φιλεύιοι, εἶρασι ὠτήρ.
 Αβροκόμην. ἀγροῖκοι. ἀοίδιμοι. ἀγλαόμορφῳ.
 Βοιωτόν. βρόμιον. βακχεύτρα. βοτρυοχαίτην.
 γηθόσωρον. γινόεντα. γίαντολέτην. γελόωντα.
 Διογενῆ. δίγονον. διθυραμβογενῆ δ'ιόνυσον.
 εὐϊόν. εὐχαίτην. εὐάμπελον. ἐγρεσίκωμον.
 ξηλαῖον. ξάχολον. ξηλήμονα. ξηλοδοτήρα.
 ἠπιον. ἠδ'υπότην. ἠδ'ύθροον. ἠποροπήα.
 θυροσφόρον. θρυῖκα. θιασώτην. θυμολέοντα.
 ἰνδολέτην. ἰμερτόν. ἰσωλόκοι. εἶρασι ὠτήρ.
 κωμασῆν. κερσόμ. κιασοέφανον. κελαδένον.
 λυδόν. ληαῖον. λαθικηδέα. λυσιμέριμον.
 μύσην. μαινόλιον. μεθιδώτην. μυριόμορφον.
 νυκτέλιον. νόμιον. νεβρώδεα. νεβριδόπεπλον.
 ξυσοβόλον. ξυνόν. ξηνοδώτην. ξαμθοκάρκον.
 ὄργιλον. ὄβριμόθυμον. ὄρεσκιον. οὐρεσιφοίτην.
 πωλυπότην. πλαγκτήρα. πολυεέφανον. πολυκωλ.
 ῥηξίνοον. ῥασίνον. ῥικνώδεα. ῥηνοχορῆα. (μορ.)

σκιρτητήμ. σάτυρον. σεμελκγενέτημ. σεμελήα.
 περπνόμ. ταυρωπόμ. τυρρήνολέτημ. ταχύμκνιμ.
 ύπνοφόβημ. ύγρόμ. ύμενήϊομ. ύλήνεντα.
 φρομανή. φρικτόμ. φιλομαδέα. φοιταλιώτημ.
 χυσοκέρ. χαρίεντα. χαλίφρονα. χυσεομίτημ.
 ψυχοπλανή. ψεύσημ. ψοφομαδέα. ψυχοδαϊκίτημ.
 ώριον. ώμηήμ. όρεσίτροφομ. ώρεσίλοπιον.

ΎΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΡΟΛΛΟΝΑ.

ύμνείωπαϊάνα, μέγαμθιόμ απόλλονα.
 άβροτμ. άγλαόμορφ). άκερσεκόμ). άβροχαίτη.
 βριθήνοομ. βασιλήα. βελεσιχαρή. βιοδ'ώτημ.
 γηθόσω). γελώντα. γιγαντολέτημ. γλυκύθυμ).
 δ'ιωγενή. δ'ιοπαίδα. δ'ρακοντολέτημ. δ'αφνοκνή.
 εύλαλομ. εύρυβίημ. έκατηβόλομ. έλπισ'οδ'ώτημ.
 ζωγόνομ. ζάθεομ. ζηνόφρονα. ζηνοδ'οτήρα.
 ήπιον. ήδ'υεπή. ήδ'ύθροομ. ήπιόχερα.
 θροφόνον. θαλερόμ. θελξίφρονα. θελγεσίμυθομ.
 ίαφέτημ. ίμερτόμ. ίνίον. ίπποκορυσήμ. (λομ.
 κοσμοπλόκ). κλάριον. κρατερόφρονα. κάρηγενεθ.
 λκτογενή. λαρόμ. λυρογνήα. λαμπετόωντα.
 μυσοπόλομ. μάντιμ. μεγαλήτορα. μυριόμορφ).
 νεβροχαρή.

νεβροχαρή. νεερόμ. νήπενθέα. νηφαλέομ τε.
 ξυνοχαρή. ξυνόμ. ξυνόφρονα. ξυνοδοτήρα.
 όλβιορ. όλβιοεργόμ. όλύμπιορ. ούρεσιφοίτημ.
 πρηήμ. πανδερική. παναπήμονα. παλτοδοτήρα.
 ξυσιπνορ. ροδόχραμ. ρηξήνορα. ρηξικέλκυθομ.
 σίγαλόεντα. σοφόμ. σελακηγενέτημ. σωτήρα.
 τερψίχορορ. τιτᾶνα. τελέσορα. τιμῆεντα.
 ὑμναγόρημ. ὑπατορ. ὑψάύχενα. ὑετόεντα.
 φοῖβορ. φοιδάξοντα. φιλοσέφανορ. φρενογηθῆ.
 χυσμαγόρημ. χυσισορ. χυσόχροα. χυσοβέλεμν).
 ψαλμοχαρή. ψάλημ. ψυσισυγα. ψυχοδοτήρα.
 ὠνύωπορ. ὠκυεπῆ. ὠκύσκοπορ. ὠρεσιδῶτημ.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ.

Ὅμηρος.

ληῖσοι μὲν γὰρ τε βόες, καὶ ἵπποι, μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε, ἅ τ' ἵππων ξανθὰ κάρηνα,
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε ληῖσῆ.
 οὔτ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ' κερ' ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντ'.

τῆ αὐτῆ.

πάντες μὲν συγεροὶ θάνατοι δ' αἰλοῖσι βροτοῖσι.
 λιμῶν δ' οἴκτισον θανάειμ, ἅ τ' ὀπίμορ' ἐπιπῶθῆμ.

Εὐόγνιδος.

οὐκ ἔραμαι κλισμῶ βασιλείῳ ἐγκαϊσκήϊδι
 τεθνεώς, ἀλλά τι μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.
 ἀσπάλθοι τάπησιν ὁμοῖον σῶμα, θανόντι.
 ὃ ξύλον ἢ σκληρὸν γίνεται, ἢ μαλακόν.
 ἀγαθὸν.

τὸν θάνατον τί φοβῆσθαι, τὸν ἡσυχίης γενετῆς
 τὸν παύοντα νόσους, καὶ πενίης ὀδύνας;
 μῦθος ἀπᾶξ θνητοῖς πρᾶγίγνετ'. οὐδέ περ' ἀνδρῶν
 εἶδέν τις θνητῶν δεύτερον ἐρχόμενον.
 αἱ δὲ νόσοι, πελλαί, Ἐπικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοι
 ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

Τ Ε Λ Ο Σ.

זוהיה בעץ שתול על פלגי מים

κόκκος σινὴ πῆσας, γίνεταί ἐν ἄβυσσῳ, ὥστε τὰ πετῆνα κα-
τασκηνώσῃ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

*Omnis plantatio quam non plantavit pater
meus coelestis, eradicabitur.*

*Omnis arbor quæ non fert fructum
bonum, excinditur.*